உ

𑌶𑌿𑌵𑌮𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌉𑌮𑌾𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌗𑌮𑌃

காமிகாகமம்

𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃

𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑌃

(𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮 𑌭𑌾𑌗𑌃)

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌭𑌾𑌰𑌤𑌾𑌰𑍍𑌚𑌕𑌸𑌙𑍍𑌘 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌕𑍇𑌨

𑌶𑌿𑌵𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌚𑌿. 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌥 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣

𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌃

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌭𑌾𑌰𑌤𑌾𑌰𑍍𑌚𑌕𑌸𑌙𑍍𑌘𑌃

11, 𑌤𑌂𑌬𑍁𑌚𑍇𑌟𑍍𑌟𑌿 𑌵𑍀𑌥𑌿, 𑌮𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍

[illegible]

1977

K'ER
12RK

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீ உமாமகேச்வராப்யாம் நம:

காமிகாகமம்

𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌗𑌮𑌃

இரியா பாதப் பூர்வ பாகம்
தமிழ் சந்திரிகையுடன்

(முதற் பகுதி)

K.E.

வெளியிடுபவர்

சிவஸ்ரீ சி. சுவாமிநாத சிவாசாரியர் அவர்கள்
தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்க பொதுக் காரியதரிசி

தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம்
11, தம்புசெட்டித் தெரு, சென்னை-1
(நள ஹு தை மீ)
1977

South Indian Archakar Association
(Regd. No. 3⁰/1950, Madras)
11, Thambu Chetty Street
Madras-1

Price : Rs. 80

Solar Works, Madras-1

இப்படிக் கன்மமார்க்க ஞானமார்க்கங்களைப் போதிக்கும் வேத சிவாகமங்கள் பரசிவம் முதலாகச் சந்தானக்கிரம சம்பிரதாயம் இடைவிடாமல் குரு சிஷ்ய பராம்பர்யமாய் வருகிற படியினாலும், பரமாப்த சிவப்பிரணீதம் ஆகையானும் (சிவவாக்யமாகையானும்) தடையற்ற பிரமாண நூல் என்பது ஸித்தம். மற்றும் அவை அவபோத ரூபமாகப் பரசிவத்தினிடத்து இருப்பதால் நித்யமும் ஆகும்.

எனவே மனுஷ்யாதி ருஷி; இந்திராதி தேவ; ப்ரஹ்மாதி உருத்திர ப்ரோக்தமானதும், சமுத்திர கலச நியாயமாக வேத சிவாகமங்களினின்று ஒரோஒன்றே பற்றி செய்ததும், வேதசிவாகம விருத்தமான துமான சாத்திரங்கள் ப்ரோக்தாக்களின் (சொன்னவர்களின்) தாரதம்யத்திற்கு ஏற்ப கீழ்கீழ்ச் சாத்திரங்கள் மேன்மேற் சாத்திரங்களால் மறுக்கத்தக்கது. சதாசிவோக்த சாத்திரமான வேத சிவாகமங்கள் யாதொன்றினாலும் பாதிக்கப்படுவது அன்று; ஆகையால், வேதசிவாகமங்கள் ருத்ராதி மனுஷ்ய ப்ரோக்தமான சாஸ்திரங்களுக்குப் பிரமாணம் ஆகுமே அல்லது அவையாதும் வேதசிவாகமங்கட்கு பிரமாணம் ஆகாது என்பது ஸித்தம். இன்னும் ருத்ராதி மனுஷ்ய ப்ரோக்தமான சாத்திரங்களில் எந்தெந்த சாத்திரத்திற்கு எத்தனை தத்துவங்கள் வரை வியாப்தியானது அறியப்படுகிறதோ அந்தந்த சாஸ்திரத்திற்கு அவ்அவ்வளவு பர்யந்தமெ பிரமாண யோக்யமாம் என்பது பிரசித்தம்.

இனி பரசிவம் சதாசிவமூர்த்தியாய் நின்று அநந்ததேவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டுள்ள இவ் ஆகமங்களின் தனித்தனியே பரார்த்தம் முதலான கிரந்த சங்கியைகளை, அநந்ததேவர் முதலானவர்களால் உபதேசக் கிரமமாகக் கேட்போர் பக்குவ பேதங்கட்கும் கற்ப பேதங்கட்கும் ஏற்ப ஒருவர்பின் ஒருவராக முறையே சுருக்கி உபதேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் இதனை விரிக்கிற் பெருகும்; ஆகமங்களிலும் சைவமாபாஷ்யங்கள் முதலான ஞானநூல்களிலும் பரக்கக் காணலாம்.

இனி மேற்கூறிப் போந்த சிவாகமங்களுள் ஒரு சிலவே ஓலைச் சுவடி, கையெழுத்துப் பிரதி, அச்சுப் புத்தகம் முதலான வடிவில் ஜீரணமாகும் நிலையில் ஒரு சிலரிடம் மட்டும் கிடைத்தற்கு அரிய கருவூலமாகப் பேணி காத்துப் போற்றப்பட்டு வருகிறது. பெரும்பாலானவை நம் தவக் குறைவினாலும் காலத்திற்கு ஏற்பவும் இருக்குமிடம் தெரியாமல் மறைந்து விட்டதெனவே கொள்ளலாம். அரிதிற் கிடைக்கக் கூடியவற்றையேனும், சமயப் பற்றுடையார்க்கும் மற்றும் சமய ஆராய்ச்சியாளர்க்கும் எளிதிற் கிடைக்கச் செய்து இதனால் நூல் மறைந்துவிடாமற் காப்பாற்ற வேண்டும் என்னும்

பேரவாவினால், தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கப் பொதுக் காரியதரிசி சிவஸ்ரீ சி. சுவாமிநாத குருக்கள் அவர்கள், மேற்படி சங்கத்தின் சார்பில் அவ்வப்போது வெளியிடப்பட்டு வரும் சமயப் பெருநூல்களைப் போலவே, இருபத்தெட்டு மூலாகமங்களுள் முதன்மையானதும் பிரசித்தமானப் பிரயோகப் பிரமாணம் ஆனதுமான காமிகாகம கிரியாபாதத்தின் பூர்வபாகத்தை நாகரலிபியில் சென்ற ஆண்டு வெளியிடப்பட்டுப் பிரசித்தப்படுத்தியுள்ளது ஆஸ்தீக உலகம் அறியும். இதை அடி ஒற்றி கிரந்த லிபியில் தமிழ்ச் சந்திரிகையுடன் மேற்கண்ட பூர்வபாகத்தின் முதற்பகுதி தற்சமயம் வெளிவருவது, தென்னிந்திய சிவாசாரியர்கட்கும் ஆஸ்திக சைவ பெருமக்கட்கும் பெருமகிழ்ச்சியைத் தருவதாகும்.

செயற்கரிய செயலாகிய இச் சிவபுண்ணியத்தை, தமது வயது முதிர்ந்த நிலையில் அயராது செயற்பட்டு நிறைவேற்றி சமயப்பயிர் வளர்க்கும் சிவஸ்ரீ சி. சுவாமிநாத குருக்கள் அவர்களுக்கு என்றும் இன்பம் பெருக, நீண்ட ஆயுளும் நிறைந்த செல்வமும் பிரசாதித்து அருள்பாலிக்க திருக்கைலாய பரம்பரை ஆமர்த்தமட துர்வாச மாமுனி சந்தான ஸ்ரீகண்டபரமாசாரிய மூர்த்தியின் திருவடிகளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இப் பெருநூலின் பிறபகுதிகளும் விரைவில் வெளிவருவதற்கு அயராது ஆவன செய்து வரும் அன்னாருக்கு ஒல்லும் வகையால் உறுதுணை யோவாதே செய்து, நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டு உள்ளது சைவ உலகம்.

ஈசான தேவன்
பெ. வ். கபாலி

சென்னை,
31—1—1977

—:※:—

தமிழ்நாடு இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித்துறை ஆணையாளர்
எம். கே. பாலசப்பிரமணியம், ஐ. ஏ. எஸ். அவர்கள்
அளித்த அணிந்துரை

பழமையும் பெருமையும் மிக்க நமது இந்து மதம், சைவம் வைணவம் சாக்தம், கணாபத்தியம், சௌரம் என்னும் சமயங்களையெல்லாம், தன்னகத்தே பொதிந்துக்கொண்டு சிறந்தோங்கித் திகழ்வது. இந்து மதத்திற்கும், அதனைச் சார்ந்த சைவம் வைணவம் சாக்தம் முதலிய சமயங்களுக்கும், அடிப்படைப் பிரமாண நூல்களாக அமைந்து திகழ்வன, வேதம், ஆகமம் என்னும் இருவகை நூல்களாகும்.

‘‘வேதமொடு ஆகமம் மெய்யாம் இறைவன்நூல்
ஓதும் பொதுவும் சிறப்பும் என்றுமுள்ளன’’

என்று திருமூலர், தமது திருமந்திரத்தில், வேத ஆகமங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருத்தல் காணலாம். வேதம், அனைவர்க்கும் உரிய பொது நூல்; ஆகமங்கள், அவ் அச் சமயத்தார்க்கே உரிய சிறப்பு நூல்கள். வேதம் உலகியல் ஒழுகலாற்றை வகுத்துக் கூறுவது. ஆகமம் அவ் அச் சமயத்தார்க்குரிய அருளியல் விளக்கி உரைப்பது.

‘‘ஆரண நூல் பொது, ஆகமம் அருஞ்சிறப்பு நூலாம்’’ என்றும், ‘‘நீதியினால் இவை உலகர்க்கும் சத்திநிபாதற்கும் நிகழ்த்தியன’’ என்றும், சிவஞானசித்தி ஆசிரியர் அருள்நந்தி சிவாசாரியார் குறிப்பிடுகின்றார். வேதத்தைப் போலவே ஆகமங்களும் முதன்மையும் சிறப்பும் உடையன ஆகும்.

சைவசமயத்திற்குச் சிவாகமங்களும், வைஷ்ணசமயத்திற்குப் பாஞ்சராத்திரம், வைகானசம் என்னும் ஆகமங்களும், சாக்த சமயத்திற்குச் சாக்த ஆகமங்களும், பிரமாண நூல்களாக அமைந்துள்ளன. சைவாகமங்கள் காமிகம், வாதுளம் முதலாக 28 ஆகும். ‘‘ஆகமமாகி நின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க’’ என்று மணிவாசகரும், ஆகம சீலர்க்கு அருள்நல்கும் பெம்மானே’’ என்று சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும் அருளிச் செய்திருப்பதனால், ஆகமங்களின் சிறப்பு வலியுறுத்தப் பெற்றிருத்தல் காணலாம். ‘‘வேதம் சிவாகமம் இரண்டிலும், பஞ்சப்பிரமம் – பிரணவம் – பஞ்சாக்கரம் – பிராசாதம் முதலிய மந்திரங்கள்–பதி, பசு, பாசம் முதலிய முப்பொருள் இலக்கணங்கள்– திருநீறு, உருத்திராக்கம் சிவலிங்க வழிபாடு முதலியன பலவும் வற்புறுத்தப் பெற்றுள்ள’’ என்று, சிவஞான போதப் பேருரையில்,

மாதவச்சிவஞான சுவாமிகள் குறிப்பிட்டருளியிருக்கின்றார். இவற்றிலெல்லாம் சிவாகமங்களின் சிறப்பும் முதன்மையும் தெள்ளிதின் அறியப் பெறும்.

சிவாலயங்களில், சிவாகமங்களைப் பின்பற்றியே நித்திய நைமித்திக காமிய பூசைக் கிரிகைகள் யாவும் நடைபெற்று வருகின்றன. இத்தகைய கிரியைகள் அனைத்தையும் விளக்கிக் கூறும் மூல ஆகமங்கள் 28 எனப்படினும், அவைகளுள் பெரும்பாலானவை இப்போது கிடைப்பதற்கு அரிதாக இருந்துவருகின்றன.

ஆதலால், அவற்றையெல்லாம் மீளவும் ஆராய்ந்து தொகுத்து வெளியிடுவதற்குத், தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம், பெரிதும் முயன்று தொண்டாற்றி வருகின்றது. அம்முயற்சியின் விளைவாக, பெரும்பாலான சிவாலயங்கள் பின்பற்றி வருகின்ற காமிகம் என்னும் ஆகமம், முதற்கண் இப்போது சிறந்த முறையில் ஆராய்ந்து தொகுத்துப் பதிப்பிட்டு வெளியிடப் பெறுகின்றது. இந்நூல் வெளியீட்டிற்குத் தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கமும், அச்சங்கத்தின் பொதுக் காரியதரிசியான சிவஸ்ரீ சி. சுவாமிநாத சிவாசாரியார் அவர்களும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும், உழைப்பும் அளவிடற்பாலன அல்ல. இம்முயற்சியையும் உழைப்பையும், எவ்வளவு போற்றிப் பாராட்டினாலும் தகும்! காமிக ஆகமத்தின் முதற்பகுதியாக கிரியாபாதப் பூர்வபாகம், தமிழ்ச்சந்திரிகையுடன், இன்று (6—2—77) வெளியிடப் பெறுகின்றது. முன்னர் வெளிவந்திருந்த பதிப்புக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டும், திருவாவடுதுறை ஆகமப் பிரவீண சிவஸ்ரீ க. சுவாமிநாத சிவசாரியார் அவர்களைக் கொண்டு பரிசோதித்தும், இந்நூல் மிகவும் சிறந்த முறையில் வெளியிடப் பெற்றிருக்கின்றது.

இச்சிறந்த நூலைச் சிவாசாரியப் பெருமக்களும், சிவாலயங்களும் வாங்கி ஆதரித்துப் போற்றிப் பரப்பி. இதன் மூலம் மேலும் பல ஆகமங்கள் வெளிவருவதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தல் வேண்டுமென்று அனைவரையும் வேண்டிக்கொள்கின்றேன். இச்சிறந்த தொண்டிற்கு இயன்ற எல்லாவகையான உதவிகளையும், நமது இந்து சமய அறநிலையத்துறை செய்து உதவும் என்றும், தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம் மேன்மேல் வளர்ந்து சிறந்தோங்குக! அதன் மூலம் சிவாகம நூல்கள் மேன்மேலும் சிறந்த முறையில் வெளிவருக! என எல்லாம் வல்ல திருவருளை வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

சென்னை-600 084
6—2—1977

எம். கே. பாலசுப்பிரமணியம்

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீமத் காமிகாகம கிரியாபாத

பொருள் அடக்கம்.

(பூர்வபாக முதற்பகுதி)

ஸ்ரீ குருப்யோ நம: ॥

ஸதாஶிவ [illegible] ஸ்ரீகண்டம் [illegible] ।
[illegible] ॥
ஸதாஶிவஸமாரம்பாம் ஸ்ரீகண்டாசார்யமத்யமாம் ।
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ॥

பதி[illegible]ரை

சிவாலயங்களில் சி[illegible]ங்களைப் பின்பற்றியே நித்திய நைமித்திக காம்மிய பூஜா[illegible]யைகள் யாவும் நடைபெற்றுவருகிறது. ஆதிசைவர்களாகிய [illegible]ரியர்களும் சிவதீக்ஷை பெற்ற நான்கு வர்ணத்தினரும் ஆ[illegible]த்த பூஜை முதலான நித்ய நைமித்திகாதி மதச்சடங்குகளை [illegible] குலாதிகா[illegible]கேற்ப ஆகமோக்தமாகத் தனித்தேனும், [illegible]திகக்கிரியைகளுடன் கலந்தேனும் செய்ய வேண்டுமென்[illegible] விதியை அநுசரித்தே செய்யப்பட்டு வருகிறது. சைவசமய ச[illegible]மான ஆன்மார்த்த கிரியைகளையும், கர்ஷணம் முதல் பிரதி[illegible]டை வரை, பிரதிஷ்டை முதல் உற்சவம் வரை, உற்சவம் முதல் பிராயச்சித்தம் வரை பரார்த்த கிரியைகளையும் விளக்கிக் கூறும் மூல ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டு. அவற்றுள் முதன்மையானது காமிகாகமம். காமிகாகமத்தின் கிரியாபாதம் பூர்வபாக மென்றும் உத்தர பாக மென்றும் இரண்டு பகுதியை யுடையது. தென்னாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான சிவாலயங்கள் காமிகாகமத்தின்படி பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு, அதன்படியே அவைகளில் நித்திய நைமித்திய பூஜாக் கிரியைகள் செய்து வரப்படுகிறது.

எனவே காமிகாகமத்தின் பூர்வபாகம் உத்தரபாகம் என்னும் இரண்டு பகுதிகளையும் எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னே விகாரி, ஆடி, 30(13—8—1899)-ல் சென்னை, சிந்தாதரிப் பேட்டை சிவஞான போத யந்திரசாலை உரிமையாளர் உயர்திரு கோ. ஷண்முகசுந்தர முதலியார் அவர்களாலும், பின்பு அன்னாருடைய பேரர் உயர்திரு மயிலை அழகப்ப முதலியார் அவர்களாலும் வேதாகம விற்பன்னர்களைக் கொண்டு ஓலைச்சுவடிகளைப் பரிசோதித்து கிரந்த லிபியில் மூலமும், பதச்சேதமும், தமிழில் பதவுரை தாத்பர்யம் சந்த்ரிகையுடனும் விரிவான முறையில் அச்சிட்டு, சைவசமய பெருமக்கட்கு எளிதிற் கிடைக்குமாறு செய்தனர். அப்பதிப்பு தற்சமயம் பார்வைக்குக்கூடக் கிடைப்பது அரிதாகிவிட்டபடியால் பலர் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க, முன்னமே யாம் தேவநாகர லிபியில் தயாரித்து கையெழுத்துப் பிரதியாக வைத்திருந்த காமிகாகமம் பூர்வ பாகத்தை, திரு ஆவடுதுறை ஆகமப் பிரவீண சிவஸ்ரீ க. சுவாமிநாத

சிவாசாரியார் அவர்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து, மேற்கண்ட உயர் திரு. மயிலை அழகப்ப முதலியார் அவர்கள் சந்ததியாரால் அளிக்கப் பட்ட உரிமையுடன் அச்சிட்டு, தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கத்தின் சார்பில் சென்ற 11—2—76ல் ஸ்ரீகாஞ்சி ஏகாம்பரநாதர் சன்னதியில் வெளியிடப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து தென்னாட்டிலுள்ள ஆஸ்திக பெருமக்கட்கு பெரிதும் பயன்படக் கூடியதாக கிரந்த லிபி யில் மூலமும், மூலசுலோகத்தின் நேர்தமிழ்ப் பொழிப்புரையாகிய படல சந்த்ரிகையுடனும் காமிகாகம பூர்வபாகத்தின் முதற் பகுதி திருஅருட்துணையினால் அச்சுவேலை நிறைவு பெற்று இப்போது வெளியிடப்படுகிறது.

இந்நூல் சிறந்த முறையில் வெளிவருவதற்கு பிரதிகளை பரிசோதித்து பிழை திருத்தி உதவிய திரு ஆவடுதுறை ஆகமப் பிரவீண சிவஸ்ரீ க. சுவாமிநாத சிவாசாரியார் அவர்களுக்கு எனது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மற்றும் இந்நூல் விரைவில் வெளிவர வேண்டு மென்று பேரவாக் கொண்டு நேரில் அவ்வப் போது ஊக்குவித்து உதவிய கடலூர் உயர்திரு தி. கி. நாராயண சாமி நாயுடு அவர்களுக்கும், அச்சு புருப் திருத்தம் செய்தும், விஷயதீபிகை சுத்தாசுத்தம் முதலானப் பகுதிகளைத் தொகுத்தும் உதவிய, சென்னிமலை சிவஸ்ரீ ஈசானசிவாசாரியார் அவர்களுடைய ஞானபுத்திர சீடர்களில் ஒருவராகிய சிவத்திரு ஈசானதேவன் பெ. ஏ. கபாலி அவர்கட்கும் எனது நன்றி கலந்த ஆசீர்வாதம் உரித்தாகுக.

இந்நூலின் அச்சுக்கோர்வை எமது சொந்த சாதனங் களைக் கொண்டு சங்கத்தின் தனிப்பட்ட பணியாட்களால் செய்யப் பட்டு, சென்னை சோலார் ஓர்க்ஸ் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது. மேற்படி பணியாளர்களுக்கும் அச்சக உரிமையாளருக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

சிவாசாரிய சமூகத்தினரும், சைவசமயாசார பற்றுடையவர் களும், சமய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களும் இந்நூலை வாங்கி வாசித்து பயனடைந்து இதனுடைய பிற பகுதிகளை விரைவில் வெளி யிடுவதற்கு ஊக்கமளித்து உதவவேண்டுகிறேன், தமிழ்நாடு இந்து அறநிலைய ஆணையர் அவர்கள், தமது ஆணைக்குட்பட்ட சிவாலயங் களில் பணிபுரியும் அர்ச்சகர் மற்றும் நிர்வாகத்தினர் வாசித்துப் பயனடைவதற்காக இந்நூலை வாங்குவதற்கு, இலாகா பூர்வமான ஆணையை பிறப்பித்து உதவுமாறும் வேண்டுகிறேன்.

ஸ்ரீகண்டபரமாசாரிய மூர்த்திகளின் திருவடி வாழ்க.

சென்னை-1
நள ஆ தை மீ
31—1—1977

சி. சுவாமிநாத குருக்கள்
பொதுக் காரியதரிசி
தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கம்

சிவமயம்

முன்னுரை

—::—

[illegible]

[illegible]

உலகம் ஆன்மவர்கத்தின் பொருட்டு சங்காரகாரணனாகிய முதல்வனது ஆணையாற் சிருஷ்டி திதி சங்கார மெனும் முத்தொழிற் படுவது. இவற்றுள் சிருஷ்டி திதியெனும் இரண்டும் ஆன்மாக்களை நல்வினை தீவினை என்னும் இருவினைக்கு ஈடாக, நால்வகைத் தோற்றத்து எழுவகைப் பிறப்புள் எண்பத்துநான்கு நூறாயிர யோனி பேதத்தினும் கறங்குஞ் சகடமும் போல மீளமீளப் பிறந்து இறந்து உழன்று வரச்செய்து, அதனால் இருவினை ஒப்பும் மலபரிபாகமும் வருமளவிற் பன்னாள் அலமருதற் கண்ணுற்றருளி மேலாம் பரமுத்தி யிற் சேர்ப்பித்தற்கே ஆம். சங்காரம் அவ்வாறு பிறந்து இறந்து உழன்று வரும் ஆன்மாக்களை இளைப்பாரச் செய்தற்காம். சங்காரம் ஐவகைப்படும். அவற்றுள் இறுதிக்கண்ணதாகிய மஹாசங்கார கால முடிவின்கண், சொற்பிரபஞ்சம் பொருட்பிரபஞ்ச மெனும் இருவகைப் பிரபஞ்சங்களையும் ஒடுங்கியவாறே மீளப் படைத்தற் பொருட்டு அகண்டாகார நித்திய வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம் பாகியப் பாசிவத்தினுடைய பராசந்தி, சுத்தமாயையை நோக்கிய வழி, அவபோத ரூபமாய்ப் பரசிவத்தின் இடத்திலிருக்கும் வேதா கமங்கள் சுத்தமாயையினின்றும் ருக் மற்றும் காமிக முதலிய பேதந் தோன்றாது சூக்குமைவாக்கு ரூபமான நாதவடிவாயும், அதன்பின் பைசந்திவாக்கு ரூபமான விந்து வடிவாயும், அதன்பின் மத்திமை வாக்கு ரூபமான அக்ஷர வடிவாயும் முறையே தோன்றின. பின் அவற்றைச் சூக்கும வைகரிவாக்கு ரூபமாய்ச் சொற்றொடர்ப் படுத்துச் செய்யுளாக்கிப் பிறர்க்கு அருளிச் செய்தற் பொருட்டுப் பரசிவம், ஈசான முதலிய பஞ்சப் பிரம மநுக்களாகிய சத்திகளே திருமுடி முதலிய அவயவங்களாகச் சகள நிட்களத் திருமேனி கொண்டருளிச் சதாசிவமூர்த்தியாய் நின்று, தற்புருடம் முதலிய நான்கு திருமுகங் களான் வேதங்களைத் தோற்றுவித்தும், மேற்கண்ணதாகிய ஈசான முதலிய ஈசான சம்பந்த ஊர்த்துவத் திருமுகங்கள் ஐந்தனுள் சத்யோஜாத முகத்தினின்றும் காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம்,

காரணம், அஜிதம் என்னும் ஐந்து ஆகமங்களும், வாமதேவ முகத்தினின்றும் தீப்தம், சூக்ஷ்மம், சஹஸ்ரம், அம்சுமான், சுப்ரபேதம் என்னும் ஐந்து ஆகமங்களும், அகோரமுகத்தினின்றும் விஜயம், நிச்வாஸம், ஸ்வாயம்புவம், ஆக்நேயம், வீரம் என்னும் ஐந்து ஆகமங்களும், தற்புருஷ முகத்தினின்றும் ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்த்ரஞ்ஞானம், முகபிம்பம் என்னும் ஐந்து ஆகமங்களும், ஈசான முகத்தினின்றும் ப்ரோத்கீதம், லலிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேச்வரம், கிரணம், வாதுளம் என்னும் எட்டு ஆகமங்களும் ஆக இருபத்தெட்டு மூல ஆகமங்களைத் தோற்றுவித்தும், இவ்வாறு தோற்றுவிக்கப்பட்ட ருக் முதலான வேதங்களையும் காமிகாதி சிவாகமங்களையும் அனுஷ்டுப் சந்தமாக அநேக கோடி சங்கியையாகப் பண்ணி, வேதங்களை அநந்ததேவர் வழியானே பிரமதேவருக்கு அருளிச்செய்து, சிவாகமங்களை பிரதிசங்கிதை (ஒரு விஷயத்தை வேறுவேறு வகுத்துக்கூறுதல்) முறையானே பிரணவர் முதலிய பத்து பேரும் மஹாருத்திரர் முதலிய பதினெட்டு பேருமாகிய இருபத்தெட்டு பேருக்கும் சிவபேதம், உருத்திர பேதம் எனப் பகுத்து ஒரோஒன்று ஒவ்வொருவருக்கு அருளிச் செய்து பின்பு மகௌக (வேறுவேறாக வகுக்கப்பட்ட பலவற்றையும் திரட்டிக் கூறுதல்) முறையானே அந்த இருபத்தெட்டினையும் வித்யேசர் எண்மரின் முதல்வராகிய அநந்த தேவருக்கு அருளிச் செய்தான்.

அவற்றை அநந்ததேவர், தூலவைகரி வாக்கு ரூபமாய், நூற்றுப் பதினெட்டு உருத்திரரின் முதல்வராகிய ஸ்ரீகண்டருத்திரருக்கு அருளிச் செய்தார். அவற்றை ஸ்ரீகண்டருத்திரர் கணங்கட்கும் தேவர்கட்கும் முனிவர்கட்கும் அளித்தற் பொருட்டு முதலில் நந்திப் பெருமானுக்கு அருளிச் செய்தார். இது வேதம் ஆகமங்கள் வந்த வரலாறு.

பின்பு அவற்றை ஸ்ரீகண்டருத்திரர் சிவசிருஷ்டாள் என்றும் பிரம்ம சிருஷ்டாள் என்றும் இருவகையினரான கௌசிகாதி பெயர் மாத்திரமே ஒற்றுமையுடைய முனிவர்களில், பரார்த்த பூஜையில் அதிகாரிகளான சிவசிருஷ்டாளாகிய கௌசிகர், காசிபர், பரத்துவாஜர், கௌதமர், அகத்தியர் என்னும் ஐந்து கோத்திர சிவமுனிவர்கட்கு அருளிச் செய்தார்.

வேதம் நான்கும், பிரமகாண்டமும் பிரமகாண்டத்திற்கு நிமித்தமாகிய கருமகாண்டமும் உணர்த்துவனவாம். பிரமகாண்டம் உபநிடதம், வேதாந்தம், வேதசிரசு, பிரபலசுருதி எனப் பெயர் பெறும். வேதத்துக்கு வழிநூல் பதினெட்டுப் புராணங்களும் பதினெட்டு ஸ்மிருதிகளுமாம். சார்பு நூல் சிக்ஷை, கற்பசூத்திரம் முதலிய வேத அங்கங்களுமாம்.

வேதம், யஞ்ஞாதி கருமங்களைச் செய்து புண்ணிய உலகங்களை அடைய விரும்பும் உலகர் பொருட்டும், ஆகமம் சிவசாலோக்ய சிவசாமீப்ய சிவசாருப்ய சிவசாயூச்சியங்களை அடைய விரும்புஞ் சத்திநிபாத முடையார் பொருட்டும் அருளிச் செய்யப்பட்டன.

இன்னும் சத்யோஜாதம் முதலாக ஐந்து முகங்களினும் முறையே லௌகிகம், வைதிகம், அத்தியான்மிகம், அதிமார்க்கம் மாந்திரம் என்னும் ஐந்தும் தோன்றின எனச் சிவாகமங்கள் கூறும். லௌகிக நூல், ஆயுள் வேதமும் தண்டநீதி முதலாயின. வைதிக நூல் மீமாஞ்சையும் நியாயமும் வைசேடிகமும் ஆகிய மூன்றுமாம். அத்யான்மிக நூல், சாங்கியமும் பாதஞ்சலமும் வேதாந்தமுமாகிய மூன்றுமாம். அதிமார்க்க நூல் பாசுபதமும் காபாலமும் மாவிரதமும் ஆகிய மூன்றுமாம். மாந்திரநூல், சித்தாந்த சாத்திரம் ஆம். லௌகிகத்தினும் உயர்ந்தது வைதிகம்; அதனினும் உயர்ந்தது அத்தியான்மிகம்; அதினும் உயர்ந்தது அதிமார்க்கம்; அதினும் உயர்ந்தது மாந்திரம். மாந்திரம் சிவாகமம், தந்திரம், சித்தாந்தம் எனப் பெயர் பெறும்.

சிவாகமங்கள், ஞானபாதம் யோகபாதம் கிரியாபாதம் சரியாபாதம் என்று தனித்தனியே நான்கு பாதங்களை உடையனவாய் இருக்கும்.

ஞானபாதத்தில் சிவபெருமானுடைய சொருபமும், விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர் சகலர், என்னும் ஆன்மாக்களின் சொருபமும், ஆணவம் காமியம் மாயேயம் வைந்தவம் திரோதானசத்தி என்னும் பாசங்களின் சொருபமும், சத்தியின் சொருபமும், சிவதத்துவ முதற் பிருதிவிதத்துவம் வரை முப்பத்தாறு தத்துவங்களது உற்பத்தியும், இவை ஆன்மாக்கள் போகம் புசிக்கைக்குக் கருவியாம் முறைமையும் புவனங்கள், புவனேசர் சொருபங்களும், புவனங்களின் யோசனைப் பிரமாணங்களும், அதமப் பிரளயம் மத்திமப் பிரளயம் மகாப் பிரளயங்களின் சொருபமும், அந்தப் பிரளயங்களின் பின்னர்ச் சிருஷ்டியாம் முறையும், பாசுபதம், மாவிரதம், காபால முதலிய மதங்களின் சொருபமும் கூறப்படும்.

இனிக் கிரியாபாதத்தில் மந்திரங்களின் உத்தாரணம், சந்தியாவந்தனம், பூஜை, ஜெபம் ஹோமங்களும், சமய விசேஷ நிருவாண ஆசாரியாபிஷேகங்களும், புத்தி முத்திகளுக்கு உபாயமாகிய தீக்ஷையும் கூறப்படும்.

இனி யோகபாதத்தில் முப்பத்தாறு தத்துவங்களும், தத்துவேசுரரும், ஆன்மாவும், பரமசிவனும், சத்தியும், சகத்துக்குக்

காரணம் ஆகிய மாயை மகாமாயைகளைக் காணும் வல்லமையும் இயமம், நியமம், ஆசனம். பிராணுயாமம், பிரத்தியாகாரம், தியானம், தாரணம். சமாதிகளுடைய முறைமையும் மூலாதாரம் முதலிய ஆராதாரங்களின் முறைமையும் கூறப்படும்.

இனிச் சரியாபாதத்தில் பிராயச்சித்த விதியும், பவித்திர விதியும், சிவலிங்க இலக்கணமும், உமாமகேசுரர் முதலிய வியக்தா வியக்த லிங்கங்களின் இலக்கணமும், நந்தி முதலிய கணநாதர் இலக்கணமும் ஜெபமாலை, யோகபட்டம், தண்டம், கமண்டலம் முதலியவற்றின் இலக்கணமும், அந்தியேஷ்டி விதியும் சிரார்த்தவிதியும் கூறப்படும்.

இனிச் சைவாகமங்களைச் சொன்னவர் கேட்டவர்களுடைய பேதத்தினுலே, பரம் மஹான் அந்தராளம் திவ்யம் திவ்யாதிவ்யம் அதிவ்யம் என ஆறு விதமான சம்பந்தம் கூறப்படும். அஃது எவ்வாறு என்னில் சதாசிவர் அநந்தேச்வரர் சம்பந்தம் பரம் என்றும், அநந்தேச்வரர் ஸ்ரீகண்டபரமேச்வரர் சம்பந்தம் மஹான் என்றும், ஸ்ரீகண்டபரமேச்வரர் இந்திராதி தேவர்கள் சம்பந்தம் அந்தராளம் என்றும், இந்திராதி தேவர்கள், தேவருஷிகள் சம்பந்தம் திவ்யம் என்றும், தேவருஷிகள் மனுஷருஷிகள் சம்பந்தம் திவ்யாதிவ்யம் என்றும், மனுஷ்யருஷி மனுஷ்யர் சம்பந்தம் அதிவ்யம் என்றும் ஆறுவிதமாம்.

ஆகம சம்பந்தமும் அநந்தேச்வராதி சம்பந்தம் என்றும், பிரணவாதி சம்பந்தம் என்றும் இருவகையாம். மேல் கூறியது அநந்தேச்வராதி சம்பந்தம். பிரணவாதி சம்பந்தம் இந்தப்படியே யோஜிக்கத் தக்கது.

அவ்விடத்து சிவ பிரணவ சம்பந்தம் பரமென்றும், பிரணவ திரிகல சம்பந்தம் மஹானென்றும், திரிகல ஹர சம்பந்தம் அந்தராளமென்றும், ஹர தேவ சம்பந்தம் திவ்யமென்றும், தேவ ருஷி சம்பந்தம் திவ்யாதிவ்யமென்றும், ருஷி மனுஷ சம்பந்தம் அதிவ்யமென்றும் இப்படி சம்பந்தம் ஆறு விதமாகும். இந்தப்படி சிவபேதங்களுக்கு சம்பந்தம் அறியத்தக்கது.

உருத்திர பேதங்களுக்கு சம்பந்தம் ஐந்து விதமாகும். அஃது எவ்வாறு எனில் சிவனுக்கும் அநாதிருத்திரருக்கும் உண்டான ஆகம சம்பந்தம் பரமென்றும், அநாதிருத்திர பரமேச சம்பந்தம் மஹானென்றும், பரமேச தேவ சம்பந்தம் திவ்யமென்றும், தேவ ருஷி சம்பந்தம் திவ்யாதிவ்யமென்றும், ருஷி மனுஷ்ய சம்பந்தம் அதிவ்யமென்றும் ஐந்து விதமாகும்.

—:※:—

உ

॥ 𑌪𑌟𑌲𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾 ॥

—(0)—

௨

𑌶𑌿𑌵𑌮𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌧𑌾𑌰𑌾𑌗𑌣𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌜𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍
𑌪𑌾𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌾𑌭𑌯𑌵𑌰𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌪𑌰𑍍𑌵𑌜𑌸𑍁𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍
𑌵𑌾𑌣𑍀𑌪𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌕𑍋 𑌯𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾
𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌗𑌣𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 ॥

॥ 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 - 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾 ॥

𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌚𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌨𑌈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌭𑍂𑌵𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌨𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑌦𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌭𑍇𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍇𑌵𑌬𑌲𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮 𑌕𑍂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑍀𑌥𑍀𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍇𑌦𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌚 ।
𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌭𑍇𑌦𑌕𑌃 ।
𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌭𑌦𑍍𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌮𑍍 ।
𑌭𑌵𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌃𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌚 𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌵𑍃𑌤𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥
𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍇 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾 ।
𑌕𑍂𑌟𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌕𑌸𑍍𑌥𑍂𑌪𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 । ௧௦
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌕𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌨𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍇𑌕𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌯𑌤𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌮𑍍 ॥
𑌶𑌿𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑍀𑌠𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑍃𑌷𑌭𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧௫

𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇 ॥

—:: —

॥ 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 - 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌭𑌾𑌗𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾 ॥

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑍂𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌨𑍀𑌰𑌾𑌜𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌹𑍋𑌮𑌨𑍀𑌪𑍂𑌜𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥
𑌸𑍍𑌨𑌪𑌨𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌦𑍀𑌪𑌾𑌵𑌲𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑍀𑌪𑌪𑍂𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌥𑍋 𑌮𑌾𑌸𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌦𑌮𑌨𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍀𑌤𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌨𑌵𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌚 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌸𑌮𑌯𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌾 ।
𑌸𑌾𑌧𑌕𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌃 ॥ ௫

[illegible]

FOREWORD

I am writing this Foreword advisedly in English to attract the attention of modern scholars to the necessity for preserving the heritage of the Agamas as much as the Vedas and to encourage the custodians and interpreters thereof in cherishing and maintaining it. *Vedāgama samrakṣaṇa* is the duty principally of all professing Hindus. For, both the Vedas and Agamas are *Śruti*—they are *apaurshaya* and *nitya*—and they are spoken of as such in the same breath by *Purānas* and later Sastraic literature and great religious teachers from ancient times.

While the Upanishads known as *Vedanta* and the jnanapada of the Agamas known as *Agamanta* (or *Siddhanta*) are well known, the Agama texts themselves were not easily accessible and could not be got yet by Western scholars to the same extent as Vedic texts. Except for the sporadic and much handicapped efforts at the beginning of this century of scholars like L. D. Barnett and R. W. Frazer, the *Saivāgamas* were less fortunate than *Sāktā* and *Pāncarātra* texts at the hands of Arthur Avalon and Schroeder. Yet the practical and living religion of the Hindus to whatever denomination they may belong, is governed, as pointed out by Swami Vivekananda, from the Himalayas to Cape Comorin, by the Agamas only.

The vastness of **Sāivagamas* (28 mūlāgāmas and 207 upāgamas)—their slokas reckoned traditionally at many lakhs- and the fact that even the extant texts were the close preserve of Sivāchāryas were a deterrant to their publication. However an attempt was made at the beginning of this century to publish a few atleast of the powerful agamas by Konraimanagaram Shanmugasundara Mudaliar and later by his nephew Alagappa Mudaliar of Madras and this breakthrough was meritorious as it helped the Sivacharyas themselves and others yearning to know about the Agamas. Later, the Saivāgama Paripālana Sangam Pudukkottai printed a few upāgamas and prakaraṇas. Currently the French - Indological Institute, Pondicherry, under the

* Some of them were in Tamil and Prakrit languages.

guidance of Prof. Jean Filliozat is engaged in the stupendou task of collecting and publishing the available Agamas one by one, but the editing is in French. As important and valuable as all these are, the efforts of the SouthIndian Archakar Sangam, to reprint and publish some of the Agamas for the benefit of the Archakars and the public are praiseworthy. The Sangam has already made some progress inspite of heavy odds. It is a pity that although the secular control of temples have been under Government for over 50 years now, the reprinting of the Agamas, even with temple funds, has not been given serious attention to upto this date. The Agamas are encyclopaedic in their contents, covering rituals and philosophy, and are the store-house of temple arts, architecture, music and dance which are of fascinating interest to many.

Many have only vague notions about the Agamas as even books on Indian Philosophy and Religions pay very scant attention to them (except perhaps Dr. S. N. Dasgupta's book *History of Indian Philosophy, Vol. V*). For the information of the ignorant and the biased it has to be explained here that in point of chronology the Agamas are as ancient as the Vedas and they are both acknowledged as Divine Revalation from from the mouth of God. They are both *sabda pramāna* and lead to *avabōdha jnana* (self-luminious knowledge). All theistic religious like Saivism and Vaisnavism (including the Madhva Vaisnavism) respect the Agamas and base their theological doctrines on them. The monistic Advaita relied only on the Upanishads with monistic trends for its metaphysics. The jnanapada of Agamas, are more explicit and indeed *Svetārsvatara* upanished is sometimes called Agamic upanishad. The difference and distinction between the Vedas and the Agamas are that while the Vedas spoke of many Gods and of one Brahman, the Agamas are out and out monotheistic and their ontology is no less profound. *Sankara Samhita* of Skanda Purana speaks of the relation of the Vedas and Agamas thus: Vedas are in the middle of the mouth, the Aksharas are

the teeth and the Agamas are from the very tongue of Siva (" *Aasya madhyē sthitha veda devadevasya bhūsura, aksharām tu dautam jihvayam tu Sivjnāna* "). Later Saints like Tirumular in his *Tirumandram* which is considered to be the essence of the Agamas and Manikavachagar and Nammalvar (both Saiva and Vaisnava) and scholiasts like Haradatta, Srikantha, Sivāgrayogin Sivajnānaswami and Appaya Dikshita have looked upon Vedas as common and the Agamas as specific as the latter are for all irrespective of caste and sex that yearn for the descent of the Grace of Siva (*saktinipāda*). The Agamas are synthetic—*mantra, tantrā* and *siddahanta*. and embrace *charya, kriya, yoga* and *jnana pādas*. What is more, they provide for the sacrament of *diksa*, ordinary and special, besides the *gāyatri* for *svārtha* and *parārtha* puja. No one without Agamic *diksa* can perform any puja at home or in the temple. Hence a knowledge of the Agamas is necessary to all alike if they wish to take the sacrament of *diksa* for a divine office or for self - salvation..

The present publication of *Kāmikāgama*, Pūrvabhagā, Part I, by the South Indian Archakar Sangam, Madras (which has within its fold both Saiva and Vaisnava archakas) is to be welcomed and encouraged. This volume gives the Agama text in grantha script together with tātparya (gist) in Tamil for the benefit of all. One patala alone has been transliterated in Tamil but not others. (The Sangam has already published the entire Pūrvabhaga in Devanagari script). The contents of the present volume are briefly given in its preface. The Tantrāvatara patala gives the origin of the Agamas. The Mantrāvatāra patala gives an account of the mantras. The rest of the patalas give a detailed account of the various rituals and their significance.

Kāmikagama is one of the longest Agamas and most of the temples in South India follow it only. It is looked up on as the feet of Siva. It deals with all the rituals from *karṣhaṇa*

(turning the sod) to *pratiṣta* (installation) of deities. The uttarabhāga deals with *dikṣā*, festivals etc. So this is a complete Manual for priests and laymen and for the inquisitive scholar who wants to know the details and symbolism of Agamic worship, private and public. Indeed there is currently a great interest in the information from other religionists and Western scholar. This publication would therefore serve a felt need by the Hindus and non-Hindus and place the Agamas before a world view.

The South Indian Archakar Association is to be congratulated on this programme of reprinting the Agamas. It deserves State support as well as the support of the professors of the faith. The Secretary of the Sangam, Sivasri C. Swaminatha Gurukkal deserves the thanks of the public for his labours even at his old age, particularly when the present cost of production of books has increased enormously. The only recompense that the Sangam would most need is the quick purchase of this Part so that the remaining Parts could be taken quickly.

I commenced this volume to the attention of all who wish to get an insight into the contents of the Agamas without which Hinduism would not be a living religion and no research on Indian philosophy would be completed.

"Arasadi Karpagam,"
Thyagarayanagar,
Madras-17.
1st Feb. 1977

N. MURUGESA MUDALIAR,
Retd. Secretary to Govt. and Special Adviser, sometime Patron, Saiva Siddhanta Maha Samajum, etc.

INTRODUCTION

The Saiva Agamas are some of the earliest books in the Sanskrit language on the Saiva religion and philosophy, written over a period of several centuries before the Christian era. The Agamas represent on independent class of writing by very early seers, who had an inward experience and enlightenment from the Supreme Being, and who were also perhaps influenced by the Vedas in their original form. They had realised in their lives and thoughts the general truths taught by the early Upanisads. So far as Saivism is concerned, these seers were not men from the North. They were essentially representatives of All India and they reflected in their thoughts, modes of meditation and worship, and in their writing, the inherent Theism of the South. The Theism of the south or rather, the Saivism of the Tamilians, was the growth of an unbroken tradition probably from the pre-historic past and this had three elements fused into it. These are worship of idols and images, both in the shrines throughout the land and in the devotees' own houses, symbolism, and the inward meditation and realisation. These three were not separate compartments, but basically one harmonious integrated whole. When the Upanisads were added on to the Vedas in the course of the later centuries, they could not but be influenced by the religion and philosophy flourishing around them. These naturally embody a considerable volume of the thought of the agamic scholars, because some of the early Agamas were

earlier than these later Upanisads in point of time, and the Agamas were much more alive and vibrating with life and activity than the Upanisads, because they dealt with definite and concrete objects, while the others dealt only with abstract concepts. The very fact that some later Upanisads came to be written shows that the followers of the original Upanisads had to take note of agamic thoughts and, to bring them also into a single common fold, adopted the device of writing further Upanisads, to embrace fresh thought on the same subject. The Saiva Upanisads such as *Brhadjabala* did certainly come into existence a long time after the Agamas.

The Agamas claim Vedic authority for their doctrines. The agama doctrines are indeed theistic and such theism is not foreign to the Upanisads. The following agamic passages may be seen to affirm the derivation of the Agamas from the Vedas 'The siddhanta consists of the essence of the Veda' (Suprabhedagama) ; 'This tantra is of the essence of the vedas' ; 'This siddhanta knowledge which is the significance of Vedanta is supremely good' (*Makuta*). It has been suggested that the agamic systems were developed out of the Brahmanas in the same way as the Upanisads, though at a much later stage, and that some of the later Upanisads like the *Svetasvatara*, which address the Supreme Being by a sectarian title and not as Param Brahman, as of yore, probably grew up under the shadow of the Agamas. The agamic cult which was that of the generality of the people, and the Vedic cult which was that of the priestly

classes, officiating for themselves or for others, were both indigenous ; they existed and grew up side by side from the earliest times without any extraneous influence ; the distinction between the two was in no sense racial. The Agamas are deemed to have scriptural authority and are often called the Veda and the Fifth Veda. As a matter of fact, although the Sanskrit *Nighantu* names the Veda as the *Nigama* and the Tantra as the *Agama*, the Veda and the Agama both seem to have been denoted by the common term *sruti* up to the XI century, after which period the above distinction of Nigama and Agama seems to have been adopted. The agamic (tantric) texts, as we know them today, had for the most part preceded Buddhism, and only the agamic cult had been able gradually to swallow up Buddhism on the Indian sub-continent, and ultimately to banish it altogether from the Indian soil ; it was not the Upanisadic philosophy but the agamic cult that was responsible for the supplanting of Buddhism and for the fusion of the salient features into the core of the Hindu religion.

Several explanations have been offered for the term *agama*. One is that because it emanated from God, it is called the Agama, that which came (from God). Another is that the three letters *a-ga-ma* respectively denote *pati*, *pasu* and *pasa* (the self, the soul and the bonds) and that the agama deals with all these three entities and their relationship, and hence this name.

A Sanskrit verse gives an interesting meaning for the three syllables *a*, *ga* and *ma* :

Agatam siva vaktrebhyah, gatam ca girija mukhe,
Matam ca siva bhaktanam, agamam cheti katyate.

'The agamas originated from the faces of Siva, fell on the ears of Parasakti and spread in the world as the *mata* of the Siva bhaktas'. The agamas take their name from the first letters of the words *agatam* (originated), *gatam* (fell) and *matam* (religion).

The common noun *agama* simply means coming or acquisition.

But in the Saiva school, a special root meaning is indicated for the term.

It is given as *a*-knowledge, *ga*-liberation and *ma*-removal of the bonds. The agama came to be called as such, since a study and adherence to its codes liberates the soul from bondage, causes realisation of the Supreme, and ultimately confers Eternal Bliss.

Agamas are common to the three prominent schools and they are called Agama in Saivism, Samhita in Vaishnavism and Tantra in Saktaism.

The agamas had not been quite popular in North India for the simple reason that they were all written in palm leaf manuscript in the *grantha* characters which were unknown in the north. Their script was the *nagari*, However, the Sivagama Paripalana Sangham of Devakottai published some Upagamas in the nagari script. The French Institute of Indology in Pondicherry are now publishing a series of agamas in the nagari script. They have so

far published parts of the *Ajtha*, *Raurvava* and *Mrgendra*. Their *Matanga* is to be released soon. They have been able to secure 23 out of the 28 principal agamas.

The agamas have the greatest currency in the Tamil country. The great Prof. S. N. Dassgupta has stated that not a single manuscript of importance is available in Banaras, considered the greatest seat of Sanskrit culture. It therefore goes without saying that the Saivagamas have been a rare and special preserve of the Sivacharyas in Tamilnad. All temple worship, festivals, installation, consecration etc., are here done according to the agamas. The thousands of temples in this country are standing monuments to the prevalence of the agamic cult from the ages past down to the present day.

Each Agama has a number of subsidiary agamas called Upagamas and their number is 207. Among the Upagamas the *Paushkara* and the *Mrgendra* are well known. The principal agamas being with *Kamika* and end with *Vatula*. Each agamas has the four parts or *padas* called *Vidya*, *Kriya*, *Yoga* and *Charya*. The *Vidyapada* is the philosophical part while the *Kriya pada* is the ritualistic part. The other two parts are generally very short. The *Kriyapada* of the *Kamika agama* has been the most wellknown part in Tamilnad. This is one of the largest of the known agamas. It is said to represent the Feet of Siva. Its Kriyapada alone has been printed, in two parts, by the Sivajnanabodha press, in 1901. The total number of verses in it are 12.000, made up as follows : *Purva-*

5166, *Uttara*-6477 ; verses lost 357. The term *Kamika* means 'the object desired' ; the term *Kamikagama* is said to signify 'the Book which grants the desired object to the souls and helps them to final release through severance of bonds': The Kamika is the agama which is widely in use today. Sivacharyas say that its authority derives from the fact that it always prescribes the rules very definitely, saying "this and not that".

The Purva Kamika the first part was published with a Tamil translation done by Visveswara Sastri of Tiruvottiyur. It has four sections dealing with the revelation of the agamas, rules for daily observance and worship, rules for the construction of temples and houses and for performance of rituals and rules for the installation of the deities.

The *Kamika* published by Shanmugasundara Mudaliar had long been out of print and most of the present generation could never have set its eyes on it. The non-availability of this Kriyapada text was naturally a great handicaps to the earnest *archaka* who wanted really to study the scripture and follow it in the temple's rituals. The South Indian Archakar Association through its Secretary Shri C. Swaminatha Sivacharya published in February 1976 the Kriyapada text alone in the nagari script. This no doubt made the text available to Sanskrit scholars but the entire bulk of the Sivacharyas could not use it because they knew only the grantha script. Realising this, the association has now brought out a handsome volume of the Kriyapada, part I, in the

grantha script with a complete paraphrase in the Tamil language, chapter by chapter, in about 480 pages. The wealth of the information and guidance contained in this part cannot be brought out in a short introduction. Suffice it to say that an *archaka* who has not made every line in this book his own does not know his job. Archakas hereafter do not have any execuse to say that they do not know any ritual connected with Siva worship. The volume is an encyclopaedia which will reward even any Saiva for a careful scrutiny.

In these days of high paper prices and high labour charges Shri Swaminatha Gurukkal has done a great service to the cult of temple worship, and the *archaka* community by publishing this volume It is the duty of the Hindu Religious Endowments Board to see that some copies are in the library of temples and to supply copies also to the Archakas immediate distribution of the book will give the necessary enthusiasm and encouragement to the aged Gurukkal to publish further volumes of agamas.

M. ARUNACHALAM.

உ

குருபாதம்

தருமை ஆதீனம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

அருளிய

"ஞாலம் நின் புகழே மிகவேண்டும் தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே."

காமிகம் சிவபேதத்தைச் சேர்ந்த 10 ஆகமங்களில் ஒன்று. இது சிவபெருமானின் திருவடிகளாக உவமிக்கப் படுவது. இவ் ஆகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடியே தமிழகத்தின் ஆலயங்களில் நித்திய நைமித்திக பூசைகள் நிகழ்த்தப் பெறுகின்றன. இவ் அரிய பொக்கிஷம் போன்ற இவ் ஆகமம் கிடைப்பதும் அரிதாகவே இருந்து வந்தது. இக்குறையை நீக்கி இவ் ஆகமம் எளிதில் கிடைக்க இதனைப் பதிப்பித்து நற்பணிபுரியும் தென்னிந்திய அர்ச்சகர் சங்கமும், இச்சங்கம் நன்கு இனிது வளர பெரிதும் முயன்று வருகின்ற இதன் காரியதரிசி சாமிநாத குருக்கள் அவர்களின் பணிகளும் மிகவும் பாராட்டுதலுக்கு உரியன.

இது போன்ற அரிய நூல்கள் வெளியிட்டு அர்ச்சகர் சங்கம் சிறக்க ஸ்ரீ செந்தமிழ்ச் சொக்கர் திரு அருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

தருமபுரம்,
மாயூரம் அஞ்சல்
4—2—1977

சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீ உமாமஹேஶ்வராப்யாம் நம:

காமிகாகமம்

—*—

காப்பு.

வேதார்தங்களை விளக்குஞ் சைவாகமம் இருபத்தெட்டி னுண் முதற்கண்ணதாகிய காமிகாகமம் வழிபட்டோதும் மாணாக்கர் தமது இடையூறு களைந்து இன்பமெய்தும் பொருட்டுக் கூறுவா னெடுத்தோதிய கணபதி வணக்கம்.

𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌣𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌮𑌦𑌨𑌾𑌰𑌿𑌸𑍂𑌨𑍁𑌂
𑌵𑌾𑌮𑍋𑌰𑍁𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌭𑍁𑌜𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍 ।
𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌶𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌮𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌸𑌮𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌣𑍀𑌪𑌤𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥

வந்தே மஹாகணபதிம் மதநாரிஸூநும் வாமோருஸம்
ஸ்தவநிதாபுஜவேஷ்டிதாங்கம்
வல்லீசபூர்வஜமபீஷ்டதமார்ச்சிதாநாம் வாணீபதிப்ரமுக
தேவ கணார்சிதாங்க்ரிம்

கருத்து. இஷ்டத்தை யருளி இடரைக் களைய, இந்நூலோதுதற்குத் தொடங்குமுன்னே மஹாகணபதியை வணங்குகின்றோம். என்பது.

———

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌉𑌮𑌾𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃

𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌗𑌮𑌃

(𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑌃)

க - 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰 𑌪𑌟𑌲𑌃

காமிகாகமம்

(கிரியாபாதப் பூர்வபாகம்)

க-வது தந்த்ராவதார படலம்.

இந்நூல் யாது கூறிற்றோவெனின்? அநாதி மலமுத்த சித்துருவாகிய சிவபெருமான் அநாதி மலபந்தராகிய ஆன்மாக்கள் இடர் கடல் நீந்தி இன்பத்துறை யெய்தி இளைப்பாறுதற் கின்றியமையா மரக்கலமாகச் சைவாகமங்கள் உணர்த்துவான் றொடங்கி முதற்கண் இஷ்டசித்திகளைத் தருவாரொருவ ருளரெனவும் அவரை வழிபடுத லித்தகைய தெனவும், அதனு லிவ்வித பலன்களை யடைவிப்பரெனவும் தெளிவிப்பதாகிய காமிகாகமம் என்னும் ஆகமத்தை யுபதேசித்தற் கூறிற் றெனவறிக.

காமிகம்-இஷ்டசித்தி. ஆகமம்-ஆ-சிவஞானம். க-மோக்ஷ சாதனம், ம-மலநாசம். ஆன்மாக்கள் மோக்ஷ சாதனத்தால் மலங்களை நாசஞ்செய்து இன்புறுவித்தல். அதனு லிவ்வோத் தென்ன பெயர்த்ததோ வெனின்? தந்த்ரமென்னும் ஆகமோற்பத்தியைக் கூறுகையா லிவ்வோத்து தந்த்தராவதாரப் படல மென்னும் பெயர்த்தது.

இனி முதற்கண் ஆகமோற்பத்தியின் சரிதங் கூறுகின்றது.

𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑍋𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑍇 ।
[illegible] ॥ க

கைலாசதக்ஷிணெச்ருங்கே நாநாச்சர்ய ஸமந்விதே
ப்ரவ்ருத்தவடவ்ருக்ஷோத்த ச்சாயாச்சந்நேzதிவிஸ்த்ருதே

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌚𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑍀𑌧𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌰𑌤𑍍𑌨𑍋𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑍇 ।
𑌦𑍇𑌵𑌦𑌾𑌨𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௨

வ்யாக்ரசர்மபரீதாநே பீடே ரத்நோபசோபிதே
தேவதாநவகந்தர்வஸித்த வித்யாதராதிபி:

𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍋𑌽𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ ௩

ஸேவ்யமாநம் மஹாதேவம் ஸ்ரீகண்டம் விச்வநாயகம்
கௌசிக: காச்யபோzகஸ்த்யோ கௌதமோ நாரதஸ்ததா

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸𑌨𑌕𑌸𑍍𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌸𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍌 ।
𑌭𑍃𑌗𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ॥ ௪

ஸநத்குமாரஸ்ஸ்நகஸ்ஸநாதநஸநந்தநௌ
ப்ருகுச்சாத்ரிபரத்வாஜ வஸிஷ்டாத்யா மஹர்ஷய:

𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌮𑍁𑌮𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ ௫

ஜிஞ்ஞாஸவ: பரம் ஞானம் சிவசக்த்யுந்முகீக்ருதா:
ப்ரணம்ய சரணௌ தஸ்யப்ராஹுச்ரீசமுமாபதிம்

திருக்கைலாசத்தில் வடவ்ருக்ஷத்தினிழலின் கண்ணே கொலுவீற்றிருந்து, ஸமஸ்தமான தேவகணங்களால் தோத்தரிக்கப்பட்ட தேவதேவரும் விச்வநாயகருமாகிய ஸ்ரீகண்டபரமசிவத்தினுடையத் திருவடிகளை, கௌசிகர் காசிபர் அகத்தியர் கௌதமர் மற்றும் நாரதர் சநத்குமாரர் சநகர் சநந்தனர் சநாதனர் ப்ருகு அத்ரி பரத்வாஜர் வசிஷ்டர் முதலான ருஷிகள் சிவசக்திப் பிரேரிதர்களாய் நமஸ்கரித்து, சிவஞான விளக்கத்தைப் போதித் தருளுமாறு விஞ்ஞாபித்தனர்.

𑌋𑌷𑌯𑌃 ॥ ருஷிகள்

𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌶𑌵𑌿𑌮𑍋𑌚𑌕 ।
𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌭𑌾𑌵𑌲𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑌾𑌰𑌕 ॥ ௬

பகவன் தேவதேவேச பசுபாசவிமோசக
ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி திரோபாவ லயாநுக்ரஹகாரக

𑌵𑌿𑌯𑌦𑌾𑌦𑌿𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕 ।
𑌸𑌹𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌵𑌿𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕 । ௭

வியதாதி மஹாமாயாவ்ருத்தேஸ் ஸாக்ஷாத் ப்ரவர்தக
ஸஹஜாநந்தஸந்தோஹஸ்வஸம்வில்லக்ஷணாத்மக

𑌪𑌰𑌸𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌤 ।
𑌦𑌿𑌗𑍍𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌕𑌾𑌰𑌣 ॥ ௮

பரஸம்வித் ஸ்வரூபிண்யா சக்த்யா பரமயாயுத
திக்தேச காலநிர்முக்த ஜகதாஹ்லாதகாரண

𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍇𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍁𑌖𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥ ௯

வயம் நியுக்தா தேவேச த்வயேஜ்யாயாம் சிவஸ்ய து
ததர்தம் ஸாரபூதந்து சாஸ்த்ரம் சிவமுகோத்பவம்

𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌾 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 । ௧௦

வக்துமர்ஹஸி தேவேச பக்தாநாமநுகம்பயா
இத்யேவம் ருஷிபி: ப்ருஷ்டோ பகவாந் வ்ருஷபத்வஜ:

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌚𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌶𑍇𑌖𑌰𑌃 ।
𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌶𑍃𑌣𑍁𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ॥

ப்ராஹ கம்பீரயா வாசா ஸ்புரச்சந்திரார்தசேகர:
ஸாது ப்ருஷ்டம் ஹி யுஷ்மாபிச்ச்ருணுதவம் ஸம்சிதவ்ரதா:

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌶𑌿𑌵𑌃 ஸ்ரீகண்டசிவ:

𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌰𑌕𑍈𑌃 । ௧௨

காமிகாக்யாந் மஹாதந்த்ராதுத்ருதம் சாஸ்த்ரமுத்தமம்
அவதீர்ணமிதம் பௌர்வம் ப்ரணவாத்யவதாரகை:

[illegible]
[illegible] ௧௩

க்ரியாசர்யாஸமோபேதம் யோகஜ்ஞாநாந்விதம் பரம்
இத்யேவமுக்தா ருஷய: ப்ரணேமுர்தண்டவத்க்ஷிதௌ

[illegible]
[illegible] ௧௪

தேஷாமாஞ்ஞாம் ஶிவோ தத்வா ப்ராஹ தந்த்ர மநுத்தமம்
ஆதாவபூத் த்விதா ஞ்ஞானமதிகாரி விபேதத:

[illegible]
[illegible] ௧௫

பராபரேண பேதேந பதிபஶ்வர்த்ததர்ஶகம்
ஶிவப்ரகாசகம் ஞ்ஞானம் சிவஞ்ஞானம் பரம் ஸ்ம்ருதம்

[illegible]
[illegible] ௧௬

வேதாத்யமபரம் ஞ்ஞானம் பஶுபாஶார்த்ததர்சகம்
யதா விலக்ஷணம் சக்ஷு: க்ஷபாயாம் ந்ருபிடாலயோ:

[illegible]
[illegible] ௧௭

ததா விலக்ஷணம் ஞ்ஞானமேவ மேதத்பராத்பரம்
லௌகிகம் வைதிகம் சைவ ததாத்யாத்மிகமேவ ச

[illegible]
[illegible] ௧௮

அதிமார்கஞ்ச மந்த்ராக்யம் தந்த்ரமேத தநேகதா
ஸத்யோ வாம மஹாகோர புருஷேஶான மூர்தய:

[illegible]
[illegible] ௧௯

ப்ரத்யேகம் பஞ்சவக்த்ராஸ்ஸ்யுஸ்தைருக்தம் லௌகிகாதிகம்
பஞ்சவிம்சதிபேதேந ஸ்ரோதோபேத: ப்ரகீர்தித:

[illegible]
[illegible] ௨௦

எஷ்வேவாந்தர்கதம் வக்தும் வாங்மயம் வஸ்துவாசகம்
தேஷ்வேவ மந்திரதந்திராக்யம் ஸதாஶிவ முகோத்கதம்

ஞானமானது, ஸ்வயமாய்ப் ப்ரகாசிப்பது பரஞான மென்றும், வேதாகமாதி சாத்திர பேதங்களால், இரவிற்பூனை யின்கண் விளங்குவது போல மனிதர்களுக்குப் பிரகாசிப்பது அபரஞான மென்றும் இருவகைத்து. இனி தந்த்ரம் லௌகிகாதி அநேக பேதங்களை யுடையது. அவை சத்யோஜாதாதி ஐந்து திரு முகங்களால் ப்ரவாகம் போல இருபத்தைந்து பேதங்களாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் மந்த்ரமானது சதாசிவ முகத்திற் றோன்றியது.

[illegible]
[illegible] ௨௧

ஸித்தாந்தம் காருடம் வாமம் பூததந்த்ரஞ் ச பைரவம்
ஊர்த்வ பூர்வகுபேராஸ்ய யாம்ய வக்த்ராத்யதாக்ரமம்

சித்தாந்த மென்னும் ஆகமமானது காருடம் வாமம் பூத தந்த்ரம் பைரவம் என நான்கு பகுப்பினதாய் ஊர்த்துவ முதலிய நான்கு திருமுகங்களினும் தோன்றியது.

[illegible]
[illegible] ௨௨

ஈசாநவக்த்ரா தூர்த்வஸ்தாத் ஞ்ஞானம் யத்காமிகாதிகம்
தசாஷ்டாதச பேதேந சிவருத்ராவதாரகை:

[illegible]
[illegible] ௨௩

ஷட் ஷஷ்டிபி: க்ரமேணைவ கதிதந் து ஶிவாக்ஞயா
ததேவ யுகபேதேந ஸத்யோஜாதாதி மூர்திபி:

[illegible]

ப்ரகாஶிதஞ் சதுர்பேதம் மூர்த்திஸங்க்யாவஶேந து

ப்ரணவர் முதலிய சிவபேதங்களையும் ருத்ரர் முதலிய ருத்ர பேதங்களையுமுடைய அறுபத்தறுவர்க்கு உபதேசித்தற் பொருட்டு சதாசிவ மூர்த்தியின் ஈசான முகத்திற் றோன்றிய காமிகாதி சிவாகமம் இருபத்தெட்டும், யுகபேதங்களாற் சத்யோஜாதாதி நான்கு திருமுகங்களிற் றோன்றிய நான்குவிதப் பகுப்புள்ளனவாம்.

[illegible] உச
[illegible]

ஸங்க்யயா காருடம் தத்வத் பூர்வவக்த்ராத் விநிர்கதம்
ஸாவித்ரியாத்யஞ் ச ஸித்த்யர்த்தமுக்தந் ததவதாரகை:

மேற்கூறிய நான்கு பிரிவினுள் காருடம், சாவித்திரி முதலான சித்தியின் பொருட்டுக் கிழக்கு முகத்துதித்த புருடர்களுக்காகக் கிழக்கு முகத்திற் றோன்றியது.

இந்த ச்லோகத்தில் அந்வய பஞ்சலக்ஷண வகையாய் மேலரை ச்லோகத்திற்குப் பின்வரும் முற்பாதியைச் சேர்த்துக் கணக்கிடப்பட்டது. இதுமுதல் பின்வருமிடந்தோறும் அவ்வாறே உய்த்துணர்ந்து கொள்க. இவ்வாறு உரையிடுவது வடநூல் வியாக்யாதாக்களின் வழக்கு.

[illegible] உரு
[illegible]

நயஸூத்ராதிபேதேந வாமம் வாமாத்விநிர்கதம்
சதுர்விம்சதிஸங்கியாக மவதீர்ணம் ஶிவாக்ஞயா

வாமமுகத்தில் இருபத்து நான்கு சங்கியையுடைய நயசூத்திராதி பேதங்களாக வாமமென்பது தோன்றியது.

[illegible] உசு

கௌளாதிவிம்சத் ஸங்கியாதம் பூததந்திரத்து ஸத்யத:

இருபது கணக்குள்ளதாக எண்ணப்பட்ட கௌள முதலான பூததந்த்ரம் சத்தியோஜாத முகத்திற் றோன்றியது.

[illegible]
[illegible] உஎ

த்விவிதந் தந்த்ரமுத்பூதம் பைரவந் தக்ஷிணாஸ்யத:
அஸிதாங்காதிபிர்பூமௌ கதிதந் ததநேகதா

தென்முகத்தில் இரண்டு பிரிவாய் பைரவ மென்பது தோன்றியது. அந்த பைரவம், அசிதாங்கர் முதலான வர்களால் அநேக விதமாகப் பூமியிற் சொல்லப்பட்டது.

[illegible]
[illegible] உஅ

ப்ரத்யேகம் தந்த்ரபேதோக்தௌ ஜாயதே க்ரந்தவிஸ்தர:
அத ஸித்தாந்த தந்த்ராணா மவதாரொ நிகத்யதே

இனி ஆகமங்கள் விரித்துக் கூறில் அநேக க்ரந்த பேதங்களையுடையன. எனவே சித்தாந்த மென்னும் ஆகமோற்பத்தி கூறப்படுகின்றது.

[illegible]
[illegible] உகூ

தநோதி விபுலாநர்தாம்ஸ்தத்வமந்த்ர சமாச்ரிதாந்
த்ராணஞ் ச குருதே யஸ்மாத் தந்த்ரமித்யபிதீயதே

தன்னை யடைந்தோரைக் காப்பாற்றுவது, தத்வ மந்திரப் பொருள்களை விளக்கிக் கூறுவது தந்த்ரம். தந்த்ரம், சித்தாந்தம், மந்த்ரம், ஆகமம் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.

[illegible]
[illegible] கூ0

காமிகம் ப்ரணவாக்யஸ்ய பரார்தக்ரந்த ஸங்க்யயா
ப்ரணவாத் த்ரிகல: ப்ராப்த: திரிகலாச்ச ததோ ஹர:

[illegible]
[illegible] கூக

த்ரயச்சைவோபபேதாஸ்ஸ்யுர் வக்த்ராரம் பைரவோத்தரம்
நாரசிம்மஞ் ச விப்ரேந்த்ரா: கத்யதே காமிகத்ரயம்

காமிகாகமம் பரார்தம் சங்க்யை யுடையது. அது ப்ரண வருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டு அவரிடமிருந்து த்ரிகலரும், திரிகல ரிடமிருந்து ஹரரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். அம்மூவருக்கும் காமிகத்தினுட் பிரிவாகிய வக்த்ராரம், பைரவோத்தரம் நாரசிம் ஹம் என்னும் உபாகமங்கள் மூன்றும் போதிக்கப்பட்டன.

𑌯𑍋𑌗𑌜𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌸𑍁𑌧𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।

யோகஜம் து ஸுதாக்யஸ்ய ப்ரோக்தந் தல்லக்ஷஸங்க்யயா
ஸுதாக்யாத் பஸ்ம ஸம்ப்ராப்தஸ்தத: ப்ராப்தோ விபு: க்ரமாத்

𑌵𑍀𑌣𑌾𑌶𑌿𑌖𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍇𑌦𑌕𑌾𑌃 ॥ ௧௧

வீணசிகோத்ரந் தாரம் ஸந்தம் ஸந்ததிரேவ ச
ஆத்மயோகஞ் ச பஞ்சைதே யோகதந்த்ரஸ்ய பேதகா:

யோகஜம் லக்ஷ சங்க்யை யுடையது. அது சுதருக்கு உப தேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து பஸ்மரும், பஸ்மரிடமிருந்து விபுவும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். வீணசிகோத்ரம், தாரம், சந்தம், சந்ததி, ஆத்மயோகம் என்னும் ஐந்தும் யோகஜத்தினுட் பிரிவுகள்.

𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌸𑌞𑍍𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑍈𑌃 ।
𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌨𑍁 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾 ௧௨

சிந்தியம் ஸுதீப்த ஸஞ்ஞஸ்ய ப்ரோக்தம் சதசஹஸ்ரகை:
தீப்தாச்ச கோபதி: ப்ராப்தஸ்தத: ப்ராப்தா நு சாம்பிகா

𑌸𑍁𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌭𑌗𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௩

ஸுசிந்தியம் ஸுபகம் வாமம் பாபநாஶம் பரோத்பவம்
அம்ருதம் சிந்த்ய தந்த்ரஸ்ய ஷட்விதந்து ப்ரகீர்திதம்

சிந்தியம் லக்ஷ கிரந்தங்களுடையது. அது சுதீப்தருக்கு உப தேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து கோபதியும், கோபதியிடமிரு ந்து அம்பிகையும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். சுசிந்தியம், சுபகம், வாமம், பாவநாசம், பரோத்பவம், அம்ருதம் ஆகிய ஆறும் சிந்தி யத்தி னுபாகமங்கள்.

𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌶𑍋𑌧𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌚𑍍𑌛𑌰𑍍𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ ௧௪

காரணம் காரணக்யஸ்ய கோடிக்ரந்தேந சொதிதம்
காரணச்சர்வருத்ரஸ்து சர்வாத் ப்ராப்த: ப்ரஜாபதி:

𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌦𑍌𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌾𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍀𑌮𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௧௫

காரணம் பாவநம் தௌர்கம் மஹேந்த்ரம் பீமமேவ ச
ததஸ்து மாரணம் த்வேஷடம் ஸப்ததா காரணம் ததா

காரணம் கோடி க்ரந்தங்களாற் கூறப்பட்டது. காரணருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து சர்வருத்ரரும், சர்வருத்ர ரிடமிருந்து ப்ரஜாபதியும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். காரணம், பாவநம், தௌர்க்கம், மஹேந்த்ரம், பீமம், மாரணம், த்வேஷ்டம் என்னும் ஏழும் காரணகமத்தின் உபாகமங்கள்.

𑌅𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌶𑌿𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌤𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌸𑍁𑌶𑌿𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌾𑌦𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 । ௧௬

அஜிதம் ஸுஶிவாக்யஸ்ய ந்யுதக்ரந்தஸங்கியயா
ஸுஶிவாக்யாச்சிவ: ப்ராப்தஸ்தச்சிவாதச்யுதஸ்தத:

𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌰𑍋𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௭

ப்ரபூதஞ்ச பரோத்பூதம் பார்வதீ பத்மசம்ஹிதா
சதுர்பேதமிதந் தந்த்ரம் சாஸ்மிந் தந்த்ரே ப்ரகீர்திதம்

அஜிதாகம மானது லக்ஷ க்ரந்த முடையது. அது சுசிவருக்கு அநுக்கிரகிக்கப்பட்டு அவரிடமிருந்து சிவரும், சிவரிடமிருந்து

அச்சுதரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். ப்ரபூதம், பரோத்பூதம், பார்வதீசம்ஹிதை, பதுமசம்ஹிதை என்னும் நான்கும் அஜிதாகமத்தின் உபாகமங்கள்.

[illegible]
[illegible] ௨௦

தீப்த மீசஸ்ய விக்யாதந் நியுதக்ரந்த ஸங்க்யயா
ஈசாநமூர்திஸ்ஸம்ப்ராப்தஸ்தத: ப்ராப்தோ ஹுதாசந:

[illegible]
[illegible] ௨௧

அமேயஞ் சப்தமாச்சாத்ய மஸங்க்ய மமிதௌஜஸம்
அநந்தம் மாதவோத்பூத மத்புதஞ் சாக்ஷதந் ததா:

[illegible]

தீப்தந் து நவதா ப்ரோக்தம் ஸூக்ஷ்மதந்த்ரந் நிபோதத

தீப்தம் லக்ஷ க்ரந்த முடையது. ஈசருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. ஈசரிடமிருந்து ஈசானரும், அவரிடமிருந்து ஹுதாசநரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர், அமேயம், சப்தம், ஆச்சாத்யம், அசங்க்யம், அமிதௌஜசம், அநந்தம் மாதவோத்பூதம், அத்புதம், அக்ஷதம் என்னும் ஒன்பதும் தீப்தாகமத்தின் உபாகமங்கள். இனி சூட்சுமத்தைக் கேளுங்கள்.

[illegible]

ஸூக்ஷ்மம் ஸூக்ஷ்மஸ்ய ஸம்ப்ரோக்தந் தத்க்ரந்தம் பத்மஸங்க்யயா

[illegible]
[illegible] ௨௨

ஸூக்ஷ்மாத்வைச்ரவண: ப்ராப்தஸ்தஸ்மாத் ப்ராப்த: ப்ரபஞ்சந:
தத் சூக்ஷ்மமேகபேதம் ஸ்யாத் ஸூக்ஷ்மமித்யபிதீயதே

சூக்ஷ்மம் பத்ம சங்க்யை யுடையது. சூக்ஷ்மருக்கு உத்தேசிக்கப்பட்டது. சூக்ஷ்மரிடமிருந்து வைச்ரவணரும், அவரிடமிருந்து ப்ரபஞ்சரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இவ்வாகமத்திற்கு உட் பிரிவு இல்லை.

[illegible]
[illegible] ௨௩

ஸஹஸ்ரம் காலஸம் ஞ்ஞஸ்ய ப்ரோக்தம் வை சங்கஸங்க்யயா
காலாத் பீமஸ்தத: ப்ராப்தோ பீமாத்தர்மோ யதா ததா

[illegible]
[illegible] ௨௪

அதீதம் மங்கலம் சுத்தமப்ரமேயந் து ஜாதிபாக்
ப்ரபுத்தம் விபுதம் ஹஸ்தமலங்காரம் ஸுபோதகம்

[illegible]

ஏதே ஸஹஸ்ரதந்த்ரஸ்ய தசஸங்க்யா: ப்ரகீர்திதா:

சஹஸ்ராகமம் காலரென்பவருக்கு சங்க கணக்கிற் கூறப்பட்டது. அவரிடமிருந்து பீமரும், பீமரிடமிருந்து தர்மரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். அதீதம், மங்களம், சுத்தம், அப்ரமேயம், ஜாதிபாக், ப்ரபுத்தம், விபுதம், ஹஸ்தம், அலங்காரம், சுபோதகம் என பத்து உபாகமங்களையுடையது சஹஸ்ராகமம்.

[illegible] ௨௫

அம்சுமாநம் புஸம்ஞ்ஞஸ்ய பஞ்சலக்ஷேண கீர்தித,

[illegible]
[illegible] ௨௬

அக்ரச்சைவாம் புஸம் ஞ்ஞாச்ச அக்ராத் ப்ராப்தஸ்ததோ ரவி:
வித்யாபுராண தந்த்ரஞ் ச வாஸவம் நீலலோஹிதம்

[illegible]
[illegible] ௨௭

ப்ரகாரணம் பூததந்த்ரமாத்மாலங்காரமேவ ச
காச்யபங் கௌதமம் சைந்திரம் ப்ராஹ்மம் வாசிஷ்டமேவ ச

[illegible]

ஈசாநந் நாமத: ப்ரோக்தமம்சுமாந் த்வாதச ஸ்மிருத:

அம்சுமானுகமம் ஐந்து லக்ஷ க்ரந்தமுடையது அம்பு என்பவருக்கு அநுக்கிரகிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து அக்ரர் என்பவரும், அக்ரரிடமிருந்து ரவி என்பவரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இவ்வாகமம் வித்யாபுராண தந்த்ரம், வாசவம், நீல லோஹிதம், ப்ரகாரணம், பூததந்த்ரம், ஆத்மாலங்காரம், காச்யபம், கௌதமம், ஐந்த்ரம், பராஹ்ம்யம், வாசிஷ்டம், ஈசாநம் என்னும் பன்னிரண்டு உட்பிரிவை யுடையது.

[illegible] ௪௯

ஸுப்ரபேதம் மஹாசாஸ்த்ரம் தசேசஸ்ய ப்ரகீர்திதம்

[illegible]
[illegible] ௫௦

விக்நேச்வரோ தசேசாச்ச சசி ப்ராப்தோ கணேசவராத்
த்ரிகோடி ஸங்க்யயா ப்ரோக்தோ பேதச்சாத்ர ந வித்யதே

[illegible]

க்ரியாதிஞ்ஞானபர்யந்தந் தந்த்ரமத்ரைவ த்ருச்யதே

சுப்ரபேதம் மூன்று கோடி க்ரந்த சங்க்யையுடையது. தசேசர் என்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. தசேசரிடமிருந்து விக்நேச்வரரும், அவரிடமிருந்து சசி என்பவரும் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இவ்வாகமத்திற்கு உபபேதமில்லை.

இவ்வாகமத்தில் க்ரியாபாத முதல் ஞானபாத மீருக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[illegible] ௫௧

சிவபேதமிதி ப்ரோக்தோ ருத்ரபேதஸ்ததோச்யதே

இம்மட்டில் சிவபேதமாகிய ஆகமங்கள் பத்தும் உபதேசக் கிரமபாக வந்த முறை கூறப்பட்டது. அவ்வாறே இனி ருத்ர பேதம் கூறுவாம்.

[illegible]
[illegible] ௫௨

ருத்ரஸ்யாநாதி ஸம்ஞ்ஞஸ்ய விஜயந் தந்த்ரமுத்தமம்
பரமேசஸ்தத: ப்ராப்தஸ்திரி கோடிக்ரந்த ஸங்க்யயா

[illegible]
[illegible] ௫௩

விஜயஞ் சோத்பவம் ஸௌம்யமகோரம் ம்ருத்யுநாசநம்
குபேரம் ச மஹாகோரம் விமலம் விஜயாஷ்டகம்

விஜயமானது மூன்று கோடி சங்க்யை யுடையது. அநாதி ருத்ரருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து பரமேச ரென்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். விஜயம், உத்பவம், ஸௌம்யம், அகோரம், ம்ருத்யுநாசநம், குபேரம், மஹாகோரம், விமலம் என்னும் எட்டு உபாகமங்களை யுடையது விஜயாகமம்.

[illegible]
[illegible] ௫௪

நி:ச்வாஸந் து தசார்ணஸ்ய ப்ரோக்தந் தத்கோடி ஸங்க்யயா
தசார்ணாத் சைலஜா ப்ராப்தா சாஷ்டபேதேந பேதித:

[illegible]
[illegible] ௫௫

நி:ச்வாஸோத்தர நி:ச்வாஸௌ நி:ச்வாஸஸ்ய முகோதயம்
நி:ச்வாஸநயநஞ் சைவ ததா நி:ச்வாஸகாரிகா

[illegible]

கோரஸம்ஞ்ஞம் யமாக்யம் ச குஹ்யஞ் சாப்யேவமஷ்டதா

நிச்வாசம் கோடி சங்க்யை யுடையது. தசார்ணருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. தசார்ணரிடமிருந்து சைலஜர் என்பவர் உப

தேசிக்கப் பெற்றனர். இஃது நிச்வாஸம், உத்தரநிச்வாசம், நிச்வாஸமுகோதயம், நிச்வாஸநயநம், நிச்வாசகாரிகை, கோரசம்ஞும், யமாக்யம், குஹ்யம் என எட்டுவித பகுப்புடையது.

நியுநஸ்யு ஹ்யமூமூதம் த்ரிகொட்யூயெநெ கீதிதம் ॥ ௫௬

நிதநஸ்ய ஸ்வயம்பூதம் த்ரிகோட்யர்தேந கீர்த்திதம்

நியநெரஶாது ஹ்யமூமூதம் ஶருதவாநவிநொதவஃ ।
வூஜாவதிமதம் வதூம் ஹாயமூவமிதி த்ரிய ॥ ௫௭

நிதநேசாத் ஸ்வயம்பூதம் ஶ்ருதவாந்நவிநோத்பவ:
ப்ரஜாபதிமதம் பத்மம் ஸ்வாயம்புவமிதி த்ரிதா

ஸ்வயம்பூதாகம மானது ஒன்றரைக் கோடி க்ரந்தங்களுடையது. நிதநேசரென்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. நிதநேசரிடத்திருந்து பிரம ரென்பவர் உபதேசிக்கக் கேட்டனர். இஃது ப்ரஜாபதிமத மெனவும், பத்ம மெனவும், ஸ்வாயம்புவ மெனவும் மூன்று பிரிவினை யுடையது.

ஆக்நெயம் யது தத்வொமெநொ ரூஸங்வூாயுதத்ரயாது ।
ஆக்நெயம் தஜுரெகம் து தஸாது வூாவெதா ஹுதாஶநஃ ॥

ஆக்நேயம் யச்ச தத்வ்யோம்நோ க்ரந்த ஸங்க்யாயுதத்ரயாத்
ஆக்நேயம் தந்தரமேகந்து தஸ்மாத் ப்ராப்தோ ஹுதாசந:

ஆக்நேயம் முப்பதினாயிரம் க்ரந்த முடையது. வ்யோமரென்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து ஹுதாசனர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இதற்கு உபாகம மில்லை.

தெஜஹூ வீரம் ஸம்வூாவதா நியுதரூஸங்வூயா ।
வூஜாவதிஹூதஃ வூாவூஹூயொதஶவிஜெதகவு ॥ ௫௯

தேஜஸ் து வீரம் ஸம்ப்ராப்தோ நியுதக்ரந்த ஸங்க்யயா
ப்ரஜாபதிஸ்தத: ப்ராப்தஸ்த்ரயோதச விபேதகம்

வூஹூாரம் வுஷூஹுஜுணு(வுஷூஹுஹம்) வூவொயம் வொய
வொயகம் ।

அமொஹம் மொஹஸமயம் ஹாகடம் ஶாகடாயிகம் ॥ ௬௦

ப்ரஸ்தாரம் புல்லமல்லஞ்ச [புல்மமலம்?] ப்ரபோதம்
போதபோதகம்

அமோஹம் மோஹஸமயம் ஹாகடம் ஶாகடாதிகம்

ஹூலம் விலெவநம் வதுூம் வீரம் வீரெ த்ரயொதஶ ।

ஹலம் விலேகனம் பத்ரம் வீரம் வீரே த்ரயோதஶ

விராகமம் லக்ஷ க்ரந்த முடையது. தேஜஸ் என்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. தேஜஸரிடமிருந்து பிரஜாபதி என்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இஃது ப்ரஸ்தாரம். புல்லமல்லம், ப்ரபோதம், போதம், போதகம், அமோஹம், மோஹசமயம், ஹாகடம், சாகடாதிகம், ஹலம், விலேகனம், பத்ரம், வீரம் என பதின்மூன்று பிரிவையுடையது.

ரௌரவம் வூாஹ்மணெஶஸ்ய ஸாவுதாஷுகஸங்வூயா ॥ ௬௧

ரௌரவம் ப்ராஹ்மணேஶஸ்ய சார்புதாஷ்டக ஸங்க்யயா

நந்திகெஶஸூதஃ வூாவூஃ ஷஜெுதஞு விபியதெ ।
காலஞூம் வ கலாதீதம் ரௌரவம் ரௌரவொத்தரம் ॥ ௬௨

நந்திகேஶஸ்தத: ப்ராப்த: ஷட்பேதஞ்ச விதீயதே
காலக்னஞ் ச கலாதீதம் ரௌரவம் ரௌரவோத்தரம்

மஹாகாலமதம் வைதூம் ரௌரவம் ஷஜிுயம் மதம் ।

மஹாகாளமதஞ் சைந்த்ரம் ரௌரவம் ஷட்விதம் மதம்

ரௌரவம் எட்டர்ப்புதக் கணக்கால் ப்ராம்மணேசர் என்பவருக்கு உபதேசித் தருளப்பட்டது. அவரிடத்திருந்து நந்திகேசர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். காலக்னம், கலாதீதம், ரௌரவம், ரௌரவோத்தரம், மஹாகாள மதம், ஐந்திரம் என ரௌரவாகமமானது ஆறு உட்பிரிவை யுடையது.

மகுடம் து ஶிவாவூஸு ஶதஸாஹஸஸங்வூயா । ௬௩

மகுடந் து ஶிவாக்யஸ்ய ஶதஸாஹஸ்ர ஸங்க்யயா

மஹாதெவஹூதஃ வூஜெூ ஜெஷுதூ விவியொ ஸவெத ।
மகுடொத்தரம் வ மகுடம் விவியெந விபீயதெ ॥ ௬௪

மஹாதேவஸ்தத: ப்ராப்தோ பேதஶ்ச த்விவிதோ பவேத்
மகுடோத்தரஞ் ச மகுடம் த்விவிதேந விதீயதே

மகுடாகமம் லக்ஷ க்ரந்த முடையது. சிவர் என்பவருக்கு அருளிச் செய்யப்பட்டது. சிவரிடமிருந்து மஹாதேவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இஃது மகுடம், மகுடோத்தரம் என இரண்டு பிரிவினையுடையது.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌵𑍀𑌰𑌭𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ ௨௫

ஸர்வாத்மகஸ்ய விமலம் த்ரிலக்ஷக்ரந்த ஸங்க்யயா
வீரபத்ரஸ்தத: ப்ராப்தோ பேதா: ஷோடஶ ஸங்க்யயா

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍋𑌗𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑍃𑌷𑍋𑌦𑌰𑌮𑍍 ।
𑌵𑍃𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௨௬

அநந்தம் போகமாக்ராந்தம் வ்ருஷபிங்கம் வ்ருஷோதரம்
வ்ருஷாத்புதம் ஸுதந்தஞ் ச ரௌத்ரம் பத்ரவிதந் ததா

𑌅𑌰𑍇𑌵𑌤𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌟𑍍𑌟𑌹𑌾𑌸𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍈𑌵 𑌤𑍁 ॥ ௨௭

அரேவத மதிக்ராந்தமட்டஹாஸ மலங்க்ருதம்
அர்சிதந் தாரணந் தந்த்ரம் விமலம் ஷோடஶைவ து

விமலாகமம் மூன்று லக்ஷ க்ரந்தங்களுடையது. சர்வாத்மகர் என்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து வீரபத்ரர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். அநந்தம், போகம், ஆக்ராந்தம், வ்ருஷபிங்கம், வ்ருஷோதரம், வ்ருஷாத்புதம், சுதந்தம், ரௌத்ரம், பத்ரவிதம், அரேவதம், அதிக்ராந்தம், அட்டஹாசம், அலங்க்ருதம், அர்ச்சிதம், தாரணம், தந்த்ரம் என பதினறு பிரிவையுடையது விமலாகமம்.

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌟𑌿𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 ॥ ௨௮

சந்த்ரஜ்ஞானமநந்தஸ்ய த்ரிகோடிக்ரந்தஸங்க்யயா
ப்ரஹஸ்பதிஸ்தத: ப்ராப்தோ பேதாஶ்சாத்ர சதுர்தஶ

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑌪𑌾𑌦𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨௯

ஸ்திரம் ஸ்தாணும் மஹாந்தஞ் ச வாருணம் நந்திகேஶ்வரம்
ஏகபாதபுராணஞ் ச ஶங்கரம் நீலருத்ரகம்

𑌶𑌿𑌵𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌶𑍇𑌖𑌰𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௩௦

ஶிவபத்ரம் கல்பபேதம் ஶ்ரீமுகஞ் ஶிவஶாஸநந்
ஶிவஶேகரமாக்யாகம் தேவ்யா மதந் ததைவ ச

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

சந்த்ரஜ்ஞானஸ்ய தந்த்ரஸ்ய சதுர்தஶவிதொ பவேத்

சந்த்ரஞ்ஞான மூன்று கோடி க்ரந்த சங்கியை யுடையது. அநந்த ரென்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து பிரஹஸ்பதி என்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். ஸ்திரம், ஸ்தாணு, மஹாந்தம், வாருணம், நந்திகேச்வரம், எகபாதபுராணம், சங்கரம், நீலருத்ரகம், சிவபத்ரம், கல்பபேதம், ஸ்ரீமுகம், சிவசாஸனம், சிவசேகரம், தேவிமதம் எனப் பதினன்கும் சந்த்ரஞ்ஞானத்தின் உட்பிரிவுகள் அகும்.

𑌮𑍁𑌖𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌤𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ ௩௧

முகபிம்பம் ப்ரஶாந்தஸ்ய ஶதஸாஹஸ்ர ஸங்க்யயா

𑌦𑌧𑍀𑌚𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍈𑌵 𑌤𑍁 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑌲𑌾𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍋𑌭𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩௨

ததீசிஸ்து தத: ப்ராப்தோ பேதா: பஞ்சதஶைவ து
சதுர்முகமலாயோகம் ஸம்ஸ்தோபம் ப்ரதிபிம்பகம்

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍌𑌟𑌿𑌕𑌂 𑌤𑍁𑌟𑌿𑌨𑍀𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌲𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑌿𑌮𑌂 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌶𑍇𑌖𑌰𑌮𑍍 ॥ ௩௩

ஆத்மாலங்காரவாயவ்யே தௌடிகம் துடிநீரகம்
கலாத்யயம் துலாயோகம் குட்டிமம் பட்டஶேகரம்

[illegible]

மஹாவித்யா மகாஸௌரவம் பிம்பம் பஞ்சதஶைவ து

முகபிம்பம் என்னும் ஆகமமானது லக்ஷ க்ரந்த கணக்குள்ளதாக ப்ரசாந்தருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து தசிசி என்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். சதுர்முகம், மலயம், அயோகம், ஸம்ஸ்தோபம், ப்ரதிபிம்பகம், ஆத்மாலங்காரம், வாயவ்யம், தௌடிகம், துடிநேகம், கலாத்யயம், துலாயோகம், குட்டிமம், பட்டசேகரம்,' மஹாவித்தை, மஹாசௌரம் எனப் பதினைந்து உட்பிரிவுகளை யுடையது முகபிம்பம்.

[illegible] ௭௪

ப்ரோத்கீதஞ் ஶூலிந: ப்ரோக்தம் லக்ஷத்ரிதய ஸங்க்யயா

[illegible]

[illegible] ௭௫

கவசாக்யஸ்தத: ப்ராப்தோ பேதா: ஷோடஶ ஸங்க்யயா
கவசஞ் சைவ வாராஹம் பிங்கலாமதமேவ ச

[illegible]

[illegible] ௭௬

பாஶபந்தந் தண்டதரமங்குஶஞ் ச தநுர்தரம்
ஶிவஞ்ஞாநஞ் ச விஞ்ஞாநம் ஸ்ரீகாலஞ்ஞாநமேவ ச

[illegible]

[illegible] ௭௭

ஆயுர்வேதம் தநுர்வேதம் ஸர்பதம்ஷ்ட்ரீவிபேதநம்
கீதம் பரதமாதோத்யம் ப்ரோக்கிதம் ஷோடஶைவ து

ப்ரோத்கீதாகமம் மூன்று லக்ஷ க்ரந்தக் கணக்காக சூலி என்பவருக்குச் சொல்லப்பட்டது. அவரிடமிருந்து கவசர் என்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இவ்வாகமம் கவசம், வராகம், பிங்களமதம், பாசபந்தம், தண்டதரம், அங்குசம், தநுர்த்தரம், சிவஞானம் விஞ்ஞானம், ஸ்ரீகாலஞ்ஞானம், ஆயுர்வேதம், தநுர்வேதம், சர்ப்பதம்ஷ்ட்ரீவிபேதனம், கீதம், பரதம், ஆதோத்யம் எனப் பதினாறு உட்பிரிவுகளை யுடையது.

[illegible]

[illegible]

[illegible] ௭௮

லலிதஞ் சாலயேஶஸ்ய ப்ரோக்தமஷ்டஸஹஸ்ரகம்
ஆலயால்லாலித: [பைரவ:] ப்ராப்தோ லலிதம் லலிதோத்தரம்

[illegible]

கௌமாரஞ் சைவ தத்பேதந் த்ரிவிதம் பரிகீர்திதம்

லலிதம் எண்ணாயிர க்ரந்த முள்ளதாக ஆலயேசர் என்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து லலிதர் (பைரவர்) என்பவர் உபதேசிக்கப்பெற்றனர். லலிதம், லலிதோத்தரம், கௌமாரம் என மூன்று பிரிவையுடையது லலிதாகமம்.

[illegible] ௭௯

பிந்தோஸ்ஸித்தமிதம் தந்த்ரம் கோடிகோட்யர்தஸங்க்யயா

[illegible]

[illegible] ௮௦

பிந்து [ஸம்ஞ்ஞாத்து] ஸித்தாக்யம் ப்ராப்தஶ்சண்டேஶ்வர: பர:
ஸாரோத்தரமதாந்யத்து ஔஶநோத்தரமேவ ச

[illegible]

ஶாலாபேதம் ஶஶிகண்டம் ஸித்தம் தந்த்ரம் சதுர்விதம்

சித்தம் என்னும் ஆகமம் ஒன்றரைக் கோடி க்ரந்தமுடையது. பிந்து என்பவருக்குச் சொல்லப்பட்டது. பிந்து அடையாளமுள்ளது. பிந்து விடமிருந்து சண்டேசர்வர் உபதேசிக்கப்பெற்றனர். சாரோத்தரம், ஔசனேத்தரம், சாலாபேதம், சசிகண்டம் என்னும் நான்கு உட்பிரிவினையுடையது இவ்வாகமம்.

𑌸𑌂𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌷𑌟𑍍 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯 ॥ ௮௧

ஸந்தாநம் ஶிவநிஷ்டஸ்ய ஷட் ஸஹஸ்ரந் து ஸங்க்யயா

𑌅𑌸𑌂𑌵𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 ॥ ௮௨

அஸம்வாயஸ்தத: ப்ராப்தோ பேதஸ்ஸப்தவிதோ பவேத்
லிங்காத்யக்ஷம் ஸுராத்யக்ஷம் ஶங்கரம் த்வமலேஶ்வரம்

𑌅𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌮𑌨𑌿𑌲𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑍇𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

அஸங்க்யமநிலம் த்வந்த்வம் ஸந்தாநம் ஸப்ததேரிதம்

சந்தானம் ஆயிர க்ரந்த முள்ளது. சிவநிஷ்டரென்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து அசம்வாய ரென்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இவ்வாகமம் லிங்காத்யக்ஷம், சுராத்யக்ஷம், சங்கரம், அமலேச்வரம், அஸங்யம், அநிலம், த்வந்தம் என ஏழு உட்பிரிவினை யுடையது.

𑌸𑍋𑌮𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯 । ௮௩

ஸோமதேவஸ்ய ஶர்வோக்தம் த்விலக்ஷேணைவ ஸங்க்யயா

𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌶𑌿𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௮௪

ந்ருஸிம்ம: ப்ராப்தவாந் ஸோமாத்பேத: பஞ்சவிதோ பவேத்
ஶிவதர்மோத்தரஞ் சைவ வாயுப்ரோக்தம் ததைவ ச

𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌥𑍈𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।

திவ்யப்ரோக்தமதைஶாநம் ஶர்வோத்கீதம் விதீயதே

சர்வோக்தம் என்னும் ஆகமம் இரண்டு லக்ஷ க்ரந்தக்கணக்கினால் சோமதேவருக்கு உபதேசிக்கப் பட்டது. சோமதேவரிடமிருந்து ந்ருசிம்ஹர் என்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். சிவதர்மோத்தரம், வாயுப்ரோக்தம், திவ்யப்ரோக்கம், ஈசாநம், சர்வோத்கீதம் என்னும் ஐந்தும் இவ்வாகமத்தின் உட்பிரிவுகளாகும்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 । ௮௫

ஸ்ரீதேவ்யாஸ் து ஸமாக்யாதம் பாரமேஶ்வரமுத்தமம்

𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌉𑌶𑌨𑍋𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ ௮௬

க்ரந்தத்வாதஶலக்ஷந் து ஸப்ததா ப்ரஸ்ருதந் து தத்
உஶநோமுநிஸம்ப்ராப்த: ஸ்ரீதேவ்யாஶ்ச யதாக்ரமாத்

𑌮𑌤𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌹𑌂𑌸𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 ॥ ௮௭

மதங்கம் யக்ஷிணீபத்மம் பாரமேஶ்வரமேவ ச
புஷ்கரம் ஸுப்ரயோகஞ் ச ஹம்ஸம் ஸாமாந்யமேவ ஹி

சிறப்புடைய பாரமேச்வரம் பன்னிரண்டு லக்ஷ க்ரந்தமுடையது. ஸ்ரீதேவிக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஸ்ரீதேவியிடமிருந்து உசனர் என்பவர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். மதங்கம், யக்ஷிணீபத்மம், பாரமேச்வரம், புஷ்கரம் (பௌஷ்கரம்), சுப்ரயோகம், ஹம்ஸம், ஸாமாந்யம் என ஏழும் பாரமேச்வரத்தின் உபாகமங்களாகும்.

𑌕𑌿𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌭𑌵𑍇 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯 ।
𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯 ॥ ௮௮

கிரணம் தேவவிபவே கோடிபஞ்சகஸங்க்யயா
ஸம்வர்தகஸ்தத: ப்ராப்தோ: பேதஸ் து நவஸங்க்யயா

𑌗𑌾𑌰𑍁𑌡𑌂 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌂 𑌰𑍂𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌕𑌧𑍇𑌨𑍁𑌕𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌾𑌲𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌕𑌿𑌰𑌣𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௮௯

காருடம் நைருதந் நீலம் ருக்ஷம் பாநுக தேனுகே
ப்ரபுத்தம் புத்தகாலாக்யே நவதா கிரணே பவேத்

கிரணம் ஐந்து கோடி க்ரந்தக் கணக்கால் தேவவிபவர் என்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. அவரிடமிருந்து சம்வர்த்தனர் உபதேசிக்கப் பெற்றனர். இவ்வாகமம் காருடம், நைருதம், நீலம், ருக்ஷம், பாநுகம், தேனுகம், ப்ரபுத்தம், புத்தம், காலம் என ஒன்பது பிரிவை யுடையது.

𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌳𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌾 𑌵𑍈 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍈𑌵 𑌤𑍁 ॥ ௨௦

ஶிவஸ்ய வாதுளம் ப்ரோக்தம் க்ரந்தா: ஶதஸஹஸ்ரகம்
மஹாகாளஸ்தத: ப்ராப்தோ பேதா வை த்வாதஶைவ து

𑌵𑌾𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌲𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 । ௨௧

வாதுளம் சோத்தரஞ் சைவ காலஜ்ஞானம் ப்ரரோஹிதம்
ஸர்வம் தர்மாத்மகம் ஶ்ரேஷ்டம் நித்யஞ் ஶுத்தம் மஹாநநம்

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌤𑍁𑌲𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।

விஶ்வம் விஶ்வாத்மகஞ் சைவ வாதுளே த்வாதஶ ஸ்ம்ருதா

வாதுளாகமம், லக்ஷ க்ரந்தங்களையுடையது. சிவருக்கு உப தேசிக்கப்பட்டது. சிவரிடமிருந்து மஹாகாளர் என்பவர் உப தேசிக்கப் பெற்றனர். வாதுளம், உத்தரவாதுளம், காலஜ்ஞானம், ப்ரரோஹிதம், சர்வம், தர்மாத்மகம், ச்ரேஷ்டம், நித்யம், சுத்தம், மஹாநநம், விச்வம், விச்வாத்மகம் என்னும் பன்னிரண்டும் வாதுளாகமத்தின் உபாகமங்களாகும்.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௨௨

அஷ்டாவிம்ஶதிதந்த்ராணாம் மூலபேதா: ப்ரகீர்த்திதா:

ஆகத் திவ்யாகமங்கள் இருபத்தெட்டு மூலபேதங்களாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

குறிப்பு:— மூலாகமங்கள் இருபத்தெட்டிற்குங் க்ரந்த சங்க்யையாவது, பரார்த்தத்து ஒரு சங்க ஒருபதும எட்டற்ப் புதத்துப் பத்தொன்பது கோடியே முப்பத்துமூன்று லக்ஷத்து நாற்பத்து நாலாயிரமாகும். இவற்றைக் கேட்டவர்கள் ப்ரணவர் முதலாக அறுபத்தறுவர்கள். இவர்களில் சிவபேதம் பத்தையுங் கேட்டவர் ஒருவரிடத் தொருவராக ஒவ்வொ ராகமத்துக்கு மும் மூன்று பேராய் அனுசதாசிவருள் தலைவராகிய பிரணவர் முதல் முப்பதின்மராவர். உருத்திரபேதம் பதினெட்டையுங் கேட்டவர் ஒருவரிடத்தொருவாக ஒவ்வொ ராகமத்துக்கு இவ்விரண்டு பேராய் அநாதி ருத்திரர் முதல் முப்பத்தறுவராவர். மூலாகமங்களின் உட்பிரிவாகிய உபாகமங்கள் இருநூற்றெட்டாகும்.

𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌜𑌂 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌫𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌿𑌕𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

காமிகம் பாதயுக்மம் ஸ்யாத்யோகஜங் குல்பமேவ ச
சிந்த்யம் பாதாங்குலி: ப்ரோக்த: காரணஞ் ஜங்கிகா பவேத்

𑌅𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌟𑌿𑌦𑍇𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨௪

அஜிதம் ஜாநுதேஶம் ஸ்யாத்தீப்தமூருப்ரதேஶகம்
ஸூக்ஷ்மந்து குஹ்யமேவம் ஸ்யாத்ஸஹஸ்ரம் கடிதேஶகம்

𑌅𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑌲𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௫

அம்ஶுமாந் ஸ்யாத் ப்ருஷ்டதலம் ஸுப்ரபேதந் து நாபிகம்
விஜயங் குக்ஷிதேஶம் ஸ்யாந்நி:ஶ்வாஸம் ஹ்ருதயம் பவேத்

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌤𑍁 𑌅𑌨𑌲𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌵𑍀𑌰𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑍌𑌰𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 । ௨௬

ஸ்வாயம்புவம் ஸ்தநௌ த்வௌ து அநலம் நேத்ரமேவ ச
வீரம் கண்டப்ரதேஶஸ்து ரௌரவம் ஶ்ரோத்ரமேவ ச

𑌮𑌕𑍁𑌟𑌂 𑌮𑌾𑌕𑍁𑌟𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌙𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌲𑌮𑍍 ॥ ௨௭

மகுடம் மாகுடம் தந்த்ரமங்கப்ரத்யங்கமேவ ச
பாஹூ து விமலம் ப்ரோக்தஞ் சந்த்ரஜ்ஞாநமுரஸ்ஸ்தலம்

𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌂 1𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌲𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌪𑍋𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌕𑌮𑍍 । ௨௮

பிம்பதந்த்ரம் ஸுவதநம் ப்ரோத்கீதம் 1ஜிஹ்வஸம்ஜ்ஞிதம்
லலிதம் ஸ்யாத்கபோலந் து ஸித்தஞ் சைவ லலாடகம்

(சதாசிவமூர்த்திக்கு) காமிகம் திருவடிகளாகவும், யோகஜம் கணைக்கால்களாகவும், சிந்தியம் திருவடி விரல்களாகவும், காரணம் கெண்டைக் கால்களாகவும், அஜிதம் முழந்தாள்களா

பாடபேதம் : 1 𑌰𑌸𑌨𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । ரஸநா பவேத்

கவும், தீப்தம் தொடைகளாகவும், சூக்ஷ்மம் குஹ்யமாகவும், ஸஹஸ்ரம் இடுப்பாகவும், அம்சுமான் முதுகாகவும், சுப்ரபேதம் கொப்பூழாகவும், விஜயம் வயிருகவும், நிச்வாசம் ஹ்ருதயமாக வும், ஸ்வயம்பூதம் ஸ்தநங்களாகவும், ஆக்நேயம் திருக்கண்களா கவும், வீரம் கழுத்தாகவும், ரௌரவம் செவிகளாகவும், மகுடம் கிரீடமாகவும், விமலம் திருக்கரங்களாகவும், சந்தரக்ஞானம் மார்பாகவும், முகபிம்பம் திருமுகமாகவும், ப்ரோத்கீதம் திருநாக் காகவும், லளிதம் கன்னங்களாகவும், சித்தம் நெற்றியாகவும் த்யானிக்கப்படும்.

[illegible]
[illegible] ௯௯

ஸந்தாநங் குண்டலம் வித்யாச்சர்வோக்தமுபவீதகம்
பாரமேசேந ஹாரந் து கிரணம் ரத்நபூஷணம்

[illegible]
[illegible] ௧௦௦

காலோத்தரம் ததாநாட்யோ வாயுர்த்வாவிம்சதிர்பவேத்
கல்பஞ்சைவ து ஸம்யோகே சிவதர்மாநுலேபநே

[illegible]

பிம்பம் புஷ்பே ச மால்யே ச ஸித்தாந்தேந நிவேதிதம்

சந்தானம் குண்டலமும், சர்வோக்தம் யஜ்ஞோபவீதமும், பாரமேசம் ஆரமும், கிரணம் இரத்தினபரணங்களும், (வாதுளம் திருப்பரிவட்டமும்), காலோத்தரம் முதலிய உபாகமங்கள் திரு மேற்பூச்சும், பரிமளத் திரவியங்களும் புஷ்பங்களும், ஞானபாத கமாகிய சித்தாந்தம் நைவேத்யமுமாம்.

[illegible] ௧௦௧

தந்த்ராத்மகசரீரேண மந்த்ரமூர்திமயேந து

1. [illegible]
வாதுளம் வஸநம் ப்ரோக்தம் சிவதர்மந் த்ருபுண்ட்ரகே [பா-ம்]

[illegible]
[illegible] ௧௦௨

ஏதேஷாமுபபேதைச்ச ஸாதாக்யம் மூர்திமத் ஸ்திதம்
சிவருத்ராத்மகந் தந்த்ரமஷ்டாவிம்சதிஸங்க்யகம்

[illegible]

சிந்தாமணிரிவ ப்ராஜி சைகதா பஹுதா திசேத்

தந்த்ரரூப சரீரத்தாலும், மந்த்ரரூப மூர்த்தியாலும் சாதாக்யம் மூர்த்தீகரித்துள்ளது. சதாசிவ ஸ்வரூபமான இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் சிந்தாமணியைப் போல நினைத்தவர்கட்கு நினைத்த வண்ணம் பலன்களைத் தரும்.

[illegible] ௧௦௩

யத்யப்யேகோ பவேத்வக்தா ச்ரோத்ருபேதாதநேகதா

[illegible]
[illegible] ௧௦௪

கர்ஷணாதிப்ரதிஷ்டாந்தம் மூலேநைவ ஸமாசரேத்
க்ருதஞ்சேதுபபேதேந கர்தா பர்தா விநச்யதி

[illegible]

கேவலம் யஜநம் ப்ரோக்தமுபபேதைர்விசேஷத:

உபதேசித்தவர் ஒருவராயும் கேட்டவர்கள் அனேகராயும் இருப்பினும் கர்ஷணாதி பிரதிஷ்டாந்தம் மூலாகமங்களாலேயே செய்ய வேண்டும். உபாகமங்களாற் செய்யப்படுமானுல் செய் கிறவரும் செய்வித்துக் கொள்பவரும் கெடுவர். உபாகமங்களால் சிவயாக மாத்திரம் விசேஷமாகச் சொல்லப்பட்டது.

[illegible]

ப்ரதிஷ்டாத்யந் து மூலைச்சேத் 1ஷட்ஷஷ்டிகதிதைர்வரம்

[illegible]
[illegible] ௧௦௫

(பா-ம்) 1 [illegible] அஷ்டாவிம்சதிபிர்வரம்

யேந தந்த்ரேண சாரப்தம் கர்ஷணுத்யர்சநாந்தகம்
தேந ஸர்வம் ப்ரகர்தவ்யம் ந குர்யாதந்யதந்த்ரத:

[illegible] ।

காரயேதந்யதந்த்ரேண நோக்தஞ் சேத்து விசேஷத:

அறுபத்தறுவர்களாற் சொல்லப்பட்ட மூலாகமங்களாற் பிரதிஷ்டை முதலான க்ரியைகள் செய்யற்பாலது ச்ரேஷ்டம். எந்த ஆகமத்தால் க்ரியை ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ அதனுலேயே சம்ஸ்த காரியமும் முடித்தல் வேண்டும். வேறு ஆகமங்களால் முடித்தல் கூடாது. விசேஷம் சொல்லாமலிருந்தால் வேறு ஆகமங்களாற் செய்யலாம்.

[illegible] । ௧௦௭

உக்தாந் ப்ரதிஷித்தாநி புநஸ்ஸம்பாஷிதாநி ச

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௦௮

ஸாபேக்ஷ நிரபேக்ஷாணி ஶிவவாக்யாந்யநேகதா
சதுஷ்பாதயுதாந்யேவ புக்திமுக்த்யர்தஸாதநம்

அநேக விதமாகக் கூறப்பட்டுள்ள தெனினும், நான்கு பாதங்களோடு கூடின சிவவாக்யமே போக மோக்ஷங்கட்கு உரியது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௦௯

ஏதாந்யேவாத ஶ்ருத்வா து தேவைர்முநிவராதிபி:
ஸம்க்ஷேபதோऽபி கதிதம் ஸர்வேஷாமநுகம்பயா

இவற்றைக் கேட்ட தேவர்முனிவர்களால், பின் யாவருக்கும் க்ருபையுடன் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டன.

[illegible] ।
[illegible] । ௧௧௦

ஏஷாமத்யயநம் கார்யம் ஶிவவிப்ரைர்குருக்ரமாத்
அத்யாபநஞ் ச கர்தவ்யம் ந கார்யமிதரைர்நரை:

இவ்வாகமங்களை ஆதிசைவ சிவாசாரியர்களால் ஆசாரிய பரம்பரையாக ஓதலும் ஓதுவித்தலும் செய்யத்தக்கது. பிறர் செய்யத்தகாது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧௧

தீக்ஷாவிஹீநவிப்ராத்யாஸ்த்ரிவர்ணுஶ்ஶூத்ரஜாதய:
ஸவர்ணுத்யநுலோமாஶ்ச ஶில்பிந: காருகாதய:

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧௨

படந்தி ஶிவஶாஸ்த்ரஞ்சேத்தத்பாபாந்ருபராஷ்ட்ரயோ:
அசிரேண விநாஶ: ஸ்யாத்தஸ்மாத்ராஜா நிவாரயேத்

சிவதீக்ஷை யில்லாத ப்ராம்மணர் முதலான மூன்று வர்ணத்தவரும் சூத்திரரும் ஏனைய வர்ணத்தவரும், சைவ சாத்திரங்களை யோதில் அரசனுக்கும் ராஜ்யத்திற்கும் நாசமுண்டாகும். ஆகையால் அரசன் இதனைத் தடுத்தல் வேண்டும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧௩

ஶிவஸித்தாந்ததந்த்ரேண ப்ராரப்தம் கர்ஷணுதிகம்
ந குர்யாதந்யஶாஸ்த்ரேண குர்யாச்சேத்தந்த்ரஸங்கர:

[illegible] ।

தந்த்ரஸங்கரதோஷேண ராஜா ராஷ்ட்ரஞ் ச நஶ்யதி

சைவசாத்திரத்தாற் றொடங்கிய கர்ஷண முதலிய க்ரியைகளை வேறு சாத்திரங்களாற் செய்தல் கூடாது. அவ்வாறு செய்யின், அச்சாத்திரக் கலப்பினலாய தோஷத்தால் அரசனும் இராஜ்யமுங் கெடும்.

[illegible] । ௧௧௪

காருடம் பூததந்த்ரஞ் ச பைரவம் வாமதந்த்ரகம்

[illegible]

[illegible] ௧௧௫

காபாலம் பாஞ்சராத்ரஞ் ச லாகுலம் குலஶாஸ்த்ரகம்
தந்த்ரம் பாஶுபதம் சாந்யத் புராணம் தர்மஶாஸ்த்ரகம்

[illegible]

[illegible] ௧௧௬

இதிஹாஸம் ஷடங்கஞ் ச ருக்யஜுஸ்ஸாமஸம்ஜ்ஞகம்
அதர்வணம் ததா பௌத்தமார்ஹதம் மதமேவ ச

[illegible]

[illegible] ௧௧௭

ஊர்த்வஸ்ரோதோऽக்ஷபாச்சாஸ்த்ராதபரம் ததநுக்ரமாத்
காமிகாதி ஶிவஜ்ஞாநம் மூர்தா பகவதஸ்ஸதா

[illegible]

இதராணி மஹேஶஸ்ய ஹ்ருத்கண்டாத்யங்காநி வை

காருடம், பூததந்த்ரம், பைரவம், வாமதந்த்ரம், காபாலம், பாஞ்சராத்ரம், லாகுளீசகுள சாத்திரம், பாசுபதம் மற்றும் புராணம், தர்மசாத்திரம், இதிகாசம், வேதத்தினுடைய ஆறங்கங்கள், ருக் யஜுர் சாமம் அதர்வணம் என்கிற நான்கு வேதங்கள், பௌத்தம், ஆர்ஹதம் ஆகிய மதங்களும், ஊர்த்வ ஸ்ரோதஸ் அக்ஷபாதத்திற்கு வேறான சாத்திரமும் அதன் பரம்பரையுமான சிவஞான சாத்திரங்களும் பரமசிவத்திற்கு சிரஸ்தானம். பிர சாத்திரங்கள் ஹ்ருதயம் கண்டம் முதலான அங்கங்கள்.

[illegible] ௧௧௮

பூர்வபக்ஷதயா தாநி கதிதாநீஹ ஶம்புநா

காருடம் முதலியவை பரமசிவத்தாற் பரபக்கமாகச் சொல்லப்பட்டன.

[illegible]

[illegible] ௧௧௯

ஹேயோபாதேயவஸ்தூநாந் நிர்ணயே பரமார்த்தத:
தத்ஸர்வமதரீக்ருத்ய ஶைவஸித்தாந்த ஈரித:

சைவசித்தாந்த சாத்திரம், விடவேண்டுவன கொள்ள வேண்டுவன வற்றைப் பிரித்துத் தீர்மானமாய்ச் சொல்லப் பட்டது.

[illegible]

[illegible] ௧௨௦

ஸித்தாந்தஶாஸ்த்ரநிஷ்டைஶ்ச ஶிவவிப்ரைர் யதாக்ரமம்
ஶாஸ்த்ராந்தரைஸ்து ஸம்ஸ்தாப்ய லிங்கந் ததுபயார்த்தகம்

[illegible]

பூஜநீயம் ந்ருபக்ராமயஜமாநாபிவ்ருத்தயே

சித்தாந்த சாத்திர முணர்ந்த ஆதிசைவர்கள், அரசர் ஊர் எஜமானன் இவர்களுடைய க்ஷேமத்தின் பொருட்டு சிவலிங்க ப்ரதிஷ்டை செய்து பூஜிக்க வேண்டியது.

[illegible] ௧௨௧

ஶைவஸ்ஸர்வாதிகாரீ ஸ்யாத்ஸ்வகீயே ச பரத்ர ச

ஆதிசைவர் ஆன்மார்த்த பரார்த்தங்கட்கு அதிகாரமுடையவர்.

[illegible]

ஶைவாஸ்ஸர்வேஷு குர்வந்தி யே க்ருஹஸ்தா த்விஜோத்தம:

இல்லறத்திலுள்ள ஆதிசைவ ப்ராம்மணோத்தமர் ஸர்வ காரியங்களிலும் அதிகாரிகளாகச் செய்யலாம்.

[illegible] ௧௨௨

யாமளே மாத்ருதந்த்ரே ச காபாலே பாஞ்சராத்ரகே

[illegible]

[illegible] ௧௨௩

பௌத்தே சார்ஹமதே சைவ லாகுளே வைதிகேऽபி ச
அந்யேஷ்வபி ச மார்கேஷு தத்தச்சாஸ்த்ரை: ஸ்வஶாஸ்த்ரத:

[illegible]

சைவா: குர்வந்தி தீக்ஷாத்யம் தல்லிங்கஸ்தாபநாதிகம்

யாமளம், மாத்ருதந்த்ரம், காபாலம், பாஞ்சராத்ரம், பௌத்தம், அர்ஹதம், லாகுளம், வைதீக முதலிய மதங்களிலும் அவ்வச் சாத்திரங்களின் வழியே, ஆகம சாத்திரத்தின்படி தீக்ஷாதி லிங்க ஸ்தாபனங்களை ஆதிசைவர்கள் செய்யலாம்.

[illegible] கஉச

முக்யத்வாதிஹ சைவஸ்ய முகமாஹாத்ம்யதோऽபி ச

அதிகாரோऽஸ்தி ஸர்வத்ர நாந்யேஷாம் சிவதர்சநே

சிவமுகோத்பவ விசேஷத்தால் ஆதிசைவர்களுக்கு எல்லா மதங்களிலும் அதிகாரமுண்டு. ஏனையோர்க் கஃதின்மையான், சிவதர்சனத்தில் அதிகாரமில்லை.

[illegible] கஉரு

தஸ்மாத்பரார்தமாத்மார்தம் ஸ்தாபநம் யஜநந் ததா

[illegible] கஉசு

சிவவிப்ரேண கர்தவ்யமந்யேஷாம் ஸ்வார்தமேவ ஹி

பரார்த்தமபி குர்யாச்சேல்லோபேந ந்ருபதேஸ்ததா

[illegible]

தத்ராஷ்ட்ரஸ்ய ச நாச: ஸ்யாதசிரேண ந ஸம்சய:

ஆகையால் ஆன்மார்த்த பரார்த்தங்களினும் சிவயாகத்தினும் சிவத்விஜர்களாகிய ஆதிசைவர்களே அதிகாரமுடையவர். ஏனையோர் ஆன்மார்த்தமே செய்யத்தக்கவர். அரசனுடைய லோபத் தன்மையால் ஏனையோர் பரார்த்தமும் செய்வாராயின் அரசனுக்கும் அவனுற் காக்கப்படும் ராஜ்யத்திற்கும் உடனே கேடு சூழுமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

[illegible]

காமிகாகம மஹாதந்த்ர க்ரியாபாதத்தின் முதலாவது

தந்த்ராவதாரப்படலம் முற்றும்.

ஆ-படலம்-க-க்கு ச்லோகம்-கஉஎ

[illegible]

[illegible] ௧௦

𑌋𑌷𑌯 𑌊𑌚𑍁𑌃—

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌰𑌾𑌯𑍁𑌷𑌃 ।

𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌵𑍈 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑍇𑌦𑌤𑌃 ।

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 ।

𑌸𑌹𑌾𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌘𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।

𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌉𑌵𑌾𑌚—

𑌯𑍇𑌨 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃—

𑌜𑍀𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௫

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
*𑌷𑌷𑍍𑌠𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌚 𑌶𑍈𑌵𑌬𑍀𑌜𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌬𑍀𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌮𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।

𑌹𑍃𑌲𑍍𑌲𑍇𑌖𑌾𑌶𑌿𑌖𑌿𑌕𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍈𑌤𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌚𑌕𑌾𑌃 ।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
॥ 𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌂𑌸 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾 ।
𑌅𑌥𑌵𑌾𑌽𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௦

---

* 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌚 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌬𑍀𑌜𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
॥ 𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌳𑌂 𑌚 [𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌭𑍇𑌦𑌃]

𑌸𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌬𑍀𑌜𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌕𑍈𑌃 ।
𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।

𑌉𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।

𑌯𑌥𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌹𑍃𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌬𑍀𑌜𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌮𑍍 ।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌦𑌶𑌮𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍀𑌜𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌚𑍈𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌪𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨௫

𑌉𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌜𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍋𑌽𑌵𑌿𑌦𑍋𑌤𑌃 ॥

𑌕𑌵𑌚𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃—

𑌅𑌥 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌮𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ।
𑌯𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

𑌮𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌗𑌨𑌾𑌶𑌤𑌃 ।
𑌮𑍇𑌨 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍀𑌵 𑌕𑍋 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌯𑍋𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩௦

𑌨𑌾𑌤𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌿𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌥 𑌯𑌾𑌰𑌮𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌃 ।
𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮 𑌤𑌥𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௦

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௦

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]—

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௫

[illegible] ।
[illegible] ।

நவாம்ரகேஜ காம்ஸ்ய தாம்ரணே ச நதீ ததா ।
ஶ்யாமாக்ஷய நாஸ்யாம் ச ஸம்க்ஷேபாத் த்ருவபத்ரிகே ॥

வ்யாக்ரபச வ்யாஸஞ்ச ஹா வாபவ்ருக்ஷஸ்ய ஶைஶவ: ।
ஜ்வரோந்நாஸம் ச ஹாஸிஸ்ய ஹம்ஸம் துயதிவேஷா ததா ॥

ரக்தரக்தபத்மே ததா ரக்தரக்த ஜாலகோஹா தத்தைவ ச ।
ஸூர்யஸ்ய ஸ்ய த்விதீயாம்ஶே நகவா விஶ்வதேவக: ॥

ஹாஸாபஸ்ய விஷாகஸ்ய பத்மஶ்ரீஸ்ச பராஶயா: ।
துமரஸஸ்ய ததா ணேர விஶிவாஸ தத்தைவ ச ॥ ௬௦

பாவிகாரக்ஷயா நிஸ்ய த்வயம் ரேயபாக்ஷீ ஶிவ ।
த்ரைவபத்மஸ்தம்போஶ்சவ நித்யம் நாகே த்ருதீயகே ॥

ஶியநேநாஸ்ய தேயள ச பநாதீகம்ஸ்யமே ததா ।
ரஸபத்மபேக்ஷாபேதாயள பவயாவ்யூஹஸ்தைவ ச ॥

ஜ்யோயாணவீ ததாணேணே ணேயணேஸ ததாபரே ।
நக்ஷஸ்ய கஹ்ரவ்யாபீ ச விவிபேதேதபத்ரிகே ॥

ஸப்ரோண ததா வாச கதஶாஷ்டாஸ்தைவ ச ।
ஷாவித்ருபமகாரஸ்ய க்ருததஶ்யோபள ததா ॥

ஜ்வாலாஸோபி விஸமஸ்ய ணேகாரோ ஶ்ரபக்ஷாஸ்ரக்த ।
பந்த்ரஹோ தபச்சைவ வ்யோகாரஸ்ய கநேவஜா: ॥ ௬௫

தாரம் கம் பஞ்சமே பத்க்ஷள விந்யோதநபலபத்ம: ।
யாஶியாநே விதாஹிஸ்ய யாமாயா யபஸ்ய வீ ததா ॥

கஶிவாஸ்ய தவள ஶஸ்ய ரமாத்ராவ விரபயள ।
தாஸ்விஸ்ஸமேதம் ஶம் வா வ்யோதகாஸ்ய ரக்ஷி ச விமோயாச ॥

ஸமோ பாதஜ்ஜபஶ்லோஸ்ய பாஹ்யாக்ஷ: தாவாள விஸ்விகா ।
பஶாவ்யோதக பாரத்விஸ்ஸவிமோசா மமோரம்பாத ஶக: ॥

ஶிரஸ்ய வாயவே ச யந்த்ரகம் நாகயமேவகா ।
கபோலஶ்யாமஸ்ய கஷ்ணமமேஜ்ஞ்யேஶ்சவலம்பே ஶாகாஷ்ய ஶ்ரீஸ்ய
ததாசரா ॥

காஶபாஹ்ஸ்தாஹஸ்ய ரலபத்ரக்கள ஸஶாமிவேக ।
பாஹோ ஹஸ்ய ததாரக்த ரக்த ஸஶோஷ்யாயஸ்ய ணே ததா ॥ ௭௦

நேமிஸ்ய ததா ததாஸ்ய மீரஸ்ய த்விஜாதிகஸ்ய ய: ।
ததா ப்ராஹ்மா கதாஸ்ஸ்ய விநயேதஸ்ய ஸாயே ச ॥

யாக்ஷ தத்தா பேய ஶேவகா கபோலஶ்யா நிஸ்ய கவ ।
ஹமிசைவ ஸக்ஷ்ஶோவா த்ருயாதஸ்ய தீர்க்கஸ்ய வஶஶிரஸ்ய
த்விதாதிகஸ்ய ॥

ஸம்பேஷகாஸ்ய பஞ்ஜ்ஞாநள யள ஶக்ர பவிஹா ஸ்வா: ।
ரக்தநகராஜயாவேதம் ஶிஸ்ய பீஜாதிகஸ்ய க: ॥

ஶவஹம் ச ததாதஸ்ய யஸ்ய ஶைநேஷு ஶ்வ்யதா ।
த்ரிவிஸாரக்தித ஜீநாஸ்ய ஶாகிநீ வவாஸ்யயே ॥

ஶதாரோ நாதிக: ஶரஜ்ஞாநே த்ருவிபக்ஷணா ।
மஹ்யாவ்யாநம் ச பாவநம் ச ஶகாராஜ்ஞாநஶேவ ச ॥ ௭௫

ததா காஶக ஜ்ஞாயதஶேஷ ஷோஶாவிர்வ்ய ஸாயக: ।
ரக்தபத்ம வகாரஸ்ய பாகிநாஷ்ட தத்தைவ ச ॥

ணகாக: பத்மவல்மீபத்ரா ஸ்ய வஜ்ராயகா ச
ஶாலஶங்கமா ஹீலா நாவாஸா: ।
ஸவிஸமேதம் தஶாங்கேஷ யஸ்ய யள
யஸ்தாய ஶோ ஶோவஸ்யே தைவ ச ।

நபத்மே ஸ்தாயஶாஸ்ய ரக்தரக்தபி நவமா ஸவா: ।
ஶவிவித்ய ததா மோஶ: வ்யாநாயாதாஸ தைவ ஸ: ॥

நகாரபத்ம தீவாஸ்ய ஸூர்யஸ்ய ஶஸ்ய ததா நவா:
பகாரஸ்ய ரகாரஸ்ய பத்க்ஷள ஸகாதிமே க்ஷிபேக ।

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௦௫½

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧௦½

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ...... [illegible] ॥ ௧௧௫½

[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] । ௧௨௦½

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௨௫½

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௧௬0½

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௧௬௫½

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible] ௧௭0½

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௧௭௫½

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௧௮0½

வக்ஷ்யாமி ஶ்ரத்யா நவயோந்ய ப்ரஸாத ஸம்பூர்ணம் ।
கதம்பாஷ்டவிதெவதாநாம் நாமதேயம் ஸமாஹிதம் ॥
சக்ரஸ்ய மத்யமெ ஶ்ரீ ப்ரகாஸெஜெ ।
பக்ஷாதேஷா ரூ மூர்த்திர்நாமதேயம் ப்ரயோஜயேத் ॥
மாத்ருகாக்ஷ: ।
மாத்ருகா ஸம்பூர்ணாம் ஸம்பூடிதா ஸமீரிதா ।
தாமஶக்திர்த்வயோர்க்ஷா: கேவலம் வா ஸமாஜ்யயேத் ॥
தத்யா வாக்யதெ ஸமஸ்தம் தத்வதெ தாஞ்யமெஜ்யேத் ।
மாலாக்ஷ: ।
மாலாக்ஷரம் வக்ஷ்யே ஶ்ரீ ப்ரதாம் மாதிவாஜ்யம் ॥
ஜல்லோ தாந் - நாத் - ஹ்ரீம் - உம - மாலா நம -
ஸம் - ய - ஹெ - ஷ - வ - க்ஷ - ம - ந - ம - த்ரீ
மீ - ஜ - ஷீ - க - த்யா - ய - க்ரு - கீ - த்ரீ - கம்
யம் - வம் - ப - ரவம்த்ரீயம் - வ ॥ ௧௩௫
மஹோதயம் த்ர்யம்பகாஸ்யஸ்த ஸமஸ்தாமவ்யூஹ: ।
வ்யஷ்ட்யாதௌ விஷ்ணு தெவி பஹூப்யா ஶிவஶக்திகா ॥
க்ரியாஶக்தி: ஶிவஸ்ய வ்யாஜ வாதாவ்யஸ்ய மஹோந்நதீ ।
மஹேஶஸ்ய ஹவாநீ வ்யாஜ ஶக்திரேவம் க்ரியா மதா ॥
ஶக்தம் வர்ணவர்ணாத்யாமதெவர்ணம் ப்ரகல்பயேத் ।
மஹேந்த்ரா வஹ்நி வ மாயாபீஜஸமந்விதா ॥
அவா த்யாஸமாத்ஸ்ய ரயா ஶ்ரீ திதி ஸ்யாத்க ।
கந்யாஸாம் ஸர்வஶக்திநாம் ஸ்யாந்தாமதூர்ணாஸ்ரூதெ ।
ஶக்திநாம் மஹாகம் ப்ரோக்தம் மஹா மஹம் ஶ்ரூர்ணாஸ்யு । ௧௩௬

தாரம் வம் ஷாண்மகூடம் வாமயவாயம்
தாரவர்த்ம ஸமஸ்தம்
நாதம் ஷாம்மஷ்டீக்ஷவமெர்ர வஷவலீ
ஸஹிதம் வா தயெ நாஸிவஸ்ஷ்டீ ।
வர்ஜூம் வந்த்ரபிந்த்வந்தி ஶவஷவார்த்தீ த்ரிம்ஶமவ ஶாக்லா
நாதம் ஸமெஹோம்ஸகாமம் ஷாவநவ திரமமெஹ்யம்ஸஹ
ஸமர்நாத: ॥
வாமர் பிந்து நாதபிந்துமர்நவஜவிநா
பிந்துநாதமயம் வ
ப்ரோக்தம் ஶாக்ல வ பிந்த்வந்திரவி மநம் வெ
வாமிகாயாம் விஸமர்: ।
ஷாக்ஷம் வம் வாவபிந்த்வந்திரவி மநம்வெ
ஶாக்ஷாக்ஷம் ஸகாமம்
ஹ்ரீம் பிந்துநார்த்வந்திவாமமமெ பிந்துநாதம் விமெவா ॥
மெஷா:ஜவெ மநம் ப்ரதிமாமம் வஹ்யாஶதர்ணாந்த வம்த
க்ருதள மாத்ருகயா மநம் ஜபவியள ஸம்யோஜ்ய தஸ்மாதாம் ।
மஹாவ்யாஸ்ய தா மஸ்யமெ ஸதி தயா மஹாக்ஷதோ வா வமெ
ஷ்யாந்த யாந்த காமயதெ நி தாக்ஷமதாமாந்த காமந
வாவெதத்யஸள ॥
மாமஹாஷ்ட தெ வ்யாதா விம்ஶதூர்ணாயிகாஶ யெ ।
ஶமார்தாயிகா மஹாஹ்யஸ்யாநா பீஜஸம்யுகா: ॥
மமா வாமிர்க்யஷடா மஹாமெஷவ தம் யஸவமெந ।
வர்ணார்தாயிகா வாமெஸ்ய தஞ்யாமநஹமஷாஸ்டா । ௧௩௭
ஸாவா நஶ்ய மெஷாஶஷ்டீப்ஷவாமஷாதகா: ॥
உமெஷ்யாத்யாதிவிஷாதாதள வாமமாஸ: க்ஷாத்க்ரு கமர்ணி ।
மோமாவஹாமெ வதிகா: க்ஷீவாஶூாந்த்க்ரு கமர்ணி ।
யெ மஹிந்த்கமிடமீவாமெணர்மாதெயவஷாவாஸ்த: ।

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] கஎ0

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] கஎரு

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] கஅ0

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] கஅரு

[illegible]
[illegible]

[illegible]

|| [illegible] ||

—(*)—

𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥

𑌓𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌶𑌿𑌖𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌨𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌓𑌂 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯
𑌈𑌶𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌸𑌾𑌯𑌾𑌨𑍇𑌕𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌪𑌦𑌵𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍀𑌤 𑌹𑌿𑌮𑌿𑌹𑌿𑌮𑌿𑌕𑌿𑌂𑌶𑌿𑌮𑌿
𑌮𑌿𑌮𑌿 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌜𑌯𑌂𑌕𑍃𑌤𑌨𑌯𑌨𑌾𑌯

𑌉𑌪𑌮𑍇𑌮𑌿𑌹𑌾𑌰𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌜𑌂𑌭𑌾𑌸𑌾𑌰𑍇
𑌯𑌦𑍍𑌵𑍇𑌧𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌯 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌅𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯

𑌅𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌜
𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌂𑌬𑌵𑍇 𑌯𑍋𑌗 𑌪𑍀𑌠𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍇 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌯𑌾𑌯
𑌈𑌶𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯
𑌨𑌮𑍋𑌽𑌘𑍋𑌰𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯𑌾𑌘𑍋𑌰𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌯 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌕𑌵𑌚𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌣𑌾𑌯 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑌵𑌨𑌾𑌯
𑌵𑌰𑌵𑍇𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌂𑌵𑍀𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇
𑌵𑌾𑌮𑌾𑌂𑌶𑌿𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍁𑌹𑍍𑌕𑌾𑌮𑌵𑌹𑌾𑌯
𑌬𑌾𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌨 𑌵𑌾𑌮𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾𑌯
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌯 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇
𑌤𑍇𑌜𑌸𑍇 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌰𑌸𑌾𑌯 𑌰𑌸𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌯 𑌬𑍀𑌜𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌯
𑌮𑍂𑌲𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌅𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌾𑌯 𑌅𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌾𑌲𑌾𑌯
𑌨𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌯
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌫𑌲𑌾𑌯
𑌫𑌲𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍇

𑌅𑌘𑍋𑌰𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌅𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯
𑌅𑌰𑍂𑌪𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯
𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌓𑌂 𑌹𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌉𑌰𑍁𑌦𑌰𑍍𑌪𑌕𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌬𑌾𑌹𑌵𑍇 𑌅𑌨𑍀𑌶𑌾𑌯
𑌅𑌨𑍀𑌶𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌤𑍀𑌤
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍀𑌤 𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌤𑌰𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍀𑌤
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌓𑌂 𑌨𑌮𑍋 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌨𑌿𑌧𑌨𑌾𑌯
𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯
𑌅𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌚𑍇𑌤𑌨 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌨𑍍 𑌅𑌰𑍂𑌪𑌿𑌨𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀𑌰𑍂𑌪 𑌅𑌨𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌅𑌧𑍂𑌮
𑌅𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍇 𑌨𑌾𑌦𑍇 𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾
𑌧𑍂𑌧𑍂 𑌧𑍂𑌧𑍂 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌃 𑌓𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌓𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌃 𑌓𑌂 𑌮𑌹𑌃
𑌓𑌂 𑌜𑌨𑌃 𑌓𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌓𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌨𑍇𑌕
𑌵𑌾𑌮 𑌵𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌭𑌵𑍇 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇
𑌶𑌾𑌸𑌨 𑌶𑌾𑌸𑌨 𑌅𑌤𑍀𑌤 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍁 𑌅𑌨𑌿𑌧𑌨 𑌨𑌿𑌧𑌨𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵
𑌶𑌿𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞
𑌮𑌹𑌾𑌰𑍂𑌪 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮 𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤 𑌚𑍇𑌶 𑌓𑌂 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌂
𑌹𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌓𑌂 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌓𑌂 𑌫𑌟𑍍 𑌫𑌟𑍍 𑌓𑌂 𑌹𑌾𑌂 𑌹𑌾𑌂
𑌓𑌂 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌹𑍍𑌰𑍂𑌂 𑌹𑍍𑌰𑍂𑌂 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌵𑌷𑌟𑍍 𑌵𑍌𑌷𑌟𑍍 𑌹𑍁𑌂 𑌫𑌟𑍍
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑌲 𑌸𑍍𑌵𑌜𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 - 𑌹𑍇𑌮𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌯
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 - 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌦 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌕𑌰
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌪𑌰 𑌕𑌲𑌾𑌤𑍀𑌤 𑌨𑌾𑌦𑌾𑌤𑍀𑌤 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧 𑌸𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌿 𑌕𑌾𑌰 𑌕𑌾𑌰
𑌪𑌞𑍍𑌚
𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌶𑌬𑍍𑌦 𑌶𑌬𑍍𑌦 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌶𑌿𑌵
𑌶𑌰𑍍𑌵 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌓𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌂 𑌵𑌂 𑌊𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌨𑍇 𑌓𑌂 𑌯𑌾𑌂
𑌰𑌾𑌂 𑌲𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌂 𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌂 𑌹𑌾𑌂 𑌳𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍂𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍈𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌓𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 ।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌸𑍍𑌥𑍇𑌶𑌵𑌕𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌹𑍁𑌂𑌫𑌡𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌥 𑌮𑌤𑌾𑌃 ।
𑌨𑌵𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌯 𑌯𑍋𑌗
𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌯

𑌕𑌾𑌰𑌣 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑌾𑌰𑌣 𑌸𑍃𑌜 𑌸𑍃𑌜 𑌭𑌵 𑌭𑌵 𑌭𑌵𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨
𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ॥

𑌓𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵 𑌶𑌿𑌵 𑌨𑌮𑌃 𑌓𑌂 𑌅𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾 𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ॥

𑌓𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌜𑌿𑌤 ।
𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌘𑍋𑌰 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌵𑌚𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌵𑌚𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌮𑌮
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌯
𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌿 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌶𑌰𑍀𑌰 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍋𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌯 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌯 - 𑌹𑍂𑌂 𑌫𑌟𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ॥

𑌓𑌂 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰 𑌘𑍋𑌰 𑌘𑍋𑌰𑌤𑌰 𑌤𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪
𑌚𑌟 𑌚𑌟 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌟 𑌕𑌹 𑌕𑌹 𑌵𑌮 𑌵𑌮 𑌘𑌾𑌤𑌯 𑌘𑌾𑌤𑌯
𑌹𑍂𑌂 𑌫𑌟𑍍 - 𑌓𑌂 𑌜𑍂𑌂 𑌸𑌃 ॥

𑌓𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 -
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌓𑌂 𑌗𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌯𑍈 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌯𑍈 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌗𑍌𑌰𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌓𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑌵𑌦𑌾𑌨𑌕𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ॥

𑌜𑌲𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌜𑌲𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌪𑌾𑌰𑍇𑌷𑌃—

𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂𑌸𑍍𑌵 𑌵𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌯𑌾 ।

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

रस्य कूर्माख्यिराशिन्येता नायशोषस्तुहा तथा ।
पञ्चवर्णपसाया सृष्टिमणिर्ज्ञास्ययेव च ॥

सारसकर्पस नाभानां विशिष्टलिंगके न्यसेत् ।
विष्णुनेव विशिवात्सृष्ट शेष चैव ॥

तारं शोभव स्त्रैश्वर्यवापि सवज्ञेव शक्तवल ।
सवर्णेष्व विसर्गस्य पद्मान्त शिरसि ॥

तथा नवार संयुक्ते इवर्णस्य यल तथः ।
जकारो यस्य नाशैव इयशारसतवलिंगके ॥

इकारस्य तथाद्याव पाव येनस्य पावस्य चैव ।
ओकारस्य तथाक्षिजके वक्ष्यरोपयन्ति ॥

खस्कारं तथा तस्य नेस्यारस्य सवलविधिः ।
ऋकारो इरणश्चैव तंकारस्य सवर्णकः ॥

तारकं सविसर्गस्य यैवविस्य हिन्दया ।
नस्कारस्य कृतेनैव कक्षलिंगके न्यसेत् ॥

ककारस्य यस्य पकारस्य सुरान्तेऽस्य रस्य शोभयन्ति ।
पाकवेत इयारहाज्ञेस्य ओंकारो हलित वलव च ॥

सकारस्य सविन्दुस्य येनहेया पूयेव च ।
झारस्य तथा हाव कारहास्य तलस चैव ॥

ओकारस्य इकारस्य कातलास्य तथावलि ।
ऊकारस्य तथादेव वाकोन त्रिंशत्के न्यसेत् ॥

विष्णुस्य तदा चैव शरस्य वस्य तथाव न ।
हकारसविसर्गस्य यावो चैव पूर्वकम् ॥

हलिस्य तस्य तथावाचं स्त्रीस्त्रविसर्गकः ।
वस्य वस्य सविश्चैव तिकारो रेफसंयुक्तः ॥

कस्य कस्य उकारस्य यस्य तस्य पञ्चहि चैव ।
नमतमल सशेतस्य इकारास्यन्यल तथा ॥

नकारस्य वकारस्य त्रिंशत्कोटि कस्य विन्यसेत् ।
ककार वर्णवर्णेश्चैव ऊकारस्य समीपतः ॥

व्योमजस्य हृदयल सस्यनास्यादृ्यस्य समीपयन्ति ।
विशादि सव जेनस्य तव चिन्येता इस्य निश्चकः ॥

विकारो बिन्दुसंयुक्तो शेवहस्य तथावहः ।
सकारस्य तथा भाव चात्रिंशत्कोटिके न्यसेत् ॥

हृद्ये इयस्य पूर्वज सकवेनैव पूर्वकाः ।
नकारवर्णवस्याव इस्यवव्य तयेवव ॥

ऋकारस्य तवर्णस्य इकारस्य कवर्णकाः ।
यस्यस्य पूर्वल यल वाव कृतस्य रहादवा ॥

पवल इवल स्यतद्यते शो येवास्यया ।

ௐ

சிவமயம்

2-வது மந்த்ராவதாரபடல சந்த்ரிகை

— :: —

இனி, மந்த்ரங்களினுத்தாரத்தை முறையே சுருக்கமாகக் கூறு கின்றேன் கேட்கக்கடவீர்; மந்த்ரமில்லாமற் கிரியையில்லை.

மந்-த்ரம் என்பது மநநம்-த்ராணம் என்னும் இரண்டு சொற் களின் புணர்ச்சி. இவை முறையே யாவத்தையு மறியுந்தன்மை-சம் சாரக் கடலிலிருந்து கரையேற்றி விடத்தக்கது என்னும் பொருளுடை யன. அதாவது, யாவத்தையு மறியுந்தன்மையும் சம்சாரப் பெருங் கடலிலிருந்து கரையேற்றிக் காப்பாற்றுந் தர்மமுள்ளதாதலால் மந்த்ர மென்று சொல்லப்படும்.

மந்த்ரமானது வாச்ய வாசக மென்னும் பிரிவா லிரண்டுருவ மாகும்.

வாசகம் – வாக்கின் ஸ்வரூபம்
வாச்யம் – அதன் லக்ஷண வடிவம்

வாசக லக்ஷணையால் வாச்யத்தின் [ஐக்யம்] பொருளைக் காட்டும். [நினைத்த பொருளைப் பிறர்க்குத் தெரிவித்தலும், பிறர் தெரிவித்ததனைத் தாமுள்ளுணர்தலும்.]

நாதம் மந்த்ர மென்று சொல்லப்படும். அந்தநாதம் பரனிடத்துத் தோன்றும், நாதத்தில் பிந்து தோன்றும், பிந்துவில் [அச்சு] உயி ரெழுத்துத் தோன்றும், அவ்வுயிரெழுத்தில் [நெடில் குறிலென்னும்] இரண்டிரண்டு பிரிவு தோன்றும், அவற்றின் பிரிவு பதின்மூன்று.

[ஜீவாக்ஷரம்] ஆதாரமென்னும் பெயருள்ள உயிர்கள் பதினாறு.

ககாரமுதலிய எழுத்துக்கள் உடல்போ லொத்திருக்கின்றன. அவ்வுடலென்னும் மெய்யெழுத்து முப்பத்தினான்கு.

இவ்வக்ஷர சமூஹங்களினாற் ப்ராணவாயுவினுபாதி பேதத்தாற் சமஸ்த சப்தங்களும் வ்யாபரிக்கப்படுகின்றன. அவ் வக்ஷரங்களாலே பர அபர சாத்திரங்க ளேற்படுகின்றன.

ஒன்பது பகுப்பாய்ப் பிரிக்கப்பட்ட ஐம்பதெழுத்துக்களை யுடைய நாதம், விரிவால் ஆயிரத்து நானூற்று நாற்பத்தைந்து.

வர்ணமென்னு மக்ஷரங்கள் ஒன்பது பகுப்பாய் நிச்சயிக்கப் பட்டன.

ப்ராம்மணோத்தமர்களே! ப்ரதிபத சிவநாமங்களால் நாதம் சொல்லப்பட்டது. அது, தூல சூக்கும பரமென்று மூன்று பிரிவை யுடையது.

சப்த ஞானங்களை யுணர்ந்தனுபவிக்கு மான்மா சமஸ்தப்ராணி களி னிருதயத் திருக்கின்றது.

தத்வதரிசிகளின் அநுஷ்டாநத்தில் மாத்ருகையானது ஐம்பது ருத்ர ருத்ரி பேதங்களோ டிருப்பதாக வறியத் தக்கது.

ருத்ர ருத்ரிகளின் பெயர் அடியிற் கூறப்படும். (பக்கம் சுஓ)

அந்தணர்களே! பிறகு வர்ணங்களைப் பெருக்குவதால் மாத்ரு கையின் பிரிவு கூறப்படும். அற்றாக,

ருஷிகள் :—கருணாநிதியாகிய பகவானே! உலகத்திற் ப்ராணி கள் குறைந்தபலம் அற்பாயுசு இழிதொழில் மயக்கம் பெரிதாகிய கர்வம் பேராசை விரோதம் முதலியவைகளோடு கூடினவர்களா யிருக்கின்றார்கள்; சத்திநிபாதமுள்ளவர்களு மில்லாதவர்களுமா யுள்ள அவர்களுக் கெவ்விதம் தகுதியோ அவ்விதமா யநேகப் பிரகாரமாக மந்த்ரத்தினுற்பத்தி கூறவேண்டும்.

பரமசிவம் :—எவ்வெவ்விதமாய்ச் சுகமான மோக்ஷோபாய மான துண்டாகுமோ அவ்வம் முறைமையிற் சம்க்ஷேபமாகச் சொல் கின்றேன், கேட்பீர்களாக!

சிந்தாமணி மந்த்ரம் – கறு½-முதல்-உசு½-வரை,

காலாந்தக மந்த்ரம் – உஎ½-முதல்-சஅ-வரை மூலஸ்லோகத் திற் றெளிக.

புத்திமானாயுள்ள சிவபக்த சிவத்வஜ மாணாக்கருக்குக் கந்த புஷ்ப முதலியவைகளாற் சக்ரத்தைப் பூஜித்துக் காட்டற்பாலது.

ச்ரேஷ்டமாகிய மந்த்ரத்தை குருவினுடைய ஆஞ்ஞையை முன்னிட்டு க்ரஹிக்க வேண்டும். அவ்விதமன்றி யாதொரு மந்த்திரம் க்ரஹிக்கப்படுமோ, அதை ஜபிக்கில் விபரீதத்தைத் தரும்.

ப்ருதிவ்யாதி சிவதத்வம் வரை பாவனையையுடைய அம் மந்த் ரத்தை யுணர்ந்தவன் பாசபந்தத்தினின்றும் விடப்படுகிறான்.

சித்திரைமுதற் பங்குனிமாத விறுதிவரை ப்ரணவ முதலிய வொவ்வோ ரக்கரங்களைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

தீர்கபூர்வமான வவ் வக்ரங்கள் சக்ர நாபிகமல தளங்களி லிருக்கின்றன, அவைகளை யறிந்து சேகரித்து இவ்விதமாய் த்யானித்து ஜபித்துப் பூஜித்தல் வேண்டும். அவ்வாறு ஒரு நாளாவது அவசயம் பூஜித்தல் வேண்டும்.

ருத்ரமந்த்ர சக்ரம்;-யக்ஷரக்ஷோக்ரஹங்களுக்கு [௫௪ - ௧௫௨] ஸ்லோகங்களிற் கூறிய ப்ரகாரம் [37] ரேகைகளோ டுபயோகித்தல் வேண்டும்.

மாத்ருகாமந்த்ர பலன் :—இந்த மந்த்ர சாஸ்த்திரத்திற் சகல மந்த்ரங்கட்கு மிது முதன்மையாகும். அந்த மாத்ருகையை ருத்ர ருத்ரிகளோடு கூடினதாயாவது தனியேயாவது அப்யசிக்க வேண்டும். இம் மாத்ருகையால் சகல சித்திகளு முண்டாம். ஆதலா லிதனை மனதிற் பதிந் துச்சரித்தல் அத்யவச்யகம்.

ஓ முனிச்ரேஷ்டர்களே! இனி மாலா மந்த்ரமுறையைச் சொல்கின்றேன் கேளுங்கள்.

சிவத்திற்கு ஆதிசத்தியும் சாதாக்யத்திற்கு மனோன்மனியும் மஹேசருக்கு பவாநியும் ஆக சக்திகள் மூவிதமாய்க் கொள்ளப்படும். ௧௫௮1/2 - ௧௫௯1/2இவ்விரண்டு ஸ்லோகங்களா லிதன் மந்த்ரங்களை யுணர்க. இதர சகல சக்திகளுக்கு, அதனதன் நாமாக்ஷரங்களைக் கூறப்படும்.

பிறகு மேளாமந்த்ரமென்று சொல்லப்பட்ட மாலா மந்த்ர சக்திகளின் மந்த்ர சமூஹங்களைக் கேட்பீர்களாக. ௧௬௧-௧௬௨,ஸ்லோகங்களா லிதன் மந்த்ரங்களைத் தெளிக.

மேளாமந்த்ர ஜபத்தில் ஒவ்வோர் மந்த்ரங்களினும் குருவையும் ஐம்பது மந்த்ராக்ஷரங்களையும் உச்சரித்து, முதலில் ஜபவிதியில் மாத்ருகையோடு மந்த்ரத்தைச் சேர்த்து, அதன்பின் நடுவிலு முடிவிலு மவ்வாறே மாத்ருகையோடு உச்சரித்தல் வேண்டும். அப்படி உச்சரிப்பவ னெவ்வெக் காரியங்களை யிச்சிக்கிறானோ, மிகவு மொப்பில்லாத அவ்வக்காரியங்களை அடைகின்றான்.

ப்ரசித்தமான அந்த மாலாமந்த்ரங்கள் பத்தக்ஷரங்கள் முதலிருபதக்ஷரங்கள்வரை யுடையன. பத்திற் குறைந்தவை பீஜமெனப்படும்.

மாலாமந்த்ர மெப்போதும் விருத்தாப்யத்தில் பலந்தரும், மந்த்ரங்கள் யௌவனத்திற் பலன்தரும், பூத முதலிய மந்த்ரங்கள் பால்யத்தில் முன்சொன்னவற்றிற் குறைந்த பலனைத்தரும்.

ஸ்வாஹா நம: என்பவையும் சேஷ பதங்களும் ஸ்த்ரீ பும் நபும்ஸக லிங்கங்கள்.

சேஷபதங்க ளென்பதனால் ஹும்படாந்தங்களுமெனக்கொள்க.

அன்றியும் மந்த்ரம் பும் லிங்கமும் வித்யா ஸ்த்ரீ லிங்கமென்பதும், இவற்றில் ஹும்படாந்தங்கள் பும்லிங்கம், ஸ்வாஹா ஸ்த்ரீலிங்கம், நம: நபும்ஸக லிங்க மென்பதும் அதிகபாடத்திற் காண்க.

வச்ய உச்சாடன விஷப்ரயோக முதலிய இழிதொழில்களில் புருஷ தெய்வங்களும், வ்யாதி நிவாரணத்தில் ஸ்த்ரீ தெய்வங்களும் இதரகர்மங்களில் நபும்ஸக தெய்வங்களும் ப்ரயோகிக்கத் தக்கவை.

இனி, ௧௬௭-முதல்-௧௭௩1/2-ஸ்லோகங்கள் வரை கூறியுள்ள மந்த்ரங்களால் கற்பனா சமூஹங்களுடைய அநுகூல சித்தியின் பொருட்டுபாசித்தல் வேண்டும். அற்றாக,

எந்த சாதகனுக்கு எந்த மந்த்ரங் கைகூடுகின்றதோ அந்த மந்த்ர மவனுக்குச் சித்தியைக் கொடுக்கும். நிற்க,

பதினாறு ரேகாஸ்வரூபங்களோடு கூடின ஸ்வஸ்திக சக்ரத்தில் வர்ணவிந்யாசத்தை யெழுதி சங்கரரை த்யானித்துப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

மந்த்ரங்கள் சாதகனுக்கு முதலெழுத்திலிருந்து, சித்த சாத்யாதி கற்பனையால் சித்தம் சாத்யம் ச்வசித்தம் அரியென நான்குவித பகுப்புடையன. அவையே மீண்டும் மந்த்ர முதலிலிருந்து மந்த்ராந்தங்கள் வரை ஒவ்வொன்றும் நன்னான்கு பகுப்பினவாய் பதினாறு விதப்படும். அந்தக் கற்பனை சித்தசித்தம் சித்தசாத்யம் சித்தஸ்வசித்தம் சித்தாரி என்ப. இவை போன்று சாத்யாதி முதலியனவும் கொள்க. அவை வருமாறு :—சாத்யசித்தம் சாத்யசாத்யம் சாத்யஸ்வசித்தம் சாத்யாரி எனவும், ஸ்வசித்தசித்தம் ஸ்வசித்தசாத்யம் ஸ்வசித்தஸ்வசித்தம் ஸ்வசித்தாரி எனவும், அரிசித்தம் அரிசாத்யம் அரிஸ்வசித்தம் அரிஅரி எனவுமாம்.

சாதகருக்கு, சித்தம் ஜபத்தா லிஷ்ட பலத்தைக் கொடும்பது.

சாத்யம் ஜப தர்ப்பணங்களா லிஷ்டபலத்தைக் கொடுப்பது.

ஸ்வசித்தம் பாடமாத்திரத்தால் இஷ்ட பலத்தைக் கொடுப்பது.

ரிபு என்னும் அரி கெடுதலையைக் கொடுப்பது.

சத்ருபீஜங்களதிகமான மந்த்ரம் நாசத்தைத் தரும்.

ஆசாரசம்பன்னனும் சிவபக்தி மானுமாயுள்ள புத்ரன் அல்லது சிஷ்யனுக்கு, குருவினால் மந்த்ரங் கொடுக்கத்தக்கது. பின்பு குருவானவர் அந்த மந்த்ரத்தை ஆயிரமுறை ஜபித்தல் வேண்டும்.

புத்ரனிட முபதேசிக்கப்பட்டதும் அகஸ்மாத்தாகிய வ்யாஜத்தினு லடையப்பட்டதும் சாஸ்த்ரரூபமாய் க்ரஹிக்கப்பட்டதுமான மந்த்ரம் ஜபித்தல் வேண்டும். வேறுவிதமாய் கிடைக்கப்பட்டதை ஜபிக்கின் கெடுதி செய்வதாகும்.

முதன்மையாகிய க்ரியை சித்திக்கும்படி, மந்த்ரத்தைக் காப்பாற்றும் சாதகாசிரியன் ஜபித்தல் வேண்டும். அந்த ஸாதநத்தைப் பார்க்கினும் மந்த்ரங்களே எல்லாவிடங்களிலும் சித்தியைக் கொடுக்கும். [மந்த்ரம் விசேஷமென்றபடி]

ஏகாக்ஷர மந்த்ரம் பத்துலக்ஷ ஜபங்களாற் சித்தியைக் கொடுக்கும். மந்த்ரத்தி லெழுத்ததிகமானால் வரிசையா யுக்தியினால் ஜபத்தின் சம்க்ஷேபமானது செய்யத்தக்கது. இவ்வாறு பீஜாக்ஷர ஜபம் முன்னிலிரண்டு மூன்றுபங்கதிகமான தொகையாற் செய்தல் வேண்டும்.

மாலாரூப மந்த்ரத்திற்கு ஜபத்தின் தொகை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜபசங்க்யை சொல்லப்படாத மந்த்ரத்திற்கு ஜபமெட்டு லக்ஷம்.

அபிஷேக விதியில் ஜபத்தைப் பார்க்கினும் ஹோமம் பத்திலொரு பங்கும், பூஜை ஜப ஹோம முதலான அங்கங்கள் மூலத்தில் பத்திலொரு பங்கும் செய்யத்தக்கவை:

மந்த்ரங்கள் [பிறர் கேட்கும்படி] வெளிப்பட உச்சரிப்பதினும் [பிறர் கேட்காதபடி] மெதுவாயுச்சரிப்பது விசேஷம், அந்த லகுவுச்சரிப்பினும் மாநதமா யுச்சரிப்பது [எண்ண மாத்ரமா யுச்சரிப்பது] விசேஷம். கிழக்கு முகம் அல்லது வடக்கு முகமாய் ஜபமுதலானவை செய்தல் வேண்டும்.

சகலமந்த்ரங்களும் காலைப்போதிலேயே க்ரஹிக்கத் தக்கவை. அக்காலத்தி லிதத்தைத் தரும்.

௨-வது, மந்த்ரோத்தார படலசந்த்ரிகை முற்றும்.

—:o:—

ருத்ரருத்ரி நாமங்கள்[1]

1	ஸ்ரீகண்டர்	பூர்ணோதரி
2	அநந்தர்	வீரசேனி
3	ஸூக்ஷ்மர்	சால்மலி
4	திரிமூர்த்தி	லோலாக்ஷி
5	அமரேசர்	வர்த்துளாக்ஷி
6	அரபீஜர்	தீர்க்கநாசிகை
7	பராபூதி	தீர்க்கமுகி
8	திதீசர்	கோமுகி
9	தாணுகர்	தீர்த்தசிம்சு
10	ஹரர்	குண்டோதரி
11	புவீசர்	அர்த்தகேசி
12	சத்யோஜாதர்	விகிர்தமுகி
13	அநுக்ரஹர்	ஜ்வாலாமுகி
14	ஈசுவரர்	உலூகமுகி
15	அக்ரூரர்	ஸ்ரீமுகி
16	மஹாசேநர்	வித்யாமுகி
17	க்ரோதசர்	சரஸ்வதி
18	சண்டேசர்	மகாகாளி
19	பஞ்சாந்தகர்	சர்வசித்தி
20	சிவோத்தமர்	சமந்திதி
21	ஏகருத்ரர்	கௌரி
22	கூர்மர்	த்ரிலோக்யை
23	ஏகநேத்ரர்	வித்யை
24	சதுராநநர்	மந்த்ரசக்தி
25	அஜேசர்	ஆத்மசக்தி
26	சரு	பூதமா
27	சோமேச்வரர்	தேவாம்போதரி
28	லாங்குலி	திராவிணி

1. இவ்விதம் மூலசுலோகத்தில் காணப்படவில்லை.

29	தாருகர்	நகரீகேசரி
30	அர்த்தநாரீச்வரர்	மஞ்சரிரூபிணி
31	உமாகாந்தர்	விரைசேகாரோதரி
32	ஆஷாடி	பூதாதினி
33	டிண்டி	பத்ரகாளி
34	அத்ரி	யோகினி
35	மீநர்	சங்கினி
36	மேஷர்	கர்ச்சினி
37	லோஹிதர்	காளராத்ரி
38	சகிஸ்தர்	கூர்த்தந்ய கபர்த்திநி
39	கலண்டர்	வாசந்மயை
40	த துவிலண்டர்	சயை
41	மஹாதாளர்	சமூகை
42	வாலி	டஸ்வரியை
43	புஜங்கேசர்	ரேவதி
44	பிநாகேசர்	மாதவி
45	கஷ்கசர்	வாருணி
46	பகர்	ரக்ஷோவதரணி
47	ஸ்வேதர்	சதாசைலக்ஷ்மி
48	ப்ருகு	பிநாகி
49	லகுலி	வ்யாபிநி
50	சிவர்	மாயாநதி
51	சம்வர்த்தர்	வித்யை

இந்த ருத்ரருந்ரிகள், சுத்தவித்யா தத்துவத்தில் வாம, சேஷா, ருத்ரீ, காலீ, கலவிகரணீ, பலவிகரணீ, பலப்ரமதநீ, சர்வபூததமநீ, மநோந்மநீ, த்ரிகுணீ, ப்ரம்மவேதாளீ, தாணுமதீ, அம்பிகை, ரூபிணீ, ஜ்வாலீ, நந்தினி, வித்யாபதி, புவநங்களில் ரத்தாங்கச் சவியுள்ளவர்களாய் சூல கபால பாணிகளாய் தம்மூர்த்தி த்யாந நாமோச்சாரண மாத்ரத்தில் சர்வசித்திப்ரதரா யிருப்பார்களென சில நூல்களிற் சொல்லப்படுகின்றன.

॥ ஜ்ஞானவிதிப்ராரம்ப: ॥

[illegible]

𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍇𑌵𑌤𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌲𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌂𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑍈𑌕𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌜𑌨𑌨𑌰𑍋𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 ॥
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍋𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 ॥ ௧௫
𑌪𑌾𑌦𑌲𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌸𑌂𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌦𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌆𑌚𑌮𑍍𑌯 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌮𑍃𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖 𑌉𑌦𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌪𑌥𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌆𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌞𑍍𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 ।
𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌰𑍁𑌕𑌦𑌨𑍍𑌤𑌜𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌵𑍇𑌦𑌨𑍍𑌤𑌜𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 ॥
𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌤𑍍𑌵𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌸𑍀 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍀𑌯𑌤𑌾 । ௨௦
𑌖𑌦𑌿𑌰𑌾𑌦𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑌪𑌾𑌦𑌪𑌮𑍍 ।
𑌆𑌮𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌪𑌨𑌸𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌰𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥
𑌶𑌿𑌰𑍀𑌷𑌂 𑌵𑍈𑌕𑌙𑍍𑌕𑌤𑌂 𑌶𑍋𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌵𑌟𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌦𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌨𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇𑌲𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌲𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 ।
𑌵𑌲𑌿𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍃𑌣𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌣𑍀𑌯𑌕𑌾𑌃 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌪𑌰𑌿 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌯𑌤𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌪𑌶𑍁𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌣𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌤𑌾𑌵𑌿𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌲𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌣𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௫

𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌮𑍃𑌦𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌜𑌲𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍈𑌵 𑌤𑍁 ॥
𑌤𑍃𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌶𑌿𑌖𑌯𑌾 𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌕𑌵𑌚𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑌾 𑌪𑌰𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌚 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌗𑍍𑌰𑍈𑌜𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌜𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌃 ॥
𑌖𑌨𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌶𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌦𑍇𑌤 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌵𑍀𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌵𑌿𑌧𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥ ௩௦
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌿𑌕𑌾𑌯𑍈𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 ॥
𑌕𑌾𑌯𑍇𑌶𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌨𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌕𑌃 ।
𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌗𑌣𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌖𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌜𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌶𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌯𑍇𑌶 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌤𑌾𑌨𑌨𑌃 ॥
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑌾 𑌹𑍇𑌤𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌗𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌦𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌦𑌿𑌕𑍍𑌪𑌾𑌲𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌶𑍇𑌜𑌲𑌂 𑌜𑌲𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌞𑍍𑌚 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ ௩௫
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌜𑌪𑍍𑌤𑌹𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍋𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌶𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯 𑌪𑌟𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾 ।
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌕𑍇𑌶𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍇𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible]

[illegible]

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌶𑍋𑌧𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾 ॥

𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌕𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌶𑍋𑌷𑌣𑌂 𑌦𑌹𑌨𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌿𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌂𑌪𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌲𑌶𑍈𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍁 ॥

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌚𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌃 ।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌭𑍇𑌦𑍈𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌸𑌵𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌨𑌵 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌷𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌕𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌚 ॥ ௬௫½

𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥

𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 ।
𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍈𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨𑍃𑌪𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌷𑍍𑌟𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌶𑌿𑌰𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌚 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌾𑌹𑍁 𑌕𑌪𑍋𑌲𑌕𑍇 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌶𑌿𑌖𑍇 𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍈𑌵 𑌚 । ௭௦½

𑌊𑌰𑍁 𑌚 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌨𑍀 𑌚𑍈𑌵 𑌜𑌙𑍍𑌘𑍇 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌫𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌚𑍈𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌿𑌰𑌃𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌚 𑌬𑌾𑌹𑌵𑍋𑌃 𑌚 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑍇 ॥

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।

𑌶𑌿𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌮𑍍 ॥ ௭௫

𑌶𑌿𑌰𑌃𑌕𑌣𑍍𑌠𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌚 𑌬𑌾𑌹𑍁 𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 ।
𑌨𑌾𑌭𑌿 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌷𑍍𑌠𑍈 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌿𑌰𑌃𑌪𑌾𑌦𑌬𑌾𑌹𑍁𑌹𑍃𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑌿𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌵𑌿𑌧𑌯𑍇 ।
𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑍇𑌨𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌹𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌮𑍁𑌪𑌰𑍋𑌨 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௮௦

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑍍𑌧𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌕𑌥𑌿𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌾𑌦𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍋𑌦𑌕𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥

𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇𑌸𑌾𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌕𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑍇𑌵 𑌵𑌾

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌫𑌲𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌭𑌿𑌕𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇𑌣𑌾𑌵𑌾𑌵𑌾𑌪𑌾𑌦𑌤𑌲𑌾𑌦𑍀𑌃 । ௮௫

ஷஹஸ்ரநாமேதேஷாம் ந தேநாபூயதோ பவேத் ।
ஷ்வூணஜஶெயர்க்ஷும் பூஷ்யார்தாவி ஸஜூஹெஷ ॥

தாமூஷ்ாம் ததஃ க்ருத்வா கலவீநம் பரிவர்தயேத் ।
வஸ்த்ரம் வா த்ரிவலிதம் பீதம் கஷாயம் வோவவீ தகம் ॥

ஸகஷ்டிஹஸ்தவிஸ்தாரம் தீர்கம் கலவீநமுச்யதே ।
த்ரிகுணம் கடிஸூத்ரம் ஸ்யாத் திஷ்ரூ ருமிதியந்த்ரிதம் ॥

காபர்பாஸநிர்மிதம் ஸூத்ரம் த்ரிகுணம் த்ரிகுணீக்ருதம் ।
ஸாத்ரிகேஷு கூத்ரர்ணாம் வெஷ்யாநாம் ஷிஸ்ம் பவேத் ॥

த்ரிவாரம் க்ஷத்ரியாணாஞ்ச விப்ராணாம் ஸவ்யஸவ்யகம் ।
யதா வணவர்ம் தேஷாம் நவஸூத்ரயோவி வா ॥ ௧௦

ஷோத்ரீயஞ்ச விப்ராணாம் கூத்ராணாம் கேவலம் து தத் ।
க்ஷத்ரவிட்ஷூத்ரஜாதீநாம் யதாக்ஷும் வோவவீதகம் ॥

பஞ்சாத்ரிஞ்சகாமே து யாயர்ணோ யாயர்ஷேவ வா ।
கநரோர்ஷிவணாநாம் யாஞ்சாயாஞ்சு விதாயர் வ ॥

ஜாதிஷேஷாக்ஷுவிபிநா நயாயர்ம் யாயர்ஷேவ ச ।
வத்ராஷ்ரஸோநேந த்ரிகுணீக்ருதஸூத்ரகம் ॥

வஷ்டகர்ஷம்வூயா தேந ஸூத்ரம் து த்ரிகுணீக்ருதம் ।
வதர்யெக்ஷுராஷ்ரவோ ஜாகுத்வா தோயஸிக்தம் ஸம் ஸாஹம் ॥

தத்ஷ்ஷ த்ரிகுணீக்ருத்ய ஸம் ஸம்வர்திதாரகம் ।
வாமேதாகாரதிஷ்வம் ஹாமதள பரிவர்ஜயேத் ॥ ௧௫

நியாய தத்ஷ்ராதள தயாருள ஸம்ஸிமதள ।
தத் ஹமோஷ்ரநித்யவிஸ்தாத்வாணம் தகாரஸ்ய ஸோயநம் ॥

ததவர்ம் ஹ்ருதயேநைவ மந்த்ரேண ஹ்ருதி கல்பயேத் ।
சூரஷ்ாதீ ஞ்நகஷு மம்பஸூத்ரஞ்ச யாரயேத் ॥

உத்தராயீர் கவயாஷூஷு ஷூஷஸூத்ரஞ்ச யாரயேத் ।
பஞ்சாஷாய ஸூத்ரம் தத் த்ரிகுணம் கணஸஜ்ஜதம் ॥

ஷூத்ரஸ்நாநோநீய தேநைவ த்ரிகுணீக்ருதம் ।
ருயள த்ரிவேஷ்டநம் க்ருத்வா ஸூத்ரமேவம் விதீயதே ॥

யவாஷ்வாமர்நம் ஸ்யாஷாத்தரீயஸ்ய விஸ்ருதம் ।
தந்நாநமவவீதஸ்ய ஸமேவ விதீயதே ॥ ௨௦

பார்ஷாவோரவாமஜஞ்ஞா விப்ராஷிகஃ க்ருமாத் ।
ஷஷ்ஜாத்ராஷ்ஷைஞ்ஞ யாயர்ம் தஷாவவீதகம் ॥

வாராணம் வா க்ருஹஸ்தாநாம் யதீநாம் ஹ்ஸ்வநா க்ருதம் ।
ஸ்நாநஞ்ரம் தயோரேவ நைஷ்டிகஷாஹ்ருதம் ॥

வைஷ்ணவஞ்ச வைஷ்யாஸ்யாக்ஷ்ராஜுஷவநாயூர்வாணிநா ।
ஸ்நாதா மந்த்ரயர்ஜம் மந்த்ரம் ஹஷ்தா வதஸ்வகம் ॥

காயர்த ஹோகாஷஸஞ்ஞாய ஸிமிஹிவர்யாஸம்ஹவேஃ ।
பாராஷேணைவ மந்த்ரேண ஸ்நாநாநாமத்ரோத்தமம் ॥

ஸத்யாதி மந்த்ரஜவேந தோயேந பரிமார்ஜநம் ।
மாஞ்ஞம் தமாராணஸ்நாநவிதாவபி விதீயதே ॥ ௨௫

பூணவஸ்ராணாவேதம் ப்ராணாயாமேந மாநஸம் ।
ஸவர்ஸ்நாநேஷு கர்தவ்யம் கேவலம் வா விதீயதே ॥

பாவஷ்ரீரஸம்ஷாஷிஸ்தாவஷ்ராநர் உஷ்யதாம் ।
ஸாவராஷ்யா விஷாஷோ யஸ்ய ஷாஷோ நேதாஸ்ஷா ॥

வாவாயஸஷ்யப்ராஷ்யஜநஸ்வா ராமவமைகவைஃ ।
காக்ஷாடிவை தஷஸஜ்ஜஷாவஸூதகவா தஷேகஃ ॥

ஷாக்ருமிஷர்ய மிமர்யா வோஜஷெகாஷ்நிஜிஹிஃ ।
ஷஷேஷ்ஷ நிதிஷேதஸ்யஷோ யதி ஸ்நாநம் ஸமாசரேத் ॥

[illegible] 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
[illegible] ॥

[illegible] 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] ।
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 [illegible] 𑌕𑌷𑌾𑌯𑌂 [illegible] ॥

[illegible] ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 [illegible] ॥

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌪𑌾𑌸𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌂 𑌚 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 [illegible] ।
𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌰𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ ௩௦

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌟𑍍𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥

[illegible] 𑌵𑌾 ।
[illegible] ॥

[illegible] 𑌚 ।
[illegible] 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

[illegible] 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
[illegible] ॥

[illegible] 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 [illegible] ।
[illegible] 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
[illegible] 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

[illegible] ।
[illegible] 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௦

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௫

[illegible] ।
[illegible] 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 [illegible] 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌵𑌾𑌸𑌿𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍇𑌣𑍈𑌵 [1]𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌾𑌵𑌾𑌪𑌟𑍇𑌨 𑌤𑍁 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌾𑌸𑌾𑌸𑌮𑍀𑌪𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍋𑌧𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍 ॥

𑌰𑍇𑌚𑌕𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍇𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌣𑍀 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 ।
𑌮𑌾𑌨𑌵𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌯𑍋 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾 ॥ ௧௪0

𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑍀𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍀𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌚 ॥

𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌵𑌷𑌟𑍍 ।
𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍌𑌷𑌡𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍇𑌕𑌶𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌯𑍁𑌕𑍍 ॥

𑌅𑌪𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌤𑍁 ।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑌵𑍋 𑌮𑌾𑌨𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥ ௧௪௫

பாடம் 1 𑌵𑌾𑌚𑌨𑌾𑌸𑌾 𑌪𑌟𑍇𑌨

𑌶𑌿𑌵𑍇𑌶𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌅𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ।

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌨𑌕𑌃 𑌸𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 ॥

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌿𑌖𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍀 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌯𑌵𑌃 ॥

𑌯𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌋𑌷𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ ௧௫0

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌨𑍃𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍋𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌗𑌣𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥

𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌤𑌃 ॥

𑌈𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌸𑌂𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍀𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌚 ॥

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

—o—

உ

சிவமயம்

ஸ்நாநவிதிபடல சந்த்ரிகை

—::—

பிறகு பரமசிவத்தாற் பிரகாசிக்கப்பட்டுச் சகல குற்றங்களையுங் களைவதும், புண்ணியத்தைத் தருவதும், மனத்திற் பிரீதியைத் தருவதுமாயுள்ள ஸ்நாநவிதியைக் கூறுகின்றேன்; கேட்பீராக.

அந்த ஸ்நாநம், வாருணம் ஆக்நேயம் மாந்த்ரம் மானசம் வாயவ்யம் மஹேந்த்ரம் என ஆறுவிதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மலஜல விசர்ஜனம்.

ஆசாரியர் ப்ராம்ம முகூர்த்தத்தில் எழுந்து சிவபெருமானை த்யாநித்து உதயமாகும் போது கோலைச் சகாயமாய்க் கையிலுடையவனாய் வீட்டிற்கு புறம்பே ஜனமில்லாததரையும் நீர்நிலை யுடையதாயுமிருக்கிற விடத்திற்கு சென்று மலஜலமோசனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அன்றியும் மூத்திரம் முள் பழு எலும்பு மலம் முதலானவற்றால் சூழ்ந்தவிடமும், வழி புல் ஆறு பள்ளம் ஜலம் பசுவின் சாணம் முதலான சூழ்ந்த விடமும், மயானம் வீட்டுத் தோட்டம் மாட்டுத் தொழும் முக்யமான மரம் நாற்சந்தி முதலான விடங்களும், ஸ்த்ரீகள் பசுக்கள் அந்தணர் சூரியன் சந்யாசி இவர்களுடையவும் சந்த்ரனுடையவும் ப்ராணிகளுடையவும் விகார ப்ரதேசத்திற் கெதிராகவும் இருந்து மலஜலமோசனஞ் செய்தலாகாது.

மனிதன் பகலிலும் இரண்டு சந்தியிலும் வடக்குமுகமாகவும் இரவில் தெற்கு முகமாயும் காதில் யஞ்ஞோபவீதத்தைச் சேர்த்து தலையை உத்தரீயத்தால் மூடி புல் முதலியவற்றால் மறைக்கப்பட்ட பூமியில் வாய் திறவாதவனாய் புதறுகளில் மறைந்தவனாய் மூக்கி நுனியைப் பார்க்கும் கண்ணோட்ட முடையவனாய் மலஜல விசர்ஜநம் செய்தல் வேண்டும்.

விட்டை ஆகாயம் குறி திக்கு இவைகளை நோக்குதல் ஆகா. மூக்கைச் சிந்துதல் காறி யுமிழ்தல் மெதுவாக ஏப்பமிடுதல் முதலானவைகளை நீக்குதல் வேண்டும்.

த்ரணம் ஒட்டுப்பாளம் மண்ணுங்கட்டி இவைகளினுல் குதத்தை யடைந்திருக்கிற மலத்தைப் போக்குதல் வேண்டும்.

விறகு பசுவின்சாண விரட்டி கல் எலும்பு முதலானவற்ருல் சுத்தி செய்யலாகாது.

சௌசம்.

மனிதன் வஸ்த்ரத்தோடு கூடினவனுய் இடது கையினுல் தனது குறியைப் பிடித்துக்கொண்டு, சௌசத்திற்காகச் சுத்தமாயும் பருக்காங்கல் இல்லாததாயும் மெதுவாய் மிருக்கிற மண்ணை எடுத்து வரவேண்டும்.

மரம் ஜலம் அணைக்கட்டு புற்று கிராமத்தின் நடு குப்பை இவைகளி விருப்பதாயும் வேறேருவ ரெடுத்ததில் மிகுதியா யிருப்ப தாயுமுள்ள மண்ணை சௌசத்திற்கு நீக்குதல் வேண்டும்.

சௌசம் செய்யப்பட்ட ஜலக்கரையில் தனக்கு வலப்பக்கத் தில் மண்ணை வைத்து ஓர் பிடி மண்ணினுல் குய்ய சோதகமான சௌசம் செய்தல் வேண்டும்.

அவ்வாறே இடது கையையும், எழு தரம் குய்யத்தையும் மீண்டும் பத்துமுறை இடது கையையும், எழுதரம் இரண்டு கைகளை யும் மண்ணினுலே சுத்தி செய்தல் வேண்டும். கால்களையும் கைகளை யும் சோதித்துக் கழுவுதல் வேண்டும்.

சௌசத்திற் கோர்முறை நெல்லிக்காய் ப்ரமாண மண் ணுண் டைடையச் சேர்க்கவேண்டும்.

விவேகியானவன் யஞ்ஞோபவீதத்தைக் காதிலிருந் திறக்கி முன்போல் தொங்கவிட்டவனுய் எழுந்து வேறெரு கரையிற் சேர்ந்து ஆசமனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வீட்டில் செய்யும் மலஜல விசர்ஜனமும் சௌசமும்.

முன் சொன்ன விதிப்படி 1வீட்டிலாவது அல்லது இஷ்டமான விடத்திலாவது மலஜல விசர்ஜனத்தையும் சௌசத்தையும் செய்து மேற்படி விடத்திலேயே ஸ்நானத்தையும் செய்தல் வேண்டும்.

தந்த சுத்தி.

பற்குச்சைக் கொண்டு பல்லை யடைந்திருக்கிற ஊத்தையைப் போக்கடித்தல் வேண்டும். பற்குச்சானது முமுக்ஷுக்களுக்கு எட்டங் குலமும் போகிகளுக்குப் பனிரண்டங்குலப் பிரமாணமும் உள்ள தாகவும் ஈரமாகவும் தோலோடு கூடினதாகவும் நேராகவும் சமமாக வெட்டினதாகவும் ஒழுங்காகவும் க்ரஹிக்க வேண்டும்.

1. கக்கூஸில் என சிந்த்யாகமத்தில் கூறப்படுகிறது.

போகமோக்ஷ காமிக ளிருவர்க்கும் பற்குச்சின் பருமன் மனி தர்களின் சுண்டுவிரற் ப்ரமாண மிருத்தல் வேண்டும்.

புங்கை சிரிபில்வம் கருங்காலி அர்ஜுநம் நாயுருவி நாகமரம் மா மருதை இவைமுதலான பற்குச்சு மோக்ஷத்தை விரும்பின வரும், வெண்கருங்காலி நெல்லி மாகுலி வேம்பு இவைகளின் பற் குச்சு போகத்தை விரும்பினவரும் உபயோகிக்கத்தக்கன.

முருங்கை நறுவிலி ஆமணக்கு பிசாசுமரம் இரும்பிலுறை செய் ததாகிய பற்குச்சுகளை விடல்வேண்டும்.

ஸ்நானவிதி.

ஸ்நானவிதியில் தீக்ஷையுற்றவனுக்கு நதி நதங்களிலும் ஏரி தெப்பக்குளம் புண்ய தீர்த்தங்களை யுடைய நதிசங்கமங்களிலும் ஸ்நானஞ் செய்தல் உத்தமம். குளம் மத்திமம், நடைபாவி அதமம். கிணறு அதமாதமம்.

வாருண ஸ்நானம்.

பரிசுத்த மண்ணினுல் நாலுவித வாருண ஸ்நானத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

அஸ்த்ர மந்த்ரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு எட்டங்குல ப்ர மாணத்தில் பூமியைத் தோண்டி அதன் கீழுள்ள மண்ணை மேலெடுத்து ஹ்ருதய மந்த்ரத்தினுல் அம்மண்ணை கையிற்கொண்டு, அந்த ஹ்ரு தய மந்த்ரத்தினுலே குழியை நிரப்புதல் வேண்டும்.

தண்ணீர்க் கரையில் அம்மண்ணை வைத்து, சிரோமந்த்ரத் தினுல் நனைத்து, புல் முதலானவை யில்லாமல் சிகாமந்த்ரத்தினுற் சோதித்து, கவச மந்த்ரத்தினுல் மூன்று பிரிவாக பங்கிடுதல் வேண்டும்.

புத்திமான் ஒரு பாக மண்ணினுல் நாபிக்குக் கீழ்ப் பிரதேசத் திலும் மற்றெருபாக மண்ணினுல் அஸ்திர மந்த்ரத்தை எழுமுறை யுச்சரித்துக் கொண்டு நாபிக்கு மேற் பிரதேசத்திலும் சுத்தி செய்தல் வேண்டும்.

பின் இரண்டு கைகளினுலும் முகம் கண் மூக்கு காது முத லானவைகளை மூடிக்கொண்டு ப்ராணுயாமஞ் செய்து ஹ்ருதயத் திலே அஸ்திர மந்த்ரத்தை தியாநஞ் செய்து ஸ்நாநம் செய்து சூரிய பிரகாசத்தை ஸ்மரித்தல் வேண்டும்,

இவ்விதமாய் ஸ்நானஞ் செய்து கரையேறி தீக்ஷையுடைய ப்ரம்ம க்ஷத்திரிய வைச்யரேன்கிற மூவருணத்தரினும் போக காமி யான அநுஷ்டாதா முன்னே பிரமி சந்தியை நமஸ்கரித்தல் வேண்

டும். அதன் முடிவில் சிவை என்னும் ருத்ரியை த்யாநித்து சமஸ்த மான இஷ்டகாமிய பலன்களையு மடையும் வண்ணம் மௌனமந்த்ர ஜபம் செய்தல் வேண்டும்.

உலகப் பற்றற்ற விரக்தன் ப்ராமிசந்தியை த்யாநம் செய்யா விடினும் சிவாஞ்ஞையால் சிவை யென்னும் ருத்ரசந்தியை த்யாநஞ் செய்தல் வேண்டும்.

தீக்ஷிதன் சூத்ரனாக விருந்தால் அஸ்த்ர சந்தியை உபாசித்தல் வேண்டும்.

ஸ்நாநஞ் செய்து மிகுந்த மற்றொருபங்கு மண்ணை இட துகையிற் கொண்டு ஜலமத்தியில் நின்று வடக்கு முக நோக்கி, மூன்றுபாகஞ் செய்து அங்கமந்திர நான்கினால் ஒருமுறை தெற்கிலிருப்பதையும், எழுமுறை அஸ்த்ர மந்த்ரத்தினால் கிழக்கிலிருப்பதையும், மூலமந்த்ரத்தினால் பத்துமுறை வடக்கிலிருப்பதையும் மந்திரித்து, அஸ்த்ர மந்திரத்தால் ஜபித்ததை திக்குகளிற் போட்டு, மூலமந்திரத்தால்ஜபித்ததை ஜலத்திற் போடவேண்டும்.

பின் தீர்த்தத்தை கையைச் சுட்டிச் சிவதீர்த்தமாகக் கற்பித்தல் வேண்டும்.

அங்க மந்திரத்தினால் ஜபிக்கப்பட்ட மண்ணினால் சிரசிலிருந்து சமஸ்த அவயவங்களையும் பூசி, நாசி ச்ரோத்ரம் வாய் முதலான த்வாரங்களை மூடப்பட்டவனாய் ஜலத்தில் மூழ்கி ஆரோக்கியத்தைத் தரும் சிவபெருமானைத் தியானித்தல் வேண்டும்.

சூரிய சந்திர ஸ்வரூபமாகிய கைகளை கும்ப முத்திரையாற் சேர்த்து மூலமந்த்ராதியாக மந்திரங்களை தியானித்து ஸ்நாநத்தை யடிக்கடி செய்தல் வேண்டும்.

மிகவும் பரிமளமான நெல்லிக்காய் முதலான வஸ்துக்களால் ராஜோபசாரமாக ஸ்நாநம் செய்தல் வேண்டும்.

அரசன்போல் ஸ்வர்ணபீட முதலானவைகளில் உட்கார்ந்து வாத்ய கோஷங்களுடன் ஸ்வர்ண கும்பங்களால் ஸ்நாநஞ் செய்தல் வேண்டும். தீர்த்தத்தில் வைத்து தியாநித்த மந்த்ரங்களை மீட்டுஞ் சங்காரஞ் செய்து தனது ஹ்ருதயத்தில் வைக்கவேண்டும்.

அவ்வாறன்றித் தன்வீட்டில் கோமயத்தினாற் பூசிய பூமியிற் போடப்பட்ட மணையின்மீது உட்கார்ந்து, காய்ந்த சுத்தஜலத்தில் அல்லது குளிர்ந்த ஜலத்தில் சிவமந்த்ரத்தினால் மந்திரிக்கப்பட்ட ஒன்பது எட்டு அல்லது ஐந்து முறை குடங்களினால் ஸ்நாநத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

வெண்மையாகவும் பரிசுத்தமாகவு மிருக்கிற வஸ்திரத்தால் சரீரத்தை யடைந்திருக்கிற ஸ்நாந ஜலத்தை நன்றாகவும் மெதுவாகவும் துவட்டிப் போக்கடித்தல் வேண்டும்.

பஸ்மஸ்நாநம்.

போகமோக்ஷத்தைத் தரும் பஸ்மஸ்நாநமானது வெண்மையுள்ள பஸ்மத்தால் செய்யத் தக்கது.

பஸ்மஸ்நாநம் கற்பபேதத்தால் நான்கு வகைப்படும். அவை கற்பம் அநுகற்பம் உபகற்பம் அகற்பம் என்பவை.

அவைகளுள் முதலிற் கூறிய கற்பம் மற்றவையைப் பார்க்கினும் மிகவு முயர்ந்தது. மற்றவை அக் கற்பமில்லாத காலத்தில் கொள்ளத் தக்கன.

கற்பமுறை.

யாதொரு பசுவானது நோயில்லாததும், கறுத்த அல்லது கபிலை நிறமுள்ளதின் சாணத்தைத் தாமரை முதலிய வற்றால் சத்தியோஜாத மந்த்ரத்தால் எடுத்து வாமதேவ மந்திரத்தால் பிண்டமாகச் செய்து பரிசுத்த விடத்தில் வைத்துலர்த்தி அகோர மந்த்ரத்தால் சிவாக்நியில் பஸ்மம் செய்தல் வேண்டும்.

அநுகற்பம்.

உலர்ந்து காட்டிலிருக்கிற பசுவின்சாணம் அல்லது ஆறுமுதலிய விடங்களை யடைந்திருக்கிற பசுவின் சாணத்தை முன்போல் அக்நியில் தகிப்பித்துப் பொடி செய்தல் அநுகற்பம்.

உபகற்பம்.

பஸ்மத்தை வஸ்திரத்தால் வடிகட்டி கோமூத்திரத்தால் நனைத்து பிண்டமாக்கி மறுபடி அக்நியால் தகித்துப் பஸ்மம் செய்தல் உபகற்பமாகும்.

அகற்பம்.

இவ்விதமாக முன்சொன்ன விதியின்றி சாமான்யமான வேறொருவரால் செய்யப்பட்ட பஸ்மம் அகற்ப மென்று நினைக்கப்படும்.

ஓ முநிசிரேஷ்டர்களே! ஜாதி முதலான தோஷம் இல்லாததும் பிணியினீங்கியதுமான பசுவின் சாணத்தால் முன்சொன்ன விதிவழிச் செய்த பஸ்மத்தால் செய்யும் ஸ்நாநம் புகழத்தக்கது. மற்றவைகளால் புகழில்லை.

மேற்கூறிய பஸ்மங்களி லொன்றைக் கலயமுதலான பாத்திரங் களிலெடுத்து வைத்துக்கொண்டு முக்காலத்தும் ஸ்நாநத்தைச் செய்தல் வேண்டும். அல்லது சக்தியுள்ளவரை இருகா லொருகாலாவது ஸ்நாநம் செய்தல் வேண்டும்.

சந்தியாவந்தனம்.

ஆதிசைவப்ராம்மணர் சந்தியா காலத்திற்கு முன்னமே பிராமி சந்தியைத் தியாநித்து, அவ்வாறே சிவருத்ரி சந்தியை முக்யமாய்த் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

ஆக்நேயஸ்நாநம்.

ப்ராதக்காலத்திற்கு முன் ஜலஸ்நாநம் செய்து பிறகு ஆக்நேய மென்னும் பஸ்மஸ்நாநம் செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறே மற்றச் சந்திகளிலும் பஸ்மம் அல்லது சாமான்ய ஜலஸ்நாநமாவது செய்தல் வேண்டும்.

சக்தியுள்ளவர்கள் இவ்வாறு ஸ்நாநம் செய்தல் வேண்டும். சக்தியற்றவர்கள் அநுகூலம்போல் செய்து கொள்க.

ஜலஸ்நாநத்தைப் பார்க்கினும் பஸ்மஸ்நாநம் எண்ணற்ற பலனைத் தருமாதலால் ஜலஸ்நாநத்தைவிட்டுப் பஸ்மஸ்நாநம் பழகுதல் வேண்டும்.

சுத்தி.

சுத்தியின் பொருட்டு வேறு வஸ்துவை யபேக்ஷியாமல் பஸ்மத்தால் சுத்திசெய்து கொள்ளல்வேண்டும். கங்காஜலம் எவ்வண்ணம் பரிசுத்தமோ அவ்வண்ணமே பஸ்மமும் பரிசுத்தஞ் செய்யும்.

பஸ்மம் யென்பதன் பொருளும் அதன் ஸ்நாந பலனும்.

யாதொரு பஸ்மம் ஸ்வயமாய்ப் பிரகாசிக்கச் செய்து தானும் ப்ரகாசிக்கிறதோ அந்த பஸ்மம் மங்களத்தைச் செய்யும்.

ஸமஸ்த பாவங்களையும் பக்ஷிப்பதால் பஸ்மமென்று சொல்லப் படுகிறது.

ப்ரதிதினம் செய்யும் பஸ்மஸ்நாநம் ஸம்பத்தை யுண்டாக்கு கிறதாயும் பரிசுத்தமாயும் ஆரமாயும் பூஷணமாயும் புண்யகரமாயும் உலகத்தை வசப்படுத்தும் பஸ்மத்தை பூசுவதால், சுரம் அபஸ்மாரம் பிசாசு பிரம ராக்ஷசர் இவர்களின் பீடையினின்றும் விலகுவார்கள்.

கட்குடித்துக் குருபத்தினியைப் புணர்ந்து பொன்னைத்திருடி பிரமஹத்தி செய்து திரிபவரும் பஸ்மத்தைப் பூசி பஸ்ம சயநமுடையராய் ருத்ராத்யயநம் செய்யின் சமஸ்த பாபங்களினின்றும் விடப் படுவர்.

விபூதிஸ்நாநம் ஜலஸ்நாநத்தினும் கோடி புண்ணிய முள்ள தாகும்.

சந்யாசி வடக்குமுக மிருந்து ப்ரதிதினமும் உத்தூளத்தி னாலேயே ஸ்நாநஞ் செய்தல் வேண்டும். கிரஹஸ்தன் அவயவ முழுவதும் திரிபுண்டரங்களாலாவது சந்தனத்தாலாவது பூசி பஸ்மத்தின் ஒரு பிடியை வலது கரத்திலெடுத்து தாரணதியான யோகத்தால் விசேஷமாக த்யாநம் செய்து அவ்வாறே மூலப்ரம்ம அங்கமந்த்ரங்களால் சிறப்படையச் செய்து தேகத்தை மேற்படி பஸ்ம ஸ்நாநத்தால் சுத்தி செய்யவேண்டும்.

அக்நிரிதி என்கிற மந்திரத்தால் இடது கையில் அந்த பஸ்மத்தை வைத்து வலதுகையால் அஸ்த்ர மந்த்ரத்தால் மஸ்தகத்தி லிருந்து மலஸ்நாநத்தைச் செய்து மறுபடியும் விதிஸ்நாநத்தை அபிஷேகத்தோடு கூடினதாய்ச் செய்யவேண்டும்.

ஈசாந மந்த்ரத்தால் சிரஸையும் தத்புருஷ மந்த்ரத்தால் முகத்தையும் அகோர மந்த்ரத்தால் இருதயத்தையும் வாமதேவ மந்திரத்தால் குய்யத்தையும் சத்தியோஜாத மந்த்ரத்தால் சமஸ்த அவயவத்தையும் உத்தூளனம் செய்து ஷடங்க மந்த்ரங்களால் இருதய முதலானதையும் வல இடக்கைகளால் சரீரத்தையும் மெதுவாய்த் தூளிதம் செய்யவேண்டும்.

புத்திமான் குரு அக்நிதேவர் முன்னிலும் வழியிலும் அசுத்த பூமியிலும் பஸ்மஸ்நாநம் செய்தல் கூடாது.

பரமசிவத்தின் சந்நிதியிலும் அக்நியின் சந்நிதியிலும் விபூதி யுத்தூளனம் செய்யலாம் என்று சைவ சாத்திரத்தினோரிடத்தில் புகழப்பட்டிருக்கின்றது.

த்ரிபுண்டர தாரணம்.

தூளிதத்திலும் அசக்தனுயின் த்ரிபுண்டரத்தையாவது ஸ்நாநம் செய்விக்கவேண்டும்.

வேதியர் முதலிய க்ரஹஸ்தர் த்ரிபுண்டர ஸ்நாநம் சாத்திர விதிப்படி செய்தல் வேண்டும். க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்ரஜாதிகள் நெற்றியில் பட்டையாய் த்ரிபுண்டரம் தரித்தல் வேண்டும். அந்த த்ரிபுண்டரம் – 5 – 8 – 16 – 32 – இடங்களில் தரித்தல் வேண்டும்.

சிரசு நெற்றி காதுகள் கண்கள் மூக்கு முகம் கண்டம் தோட்கள் கரங்கள் முழங்கைகள் மணிக்கட்டுகள் இருதயம் நாபி குறி குதம் துடைகள் முழங்கால்கள் கணுக்கால்கள் முதுகின் கீழ்ப்பாகங்கள் பாதங்கள் ஆகிய முப்பத்திரண்டு சந்திகளும் முறையே விபூதி தார-

ணஞ் செய்யத்தக்கவை. இவைகட்கு அதிதேவதைகளாகும் அட்ட மூர்த்திகளும் அட்டவித்தியேச்வரர்களும் அட்டதிக்குப் பாலகர்களும் அட்ட வசுக்களும் ப்ரியங் கொண்டிருக்கும் சிரசு முதலிய இடங்களைக் குறித்து விபூதிதாரணஞ் செய்யத்தக்கது.

நெற்றி காதுகள் தோள்கள் கைகள் மணிக்கட்டுகள் முழங் கைகள் இருதயம் வயிறு நாபியினிருப்பக்கங்கள் முதுகு இவை முறையே பதினறு சந்திகளாகும். சிரசு முதலான மேற்கூறிய இடங்கள் சிவம் அக்நி முதலானவர்களுக்கும் வாமாதி சத்திகளுக் கும் அச்வினி தேவர்கட்கும் ப்ரியமென்று அறியத்தக்கவை.

சிரசு நெற்றி காதுகள் கைகள் இருதயம் நாபிக்குப் பின்புற மாகிய முதுகின் கீழ்ப்பக்கம் ஆகிய எட்டுச் சந்திகளும் முறையே பிரமாவிற்கும் சப்த ருஷிகட்கும் ப்ரியமென்று தாரணஞ் செய்தல் வேண்டும்.

லலாடம் கைகள் இருதயம் நாபி இவ்வைந்து சந்திகளும் சிவன் மஹேசன் ருத்ரன் விஷ்ணு பிரம்மா இவர்களின் ப்ரீதி சித் திக்கும் பொருட்டுத் தாரணஞ் செய்தல் வேண்டும்.

த்ரிபுண்டரதாரண விபரம்.

த்ரிபுண்டரம் சாத்திரப்படி நடுவிரல் சுட்டுவிரல் மோதிர விரல்களா லிடல்வேண்டும்.

ப்ராம்மணர் அறு அங்குலமும் க்ஷத்ரியர் நாலங்குலமும் வைசியர் இரண்டங்குலமும், சூத்ரரும் நான்கு வருணத்து ஸ்ரீகளும் ஓரங்குலமும் தரித்தல் வேண்டும். இதரஜாதிகள் த்ரிபுண்டரம் தரிக்கலாகாது.

ஸ்த்ரீகள் திலகாக்கிருதி யாகவாவது பட்டையாகவாவது இடல்வேண்டும். தீபாகிருதியாகவாவது சந்த்ராகிருதியாகவாவது ஸ்ரீ பும் நபும்ஸகர்யாவரும் இடல் வேண்டும்.

சந்தனஞ் சேர்ந்த பஸ்மம் ஜலத்திற் கரைத்து நாடோறு மவசியம் ஸ்நாநஞ் செய்யவேண்டும்.

ப்ராதக் காலத்திலும் உச்சிலும் சாயங்காலத்திலும் நடுராத்திரி யிலும் மூன்றிரண்டொருமுறையாவது அல்லது எப்போதுமாவது அல்லது எப்போதாவ தொருகாலமாவது பஸ்மஸ்நாநம் செய்வா னேல் அவன் சமஸ்த பாபங்களினும் நீங்கி இஷ்ட பலசித்திகளை அடைவன்.

ஆசமன சாதக பாத்ரம்.

சந்த்ராகிருதிக் கொப்பான தாம்ரஸ்தாலி தேங்காய்க் குடுக்கை சிலாபாத்ரம் மூங்கிற்குழாய் சுரைக் குடுக்கை என்னும் பாத்ர சாத னங்களா லெடுக்கப்பட்ட ஜலங்கொண்டு தன்கரத்தினல் ஆசமனஞ் செய்யவேண்டும். ஆசமனத்தில் நியமமில்லாமற் செய்யப்படாது.

தனக்குப் பிரமாணமாகிய இரண்டுபடி ஜலமாவது ஆசமனத் திற்கு எடுத்துவைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

வஸ்த்ர தாரணம்.

பிறகு தானமுத்திரையைச் செய்து கௌபீனத்தைக் கட்டுதல் வேண்டும். வஸ்த்ரம் வெண்மை மஞ்சள் சிவப்பு வர்ணங்களில் தரித்தல் வேண்டும். பின் மேல் வஸ்த்ரம் தரித்தல் வேண்டும். கௌபீனத்திற்கு மூன்று முழ நீள மிருத்தல் வேண்டும்.

அரைநாண் தன்னரைக்கு மூன்று சுற்றுக் கொண்டு அதனை இரண்டாய் மடித்துச் சுற்றிக் கட்டிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

இவ்விடத்தில் இவ்வத்தியாயம் 88-வது ச்லோகத்தினுரை பேதப்படும். சாம்ரதாயம் இங்கு கூறியதுபோற் கொள்க.

யஞ்ஞோபவீதம்.

யஞ்ஞோபவீதம் மூன்றிழை சார்ந்த பருத்தி நூல் சேர்த்துத் திரித்து அதனை முப்பிரியாக்கித் திரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். சூத்திரருக்கு ஒரு சரமும் வைசியருக்கு இரண்டு சரமும் க்ஷத்ரிய ருக்கு மூன்று சரமும் அந்தணருக்கு ஏழு சரமும் கொள்ளுதல் வேண்டும். அவ்வாறின்றி ஐந்து சரமாவது மூன்று சரமாவது அந்தணர் கொள்ளல் வேண்டும்.

உத்தரீயம்.

அந்தணர் மேல் வஸ்த்திரத்தோடும், சூத்திரர் அஃதின்றியு மிருத்தல் வேண்டும்.

க்ஷத்ரிய வைசிய சூத்ரஜாதிகளுக்கு யஞ்ஞோபவீதம் பூஜை முதலான காலத்திலும் மந்த்ர ஜப காலத்திலும் அவ்வவர்கட் குரிமையானபடி தரித்தல் வேண்டும். அநுலோமர் முதலானவர் களும் வர்ணபேத நூல்களிற் கூறியவண்ணம் தரித்தல் வேண்டு மல்லது மற்றபடி தரித்தலாகாது.

யஞ்ஞோபவீதஞ் செய்தல்.

நூலிழையை நாலங்குலம் பிரமாணத்தில் தொண்ணூற்றாறு சுற்றுசுற்றி, அவ்வாறு மூன்றிழை யெடுத்து வொன்று சேர்த்து

ஜலத்தில் நனைத்து கிழக்கு முகமாயிருந்து சமமாகவும் நன்ருகவும் கீழ் முறுக்காகவும் முறுக்குதல் வேண்டும். பின் அந்த முறுக்கிய நூலை முப்பிரியாகப் பிடித்து வலது கரத்திலேற்றி மேல் முறுக்கு முறுக்குதல் வேண்டும். பூமியில் விழின் நீக்குதல் வேண்டும். முறுக்குங் காலத்தில், எவ்விதமாய்ப் பூமியை யடையக் கூடுமோ அவ்விதமாய் மரமுதலியவற்றின் மேல் வைத்து முறுக்கில் முனிவர்கள் திருப்தியடைவர்.

பிறகு காக்கிற சுப்பலையும் நூலையும் ப்ரமணத்தையும் வைத்து இருதய மந்த்ரத்தால் இருதயத்தில் ஜபித்தல் வேண்டும்.

ஷடி சரம்.

ஆயுளைக் கோரினவன் அநேகந் தரித்தல் வேண்டும். இரட்டை தரித்தலாகாது. மற்றவிஷயங்களை யபேக்ஷித்தவன் ஒற்றைப் படையும் சொற்ப சூத்திரமும் தரித்தல் வேண்டும்.

யஞ்ஞோப வீதத்தை முறுக்கியபின் தன் கண்டத்திலிருந்து இரண்டுபாகஞ் செய்து விதிப்படி ஸ்தநத்திற்கு நேராகக் கொண்டு அச் சூத்திரத்தினுல் முடிச்சில் மூன்று சுற்று சுற்றி, மூன்று முடியாகப் போடவேண்டும். இவ்வாறு யஞ்ஞோபவீத சூத்ரம் விதிக்கப் படுகிறது.

உத்தரீயா கிருதியாகிய யஞ்ஞோபவீதம் யவையிற் பாதிப்பிரமாணம் பெருமனிருத்தல் சரியான பிரமணமாக நினைத்தல் வேண்டும்.

தத்புருஷம் அகோரம் வாமதேவம் சத்யோஜாத மந்த்ரங்கள் முறையே ப்ராம்மணர் முதல் நான்கு வருணத்தவரும் தத்தம் ஜாதியாசார மந்த்ரங்களுடன் சேர்த்து யஞ்ஞோபவீதம் தரித்தல் வேண்டும்.

க்ரஹஸ்தர்களுக்கு ஜலஸ்நாநமும் சந்யாசிகளுக்கு பஸ்மஸ்நாநமும் ஆகும். இது நித்யஸ்நாநம்.

இனி நைமித்திக ஸ்நாநம்.

இவ்விருதிறத்தவர்க்கும் வேறுவிதமாய்ச் செய்யப்படும் ஸ்நாநம் நைமித்திகம். அஃதாவது,

ஐந்திர ஸ்நாநம்.

ஐந்திரஸ்நாநம் வெய்யிலுடன் கூடிய மழையில் செல்வதாகும்.

வாயவ்யஸ்நாநம்.

கிழக்கு முகமாயிருந்து கைகளை யுயரத்தூக்கினவனுய் சிரோ மந்திரத்தை நினைத்து ஏழடி சென்றவனுய்க் காற்றிலுண்டான பசுவின் கூட்டத்தி லுண்டாய்ப் பறக்கிற தூளிகளில் செய்யும் ஸ்நாநம். வாயுஸ்நாநம் தற்புருஷ மந்த்ரத்தாற் செய்யும் அந்த வாயுஸ்நாநம் ஸ்நாநங்களுள் மிகச் சிறப்புடையதாகும்.

மந்த்ரஸ்நாநம்.

சத்யோஜாத முதலிய மந்திரங்களால் ஜபிக்கப்பட்ட ஜலத்தினுல் சுத்தி செய்கிற ஸ்நாநம் மந்திரஸ்நாநமாகும். அந்தஸ்நாநம் ஜலஸ்நாந விதியிலுங்கூட கூறப்பட்டுள்ளது.

மாநஸஸ்நாநம்.

ப்ரணவ உச்சரிப்போடு கூடின ப்ராணுயாமத்தாற் செய்வது மானஸஸ்நாநம். இது எவ்வாஸ்தாநங்களிலுஞ் சிறந்தது. இவைகளன்றிச் சாமான்ய ஸ்நாநமும் விதிக்கப்படுகிறது.

பார்ப்பவர்கட்கெவ்விதம் தேகஞ் சுத்தியாகக் காட்டுமோ அவ்விதத்தால் சுத்தியன்று, மனத்தின்கண் மாசுகில்லாமையே சுத்தம் ஏனைய சுத்தமன்று.

ஸ்பர்சத்தால் செய்துக் கொள்ளத்தக்க ஸ்நாநம்.

கழுதை காகம் பருந்து பஞ்சமன் நாய் ஊர்ப்பன்றி கோழி இவைகளினுலும் மயான பூமித் தீட்டு மரணத் தீட்டுகளாலும் புத்தர் சமணர் நிர்மாலியத்தைப் புசிப்போர் இதரமதாநுசாரர் அந்யர் நிந்திக்கப்பட்டவர் முதலியோரால் தீண்டப்படின் ஸ்நாநம் செய்தல் வேண்டும்.

இன்னும் சில அசுத்தங்கள் நாபிக்குமேல் உண்டாயின் ஸ்நாநமும், நாபிக்கு கீழாயின் அலம்பவும் வேண்டும். கைமளுக்கு எந்த அசுத்த ஸ்பர்சத்திலும் அலம்பிக் கொள்வதே போதும். அன்றியும் ஸூர்யோதயம் வமனம் க்ஷவரஞ் செய்து கொண்ட பின்னும் புணர்ச்சியிலும் துஸ்வப்நத்திலும் கெட்டவர்களது ஸ்பர்சத்திலும் ஸ்நாநம் விதிக்கப்படுகிறது.

ஆசமனம்.

சாதகன் நன்ருய்ச் சிகையை முடிந்து கால்களை முழந்தாள் வரையினும் கைகளை மணிக்கட்டு வரையினும் சுத்தி செய்து குக்குடாசநமாயுட்கார்ந்து முழங்கால் நடுவையடைந்த கையை யுடையவனுய்க் கிழக்கு முகம் அல்லது வடக்குமுக நேர்க்கிப் பசுவின் காது போல் கையைச் சேர்த்து உழுந் தமிழும்படியான ஜலத்தைப் பாநம்

(ஆசமனம்) செய்தல் வேண்டும். கிருமி முதலான ஐந்து அடையாததாயும் நுரை குமிழ் முதலான தில்லாததாயும் மூலமந்திரத்தால் மந்திரிக்கப்பட்ட ஜலத்தை பிரம்ஹ தீர்த்தத்தால் மூன்று முறை பானஞ்செய்து பெருவிரலடியால் அஸ்த்ரமந்திரமுச்சரித்து உதடுகளைத் துடைத்தல் வேண்டும். மோதிரவிரல் பெருவிரலிரண்டின் சேர்க்கையால் கண் மூக்கு காது கைகள் மார்பு நாடி சிரசு இவைகளை வலது இடது முறையிற் தொடல் வேண்டும். பிறகு (ப்ரணவ) மந்திரத்தோடு கூடிய ஸ்வதாந்தமாகிய ஆன்மதத்வ வித்யாதத்வ சிவதத்வ த்யாநத்தால் ஜலத்தைப் பானம்செய்து அஸ்த்ரமத்திரத்தால் உதடுகளைத் துடைத்தல் வேண்டும். இருதய மந்திரத்தால் வலமிடமாகக் கண்களைத் தொடல் வேண்டும்.

அறிஞன், அவ்வாறன்றி வேறுவிதமாயாவது ஆசமனஞ் செய்தல் வேண்டும். குற்றமில்லாத உழுந்தமிழும் ஜலத்தை மீண்டும் மூன்றுமுறை ஆசமனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மார்ஜநம்.

முகத்தை அஸ்த்ர மந்திரத்தா லிருமுறை (மார்ஜநம்) துடைத்தல் வேண்டும். முகத்தையும் பாதங்களையு மெதுவாக வோர்தரஞ் சுத்தி செய்து, சிரசில் பெருவிரல் மோதிரவிரல் இவை இரண்டினுலும் தொட்டு, சுட்டுவிரல் பெருவிரல்களா லிடதுபக்கத்திலிருந்து கண்களைத் தொட்டு, சுண்டுவிரல் பெருவிரல்களின் சேர்க்கையால் இரண்டு நாசித் துவாரங்களையும் தொட்டு, ஜலத்தோடு கூடின பெருவிரல்களால் காதுகளையும் கைகளையும் தொட்டு பெருவிரலாலேயே நாபியையும் ஐந்துவிரல் நுனிகளால் சிரசையும் தொட்டு, மூன்று முறை பானஞ் செய்வதால், ருக்யஜுஸு சாமம் என்னும் மூன்று வேதங்களும் திருப்தி கொள்ளுகின்றது.

ஆசமந பலன்.

இந்த ஆசமன விதியில் இரண்டுமுறை யுதட்டைத் துடைத்தலினுல் அதர்வணவேதம் இதிகாசம் இவைகட்கு அவ்விதமே திருப்தியாகும், முகத்தைத் துடைப்பதால் விநாயகருக்குப் பிரியமாகும், இருதயம் சிரசு இவற்றைத் தொடுவதால் சந்திர சூரியர்கட்கும் பிரியமாகும். நாசியைத் தொடுவதால் அசுவனி தேவர்கட்குப் பிரியமாகும், செவியைப் பரிசிப்பதால் அவ்விதமே திக்குகளுக்குப் பிரியமாகும். அவ்வாறே கரங்களையும் நாபியையும் இருதயத்தையும் பரிசிப்பதால் இந்திரன் திருமால் அக்நி யிவர்கட்குப் பிரியமாகும்.

ஆசமனஞ் செய்யவேண்டிய காலம்.

தும்மல் இருமல் இவைகளிற் கோழையுண்டா யினப்பொழுதே யாசமநஞ் செய்தல் வேண்டும். செவியைப் பரிசித்து அதன்பிறகு பெருவிரலினுல் முகத்தைச் சுத்திசெய்தல் வேண்டும்.

அர்க்கிய தீர்த்த விவரம்.

சுண்டுவிர லடியில் பிரஜாபதி தீர்த்தம், விரல் நுனிகளில் தேவ தீர்த்தம், விரலடி உள்ளங்கையில் உத்தமமாகிய பிரமதீர்த்தம், சுட்டுவிரலடியில் பித்ரு தீர்த்தம், விரல்கணுக்களில் இருடி தீர்த்தம், இடது உள்ளங்கையில் சந்திர தீர்த்தம், வலது உள்ளங்கையில் அக்நி தீர்த்தம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சந்தியாவந்தனம்.

சகளீகரணஞ் செய்யப்பட்ட தேகத்தையுடையவனுய்ச் சந்தியை உபாசிக்க வேண்டும். ப்ராம்மமுஹூர்த்தத்தில் பிரமாவின் குணசம்பந்தமான பிராமி சந்தியையும் மத்யாநத்தில் திருமாலின் லக்ஷண சம்பந்தமான வைஷ்ணவி சந்தியையும் சாயரக்ஷையில் உருத்திர லக்ஷண சம்பந்தமான ருத்ரி சந்தியையும் நன்குய்த் தியாநித் துபாசித்தல் வேண்டும்.

பரசிவத்தின் சக்தியை சந்தியென்று கூறப்படும். அச்சிவ சத்தியி னெளியி னடுவை யடைந்தவனுய்ப் பாவித்துக் காலைக்கருமங்களைச் சாதகஞ் செய்யல் வேண்டும்.

மீண்டும் மௌமந்திரக் கிரமத்தால் சிவசத்தியை தியாநித்தல் வேண்டும். பின் ச்ரேஷ்டமாகிய அஸ்த்திர ஜபத்தை முன்னிட்டு அந்தச் சந்தியா வந்தனஞ் செய்யத் தக்கது

புரோக்ஷணம்.

பிறகு புரோக்ஷண கருமஞ் செய்யத் தக்கது. நித்தியமாயிடதுகையில் தீர்த்தத்தை வைத்து வலதுகையால் மூலமந்திரம் அங்கமந்திரம் பஞ்ச பிரம மந்திரங்களால் மந்திரித்து, இடது கையிலொழுகிய ஜலத்தைச் சிரசில் புரோக்ஷித்து, மறுபடி வலது கையிலிருக்கும் ஜலத்தை யப்படியே புரோக்ஷித்து, மிகுந்த தீர்த்தத்தை சூரியகிரண ஸ்வரூப பாவனை செய்து வலது நாசித்வார சமீபமாய் வைத்து ஆக்ரஷித்துப் பூரித்து, அந்தஜலத்தால் தேகத்திலிருக்கிற கறுத்த நிறமுள்ள பாவத்தைத் தகிக்கப்பட்டதாயும் மீட்டும் வலது நாசி துவாரத்திலிருந்து ரேசித்து தகித்து அந்தப் பாவத்தோடு ஜலங் கலங்கிக் கலந்து வெளிவந்து நனது வலது கையிலிருப்பதாக பாவித்து சிவாஸ்த்ர மந்த்ரத்தால் அந்த ஜலத்தை மந்திரித்துக் கீழேவிடல் வேண்டும்.

(இவ்விடத்தில் பாடபேதச்லோகார்த்தத்தின் பொருளைக் கவனித்தும் அகோரசிவாசாரியர் முதலிய பத்ததி வியாக்யான சம்பரதாயப் பொருளை கவனித்தும் தீர்க்கவிசாரஞ் செய்க.)

தர்பண விபரம்.

இவ்வாறு புரோக்ஷண முதலிய கருமத்தைச் செய்து பிறகு தர்பணத்தை ஆரம்பித்தல் வேண்டும். தேவர் முதலிய மூவர்க்கும் அவ்வவர்க் குசிததிரவ்யங்களைச் சேர்த்துக் கைகளினுல் நீர்வார்த்திடுதல் தர்பணமென்று சொல்லப்பட்டது. இவ்வாறே சாத்திரங்களினுங் கூறப்பட்டுள்ளது,

மந்திரங்கள் தேவர்கள் ஸரஸ்வதி திக்குகள் திக்குபாலகர்கள் முனிவர்கள் மானுடர் சித்தர்கள் நவக்ரஹங்கள் பூதங்கள் பித்ருக்கள் இதரமான ஞாதிகள் அல்லது பந்துக்கள் ஆசாரியரென்னும் இவர்கள் சாதகர்களின் தர்ப்பணத்தால் த்ருப்தி யடையத் தக்கவர்கள்.

மந்திர பல்லவம்.

மந்திரங்கள் தேவர்கள் ஸரஸ்வதி இவர்களுக்கு ஸ்வாஹா என்பதாலும், திக்குப்பாலகர்கள் முனிவர்கள் சித்தர்கள் நவக்ரஹங்கள் இவர்களுக்கு நம வென்பதாலும், பூதங்கள் மானுடர் இவர்கட்கு வௌஷட்டாலும், பித்ருக்களுக்கு ஸ்வதா என்பதாலும் அவ்வப் பெயரின் முடிவிற் சேர்த்து உச்சரித்தல் வேண்டும்.

மேற் கூறிய யாவும் இருதய பீஜமந்திர பூர்வகமாகச் செய்தல் வேண்டும்.

தர்ப்பண திரவியம்.

தேவர்கட்கு புஷ்பமும் முனிவர்கட்கு நாணலும் பித்ரு முதலானவர்கட்கு எள்ளும் மற்றவர்கட்கு அக்ஷதையும் தர்ப்பண திரவியமா யோசித்தல் வேண்டும்.

மூன்று யஞ்ஞோப வீதத்தால் அவ்வவர்க்குத் தக்கபடி வலம் இடம் மாலை யென்று மூன்று விதமாய்த் தரித்தல் வேண்டும்.

மந்திர முதலியவற்றின் தர்பண விபரம்.

ஓ முனிச்ரேஷ்டர்களே! மந்திரங்களோ வென்ருல், மூலமந்திரம் பஞ்சப்பிரம மந்திரம் அங்க மந்திரம் அஸ்த்ர மந்திரங்களென்பவை.

தேவர்கள், சிவர் மஹேசர் உருத்திரர் திருமால் பிரமரென்பவர்கள்.

சரஸ்வதி ஸ்ரீதேவதை.

திக்குகள் கிழக்கு முதலானவை.

பிரமன் அனந்தன் இவர்களை முடிவாகவுடைய இந்திரன் முதலானேர் திக்குப் பாலகர்கள்.

அத்திரி விஸ்வாமித்திரர் புலத்தியர் புலகர் கிருது வசிஷ்டர் மரிசி என்பவர் முனீச்வரர்கள்.

பிறகு மானுடர்.

சநகர் சநந்தனர் சநாதனர் சநற்குமாரர் கபிலர் ப்ருகு பஞ்சசிகர் சிவர் உருத்திரர் பவானி பிரமன் திருமால் அக்நி வாயு யமன் சூரியன் சந்திரன் இவர்கள் சித்தர்கள் என்று சொல்லப்பட்டவர்கள்.

சந்திரன் சூரியன் அங்காரகன் புதன் குரு சுக்ரன் சனி ராகு கேது என்பவர்கள் நவக்ரஹங்கள்.

பூதங்கள் அளவிடப் படாதனவாதலால் பூதங்களின் பொருட்டென்று கூறுதல் வேண்டும்.

சந்திரன் பித்ருதேவதையாகிய அங்கிரசமஹாருஷி யமன் அக்நி கவ்யவாஹர் முதலானேர் பித்ருக்களென்று கூறப்படுபவர்.

பித்ருபத்னி முதலிய யாவரையு முறையே யறிந்து தர்ப்பணத்தை யநுஷ்டிக்க வேண்டும்.

பின்பு ஆசமனஞ் செய்து மூவெழுத்து மந்திரத்தால் சூரியன் பொருட்டு என்று அர்க்கியத்தைக் கொடுத்தல் வேண்டும். இந்தச் சூரிய அர்க்கியவிதி சூரிய பூஜையில் விரிவாய் விதிக்கப்படுகிறது.

ஓ முநீச்வரர்களே! சூரிய பூஜாவிதிப்படி சூரியரைத்யாநித்து ஷடங்கத்தால் உபஸ்தாநத்தைச் செய்து பிறகு மௌமந்திரத்தை ஜபித்தல் வேண்டும்.

உதயத்தில் நின்றும், மத்யாநத்தில் உட்கார்ந்து அல்லது நின்றுகொண்டும், மாலையில் உட்கார்ந்தும் அனுஷ்டானஞ் செய்யவும் சூரிய உபஸ்தானதை செய்தல் வேண்டும்.

பின் உபஸ்தாநம் செய்து வியோம வ்யாபி மந்திரத்தை ஜபித்து பிறகு உதுத்தியம் சித்ரம் ஹம்சசுசி என்னும் மந்திரங்களையும் ஜபித்தல் வேண்டும்.

பின்பு பிரதக்ஷணத்தைச் செய்து தண்டாகாரமாய் நமஸ்கரித்தல் வேண்டும்.

நோயற்றவன் பிரதிதினமும் சந்தியை யுபாசித்தல் வேண்டும். அதற்குத் தவறுதல் நேரிடின் ஒருநாளுபவாசம் செய்தல் வேண்டும். நோயாளி யாயின் அவன் நூறு முறை சத்யோஜாத மந்திரத்தை ஜபித்தல் வேண்டும்.

ஸ்நானஞ் செய்து தோய்க்கப்பட்ட வஸ்திர முதலானவைகளை கொம்பிற் சுற்றிக் காயவைத்து முயற்சியுடன் இருதய மந்திரத்தால் விநாயகர் உருத்திரர் வாகீசர் இவர்களைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

அஸ்திர மந்திரத்தால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட சரீரத்தையுடையவனுய் வழியிலிருக்கிற விக்நங்களைப் போக்கடித்துச் சிறப்பாகிய சிவாலயத்தையாவது தனது வீட்டையாவது நோக்குதல் வேண்டும்.

பின்பு பூமி முதலிய கீழ்த் தத்துவங்களை முறையாகச் சோதித்து ஜபித்தல் வேண்டும். வித்யாதத்துவ ஸ்வரூபமாகிய வீடானது அணிமாதி சித்தியையும் முத்தியையும் தரும்.

புத்திமான் தந்த்ர மந்திரங்களைக் கிரஹித்து வீட்டிறப்பிற்குக் கீழ் நிறுத்தின கொடுங்கையின் சமீபத்தில் சுத்தமான விடத்தில் கால்களை யலம்பி சாத்திரப்படி ஆசமனஞ் செய்து மந்திரங்களால் கவசஞ் செய்யப்பட்ட சரீரத்தையுடையவனுய் சாதாரண அர்க்கியத்தை விட்டவனுய்ப் பரிசுத்தனுய் வேறுபார்க்கங்களை விட்டவனுய்ப் பூஜாஸ்தானத்தில் ப்ரவேசிக்க வேண்டும்.

ஓ முனிச்ரேஷ்டர்களே! ஸமஸ்தமான மந்திர சாத்திரங்களுக்கும் ஆதாரமான சகல சக்தியு முண்டுபண்ணுகிற ஸ்நாந முதலிய கிருத்திய மிவ்வாறு சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. புத்திமான் இந்தத் தந்திரத்திற் சொல்லப்படாம லிருக்கிற கிருத்தியங்களை இதர ஆகமங்களி லிருந்தெடுத்துச் சேர்த்து அநுஷ்டித்தல் வேண்டும்.

மூன்ருவது ஸ்நாநவிதி படலம்
முற்றிற்று.

— :: —

|| ஸந்த்யாவிதிபடல: ||

அதஸ்ஸந்த்யாவிதிம் வக்ஷ்யே ஸங்க்ஷேபாத்க்ஷிப்ரஸித்தயே ।
ப்ராதஸ்ஸந்த்யா த்ரிதைவ ஸ்யாத் த்ரிவிதம் தத்ஸ்வரூபகம் ॥
தீக்ஷிதே ஸம்ஸ்காரகர்த்தே விப்ரே வா ஸ்வர்ணஸாக்ஷிகே ।
யஜநம் ஸந்த்யோபாஸ்யம் ஸம்ஸ்காரஹேதுகம் யத: ॥
ப்ராதஸ்ஸந்த்யா ஸமாகலா வா ஸத்யம் பஞ்சக ஸகலா வா ।
ஸத்ய ஷஷ்டிபலா கேஷ்வேகம் ஸஹஸ்ரம் ச யதாவிதி ॥
ஸம்யக் ஸந்த்யைக வாணாஷ்டவிதேயா சைவ சிவாலயே ।
யத்நேந ஸ்தாபிதே விப்ரே ஸந்த்யாயஜநம் ஸ்ம்ருதம் ॥
த்ரிவிதா ஸந்த்யாமாஹுர்ஜபலக்ஷணவத்விதயே ।
ப்ராதஸ்தேநாம் விவஸ்வதஸ்ஸந்த்யாஞ்ஜலி ப்ரதாநகம் ॥ ௫
ஸந்த்யாயஜநம் காலம் சிவவிப்ரேஷு நித்யஶ: ।
யதிர்ந: காலே நித்யகர்மணோ த்விஜோத்தம: ॥
அஹந்யஹநி ஸந்த்யாஞ்ச காலத்ரயமுபாஸநம் ।
சிவஸ்வரூபம் விநா யேந ஜாயதே ப்ராஹ்மணோத்தம: ॥
தேஷாம் ஸந்த்யாநநுஷ்டாநம் ந கர்மஸ்வதிகாரிதா ।
யதி மோஹேந ஸந்த்யாம் நாசரேத் ஸ ஸ்வாஸ்த்ய நாசநம் ॥
ஸ்வஸ்த்யயநம் ச சிவம் விப்ரஸ்ஸந்த்யா ஸர்வஸித்திதம் ।
ஷண்மாஸாத் க்ருதம் பாபம் தஸ்மாத்ஸந்த்யாம் ஸமாசரேத் ॥
சிவதீக்ஷாவிஹீநஸ்ய சிவவிப்ரஸ்ய யோகத: ।
சிவாஜ்ஞாவசதஸ்தஸ்ய ஸந்த்யாயா ந தோஷபாக் ॥ ௰
ஸ்ம்ருதிமோக்தாஸ்ச வேதாஸ்ச யஜ்ஞாஸ்ச பஹுதக்ஷிணா: ।
சிவவிஜ்ஞாநஹீநஸ்ய தே ஸர்வே நிஷ்பலா: ஸ்ம்ருதா: ॥
ஜாதநாத்ரூபஹா யேந நாசிதா ஸர்வநுத்விஷ: ।
ஸம்ஸாரஸாகரோத்தாரே ஸ ஸர்வஸாதகோ ॥

सारं प्राणवशिस्त्रामोक्षणं शिरसोऽपि वा ।
न स्नानस्यार्घ्यं सञ्जीयाम्बुकलशं त्रिशोभनम् ॥

इति ज्ञात्वा प्रयत्नेन पूजनीयस्सदाशिवः ।
स्नानार्थमष्टौ प्रक्षाल्य हस्तावाचमनीयनायकः ॥

कायस्थं त्रिविधस्नानं प्रासादादिवहारणम् ।
दिव्यान्होममतालोक्य ऊर्ध्वमताञ्छ्रियाः स्मृताः ॥ १५

तस्माद्दृष्ट्वा तु दिव्यांश्च पापक्षेपान्नमोमतान् ।
पादुकां वा तदुपादीनान्ते प्रासादादिवसारयेत् ।

शेषं पश्चाद्धूर्ध्वं विज्ञेयो वास प्राक्पूर्वं स्मृतम् ।
यात्रोत्सवेरवस्त्रेण सिञ्चाविष्यते पयैः ॥

सदवा शान्तिकर्मादौ सौम्यादिहोमवर्ज्यते ।
सर्वासारविरोनेऽयं नियमो निक्षेपस्य तु ।

उत्तमामे च मेवस्नानौ विज्ञे च उत्तमानने ।
उत्तमार्णं प्रकर्तव्यं तत्रायं नियमो न हि ॥

यस्यां दिशि स्थितेये पारं तां प्राचीं परिकल्पयेत् ।
विज्ञस्यादिष्टवं यत्र पारं तत्पुवर्जिष्यते ॥ २०

तत्र तत्राषं पक्षेप्पुष्पादिष्टवं स्मरेत् ।
पश्चिमं वृषं शाम्सं तत्स्थादिष्टवं स्मरेत् ॥

मण्डपं सार्थतीर्थोत्त्वर् समेत्य मञ्जाणु नन्दिनम् ।
यतिनान् दोहकादं वादौरावा महौ यजेत् ॥

नन्दिकामौ तथा स्रुम्न्त्रिविन्देशौ वृषषण्मुखौ ।
देवीं स्कन्दौ शिवास्त्रस्यौ पाराणाम् उदितानने ।

सन्ते पूज्या नमोऽन्तेषु हृदयादेह्यर्यायात्मम् ।
रक्षवायुसानहाद्वेषु मन्त्रपूर्वाङ्गिभिः क्रमेत् ॥

साधनाद्यापस्त्यं तदेका दक्षा सव्यशावां सरोशिकः ।
प्रविशेत्सवाद्धेन प्रासादाभ्यन्तरं मन्त्रवः ॥ २५

निवारणायस्थं विध्नानां न्यस्य वस्त्रमन्त्रसंपदे ।
संपूज्यास्त्रमन्त्रं वाह्योदृष्टे पश्यन्न जपत्यपि ॥

विघ्नं प्रदक्षिणीकृत्य तस्याङ्गं स्वाङ्गा देवेशम् ।
गन्धपुष्पादिकं सर्वेत्रीतं परिवारकैः ॥

संवीक्ष्य द्रव्यसंभारं स्थापयेत्कलशान्वयैः ।
वीक्षितांस्सकृद्दृष्ट्वा वाज्यक्षिता न्यसेद्गतः ॥

तावितान् प्रोक्षितांश्चैव कृत्वीक्ता निस्सरेद्बहिः ।
कलशान्स्त्रशिरोनाहान् सास्तिरान् हित्र्वञ्जितान् ।

सवज्रं पूजयादीक्षि प्रायश्चित्त यथा तथा ।
शिवतीर्थेन पात्रस्य षडङ्गेनाभिमन्त्रयेत् ॥ ३०

कलशांश्चोपवस्त्रांश्च क्षालयित्वास्त्रमन्त्रतः ।
पूरयेत् गन्धतोयाद्या हृदा तोयैः

पटस्रावितैः ॥

संपूर्णकलशान् वस्त्रैर्वस्त्रेण प्रवेष्टितान् ।
तत्र तत्र पोक्षितिपावस्त्रांस्तन्नेकेन तत् पाणिना ।

गृहीत्वा स्थापयेत् मन्त्रहारे वाऽथ मण्डपे ।
न स्पृशेद्दर्भवाप्स्नुतारशावाधिकं यथा ॥

पूर्वतोके न जलं छ्रुविले तथा कार्यमाद्रुक्षणः ।
पूर्वस्त्वमिवास्त्रयं कांशवाह्यादिकं स्मृता ॥

स्थापयेत्कलशान् तत्र पयस्नु पसंसव्यया ।
स्नानेकवढवन्नाशद्धवन्नवरांस्तु वा । ३५

विकारसंख्यया वाऽथ तेषां त्रिगुणसंख्यया ।
स्वयोन्कस्त्रावाय संस्थाप्य कार्याग्निकापीषेवनम् ॥

शुद्धिशान्तिर्वा पूर्वार्थ स्थानशान्तिस्तीयका ।
तृतीया द्रव्यशान्तिस्त्वासीयस्थं ज्ञेयमायनम् ॥

[illegible]

௨0

[illegible]

௨௫

[illegible]

[illegible]

௩0

[illegible]

௩௫

[illegible]

௪0

[illegible]

1 [illegible]

उक्ताः वक्ष्यामि पञ्चैकस्तु व्याख्यानीह समासतः ।
पञ्चार्थानां चतुष्पञ्चव्याख्यानसंयुक्तपञ्चव्याख्यानि तानि
सहाविद्यानि तत्त्वानि व्याख्यानीह समासतः शृणु । [तं ॥
शोधनीयाधिकारं च पञ्चपञ्चाशदन्विताः ॥
पञ्चविंशतिकृत्तीनां उक्तौ उक्ते शिवपञ्चकैः ।
यस्यैकं प्रतिपत्तं तु प्राणायामसमन्वितम् । २५
तथैव धारणा प्रोक्ता विषनिर्हरणादिकम् ।
वायव्यं च दहनं तु शैवलं वज्रधारणमित्यपि ॥
सबीजं ब्रह्मचैवं तु हृज्जाताक्षरपादकम् ।
दिव्यवृत्यादिकं चैव तं हृदयसूत्रात्तवपञ्चकम् ॥
शून्यवित्तं निरालम्बं विस्तारैचैवं सबीजकम् ।
चार्त्विषयं वस्त्राहर्षं प्रतिष्ठाकं प्रतिष्ठितम् ॥
यन्त्रं च तत्र हिरण्मयं यन्त्रं तु रूपचैव तत् ।
कृषिरूपं सदाशिवं सकलं चैव तत् ॥
ज्ञानवैराग्यादिकं विद्यापञ्चकमपि तत् ॥
यन्त्रं तच्छिवार्णं च बृंहणं पूरणं चैव तत् ॥
सायुज्यं साकल्यं तु बिन्दुं षट्कमाकारं तत् ।
साम्यायिकतत्त्वं धारणं तत्त्वावलम्बनं तत् ॥
शाक्तं यन्त्रं विस्तारं भावैकं वृत्तं च
पञ्चकम् ।
कुण्डलं वतलं च तत्तत्त्वानां मध्ये च वर्णकम् ॥
सदाशिवादितं ध्यानार्थं स्तोत्रं तस्य चाङ्गकम् ।
समानाधिकतं चालग्निस्तं यथायोगं प्रयोजयेत् ॥
वायव्यं ध्यानयोगं च कलातं भवेत् ।
वायुजं दाशाधिये तं सोऽहं वायुसम्भवम् ॥

ब्रह्माण्डान्तं व्योमवासं यथा न्यायादितम् ।
सृजातं व्यापिनि ज्योत्यौ नाभिनाभस्य निगद्यते ॥
उभयं कण्ठेशान्तं वायुगन्धसमेतकम् ।
तत्त्ववत् शक्तिनां धारणायां पूरितम् ॥
प्राणायामं समाचरेत् तथा विशेषतः ।
रेचकं पूरकं चैव कुम्भकं च क्रियाविधौ ॥
अकारादिकारादि अक्षराः सविकीर्तिताः ।
ब्रह्मविष्णुमहेश्वराधिदेवाः प्रकीर्तिताः ॥
शुद्धविद्याशिवाख्यानि तत्त्वानि यथाक्रमम् ।
शान्त्यातीतं निवृत्त्यन्तं विशेषतः ॥
त्रिगुणैर्युक्तः कायः प्रत्येकं रेचकादिषु ।
रेचयेद्धृदयं वायुं सम्यगासनस्थितः । ५०
शोधनं वायुं तु चित्तेन समाहृत्य शनैः शनैः ।
सम्पूर्णं कुम्भकं तिष्ठेत् प्रयत्नेन वायुम् ॥
सन्धिकाले तथा नासा घटिकादिसमायोगतः ।
वामेन पूरयेत् पश्चात् रेचयेद्दक्षिणेन तु ॥
तदेवं विविधं भावनीयं तथा ।
सानुग्रहं नाभिमूलात् जीववायु तत्त्वेन क्रमशः ॥
सङ्कल्पं प्राणायामं कृत्वा देहशुद्धिं विशेषतः ।
शिवेन सहितं वायुं चोर्ध्वगतं विशेषतः ॥
ऊर्ध्वं प्रदेशे प्राणं कृत्वा सम्भावयेत् ।
पूरकात् कुम्भकं तद्वायु धारयेत् विशेषतः ॥
प्राणायामं तदा प्राणवायुमाहृतः ।
पञ्चवायुसमोपेतं सृष्टिं चान्तःस्थितः ॥
देहयोगात् तथा तथा कुम्भकेन विशेषतः
ज्ञानेन निर्गमं वायुधारणादिकार्याणि

रोगकेशाय वायव्यां सुग्रीवाख्यं दिशो दश ।
पूर्वं नीलेन्द्र्या शाङ्खं निर्मलं वस्त्रे क्षालयेत् ॥
ईशानायाश्च विक्षोभ्य शाङ्खं देहं प्रकल्पयेत् ।
शूद्राद्या बाह्यतलेनैव विद्याज्ञं विन्यसेद्गणः ॥
ऊर्ध्वाज्ञानक्रियाशक्तिशोषणं शास्त्रकारकम् ।
शूलाद्यं तत्र वाद्यानां शान्त्या वास्तोष्पतिं यजेत् ॥ ९०
अंशानां शुक्रं विन्यस्य शिवे तत्प्राकारं न्यसेत् ।
शिवेशं हृदये न्यस्य गणेशस्य वामं प्रकल्पयेत् ॥
सद्योजातं न्यसेत्पादे तत्पुरुषाद्यविशेषकम् ।
ईशानादिवामदेवादिं शिरसा हृदयाणि विन्यसेत् ॥
अघोरं हृदयेऽन्यस्य सव्यवक्त्रेऽष्टीशादिशो न्यसेत् ।
बीजपुष्पाणि वा विद्यानक्षत्रिंशत्पदं न्यसेत् ॥
ईशानस्वर्विद्यानां नक्षत्रं पौष्यं प्रयोजयेत् ।
अंशस्वरस्वर्गदितानां नक्षत्रं पूर्वं प्रयोजयेत् ॥
ब्रह्मणोऽपि त्रिभुवं नक्षत्रं याम्ये प्रयोजयेत् ।
शिवे दीपान्तनक्षत्रं च तथा सौम्ये प्रयोजयेत् ॥
सदाशिवो नक्षत्राणि विन्यसेद्वायव्ये प्रयोजयेत् ।
अंशानस्य क्रमेः पञ्च पूर्वादि प्रकल्पयेत् ॥
शशिनी चाज्ञा उषा दीप्तिर्ज्वालिनी तथा ।
नादेशानक्रमात् स्याच्च नान्तं केवलं तु वा ।
पूर्वे चेद्वायुवर्गे तु क्रमाद्देवे तु विन्यसेत् ।
तत्पुरुषाय विघ्नेशं नक्षत्रं पूर्ववर्गके ॥
ईशानाय प्रथमं नक्षत्रं दक्षिणान्तके ।
तथा रुद्र नक्षत्रं च कल्पयेत्तत्प्रान्तके ॥
पूर्वादियाम्य नक्षत्रं च कल्प्यं पश्चिमके ।
क्रमात्तद्वर्गे सद्योजातं पूर्वनक्षत्रं क्रमात् स्थापयेत् ॥ १००

शान्तिर्विद्या प्रतिष्ठा च निवृत्तिश्चेति ताः कलाः ।
अघोराद्यात्मनक्षत्रं तत्र हृदयदेवते ॥
नक्षत्रद्वयमघोराख्यं ओंहूं कर्णे तु विन्यसेत् ।
रक्षां चार नक्षत्रद्वयं दक्षिणांसे तु विन्यसेत् ॥
निष्ठां चैव तथैवाद्य नक्षत्रं वामांसके न्यसेत् ।
द्विनक्षत्रं सर्वतत्त्वं नक्षत्रं नाभौ तु विन्यसेत् ॥
शिवेशं नाभि उत्तरायां च जंघे न्यसेत् ।
नक्षत्रं रौद्र नक्षत्रद्वयं पृष्ठके न्यसेत् ॥
ज्ञानशक्तिरपि नाभौ पूर्ववर्गके ।
भवेत् सर्वपाशाधिपे विद्यादेवे प्रकल्पयेत् ॥
वामदेवाय नक्षत्रं रजां ग्रीवे तु विन्यसेत् ।
रक्षां ज्येष्ठाय नक्षत्रं विज्ञे पूर्वकं न्यसेत् ॥
रतिं रौद्राय नक्षत्रं दक्षिणाग्रतं न्यसेत् ।
वाम्यां काराय नक्षत्रं वामे करतले न्यसेत् ॥
कालं नक्षत्रद्वयं दक्षजानुनि विन्यसेत् ।
विकरणाय नक्षत्रं च सव्येतरे वामजानुनि ॥
क्रियां बल नक्षत्रं च जङ्घायां दक्षिणे न्यसेत् ।
बलं विकरणायेति नक्षत्रं वामजङ्घके ॥
कायां बल नक्षत्रं च दक्षिणस्फिचि विन्यसेत् ।
यात्रीं प्रयोजयेत्तु नक्षत्रं वामस्फिचि ॥ ११०
नक्षत्रं ब्राह्मणीं कृत्वा न्यसेदोंकार
पूर्वकम् ।
सर्वभूतदमनाय पादकेशं प्रकल्पयेत् ॥
नक्षत्रं हृदये उत्तरं दक्षपार्श्वके ।
उन्मनायेति नक्षत्रं सर्वं पार्श्वे तु वामके ॥

ருத்ராதயோ கணாஸ்ஸர்வே ஸர்வதேவஸ்ய கீர்த்திதா: ।
ஸத்யோஜாதம் ப்ரபத்யாமி ஸித்தம் தக்ஷிணபாதகே ॥
ஸத்யோஜாதாய வை நமோ ஜங்கே வாமாங்க்ரிகே ந்யஸேத் ।
[illegible] பவே நமோ ஜாநும் ச ந்யஸேத் தக்ஷிணபாஹுகே ॥
[illegible] நம இத்யுக்த்வா [illegible] ந்யஸேத் ।
ந்யஸேத் [illegible] நாஸிகாக்ர க: ॥ ௧௧௫
[illegible] நமோ ஜானும் ச [illegible] ந்யஸேத் ।
[illegible] பவ நமோ ஜானும் ச ந்யஸேத் தக்ஷிணபாஹுகே ।
[illegible] நமோ ஜானும் ச [illegible] வாமகே ।
ஸத்யோஜாத [illegible] ந்யஸேத் [illegible] ॥
[illegible] ஸத்யோஜாதம் [illegible] விந்யஸேத் ॥
[illegible] ஸர்வாஸ்ய [illegible] விந்யஸேத் ॥
ஹ்ருதயம் ஹ்ருதயே ந்யஸ்ய ஶிரஶ்ஶிரஸி விந்யஸேத் ।
ஶிகாயாம் ச ஶிகாம் ந்யஸ்ய கவசம் [illegible] ॥
[illegible] விந்யஸ்ய [illegible] ।
[illegible] ஶ்ரீகண்டாய [illegible] ॥ ௧௨௦
[illegible] ந்யஸேத் [illegible] ।
ந்யஸேத் [illegible] விரஜாயை நம இத்யபி ॥
[illegible] தக்ஷிண [illegible] ।
[illegible] நம: இத்யேவம் ந்யஸேத் தக்ஷிண [illegible] ॥
ஓம் [illegible] நம இத்யபி
ந்யஸேத் [illegible] ஓங்காராதிகம் [illegible] ॥
[illegible] நம: [illegible] ।
தக்ஷிண [illegible] ஓங்காராதிகம் [illegible] ॥
[illegible] நம இத்யபி ।
[illegible] ந்யஸேத் [illegible] விந்யஸேத் ॥ ௧௨௫

[illegible] நம: [illegible] ।
தக்ஷிண [illegible] ஓங்காராதிகம் [illegible] ॥
[illegible] நம இத்யபி ।
[illegible] ஓம் [illegible] காராதிகம் [illegible] ॥
[illegible] நமோ [illegible] ।
ஓம் [illegible] ஹ்ருதயே [illegible] ॥
[illegible] நம இத்யேவ [illegible] விந்யஸேத் ।
ஓம் [illegible] ॥
[illegible] நம இத்யேவ விந்யஸேத் [illegible] ।
ஓம் [illegible] ॥ ௧௩௦
[illegible] ।
ஓம் [illegible] ஸத்யோஜாதாய [illegible] ॥
[illegible] நம இத்யேவ விந்யஸேத் [illegible] ।
ஓம் [illegible] நம: ॥
ந்யஸேத் [illegible] ।
ஓம் [illegible] ॥
ஶ்ரீ [illegible] விந்யஸ்ய [illegible] ।
ஓம் [illegible] ॥
[illegible] ந்யஸேத் [illegible] ।
ஓம் [illegible] நம: ॥ ௧௩௫
[illegible] நம இத்யேவ ந்யஸேத் தக்ஷிணபாஹுகே ।
ஓம் [illegible] நம: ॥
[illegible] நம இத்யேவ ந்யஸேத் தக்ஷிண [illegible] ।
ஓம் [illegible] ॥
[illegible] ।
தக்ஷிணே [illegible] ॥

[illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 [illegible] ।
[illegible] 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌣𑌿𑌤𑌲𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑍐 𑌙𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 [illegible] ।
[illegible] 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 [illegible] ॥ ௧௪௦

𑍐 [illegible]𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 [illegible] ।
[illegible] 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 [illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑍐 [illegible]𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 [illegible] ।
[illegible] 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 [illegible] ॥

𑍐 𑌜𑌂 [illegible] ।
[illegible] 𑌝𑌂𑌕𑌾𑌰 [illegible] ॥

[illegible] 𑌨𑌮 [illegible] ।
[illegible] 𑌞𑌂𑌕𑌾𑌰 [illegible] ॥

[illegible] ।
𑍐 𑌟𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 [illegible] ॥ ௧௪௫

[illegible] ।
𑍐 𑌠𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌨𑌮𑌃 ॥

[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯[illegible] ।
𑍐 𑌡𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 [illegible] ॥

[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷[illegible] 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑍐 𑌢𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 [illegible] ॥

[illegible] 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷[illegible] 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑍐 𑌣𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 [illegible] ॥

[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷[illegible] ।
𑍐 𑌤𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 [illegible] ॥ ௧௫௦

[illegible] 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 [illegible] ।
𑍐 𑌥𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌨𑌮𑌃 ॥

[illegible] 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 [illegible] ।
𑍐 𑌦𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 [illegible] ॥

[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 [illegible] 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑍐 𑌧𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 [illegible] ॥

[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 [illegible] 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑍐 𑌨𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌯 [illegible] ॥

[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 [illegible] ।
𑍐 𑌪𑌂 [illegible] 𑌨𑌮𑌃 [illegible] ॥ ௧௫௫

[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯[illegible] ।
[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 [illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑍐 [illegible]𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 [illegible] ।
[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 [illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑍐 [illegible]𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 [illegible] ।
[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌦𑍇𑌶𑍇 [illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।

𑍐 [illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯[illegible] ।
[illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 [illegible] ॥

[illegible] 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 [illegible] 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑍐 [illegible] ॥ ௧௬௦

[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯[illegible] ।
𑍐 [illegible] ॥

[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯[illegible] ।
𑍐 [illegible] 𑌨𑌮𑌃 ॥

[illegible] 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯[illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑍐 [illegible] ॥

[illegible] 𑌨𑌮𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯[illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑍐 𑌷𑌂 [illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ௧௭௫

[illegible] ௧௮௦

[illegible] ௧௮௫

[illegible]

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌹𑍈𑌕𑍇𑌨𑌾𑌥𑌵𑌾 𑌨 𑌵𑌾 ।
𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑍈𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌦𑍇𑌹𑍈𑌶𑍍𑌚 [illegible] ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 [illegible] 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 [illegible] ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿 [illegible] 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 [illegible] ॥ ௧௯௦

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌦𑍍𑌵𑍇𑌧𑌾 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍋𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌯𑌾 [illegible] 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 [illegible] ॥

𑌶𑍋𑌧𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ।
[illegible] 𑌪𑍂𑌜𑌾 [illegible] ॥

[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 [illegible] ௧௯௫

𑌯𑌥𑌾 [illegible] 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 [illegible] 𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ।
[illegible] 𑌪𑍂𑌜𑌾 [illegible]

[illegible] 𑌸𑌕𑌲𑌂 [illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] 𑌚 ॥

𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨 [illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 [illegible] ।
[illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍇𑌵 [illegible] ॥ ௨௦௦

[illegible] ।
[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible] ।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 [illegible] ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 [illegible] ।
[illegible] ॥

𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌥 [illegible] ।
𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌤𑌂 [illegible] ।

[illegible] ।
[illegible] 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 ॥ ௨௦௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍁 ।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯 [illegible] 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌉𑌶𑍀𑌰𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 [illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௧௦

[illegible] 𑌇𑌤𑌿 [illegible] ।
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾 [illegible] ॥

[illegible] 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥

ஹஸ்ம வாஷ்ஹு யதுவஹு தீவஸேவர்ஹ ஸிலெஷ்யுகழ் ।
தயிகூர்ஸவு தாதீம்ஷு வொரக்ஷபெஷ்யயபெந தூ ॥
வாயுஜாயர்கழுதம் கூவூம் வூதெத்கூஸிஹ்து பெசுஃ ॥

ஸயொஸீஸஹய கூபெண ஸஸிதாஃ கவர்மா
ஸக்தாம்கமெஃ

ஸ்ரீவண்ணாமாவதுமெகஷு காஸாமொஸாமோதிஸி
ஸூம்யாதாஃ ।

கூவெர ஜத்நகஸர்ணி வுணிஹிதா ஸும்ஸொயாசர்யாஸாஹதஃ
வொரக்கதூவூமணஷா ஸுஷிஹ யத்தம்மாஹூ
ஃவெயூதமொஃ ॥ உகரு

கவர்யூம்ஷொர ஜஸுவம் ஸவஷூம் ஹுஷயெந தூ ।
ஷூநகம்ஸெஷா ஸவெர்ஷா நிகிபெத்துமியாஸமெ ॥

ஹுஷயெந வவிதெவர்மா யஸமெஜ்ஜுக்ஷுஸாவமெகெஃ ।
ஹஸ்ம வஜ்ஜும் ஹுஷிணஹு தெநவெஷும் காஸாதுயா ॥

ஸஷ்யஸாஸீஹொவொர நமெமொர ஸிஹ்து பெசு ।
கவஸிஷ ஹு ஹாயதூர் தெ பெசுதூவுமாஜமெ ॥

வயொஷயிவுதகெஷள தூஸக்ர்மா ஹஸவாமி வ ।
வவிதெதுஹர்யுஷயாமெஷுவர்மா ஷூநாயர்ஸிஹுத் பெசு ॥

விமாஜஹு தூவூணி ஜஷூா ஹஸாதிஹிஃ குஸஃ ।
ஃதூயா ஸாஜஷ்யதீக்யதூ ஸாவபெஷ்யசாவூயா ॥ உஉ௦

கூதாசவெர்பெசு தூவெயூமெவம்ஸாமெதெயர்யா குஷழ் ।
திஃக ஹஜநம் க்யுகா வாஷூம் ஸிரஸி விநூஸெசு ॥

ஸம்ராஹூ வாம்ஹிகம் மௌநம் தவொ தூ நிமொயபெசு ।
ஃவாமெஷூயர்ஜா நி ஷுணாம் கீதிர்தாநி மெவ ॥

தெஷாம் வூவொயிநீஸத்ஸிவாஜூா ஓஹுஷ்யதாஃ ।
ஓம்காராதிநமோஹாஷ வமெதஜாநமெஷதஃ ॥

ஸஸவாஷாஜயிஸர்மகா ஸிவஸஹாவஹாவிதஃ ।
திராதூதிகுமெமெணவ யாவஹாதாஹகம் வஜெசு ॥

ஃஹு ஸாஜிஸர்வெஷெவம் ஸாஜதக்ஷஸாஸுயாசு ।
யொஜயெத்தஹமவு ஹு தயியாநஃஹொஸவூதெ ॥ உஉரு

ஃபவஸு ஸாஹெ ஸாமெ கெஷ்தெ நவவதீகூதெ ।
வஹுதகவூதநூஸெ வஹுவாதூணி விநூஸெசு ॥

ஸிவெ ஸாதாவூவதாயாம் காமெ வாம்ஸி வ தெஸிகஃ ।
ஸாவூதிஷம் ஸாஸாஹஹு தெஜொவஷ்யதாவூகழ் ॥

ஸதெதாஷகஹு ஸம்கஷு கூர்நூயி வூத ஹுபெசு ।
மெஃயமெணவ மெஃஷூம் ஸம்ஸாநாமெஷுஷூ ஃதிதழ் ॥

ஸாகுதிவதாஃவஹுவாமெஃ ஷொஷா காமொஷகழ் ।
ஃஷ்யதீக்யதூ ஸம்வ்ஜு ஸிவெநககஷஃஷிமெசு ॥

வயொஷயிவுதகெஷள தூஸகர்மா ஹஸவாமி வ ॥
வவிதெதுஹர்யுஷயொமெஷுவர்மா ஷூநாயர்ஸிஹுத் பெசு ॥

கிதெ தெநிஷிதிகெ வாஸி காமெ வா காமபெசுவூஹொஃ ।
ஷூவநஹு யாநூயம் தஷாநெகவியம் ஹவெசு ॥

கஷெண மொயயெசுஹமிம் வாஃஷெவெந மெவயெசு ।
ஸாதூநூஸஃவொமெண தாஃதூஹும் யயா ॥

திதாலம் கணிர்காஃஸம் ஸவர்ஸாஃநூதீஸிதழ் ।
வதாஷர்யம் யயா வஹுகயஷூவநம் ஷிஸி ॥

விஷிஷவி நவாவூம் ஸூஷிஹாஷெகஃவூதழ் ।
வஹுவிமாதிஸம்வூதம் தஷஹாஷஃவூதழ் ॥

ஸகொநவஹுாஷூத ஃஷொதாஸதம் ஜிஜாஃ ।
வஹுவிமாதிஸம்வூதாநு கயஸாநு ஃயூஷிதாநு ॥ உ௩௦

வசிஹுதூ ஸஹாதா ஸாஹூம் வெமெகெநஃமர்தஃ ।
கஷ ஸாஸஸாயாஷம் ஸஹிமாவாணஸயழ் ॥

ஏகைகத்ரிம்ஶத்³வ்யாஸாஸ்து நவகோணே வ்யவஸ்தி²தா: ।
ஏகைகத்ரிம்ஶத்³வ்யாஸம் து ஏகைகத்ரிதயம் ப⁴வேத் ॥

அஷ்டோத்தரஶதம் ப்ரோக்தம் ஸஹஸ்ரேணைவமாதி³கம் ।
ஸமுத்³த்⁴ருத்ய ஶிவேத்³யுக்தம் பூர்வாபரம் யதோ²க்தவத் ॥

ஸாயுதம் ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ரேணாத²வாபி வா ।
ஸ்யாச்சதுர்த⁴ ஸம்ப்ராப்தாவ்ருத்தி பஞ்சோத்³ரூபேண ச ॥

அஷ்டவர்க³ம் ஸமாஸ்ய வீதி²ஸ்தா²நே ஸமீரிதா ।
ஏகைகத்³வாத³ஶஸ்ய பரித: ஸ்துதாஷ்டாக்ஷராணாம் சாஷ்டகம் ॥ ௨௪௦

சத்வாரிம்ஶச்சதுஷ்கஸ்ய வ்யாஸஸ்யாத்³யஞ்ச விம்ஶதி: ।
அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ராந்தம் த்⁴ருத்வா ஸம்ஸ்தா²ப்ய யதா²க்ரமம் ॥

தத்ராஷ்டதி³க்ஷுகோணேஷு ச த³ஶ ப்³ரஹ்மம் ஸமாசரேத் ।
அந்யத்ஸர்வம் ஸமாநம் ஸ்யாத்³ பூர்வவச்சத³ஶம் ப⁴வேத் ॥

அஷ்டஸம்க்²யாஸமாயுக்தே பீடே² ஏகைகமஷ்டகம் ।
பா³ஹ்யே ஷோட³ஶஸம்க்²யாதாநுக்³ரஹே வாத்³ரிஶ்ருதம் ॥

அஷ்டவ்ருத்தமந்யா கேதகாக்ஷஸம்க்²யாத்மிகம் ப⁴வேத் ।
ஸம்பூர்ணம் பாரிஷதே³ஸ்யாச்சதா: ப்ரஸ்தி²தம் பரம் ॥

க்³ராஹ்ய சிக்ஷணமேகவ்ருத்த்யா த்³விஶக்ஷணாவதி ।
மாநம் ஶிவகும்பே⁴ ஸ்யாத்ஸ்தத²யம் காமேஷ்டம் ॥ ௨௪௫

சதுஸ்த்ரிம்ஶகஸம்க்²யா த பூர்வஸ்மிந் ப்ரவர்திதே ।
அஷ்டவேதா³ந் சத்வாரிம்ஶத்கோணே ஶதம் ॥

ஸாமஸ்தரக³வஸ்ரபூர்வநாகோஶைதாத்மகம் ।
ஸகு³ணம் ஶிவாம்ஸஸ்யாத்³விஶேஷாதி³ஷ்டிதம் ॥

தெஷ்வேவ பூர்வதஸ்தம்ப⁴ம் வர்ணீகமாநபி ।
ஷட்த்ரிம்ஶத்தத்வபர்ணாநுகாமாத்³யாதீ³நய ந்யஸேத் ॥

கும்பா⁴தீ³ஶேந தேநைவ த்³ரவ்யத்³ரவ்யேண விந்யஸேத் ।
ஸர்வதோ⁴ம் ஸம்வேஷ்ட்ய ஶிவகும்ப⁴ம் ப்ரபூஜயேத் ॥

நவபஞ்சாஷ்டகம் ரந்த்⁴ரம் ஶிவே ஶதேந ச விந்யஸேத் ।
பாத்³யாசமநஸ்நாநார்க்⁴யம் பஞ்சக³வ்யஞ்ச தாத்³ருஶி ॥ ௨௫௦

கும்போ⁴த³கம் ததா² க்ஷீரம் த³தி⁴கோணே வ்யுதம் ந்யஸேத் ।
ஶ்ரீதீர்த²ஸ்நாநம் ப்ரோக்தம் த்³ருதீயஸ்ய நிக³த்³யதே ॥

ஏகாஶ்மஜம் ஸங்கா⁴வர்ணம் மாஜகர்ணம் ஹரித்³ரகாத் ।
ஸமுத்³ரதீர்த²ஸாரகஷ்டித்ரிமஸ்ரேஷ்டவர்தநாம்ஸ்ததா² ॥

நாரிகேலஞ்ச நாராங்கா³யாஸ்யாத்³நார்பீதங்கம் ।
பஞ்சவிம்ஶதிஸ்யாத் தஸ்ய ஜக்³ருஹநாத்மகம் ॥

ஸ்தா²பம் ப்ருதே² ப⁴வேத்³க்³ரந்த³ கம்பாநார்க² ஷோட³ஶ ।
சதுர்தி²கேஷு ச கோணேஷு பாத்³யாத்³யஷ்டகீரிதம் ॥

அஷ்டாஸ்ம் தா³ரித்³ரம் ஶம்ஸ்யாகீரிதம் ।
ப்ராக³க்³ரிதயேஶ்வ விஶேஷாக்ஷிணாத³ண் ॥ ௨௫௫

பஞ்சவிம்ஶதிஸம்க்²யா த ஏவி ந்யகே ப்ரஶம்ஸிதம் ।
உத்தமோத்தமம் ஏவாஷ்டோத்தரஶதாவதி⁴ ॥

தேந்த்³ரிகதி³க்³வித⁴ம் ப்ரவேஶகே ஶம்ஸிதம் ।
த்³ரவ்யாண்யாதீநி ஸர்வாணி ஏகைகேந விந்யஸேத் ॥

விபாய வீஜபூர்வேண ஶராவை: பல்லவைஸ்ததா² ।
ஸக³ந்த⁴ஹ்ருதயேநைவ வஸ்த்ராணி விதா⁴நி ச ॥

ஸ்நாநம் ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய ஸந்த்⁴யாக்ஷிபாகம் ஏகதீர்த²ஶேதுஸ்ஸமே ।
ப்ரஸ்தி²தஸ்தகஸ்ய தத்தத³ஸ்த்ரம் விந்யஸேத் ॥

ந்யஸ்ய விந்யஸ்தந் தத்ஸ்தா²பம் த்⁴யாத்வா ஶிவம் ந்யஸேத் ।
ஸாமாதி³ச பாத்³யாதி³ த³த்வா தத்வா ஹ்ருதா³ க்³ரஹ: ॥ ௨௬௦

ஜலம் பாஷாண பஞ்சதத்த்வம் விதா⁴ய ச ।
ப்ரதிமா விஜ்ஞாநாத் கலஶே நாலகாங்கே: ॥

ஜ்வஷ்டா மௌலீஸ வர்ணாரம் போதிபுஷ்பம் ப்ருத²க் ச ।
பஞ்சகல்பேந து பத்ராணி ஹிகேஶாநம் சிதோத்தர: ॥

[illegible] 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] ।
𑌆𑌸𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 [illegible] 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌵𑍇𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible] ।
[illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌂 [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌿 [illegible] ॥ ௨௧௦

[illegible] 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 [illegible] ।
[illegible] 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑍇 ॥

𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 [illegible] ।
[illegible] 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 [illegible] ॥

[illegible] 𑌨𑍀𑌲𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂 [illegible] ।
𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 [illegible] ॥

𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿 [illegible] ।
[illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 [illegible] ॥

[illegible] ।
𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾 [illegible] ॥ ௨௧௫

[illegible] 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
[illegible] ॥

[illegible] 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
[illegible] 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible] 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌸𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

[illegible] 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌚 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑍀 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥

[illegible] 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌣𑍀 𑌤𑌥𑌾 ।
[illegible] ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌶𑌾𑌨𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌸𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌚 ।
[illegible] 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 [illegible] ॥

𑌵𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 [illegible] ।
[illegible] ॥

𑌦𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍇𑌸𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 [illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 [illegible] ।
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 [illegible] ॥ ந.௦௫

[illegible] ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] ॥

[illegible] ।
𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 [illegible] ॥

[illegible] 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌿𑌣𑍀𑌜𑌾𑌲𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 [illegible] 𑌕𑍇𑌸𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌾𑌰𑍂𑌢𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 [illegible] ॥ ந.௧௦

[illegible] ।
[illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍀𑌠𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍 ।

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ।
𑌷𑌡𑌧𑍍𑌵𑌰𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍁 ॥ ௩௧௫

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍀𑌠𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌰𑍍𑌮𑌶𑌿𑌹𑍋𑌮𑌾𑌮𑍍𑌬𑍍𑌰𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌕𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍁𑌨𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇𑌸𑌰𑍋𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌸𑌰𑍈𑌰𑍁𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌿𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌬𑍀𑌜𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍀𑌠𑌮𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌨𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑌸𑌕𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌹𑍋𑌮𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌷𑍋𑌡𑌶𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥

𑌵𑌾𑌮𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌵 ।
𑌕𑍇𑌸𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌕𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌗𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥

𑌮𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌹𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍇𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌮𑍇𑌵𑌮𑌾𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌵𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌸𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ।

𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌵𑍈 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌹𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ௩௨௫

𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌕𑌲𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑍁 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌹 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌦𑍌 𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌶𑌦𑍋𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌾𑌭𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌲𑌾𑌚𑍂𑌡𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌪𑌦𑍍𑌮𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍈𑌃 𑌕𑌟𑌕𑍈𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌟𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿
𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌃 । ௩௩௦

𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌟𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌵𑌯𑌸𑍍𑌕𑌂 𑌚 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 ।

𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌨𑌾𑌗𑌂 𑌚 𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌮𑌥𑍋 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌗𑌤𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌦𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌗𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌵𑌯𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍈𑌃 ।
𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍 ।

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍂𑌲𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌗𑌤𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌯𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀 ।
𑌨𑌾𑌦𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌯𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾 ॥

𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾 𑌨𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌬𑍋𑌧𑌕𑌮𑍍 ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௨௪௦
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௨௪௫
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௨௫௦
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௨௫௫
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௨௬௦
[illegible]
[illegible]

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌯𑌥𑌾𑌽𑌨𑌘 𑌤𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑍇𑌦𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇𑌽𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌧𑍀𑌃 ।
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌶𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌶𑌿𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌵𑌚𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 ॥

𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌷𑌾𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ॥ ௩௫

𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌗𑌸𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌦𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 ।
𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌯𑌾 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌾𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑍋𑌰𑌣𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌯𑌾 ॥

𑌷𑌡𑌧𑍍𑌵𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌾𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌿𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌦𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌚𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌨𑌤𑍍𑌵𑍈𑌨𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌮𑌾𑌦𑍃𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌚𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍂𑌜𑍋𑌪𑌚𑌾𑌰𑌭𑍇𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌮𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍋𑌭𑌿𑌃
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌲𑍇𑌪𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌲𑌶𑌂
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌦𑍀𑌪𑍋𑌹𑌵𑌿
𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌮𑌰𑌵𑌾𑌸
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌹𑍋𑌮𑍋 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍋 𑌵𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌃
𑌸𑌂𑌗𑍀𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍
𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌕𑍇 𑌸𑌤𑌿 ॥

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌧𑍂𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌪𑌚𑌾𑌰𑌾 𑌏𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 ॥

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌪𑍀𑌠𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌦𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌦𑌶𑍈𑌵 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑍇 ॥

𑌦𑍀𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌜𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌏𑌕𑍋 𑌦𑍀𑌪𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌦𑍀𑌪𑌚𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ।
𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌚𑌾𑌰𑌮𑌰𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌃 ।
𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌲𑌂 𑌹𑌿 ॥ ௩௮

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑍍𑌣𑍇 𑌚 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌷𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌶𑌿 ।
𑌦𑍀𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌲𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑌾𑌹𑍍𑌣𑌤𑌃 ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍇𑌨𑍋𑌪𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌬𑌲𑌿𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible] ௪௩௫
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௪௪௦
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௪௪௫

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ௪௫௦

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௪௫௫

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௪௬௦

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌕𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍌 ।

𑌏𑌕𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌃 ।
𑌏𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌹𑌾𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌬𑌾𑌹𑌵𑌃 ॥

𑌸𑌮𑍍𑌬𑍋𑌧𑌨𑌜𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌃 ।
𑌵𑍃𑌤𑍇𑌦𑌯𑌨𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌣𑌕𑌮𑍍𑌬𑌲𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌕𑍋𑌣𑌵𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌵𑌾𑌸𑌯𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ।

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌕𑍋𑌣𑌤𑍋 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 ॥ ௪௬௫

𑌏𑌕𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌐𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌗𑍋𑌚𑌰𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌗𑌣𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍋𑌣𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌦𑌯𑌾 ॥

𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 𑌚 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌕𑍋𑌣𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑌮𑍍𑌬𑌾𑌹𑌰𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌥𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌗𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌹𑌰𑌿𑌤𑌾𑌭𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ।

𑌨𑌾𑌗𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌿𑌨𑌂 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌖𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑌣𑍇𑌶𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌗𑌜𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌃 ॥

𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌃 ।

𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑍋𑌜𑌨𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌵𑍃𑌷𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌧𑍇𑌨𑍁𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।

𑌭𑍂𑌯𑌾𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌜𑌃 ॥
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌸𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌟𑌙𑍍𑌕𑌭𑌾𑌜𑌃 । ௪௭௫

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌪𑍁𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌣𑍍𑌡𑌾𑌵𑌰𑌶𑍋𑌭𑌨𑌵𑌿 ।
𑌵𑌧𑌜𑌾𑌕𑍋𑌜𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌵𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌵𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌨𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 ॥

𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌨𑍀𑌯𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

𑌆𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑍋𑌣𑍇 𑌪𑍂𑌜𑌨𑍀𑌯𑌾 𑌗𑌣𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 ॥

𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌣𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌚 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦 𑌏𑌵 𑌚 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌦𑌿𑌗𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ ௪௮

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌮𑌾𑌲𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌛𑌾𑌗𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌹𑌿𑌷𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌰𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍇 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌮𑌕𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌮𑍃𑌗𑌸𑍍𑌥𑌮𑌨𑌿𑌲𑌂 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।

𑌗𑌦𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 ।
𑌕𑌪𑌿𑌲𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑍃𑌷𑌾𑌰𑍂𑌢𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌹𑌂𑌸𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌦𑍂𑌰𑌾𑌭𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑍇 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌧𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌮𑍍 ।

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌹𑌂𑌸𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍈𑌃 ॥

பஞ்சமே ஸூர்யஸங்காஶம் பரிஜ்ஞேயம் ப்ரயோஜிதம் ।
பரிவர்த்தநே ப்ரஜேதவ்யம் பீதவர்ணம் ஷடஸ்ரகம் ।

ஸப்தமே ஶக்திம் ஸந்தாநாம் க்ருஷ்ணம் பஞ்ச தக்ஷிணே ।
பஶ்சிமே நீலவர்ணஞ்ச ஶ்வேதம் வாமஞ்ச வாமநே ॥

சித்ரஜ்ஞாநஞ்ச வாயவ்யாம் ஹேமாபாஸம் ததா ததா ।
ஐஶாந்யாம் ஶ்வேதம் ஶாரதம் ஸக்ருத்கேஸரிவாஹநம் ॥

ஆயுஷ்யம் ஸம்ப்ரஜேத்தவ்யம் ஶ்வேதபத்மம் விசக்ஷண: ।
பஞ்சாவரணபூஜேயம் ஸர்வஸாரஸ்வதீ கீர்த்திதா ॥ ௪௰

ஷட்காவரணபூஜா ஸ்யாத் தேஜோப்ரஹ்மமயீ ச வ ।
அதவா கேவலேநைவ கேவலேநாப்ரஹ்மஹிம்ஸா வா ॥

ப்ரஹ்மதேஜோமயாகாரம் ப்ரஹ்மஸ்வரூபாவரணத்ரயம் ।
ஹேதிவிஸ்ஸஹிதா ஜ்ஞாநவாக்ஷாநநேயேத்தா வா ।

அத ப்ரஹ்மாஜ்ஞவித்யாஶக்திதந்த்ரகாதிஶக்தாநு ।
ப்ரஜேதவ்யா ஶக்திரூபஶ்வேதாவரணம் க்ரமாத் ॥

பாஹ்யாவரணபூஜா ச பரிவாரவிதௌ விது: ।
ஸவர்ணாவரணம் பூஜ்யா தத்யாந்நைவேத்யமுத்தமம் ॥

பஞ்சவக்த்ரேஷு நைவேத்யம் ஸ்வர்ணவக்த்ரே ததா பாஹந: ।
அஜ்ஞாநாஶவி ஸர்வேஷாம் வ்யயநைவேத்யயோர்த்த: ॥

ஸமாகம: ப்ரகர்த்தவ்ய: வ்யக்த்வா க்ருஷ்ண ஸம்ஹவே ।
பரிதஸ்திர்யே ஸகலேந்து ஹவிஷ்யம் ஶுக்லஸம்ஸ்க்ருதம் ॥

பாஹ்யாவரணதேவாநாம் ஸாமாந்யக்ஷாராவஸாநம் ।
யஜநம் மந்த்ரபாஷாதேஷு: ப்ரதேஶம் ப்ரவிஶ்யதே ।

ஸ்தாபிதஸ்யா பலிந்த்யாதய ஶுத்தம் நிவேத்யகே ।
தத்தே நித்யஹோமோ வா ப்ரவிஶ்யாஸ்ஸஹஸ்ரம் பாநத: ॥

த்ருப்தாபாதேந நத்யாப்ஸாமர்த்தநபரிவர்த்தநம் ।
ஶ்வேதவாஸஞ்ச தாம்பூலம் தேவயோக்யம் ப்ரதாபயேத் ॥

ஶ்ரீவித்யாஹாஸ்யஸ்ய வர்ணஸ்தாந்யாஹமே: ।
தேயந்த்ரஜபஸ்தோத்ராத்ரைஷா தர்ஹிநந்த்யேச ॥ ௫௰

ஹ்ருஷ்டோ தேவ்யா ஸமாஸீநம் ஸ்வதேஶம் ஶக்திவிக்ரஹம் ।
த்யாத்வா தத்வமஸி ந்யஸ்ய பவித்ரம் கர்மஸாதகம் ॥

ப்ரத்யஹம் ஜபேந்நித்யம் ஜபமாலாஜபிதாம் ஜபேத் ।
பத்நாக்ஷரயதே யஸ்யாஸ்ஸர்வஸ்ய பவித்ரகம் ॥

ப்ரக்ருதௌ வாக்ஸாரம் ஸம்பத்ஸ்யதே ஸாரதாம் ।
பாராங்கிதாஸ்ய வாஸநா ப்ராஸாதம் பரிவர்த்தயேத் ॥

ப்ரோக்தம் கர்த்தவ்யம் ஶக்த்யா ப்ராகாரதயா
ப்ராயஶ்சித்தம் ஜபம் காமார்த்தக்ஷமஸ்தோத்ரேண பாஜிதம் ॥

ஏகாக்ஷராதிக்ஷராணாம் ஸம்யோகயுக்ஷரபரிபதே ।
த்ர்யக்ஷரத்ர்யக்ஷரமாலா தோர்க்ஷபரிக்ஷம் தத்ராப்யதே ॥ ௫௫

அங்குஷ்டதர்ஜந்யா தத்யோந தர்ஜநீத: ।
ஜபமாலா ப்ரகர்த்தவ்யா ஸங்க்யாதா ஸர்வஸம்பதே: ॥

மத்யமாநாமிகாங்குஷ்டகநிஷ்டா த்ரிஸ்ஸங்க்யதா ।
அங்குஷ்டதர்ஜநீயோகாத் மத்யமா விநிவிஶ்யதே ॥

கநிஷ்டாங்குஷ்டஸம்யோகாத் த்ரிஸ்ஸந்த்யா கநீயஸீ ।
ஸர்வதோமாம்ஶோ ப்ரஹ்மஜப: காயேநார்த்த்யமிதா ॥

ந விலம்பிதவ்யஸ்மம் ஸர்வாஸ்வக்ருதஸிஞ்சிதம் ।
அஸம்வ்யாதம் ஸமாஹாஜ்ஞா ஜபம் காமார்த்திவக்ஷண: ॥

நித்யாதிகர்மஹோமாதேம் ஜபம் க்ருத்வா நிவேதயேத் ।
ஸாதக: ஸாயுஜ்யஸித்த்யர்த்தம் விராமயேதயோ ஜந: ॥ ௬௰

மாஹாத்ம்யாதேவ மந்த்ரஸ்யேவைவ காமஶமாதிஸித்தயே ।
ஓம் குஹ்யாதிகுஹ்யகோப்த்ரீ த்வம் க்ருஹாணாஸ்மத்க்ருதம்
ஜபம் ॥

[illegible] 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂𑌶 ।
[illegible] 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 [illegible] ॥

[illegible] ।
𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌚𑌮𑍍𑌯𑌾𑌚𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌤𑌃 ।

[illegible] ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

ஶ்லோகம் - ௫௰௭½ ஆக ஶ்லோகம் - ௧௦௧௫

உ

சிவமயம்

4-வது அர்ச்சனுவிதிபடல சந்திரிகை.

— :: —

அதன் பிறகு மோக்ஷ பலனைத் தருவதாகிய சிவபூஜா விதியைச் சொல்லப்போகின்றேன். அந்தச் சிவபூஜா விதான மானது பரார்த்த மெனவும் ஸ்வார்த்த மெனவும் இருவகையாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக் கின்றது.

தீக்ஷையின் முடிவில் ஆசாரியனுற் கொடுக்கப்பட்ட சிவலிங் கத்திலாவது ம்ருத்லிங்க முதலான விடத்திலாவது பூஜிப்பது ஆன் மார்த்த மென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எந்தக் காரணத்தால் தனக்கிஷ்டமான பலனைத்தருமோ அந்தக் காரணத்தால் ஆன் மார்த்த மென்று சொல்லப் படுகிறது.

உத்தமஜாதி சங்கரஜாதி வசிக்கும் ஊர் பட்டணம் முதலான விடங்களிலாவது, ஆற்றங்கரை மலை அறுபத்தெட்டு மஹாக்ஷேத்ரங் களிலாவது, மனதுக்கு ரம்யமான வேறு இடத்திலாவது, தானே யுற்பவித்தது தேவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது பாணலிங்கம் இருடிகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கம் இவைகளோடு கூடிய சிவாலயத் திலும், மனிதர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்திலும் பரார்த்த பூஜையானது ஸ்மரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பரார்த்த பூஜாபலன்.

பரார்த்த பூஜையானது அரசனுக்கு ஆயுள் ரோகமின்மை சத்ருஜயம் சம்பத்து இவைகளின் விருத்திக்காகவும் கிராம முதலியவைகளின் விசேஷ விருத்திக்காகவும் செய்தல் வேண்டும். பரார்த்தபூஜை சிவத்விஜர்களே செய்தல் வேண்டும். எப்பொழுதும் மிகுந்த தர்மிஷ்டரான ஆதிசைவ ப்ராம்மணர் ப்ராம்மணருக்குச் சிறந்தவரென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் காரணத்தால் சிவத் விஜர்களாலேயே பரார்த்தபூஜை அவசியம் செய்யத் தக்கது.

இதரால் பரார்த்தபூஜை செய்வதாற் பீடை.

மற்றவர்களோ வெனில், ஆன்மார்த்தத்தைப் பார்க்கினும் வேருகிய பரார்த்தத்தைச் செய்வார்களாகில் செய்கிறவர்கட்குக்

கெடுதலுண்டாகும். யாதொருவர் சிவசிருஷ்டியின்றி நான்முகனுடைய முகத்திலிருந்து உண்டானுர்களோ அவர்கள் சாதாரண வைதிகர்கள்; அவர்கட்கு பரார்த்த பூஜையில் அதிகாரமில்லை. அவிவேகத்தாற் செய்வார்களாகில் அரசனுக்கும் ராஜ்யத்திற்கும் அழிவுண்டாகும். சாதாரணர்களாகிய யாதொரு பிராமணர்கள் கூலிக்காகப் பரமசிவத்தைப் பூஜிப்பாராகில் ஆறுமாதத்திற்குள் யாவும் கெடும்; ஆகையாலவர்களை பரார்த்த பூஜாவிதியில் பரித்யாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சிவத்விஜர்களின் பரார்த்தபூஜா விசேஷம்.

சிவதீக்ஷையினுல் ஆசாரியாபிஷேகஞ் செய்துக் கொள்ளப் பட்டவராயும் சிவஞானவானுயு மிருக்கிற முன்கூறிய சிவசிருஷ்டியிலகப்பட்ட சிவத்விஜருக்குச் சிவாக்ஞையின் ஸ்வாதீனத்தால் பரார்த்தபூஜை குற்றத்தை யடையாது.

சிவலிங்கபூஜா பலாபலம்.

அக்நிபூஜை வேதங்கள் மிகுந்த தக்ஷிணையுள்ள யாகங்கள் இவைகளெல்லாம் சிவலிங்க பூஜையினுடைய கோடியிலோர்பங்கேனும் சமமாக மாட்டாது. ஷாட்குண்ய பரிபூரணரான சிவபெருமான், ஜநந மடைந்த எந்த ஆனமத்ரோகியால் பூஜிக்கப்படவில்லையோ அவன் இந்தத் துக்கக்கடலாகிய சம்சாரத்தில் வெகுகாலஞ் சஞ்சரிக்கின்றவனுவான்.

பிராணனை விடல் சிரசை யறுத்தல் முதலியவற்றில் துணிபுடையானேனும் ஷாட்குண்ணிய பரிபூரணனுன சிவபிரானைப் பூஜியாமல் புசித்தற்குத் துணிபிலனுதல் வேண்டும். முயற்சியாலிவ்வாறறிந்து சதாசிவமூர்த்தியானவர் பூஜிக்கத்தக்கவர்.

சிவபூஜாரம்பம் - திரிவித விக்ன நிவாரணம்.

முழந்தாள் வரையில் பாதங்களையும் மணிகட்டு வரையில் இரு கரத்தையும் அலம்பி பிறகு சிவாநுக்ரஹத்தால் மூவ்வித இடையூறுகளையும் போக்கல் வேண்டும். அம் மூவித இடையூறுவன - ஸ்வர்கத்திலுண்டானவை, ஆகாயத்திலுண்டானவை, பூமியிலிருப்பவை.

சிவாநுக்ரஹத்தால் தேவலோகத்திடையூறுகளை ஞான திருஷ்டியாலும், ஆகாயத் திடையூறுகளைந் புஷ்பத்தைப் போடுவதாலும், பூமியிலுண்டா மிடையூறுகளை மும்முறை குதிகாலைத் தட்டுவதாலும் விலக்குதல் வேண்டும்.

சிவலிங்க திருஷ்டி விசேஷம்.

மேற்குமுக சிவலிங்கம் மிகவும் சிறந்தது. அஃது இல்லையேல் கிழக்குமுக சிவலிங்கம். தெற்கு வடக்கு முகமுள்ள சிவலிங்கம் புத்திமான்களால் சித்தி விஷயத்தில் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. அவ்வாறன்றிச் சாந்திகரும முதலானதில் வடக்குமுக லிங்கம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நிஷ்கள மூர்த்தியாகிய லிங்கத்திற்கு ஒரு த்வார முள்ள ஆலயத்தி லிவ்வித ஏற்பாடு. மேரு முதலிய நாலு த்வாரத்தை யுடைய ஆலயத்திலும், நான்கு முகத்தையுடைய லிங்கத்தின் விஷயத்திலும் நான்குத்வாரம் செய்யத்தக்கது. நான்கு த்வாரமுள்ள இடத்தில் இவ்வேற்பாடில்லை. எந்த திக்கில் வழியானதிருக்குமோ அதைக் கிழக்காகக் கொள்ளவேண்டும். இலிங்கத்திற் கெதிரான த்வாரமெதுவோ அது கிழக்காகவும், அவ்விடத்தில் தத்புருஷ முகமானது மேல்முகமாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

பிராகார விசேஷம்.

பலிபீடம் ருஷபம் சூலம் இவை அந்த லிங்கத்தின் முகத்திற்கெதிராக யிருத்தல் வேண்டும். மேல்பாகத்தில் கணபதியையும் ஸரஸ்வதியையும், வலது பக்கத்தில் கங்கையையும் நந்தியையும், இடது கையடியில் யமுநாநதியையும் மஹாகாளரையும் பூஜிக்க வேண்டும். த்வாரங்களுடைய நான்கு முகத்தினும் நந்தி மாகாளர்கள் பிருங்கி விக்நேச்வரர் ருஷபம் ஷண்முகர் தேவி சண்டீசர் இவர்கள் இருபக்கங்களிலு மிருத்தல் வேண்டும்.

முறையே இவர்கள், உருவத்தையும் அவயவத்தின் பிரிவுகளையும் பாவனை செய்து நமோந்தங்களாகிய ஹ்ருதயாதி மந்திரங்களாலேயும் சந்தன புஷ்ப முதலானவைகளாலேயும் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள்.

பூஜாமண்டப ப்ரவேசம்.

ஆசாரியர் சாமாந்ய அர்க்யத்தைக் கொடுத்துப் பிறகு வலது பாரிசத்தை அடைந்தவராய் வலது பாதத்தால் முன்னே மித்துச் சிவபூஜா மண்டபத்தை யடைதல் வேண்டும்.

கலசஸ்தாபனம்.

புத்திமான் விக்னங்களைப் போக்குவதற்காக அத்திக்கிளையில் கத்தியை வைத்து "வாஸ்தோஷ்பதே ப்ரம்ஹணஹ" என்னு மந்திரத்தால் பிரமனைப் பூஜித்து சிவலிங்கத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து மஹேச்வரரைப் பக்தியினுல் தோத்திரஞ் செய்து பரிசாரர்

களாற் கொண்டுவரப்பட்ட சமஸ்த சந்தன புஷ்ப சிவபூஜாதி திரவியங்களின் குவைகளைப் பார்த்துக் கலசங்களை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

ஞான திருஷ்டியால் பார்க்கப் பட்டவைகளாயும், அஸ்திர மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷிக்கப் பட்டவைகளாயும், தட்டிப் பார்க்கப் பட்டவைகளாயும், ப்ரோக்ஷிக்கப்பட்டவைகளாயும், நன்ருகத் தலையகன்றவைகளாயும், ஓட்டையில்லாதனவாயும், மிகவும் கெட்டியாயும் இருக்கிற கலசங்களை க்ரஹித்துக் கொண்டு வெளியில் ஜலத்திற்குப் போக வேண்டும். சாத்திர விதிப்படி உம்மை நான் பூஜிக்கிறேனென்று ப்ரார்த்தித்து சிவ தீர்த்தத்தை யடைந்து ஆறங்க மந்திரங்களினுல் மந்திரித்துக் கலசங்களையும் ஈரவஸ்திரத்தையும் அஸ்த்ர மந்திரத்தா லலம்பிச் சோதித்து ருத்ர காயத்ரியாலும் இருதய மந்திரத்தாலும் வஸ்திரத்தால் வடிகட்டின ஜலத்தினுல் நிறைத்துப் பிறகு அந்த வஸ்திரத்தினுல் துடைக்கப்பட்டவைகளாயும், இரட்டைநூற் சுற்றப்பட்டவைகளாயும் ஜலம் நிறைந்த அந்தக் கலசங்களை ஆசாரியர் கிரஹித்துக் கொண்டு கர்ப்ப கிரஹத்தின் மூன்ருவது மண்டபத்திலாவது ஒவ்வொரு கையாலுமடைவிப்பிக்க வேண்டும்.

தெரிந்தவன் தொடைகளிலும் த்வாரத்தி னிருபக்கமுள்ள கிளை முதலானவைகளிலும் கலசங்கள் படாமலும், பூமியில் ஜலம் சிதருமலும் ஸ்தாபிதம் செய்யவேண்டும்.

மெழுகின பூமியில் தர்ப்பை புஷ்ப முதலானவை பரப்பி இருதய மந்திரத்தால் எட்டு வித்யேச்வர கலசங்களை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

ஒன்று, இரண்டு, ஏழு, இருபத்தைந்து, ஐம்பது இவைகளையாவது ஸ்தாபித்தல் வேண்டும் அல்லது கலசங்களின் விகார சங்கியையினுலாவது இரட்டித்த சங்கியையினுலாவது ஸ்நபநகலச விதிப்படியாவது கலசங்களை ஸ்தாபித்துப் பிறகு நித்யாபிஷேக விதியைச் செய்ய வேண்டும்.

பஞ்சசுத்தி.

முதலாவது ஆன்மசுத்தி, இரண்டாவது ஸ்தானசுத்தி, மூன்ருவது திரவியசுத்தி, நான்காவது மந்திரசுத்தி, ஐந்தாவது லிங்கசுத்தி. இவ்விதமாய் ஐந்து சுத்திகள் கூறப்படுகின்றன.

ஆசநம்.

விவேகியானவன் சுத்தி செய்யப்பட்டும் மெழுகப்பட்டுமிருக்கிற வீட்டிலாவது வேறிடத்திலாவது ருஷியாசநமாகிய தர்ப்பாசனமாவது, மான்தோலாவது இஷ்டம்போலாசன மிட்டுச் சரீரத்தை

நேராக வைத்து வடக்கு முகமாக இருத்தல் வேண்டும். அதன்பிறகு சந்தனத்தால் பூசப்பட்ட கைகளை அஸ்திர மந்திரத்தால் சோதித்தல் வேண்டும்.

அம்ருதீகரணம்.

புறங்கைகளையும் உள்ளங் கைகளையும் ஒன்றுக்கொன்று தொட்டு மூலமந்திரத்தால் அமிருதீகரணஞ் செய்து வௌஷட்டை முடிவாயுடைய மந்திரத்தால் சத்தி சிவத்தினுடைய வித்யா சரீரத்தை தியானித்து, உத்தமமாயும் சத்தி தத்துவத்தின் முடிவிலு மிருக்கிற சிவத்தை மூலமந்திரத்தால் ஆவாஹித்துப் பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரங்களையும் அங்கமந்திரங்களையும் அதிற் பதியவைத்தல் வேண்டும்.

சிருஷ்டி சம்ஹார கரந்யாச விபரம்.

கிரஹஸ்தன் கரநியாசத்தை சிருஷ்டிக் கிரமத்தினுலும் வானப்பிரஸ்தன் சங்கார நியாசத்தாலும் செய்தல் வேண்டும். பெருவிரல் முதல் சுண்டுவிரல் வரை ஈசான மந்திர முதல் சத்தியோஜாதமீருக சிருஷ்டி ந்யாசம் சொல்லப்படுகிறது. சுண்டுவிரல் முதற் பெருவிரல்வரை சத்தியோஜாத முதல் ஈசான மந்திர முடிவாக சங்கார ந்யாசம் சொல்லப்படுகிறது. உலகத்தின் சிருஷ்டி சங்காரக் கிரமமே கரந்யாசமாகிய இவ்விடத்துங் கொள்ளக் கிரமம்.

அங்கந்யாசம் செய்யவேண்டிய முறைமை.

நேத்திர மந்திரத்தை உள்ளங்கையில் ந்யாசஞ் செய்து பிறகு அங்கமந்திரங்களைப் பதிதல் வேண்டும். பெருவிரல் முதற் சுண்டுவிரல் வரை சுண்டு விரல் முதற் பெருவிரல் வரை சுட்டு விரலினுற் பெருவிரலிலும், பெருவிரலினுற் சமஸ்த விரல்களிலும் பதிதல் வேண்டும். புத்திமான் சுட்டுவிரல் முடிவாய் ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும். சுட்டு விரலினுற் சிரசை நியாசம் செய்தல் வேண்டும். அப்படியில்லாவிடினும் அஸ்திரம், கவசம், சிகா, சிரஸ், ஹ்ருதயம் என்கிற மந்திரங்களைப் பெருவிரல் முதலாக விரல்களிற் பதிதல் வேண்டும். சிருஷ்டி மார்க்கத்திற் ப்ரதிலோமமாய்ப் பதியவைத்தலும் முக்தி காமிகளுக்குச் சங்கார ந்யாசமுமாகும். சிரசு முதலானது சிருஷ்டியும், பாதமுதலானது சங்காரமுமாகும்.

அஷ்ட வித்யேச்வரர்களின் பீஜங்களைப் பெருவிரல் முதல் விட்டும் பதிவித்தல் வேண்டும். பாவிப்பதால் அம்ருதீகரணஞ் செய்து, கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனம் செய்தல் வேண்டும்.

கரந்யாச விசேஷம்.

இவ்வாறு சிகீகரணம் செய்யப்பட்ட விருகரங்கள் சமஸ்த கர்மங்களிற் சாமர்த்திய முள்ளதாக ஆகும். சகளீகரணத்திலும் சந்த்யாகாலத்திலும் ஆசமனத்திலும் அவ்வாறே அந்தக் கர்மத்தின் விசேஷ விதிகளிலும் கரந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

சிவத்யானம்.

மனிதன் தேஹத்தில் வியாபாரித்த மனதைச் சங்கார முத்திரையால் தகைந்து ஹ்ருதயகமல குஹையை ஆதாரமாக வுடைய பரம சிவத்தினிடத்திலாவது, பரிசுத்தமாகிய சிதாகாசத்திலாவது, குடிலே வ்யாபினி, தந்வி, சமநா, உன்மனு என்னும் ஐந்து சத்திகள் முறையே இருதயம், கண்டம், தாடை, புருவம், நெற்றி என்னும் ஐந்திடங்களைத் தனைந்து கொண்டிருக்கவும் அவைகளின் மேல் யாதொரு ப்ரம்மரந்திரத்தி லிருக்கிற சத்தியி னிடத்திலாவது சேர்ப்பித்தல் வேண்டும்.

முதலில் த்யானத்தைச் செய்து பிறகு தேஹத்லைதத் தஹித்து போககர்மங்களின் ரக்ஷா நிமித்தம் ஆசாரியர்களால் மீட்டும் தேஹத்தைக் கற்பித்தல் வேண்டும். ஞானக்நி சமஸ்த கர்மங்களையும் நிமிஷத்திற் பஸ்பமாகச் செய்யும், முக்தி கர்மத்தில் அந்தத் தேஹமானது சிவாஞ்ஞையின் சுவாதீனத்தால் வயமாவதில்லை.

சிகாக்ர த்வாதசாந்தத்தி லிருக்கிற உலகத்தினுடைய சிருஷ்டி லய போகாதிகளுக்குக் காரணமான த்ரோபாவகரி யென்னும் சிவத்தினுடைய சத்தியானது அவ்வாஞ்ஞையை நடத்தச் சித்தமாயிருக்கிறது.

எவ்விதம் அழுக்கோடு கூடின பொன் நெருப்பினுற் சோதிக்கபடுமோ அவ்விதமே இந்தப் புருஷனுனவன் நாசம செய்யப்பட்ட சமஸ்த குற்றங்களை யுடையவனுயும் மலரஹிதனுய் மிகுதியாகின்ருன். அவ்விதமே தாரண யோகத்தினுல் நாசஞ் செய்யப்பட்ட பாவங்களை யுடையவனுகவும் மலரஹிதனுகவும் அதிகாரத்தி னதீனத்தால் மீட்டுஞ் சரீரத்தை டைகின்ருன்.

யாதொரு புருஷன் தீக்ஷை செய்விக்கப்பட்டானே அவன் ப்ரத்யக்ஷமான ஜீவன் முத்தனுகச் சொல்லப்படுகிருன். பிறகு இவ்வாறு சித்தலயத்தைச் செய்து அதன் பிறகு தத்துவங்களைப் பாவனை செய்தல் வேண்டும்.

ஆன்மசுத்தி - கலாசோதனே.

ஒன்று மூன்று ஐந்து ஒன்பது இருபத்தைந்து முப்பத்தாறு என்கிற தத்வங்களில் தீக்ஷாவிதியில் யாது சொல்லப்பட்டதோ அது

போல் இவ்விடத்திலும் செய்தல் வேண்டும். பஞ்சதக்வத்தின் முறையாக தேஹ சுத்தியின் பொருட்டுச் சோதிப்பதைச் சொல்லப் போகின்றேன்.

நிவிர்த்தி, ப்ரதிஷ்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியாதீதம் எனக் கலைகளிருக்கின்றன, அந்தக் கலைகளாலேயே ஸமஸ்த வுலகங்களும் வ்யாபரிக்கப்பட்டன. இவ்விஷயத்தில் மந்திரங்களும் பதங்களும் வர்ணங்களினுல் வ்யாபரிக்கப்பட்டன, வர்ணங்கள் உலகங்களால் வ்யாபரிக்கப்பட்டன, உலகங்கள் தத்வங்களால் வ்யாபரிக்கப்பட்டன, தத்வங்கள் கலைகளால் வ்யாபரிக்கப்பட்டன, இந்தக் கலா சோதனு விஷயத்தில் இருபத்தைந்து மார்க்கங்களாற் கற்பிக்கப்பட்ட கலைகள் இவ்வாறு முறையாக யோஜித்துச் சோதிக்கத்தக்கன.

மந்திரம் மந்திரதேவதை முதலானவைகளாலேயும் வர்ணத்தின் அடையாளம் உருவம் குணம் இவைகளாலேயும் விரலின் கணுக்கடோறும் ப்ராணுயாமத்தோடு கூடின யாதொரு த்யானமோ அதுவே இந்த விஷயத்தில் விஷத்தைப் போக்குவதுபோல் தாரணையாகச் சொல்லப்பட்டது.

அடியிற் கூறியவண்ணம் (தாரணை) தரிக்க.

பூதம்	ப்ருதுவி	அப்பு	தேயு	வாயு	ஆகாயம்
உருவம்	நாற்கோணம்	மூன்ரும் பிறை வட்டம்	முக்கோணம	அறுகோணம்	வட்டம்
நிறம்	பொன்மை	வெண்மை	சிவப்பு	கறுப்பு	புகை
குறி	வஜ்ரம்	தாமரைப் பூ	ஏழுசிகை	ஆறு புள்ளி	அடையாள மில்லை
பீஜம்	ல	வ	ர	ய	ஹ
தெய்வம்	பிரம்மா	விஷ்ணு	ருத்ரர்	மஹேச்வரர்	சதாசிவர்
மந்த்ரம்	சத்யோஜாதம்	வாமதேவம்	அகோரம்	தத்புருஷம்	ஈசாநம்
அங்கம்	ஹ்ருதயம்	சிரசு	சிகை	கவசம்	அஸ்த்ரம்
கலை	நிவிர்த்தி	ப்ரதிஷ்டை	வித்தை	சாந்தி	சாந்தியாதீதம்
உத்காதம்	ஹ்லாம்-5	ஹ்வீம்-4	ஹ்ரூம்-3	ஹ்யைம்-2	ஹௌம்-1

ப்ருதிவிதத்வம் - ஹ்ருதயஸ்தானம், அப்புதத்வம் - கண்டம், தேயுதத்வம் - இரண்டுகபோலங்கள், வாயுதத்வம - புருவநடு, ஆகாசதத்வம் - பிமரந்திரம். இதுவன்றி வேறுமதம். ப்ருதிவி - முழங்கால் வரை, அப்பு - நாபி வரை, தேயு - கண்டம் வரை, வாயு - முகம் வரை, ஆகாசம் - முகத்திற்குமேல்.

(இடம்)	(அக்ஷரம்)	(ருத்திரர்)	(ருத்ரி)
கீழ்ப்பற்கள்	ஓம் ஔம்	அநுக்ரஹேசாய	உல்காமுக்யை நம:
சிரசு	ஓம் அம்	க்ரூராய	ஸ்ரீமுக்யை நம:
முகம்	ஓம் அ:	மஹாஸேநாய	வித்யாக்யை நம:

இதுவரை உயிரெழுத்துக்களின் ந்யாசம்.

வலதுகை	ஓம் கம்	க்ரோதீசாய	மஹாகாள்யை நம:
வலது முழங்கை	,, கம்	சண்டேசாய	சரஸ்வத்யை நம:
வலது மணிக்கட்டு	,, கம்	பஞ்சாந்தகாய	சர்வசித்திகௌர்யை நம:
வலது உள்ளங்கை	,, கம்	சிவோத்தமாய	த்ரைலோக்ய வந்த்யாயை நம:
வலதுகை நுனி	,, ஙம்	ஏகருத்ராய	மந்த்ரசத்யை நம:
இடதுகை	,, சம்	கூர்மாய	ஆத்மசக்த்யை நம:
இடது முழங்கை	,, ஛ம்	ஏகநேத்ராய	பூதமாத்ரே நம:
இடது மணிக்கட்டு	,, ஜம்	சதுர்முகாய	லம்போதர்யை நம:
இடது உள்ளங்கை	,, ஜ஼ம்	அஜேசாய	த்ராவிண்யை நம:
இடதுகைநுனி	,, ஞம்	சந்த்ராய	நகர்யை நம:
வலது தொடை	,, டம்	ஸ்ரோமேசாய	கேசர்யை ஈமழ்
வலது முழங்கால்	,, ஠ம்	லாங்கலிநே	மஞ்ஜர்யை நம:
வலது கணுக்கால் முட்டி	,, ஡ம்	தாருகாய	ரூபிண்யை நம:
வலது பாதம்	,, ஢ம்	அர்த்தநாரீச்வராய	வீராயை நம:
வலது உள்ளங்கால்	,, ணம்	உமாகாந்தாய	காதிர்யை நம:
இடது தொடையடி	,, தம்	ஷடிசாய	பூதாயை நம:
இடது முழங்கால்	,, யம்	டிண்டிநே	பத்ரகாள்யை நம:
இடது கணுக்கால் முனை	,, ஒம்	அத்ரயே	கோமத்யை நம:
இடது பாதம்	,, யம்	ஈசாநாய	சங்கிந்யை நம:
இடது உள்ளங்கால் நுனி	,, நம்	மேஷாய	கர்ஜின்யை நம:
வலது பார்சம்	,, பம்	லோஹிதாய	காளராத்ரியை நம:
இடது பார்சம்	,, ஃபம்	சிகிநே	குப்ஜிந்யை நம:
புட்டம்	,, பம்	ஜலகண்டாய	காமிந்யை நம:
நாபி	, ஭ம்	த்வி .ண்டாய	வஜ்ராயை நம:
ஹ்ருதயம்	,, மம்	மஹாகாளாய	ஜயாயை நம:
த்வக்கு	,, யம்	த்வகாத்மனே பாலிநே	சுமுகேச்வர்யை நம:

ரக்தம்	ஓம் ரம்	ரக்தாத்மனே புஜங்காய	ரேவத்யை நம:
மாம்சபிண்டம்	ஓம் லம்	வசாத்மனே பிநாகிநே	மாதவ்யை நம:
கொழுப்பு	ஓம் வம்	மேதோமயாய கட்கீசாய	வாருண்யை நம:
எலும்பு	ஓம் ஶம்	அஸ்தியாத்மனே பேகாய	வாயவ்யை நம:
மஜ்ஜை	ஓம் ஷம்	மஜ்ஜாத்மனே ஸ்வேதாய	ரக்ஷோபதாரிண்யை நம:
ரேதசு	ஓம் ஸம்	சுக்லாத்மனே ப்ருகவே	ஸஹஜாயை நம:
ப்ராணன்	ஓம் ஹம்	ப்ராணாத்மனே லகுளீசாய	லக்ஷ்யை நம:
லிங்கத்தடி	ஓம் ளம்	லிங்காத்மனே தமோரூபாய	வியாபிந்யை நம:
லிங்கநுனி	ஓம் க்ஷம்	க்ரோதாத்மனே வர்த்தகாய	மாயாயை நம:

இவை மெய்யெழுத்துக்களின் ந்யாசம்.

இவ்வாறு ஹ்ருதயம் முதலான ஸ்தானங்களை யடைந்திருக்கிற வர்ணங்களால் மாத்ருகாவயவங்களைக் கற்பித்தல் வேண்டும்.

ப்ரணவத்தையும் ஹம்ஸம் என்பதை ஆதியிலும் ஐம் என்பதை நடுவிலும் ஶம் என்பதை அந்தத்திலும் ந்யாசிக்க.

ஷடங்கம்.

ஓ ருஷீச்வரர்களே! மாத்ருகை ஸ்தனம் இரண்டுகண்கள் சிரசு ஹ்ருதயம் முதலாகிய ஜாதிகளோடு கூடினது. இதை ஷடங்கமென்று சொல்லப்படும்.

முதலிற் கூறிய ப்ரணவம் நடுவிற் கூறிய அக்ஷரம் இவைகளைச் சேர்த்துச்சரிக்கத் தக்கது. அல்லாவிடில் தனியே ப்ரணவமாவது அல்லது தனியே அக்ஷரமாவது சேர்க்கவேண்டும். இவைகளின் லோபம் கீலகமென்று நினைக்கப்படுகிறது. சஞ்சரிக்கிற யாதொரு அந்த மந்த்ரதேவதையின் ரூபத்தை யெழுதுவனோ அவன் கீலகத்தைச் சேர்த்தாவது லோபிக்கச் செய்தாவது உச்சரித்தல் வேண்டும். சமஸ்த மந்திரங்களை யுச்சரிப்பதில் அந்த அக்ஷரம் சேர்ப்பதினாலும் யுக்தியினாலும் மற்றிவைகளின் சித்தியின் பொருட்டுக் கீலகத்தை ஜபித்தல் வேண்டும்.

இந்த சமஸ்தமாகிய இருதயம், சிரோ, சிகா, கவச, நேத்ர, அஸ்த்ரம் என்னும் ஆறு மந்திரங்களையும் முறைதவறுமற் கீலக ப்ரயோகத்தினுல் அறிந்து அநுஷ்டித்தல் வேண்டும்.

கீலகம்—நம:, ஸ்வாஹா, வஷட், ஹூம், வௌஷட், பட் என்ற ஜாதிகள்.

இவ்வாறறிந்து அக்ஷர ந்யாசத்தைச் செய்து பிறகு தத்வங்களென்பதையும் ந்யாசிக்க.

தத்வ ந்யாசம்.

சந்த்ர பிம்பத்திற்குச் சமமாகிய நாதத்திலும் புருவ மத்தியிலும் தாலுவின் ரந்த்ரத்திலும் கண்டம் இருதயம் நாபி இவ்விடங்களிலும் சாச்வத ஸ்தாநத்திலும் மூலஸ்தாநத்திலும் சாத்திரப்படி கண்டத்திலுச்சரிக்கப்பட்ட மந்திரத்தையே ந்யாசம் செய்க.

நாபியிலும் ஹ்ருதயத்திலும் நெற்றியிலும் மௌனயோடு கூடிய த்ரியாக்ஷரத்தை ந்யாசம் செய்க.

பிறகு வ்யோம வ்யாபினி மந்திரத்தைச் சிரசுமுதற் காற்பெருவிரல் அளவாய் ந்யாசம் செய்க,

இவ்வாறு திவ்ய தேஹத்தில் மந்த்ர சமூகத்தை யடைந்தவனுய் முறையாகப் பூஜை ஹோம சமாதிகளுக்கு இடங்களைச் செய்தல் வேண்டும்.

பூஜை ஹோம சமாதி.

பூஜை ஹ்ருதயத்திற் செய்யத் தக்கது. ஹோமம் நாபியிற் செய்யத் தக்கது. சமாதி புருவமத்ய மாகிய லலாடத்திற் செய்யத் தக்கது.

சமாதி எங்கும் வ்யாபகராயும் வரத்தைக் கொடுப்பவராயும் இருக்கிற ஈச்வரனை த்யானித்தல்.

ஈச்வரனை ஆவாகிப்பதற்குத் தகுதியாகிய ஹ்ருதயத்தில் இடத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்விடத்திற் கூறும் ஏற்பாட்டின் வண்ணம் ஆசநமமைத்தல் வேண்டும்.

சந்தன முதலாகியதால் தேவனை ஆவாஹித்து மாநசமாய்ச் சிவத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

ஸ்வபாவமா யுண்டான நாபிகுண்டத்தில் உயர்ந்த அம்ருதங்களால் ஓமித்து திருப்தி செய்தல் வேண்டும்.

அடக்கப்பட்ட அபானவாயுவின் தொழிலினுல் இயற்கையாயிருக்கிற நெருப்பைச் சோபிக்கச் செய்து சிவஸ்தானமாகிய புருவ மத்தியில் படிகம் போன்ற நிறமுடையதும் மிகுந்த காந்தி யுடையதுமான சிவலிங்கத்தை த்யானித்து, அந்த லிங்கத்தில் மனமொருமித்தவனுய் அதன் மத்தியில் இருக்கிற பரமசிவத்தை த்யானித்து இடை நாடியில் வாயுவைப் பூரித்தல் பூஜையாகும்.

பிங்கலை நாடியில் ஞாநாமிருதத்தை ஓமம் செய்தல் வேண்டும். மூலாதாரத்தில் ப்ராணவாயுவை ப்ரவேசிப்பித்து மூலகுண்டலினியோடு முடிச்சைப் பிகிந்து கும்பித்து தேவநாடியில் பூரித்து கோதண்டத்தில் (புருவமத்தியில்) த்யாநத்தை அப்யாசிக்க.

அவ்வாறன்றி ஆசையான் மிகுந்த மானத யாகத்தைச் செய்வானுகில் சிவதத்வ முதற் பூமி தத்வம் வரையுள்ள தத்வக் கூட்டங்களின் ஸ்வரூபத்தை யுடைய தனது தேகத்தை த்யானித்து அவ்விடத்துள்ள மூன்று பக்ஷங்களையுஞ் செய்தல் வேண்டும். ஆசனம் மூர்த்தி சம்பு வென்னும் மூன்று பக்ஷத்தையும் அவ்வாறே மூன்று பக்ஷத்தின் ஸ்தாநத்தை யடைந்திருக்கிற நான்குவித தத்வ சமூகங்களையும் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

மிகவும் விஸ்தாரமாகிய இந்தத் தேகத்திற் சிவசத்தியால் பத்மாசநத்தைச் செய்து அஷ்ட வித்தியேசுரர்களையும் சரீரமாகச் செய்து சிவத்தை ஆவாஹனஞ் செய்து கர்ணிகையிற் பஞ்சப்ரம அங்கமந்திரங்களாற் சூழப்பட்டவராயும் ப்ரமத கணேசுரர்களாலும் திக்பாலகர்களாலும் வஜ்ர மந்திரத்தை முன்பாகவுடைய அஸ்த்ர மந்திரங்களாலும் சூழப்பட்டவராயும் வுள்ள மஹாதேவரைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

இருபத்தேழு அல்லது மூன்று அல்லது ஓராவரணத்தாளாவது சத்தியைத் தவறுமற் பூஜித்தல் வேண்டும்.

மானதமா யியற்றிய வீட்டில் மானத கற்பித வவயவங்களால் மானதமாய்ப் பாவித்து பரமசிவத்தைச் சதா பூஜை செய்தல் வேண்டும்.

காருட மந்திரத்தை த்யாநிப்பவ னெவ்வாறு பெரிதாகிய விஷ பீடா நிவாரண பலனை யடைகின்ருனே அவ்வாறே இந்தச் சிவத்தியான விஷயத்தில் தன்னு லிச்சிக்கும் பலனைப் பெறுவான்.

ப்ராணவாயுவின் விருத்தியால் பூஜையைச் செய்வதெவ்வாறே அவ்வாறே முக்யமாகிய ஆவ்ருத்தி தோறும் வாயுவை வெளியிடல் வேண்டும்.

சத்திகளால் பஞ்ச ப்ரம்ம மந்திரங்களையும் சிவாங்கத்தையும் சிவமூர்த்தியையும் மஹேசுரர் சதாசிவர் சிவரென்னு மவரையும் பூஜித்துப் பிறகு ரேசகம் செய்க. அஷ்ட வித்யேசுரர், ப்ரமத கணேசுரர், லோகபாலகர், அஸ்திர தேவர்கள் ஆவரணங்களிலும் பிறகு ருத்ராவரணங்களிலும் ரேசகம் செய்க. மறுபடியும் ஆவரணத் தைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

இடை பிங்கலை நாடிகளின் முகத்தால் வீண் சிரம முண்டாகும். சூரிய சந்திர நாடிகள் கெடின் பூஜையானது இஷ்ட சித்தியைத் தரும்.

சுஷும்னை நாடியின் நடுவே யடைந்திருக்கிற ப்ராணனிடத் தில் சமஸ்த தேவர்களையும் பூஜித்தல் வேண்டும். அவ்வாறன்றி அறுகுணமுள்ள தேகத்தின் பொருட்டாவது, அதன் பிறகு சத்தி சரீரத்தை யுடைத்தாகிய ஆசிரியர் ப்ருதிவிதத்துவ முதலான எட்டு வித புஷ்பங்களாகிய தத்வ சமூகங்களைச் சமர்ப்பித்தல் வேண்டு மென்பது. பூமிதத்வம் - கந்தமாகும், ஜலதத்வம் - அபிஷேகமும் தாகத்திற்குத் தீர்த்தமும் நைவேத்தியமு மாகும், தேயு தத்வம்-தீபங் களின் வரிசை, வாயுதத்வம் - விசிறி முதலாயின, ஆகாயம்-இதிலுற் பவித்த சப்தம் பாட்டு முதலாயின.

இவ்வாறு வேறு தத்வங்களையும் யுக்திக்குத் தக்கபடி நிவேதித் துச் சிவத்தினுற் சொல்லப்பட்டது போல் த்யாநிக்கில் த்வந்த்வ ரஹிதனுய் மோக்ஷத்தை அடைகின்றுன்.

இவ்வாறு ஆன்ம சுத்தியைச் செய்து பிறகு ஸ்தான சுத்தி யைச் செய்தல் வேண்டும்.

பூசுத்தி.

தாளமுத்திரையைச் செய்து அஸ்த்ர மந்திரத்தால் ப்ராகா ரத்தை ஸ்மரித்தல் வேண்டும், அதற்கு வெளியிற் கவசமந்திரத்தி னுலேயே தாப்பானை த்யாநித்து அதற்கு வெளியில் விக்கினத்தைப் போக்குவதற்காக அஸ்திர மந்திர சமூகத்தை ந்யாசம் செய்ய வேண்டும்.

திரவிய சுத்தி.

பிறகு ஆகாயத்தின் ஸ்தானத்தை த்யாநித்து திரவியங்களின் சுத்தியைச் செய்தல் வேண்டும். அதன் பிறகு அஸ்த்ர மந்திரத்தால் கந்தோதக பாத்திரத்தில் ஜலத்தைப் பூரித்து அந்தத் தீர்த்தத்தால் சுத்திக்காக அஸ்த்ர மந்திரத்தை யுச்சரித்து ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும். அர்க்ய பாத்திரம் சங்கு பாத்ய ஆசமன பாத்திரம் உபயோகமுள்ள

வேறு பாத்திரங்கள் என்பவைகளை அஸ்த்ர மந்திரத்தால் அலம்பல் வேண்டும். அதன் பிறகு இருதய மந்திரத்தால் பார்த்துக் கவசமந்தி ரத்தால் அவகுண்டனஞ் செய்தல் வேண்டும். பொன், வெள்ளி, செம்பு, நாரிகேளம், சங்கு, முருக்கு தாமரை இலைகளாற் செய்தது, மரப்பாத்திரம். மண்பாத்திரம், வேறு யந்திரம் முதலானவைகளிற் செய்த பாத்திரம் சிவ பூஜையிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பிறகு (சந்தன) தீர்த்த பாத்திரத்தில் அஸ்த்ர மந்திரத்தினுல் ஜலத்தைப் பூரித்துப் பரிசாரகர்களாற் கொண்டுவரப்பட்ட சந்தன புஷ்ப முதலான யாவற்றையும் புண்யாஹவாசநம் செய்து, இருதய மந்திரத்தால் புரோக்ஷித்தல் வேண்டும்.

பாத்யபாத்ர ஜலம்.

பாத்திய பாத்திரத்தை யலம்பி சந்தன வாசனை ஜலத்தினுல் நிறைத்தல் வேண்டும். வெட்டி வேரும் சந்தனமும் பாத்யபாத்திரத் தில் சேர்க்க வேண்டும்.

ஆசமனபாத்ர ஜலம்.

அவ்வாறே ஆசமநத்திற்காக ஆசமன பாத்திரத்தை ஸ்தாபித் தல் வேண்டும். முப்பழம், கற்பூரம், கிள்ளுபத்ரம், கோஷ்டம் ஆச மன பாத்திரத்தில் ஹ்ருதய மந்திரத்தினுலேயே சேர்த்தல் வேண்டும்.

அர்க்யபாத்ர ஜலம்.

பிறகு அர்க்கிய பாத்திரத்தில் வேறு சந்தன தீர்த்தம் ந்யாசம் செய்ய வேண்டும். ஜலம், பால், தர்ப்பை நுனிகள், அரிசி, புஷ்பம், எள்ளு, கோதுமை, (வெண்) கடுகுகளோடு கூட எட்டங்கம் அர்க்கிய பாத்திரத்தில் சேர்க்கவேண்டு மென்று சொல்லப்பட்டது.

விசேஷார்க்கியத்தைச் செய்து அந்த அர்க்கிய பாத்திரத்தில் மந்திர சமூகங்களை ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும். அம்ருத மந்திரத் தினுல் பரமீகரித்துக் கவச மந்திரத்தினுல் மறைத்துப் பூஜை செய்தல் வேண்டும்.

அர்க்கியஜல ப்ரோக்ஷண விபரம்.

அந்த அர்க்ய ஜலத்தால், கவச மந்திரத்தால் தர்ப்பையோடு சந்தனத்தையும், புஷ்பத்தையும், தூபத்தையும், தீபத்தையும், அர்க்கி யத்தையும், நிவேதனத்தையும் புரோக்ஷித்தல் வேண்டும். தயிர், பால், நெய் முதலியவைகள் ஹ்ருதய மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷித்தல் வேண்டும். பூஜைக்காகச் சேர்க்கப்பட்ட த்ரவ்யத்தை வெவ்வேறாக மந்திரிக்க வேண்டும்.

ஏலம் வெட்டிவேர் முப்பழங்கள் சூடம் குங்குமப்பூ சந்தனம் அகில் பத்திரங்களும் வாசனையுள்ள புஷ்பங்களும் கூடின ஜலம் கிடைத்தற்குத்தக்கபடி பரமசிவத்தினுடைய அபிஷேக காரியத்தில் விதிக்கப்பட்டது.

இவ்விதியில் ஏழைகளால் முற்கூறிய திரவிய சமூகங்களில் யாதொன்று சேகரிக்கக் கூடியதோ அதனை க்ரஹித்தல் வேண்டும். புஷ்பங்களோடு கூடிய அர்க்ய ஜலத்தை அதன் சுத்திக்காக இருதய மந்திரத்தால் சகல ஸ்நாந கும்பங்களில் நிறைத்தல் வேண்டும்.

அவ்வாறன்றிச் சந்தனம் வஸ்த்ரம் பூஷணம் நைவேத்யம் புஷ்பம் இவைகளை ஹ்ருதயத்தில் பரிசுத்தமா யிருக்கிற அந்த ஸ்வ பாவமுடைய அங்க மந்திரங்களாலும் ஸத்யோஜாத வாமதேவ அகோர தற்புருஷ ஈசான மந்திரங்களாலும் அபிமந்திரித்து மிகுந் திருப்பதை த்ரவ்ய சுத்திக்காகக் காயத்திரியால் மந்திரித்தல் வேண்டும்.

பால் தயிர் நெய் தேன் சர்க்கரை சந்தனஜலம் இவைகளை ஸ்நாநத்திற்காக இருதய மந்திர முதலானவைகளாலாவது மந்திரித் தல் வேண்டும்.

சோதிக்கப்பட்டதாயும் மந்திரிக்கப்பட்டதாயு மிருக்கிற திரவி யங்களை முறையாக சந்தன முதலானவைகளாற் பூஜித்து அம்ருத மென்னும் பெயருள்ள முத்திரையால் அம்ருதீகரித்துப் பாவித்தல் வேண்டும்.

கிரமப்படி இவ்வாறாகிய த்ரவ்யங்களால் ஆன்மாவைப் பூஜித் தல் வேண்டும் சந்தனப் பொட்டிட்டுச் சிரசிற் புஷ்பத்தை வைத்தல் வேண்டும்.

மந்த்ர சுத்தி.

இஷ்டமாக மௌனத்தைக் கிரஹித்து அதன்பிறகு மந்திரங் களைச் சோதித்தல் வேண்டும். மந்திரங்கட்டு மாலை முதலாகிய ஐச் வர்ய சமூகங்கள் சொல்லப்பட்டன. அம் மாலை முதலிய மந்திர ஜாலங்களை யெழுப்புவதாகிய சிவாஞ்ஞா சத்தியானது ஓம் நம: என்று ஸ்மரிக்கப் பட்டது. ஓங்கார முதல் நமோந்தமாக விருக்கிற மந்திரங்களை முழுமைக்கும் படித்தல் வேண்டும். புஷ்பாஞ்சலி செய்து சிவாபிப்பிராயமாகப் பாவிக்கப்பட்டவராயும் மும்மாத்திரை முதலிய க்ரமத்தினுலேயே எவ்வளவு பர்யந்தம் நாதத்தின் முடிவை யடைவானே அதுவரைப் படித்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு சுத்தமாகிய தத்துவத்தைச் சேவிப்பதால் மந்திர சுத்தி ஆகும்.

பஞ்ச கவ்வியம்.

பிறகு பஞ்சகவ்வியத்தைச் சேர்க்க வேண்டும். இந்தப் பிர கரணத்தில் அதன் செய்கை சொல்லப்படுகிறது. (சொல்லப்படுகிற தென்பதனுல் இதனை உத்தர காமிகத்துட் கூறியிருப்பதனைச் சந்தர் பாநு கூலமாக யிவ்விடம் கூறப்படுகிற தென்பது கருத்து. இப்படலம் 125-வது ஸ்லோக முதல் 267-வது ஸ்லோகம் வரை வருவித் துரைத்திருப்பதைக் கண்டு கொள்க.)

மண்டபத்தின் மங்களகரமாகிய விடத்தில் ஒன்பதரையாகச் செய்யப்பட்ட க்ஷேத்திரத்தில் ஐந்து பாத்திரங்களை ஐந்து தத்துவங் களாற் செய்யப்பட்ட ந்யாசத்தில் வைத்தல் வேண்டும். ஆசாரியர் புருஷகாலத்தில் சாதாக்ய தத்வத்திலிருக்கிற சிவத்தில் நன்றாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாயும் மிகவுங் குளிர்ச்சியாயும் நல்ல நிற முள்ளதா யும் அமிருத ஸ்வரூபமாயு மிருக்கிற கும்ப ரத்நோதகத்தைச் சங்கற் பித்துப் பால் தயிர் நெய் பசுவின் சாணம் கோமூத்திரம் வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு ஸ்தாபித்தல் - ஈசாநாதி மந்திரங்களால் ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்துமுறை மந்திரிக்கப்பட்டதாயு மிருக்கிற தருப்பை ஜலத்தை ஆறுமுறை அம்ருதீகரித்துப் பூஜித்துச் சிவமந்திரத்தால் அவ்வாறையும் ஒன்றாகச் சேர்த்தல் வேண்டும்.

பால் தயிர் நெய் தேன் சர்க்கரை சந்தனதீர்த்தமாகியவற் றைப் பரிசுத்தகரமான இருதய முதலான மந்திரங்களால் ஸ்நாநத்திற் காக அபிமந்திரித்தல் வேண்டும்.

கூறிப்போந்த பஞ்சகவ்யத்தை நித்யமாயாவது, விசேஷ காலத்திலாவது இஷ்டசித்தியைக் குறிக்குங் காலத்திலாவது சிவபிரா னுக்கு அபிஷேகஞ் செய்வித்தல் வேண்டும்.

ஸ்நபநம்.

இனி விதிப்படி ஸ்நபந கலசஞ் செய்யத்தக்கது. அதுவு மனேகவிதமாகும். அஸ்த்திர மந்திரத்தாற் பூமியைச் சோதித்தல் வேண்டும். வாமதேவத்தால் மெழுகுதல் வேண்டும். அகோரத் தால் எப்படித் தாலப்ரமாணமோ அப்படி சூத்திர ந்யாசஞ் செய்யத் தக்கது. மூன்று தாலப் பிரமாணம் கர்ணிகையளவு ஏவற்றினும் சாதாரணமாகச் சொல்லப்பட்டது.

எப்பொழுது திக்கில் நான்கிரதை யுடைத்தாயிருக்கிற ஐந்து கலசங்களை ஸ்தாபிப்பதுண்டாகுமோ அப்பொழுது நான்கு பக்கத்

தினு மொன்ருகச் சூழப்பட்ட விதிக்குகளிலும் ஒன்பது கலச ஸ்தானங்கள் உண்டாகும்.

ஓ அந்தணர்களே! பிறகு இருபத்தைந்து கணக்குள்ளது. அதற்கு நான்கு பக்கத்திலும் சூழப்பட்டது நாற்பத்தொன்பது. பின் நூற்றெட்டு.

இருபத்தைந்து கணக்குள்ளதாய் மத்யபாகத்திலிருக்கிற கலசங்களை விட்டு நான்கு பக்கத்திலும் இரண்டு மார்க்கத்தோடாவது, ஓர் மார்க்கத்தோடாவது கூடியிருத்தல் வேண்டும். வெளியிலிரண்டாவரண மிருத்தல் வேண்டும். எட்டு த்வாரங்களோடு கூடினதாயு மிருத்தல் வேண்டும். மத்தியிலிருக்கிற கலசங்கள் பதினைந்து சங்க்யை யுள்ளதாகவும், விதிக்கில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கலசங்கள் ஒன்பதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். மதினைந்து சங்க்யையுள்ள மத்யபாகத்தில் அதன் மத்தியிலிருக்கிற மூன்றையும் விடல் வேண்டும். இது நூற்றெட்டின் விவரமல்லவா! ஆயிரமாயின் ஒன்பததிகமாகும்.

ஒன்றரை முழமகலமாவது அவ்வாறன்றி ஒரு அஸ்தப் பிரமாணமுள்ளதாயாவது இருக்கிற இரண்டு நூல் கிழக்கு மேற்காகவும், தெற்கு வடக்காகவும் சுற்றல் வேண்டும். வெளியிற் சுற்றினுல் பதினன்கு கணக்கிடப்பட்ட ஆவரணம் இருத்தல் வேண்டும். மார்க்கத்துக் குள்ளிருப்பதை ஆவாகனம் செய்யச் சாத்திரத்தி லேற்பாடானது சொல்லப்பட்டது. நடுவிலிருக்கிற வ்யூகத்திற்கு நான்கு பக்கத்திலும் நான்கு குண்டமாவது, எட்டு குண்டமாவது, நாற்பது வ்யூகத்திற்கு வேருக இருபத்தைந்து குண்டமாவது ஆகும்.

ஆசாரியர் ஆயிரத்தெட்டுக் கலசங்களைப் பார்க்கினும் வெளியிலிருக்கிற ஆவரணத்தை விடவேண்டும். அந்தக் கலச ஸ்தானங்களில் ஆக்நேய முதலான மூலைகளிலிருக்கிற நான்கு வ்யூகத்தைச் செய்யவேண்டும். மற்றவை யாவும் முன்கூறியதற்குச் சமமாகும். பிறகு ஐம்பது நூற்றெட்டு ஆகும். எட்டு சங்கியையோடு கூடினதாயும் மத்திம பக்ஷமாயு மிருக்கிற இருநூறு கலசங்களில் எட்டு குண்டமாகும். ஆவரணத்திற்கு வெளியில் பதினறு கணக்கிடப்பட்ட கலசங்களைக் திக்கு விதிக்குகளை யடைந்திருக்குப்படி கிரஹித்தல் வேண்டும். அவ்வாருயின் அவ்வெட்டு வ்யூகமானது முற்கூறிய சங்கியையோடு கூடினதாகும்.

தற்புருஷ மந்திரத்தால் நாலுபடியளவு ஜலம் மேடையானது பூரிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு அதற் கிரட்டிப்பா யாரம்பித்து ஒன்றை விருத்தி செய்து பத்து பங்கு வரையிலும் சிவகும்பத்தில் அளவாகும். கலசத்தில் நிறைப்பதில் நான்கு மூன்று இரண்டு

ஒன்று சங்க்யைகள் செய்யப்பட்ட படியளவு சம்மதிக்கப்பட்டதாக ஆகும்.

கலசத்தில் மூன்று இரண்டு ஒரு சூத்திரங்களால் முறையாகச் சுற்றல் வேண்டும்.

லவங்கம் பச்சை கற்பூரம் ஆலம்பழப் விலாமிச்சை வேர் இந்த ஜாதிகளோடு கூடின சிவதீர்த்தம் சிவமந்திரத்தினுல் மத்திரிக்கப்பட்டதாக ஆகவேண்டும். அந்தச் சிவ தீர்த்தத்தாலேயே கும்பத்தையும் அம்மன் கலசங்களையும் நிறைத்தல் வேண்டும். பிறகு மும்முதலாகவும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் முடிவாகவும் இருக்கிற தர்ப்ப கூர்ச்சங்களை ஈசான மந்திரத்தால் த்ரவ்யமூலமாக விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும். சிவகும்ப சத்திகும்பங்க ளிரண்டையும் வஸ்திரத்தினுற் சுற்றி சிவகலச சத்திகலசத்தில் நவரத்ன பஞ்சரத்னமிவற்றை விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

நான்கு திக்குகளிலும் பாத்ய மாசமனம் அர்க்யம் பஞ்சகவ்யம் இவை இருத்தல் வேண்டும். பிறகு விதிக்குகளில் தர்ப்போதகம் பால் தயிர் நெய் இவைகளிருத்தல் வேண்டும்.

இரண்டாவது ஸ்தாபனம் சொல்லப்பட்டது.

நித்தியம்.

இனி மூன்ருவது சொல்லப்படுகிறது. தேன், பொரி, கேழ்வரகு மா. பொரிமா, மஞ்சள், பூலாக்கீரை, கருப்பங்கிளை, வாழை, எள், வெண்கடுகு, பலாமரத்தின் வேர், தேங்காய், இரண்டு நாவல் கொடி மாதுளை யென்பவைக ளிருத்தல் வேண்டும்.

இருபத்தைந்து கலசத்தி னடுவில் உள்ளாவரணத்தைத் தள்ள வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் இவ்விடத்திற் கலசங்கள் பதினருகும்.

நான்கு திக்குகளிலும் விதிக்குகளிலும் பாத்திய முதலான அஷ்டகமானது சொல்லப்பட்டது. நடுவில் தேன்முதலெட்டு சங்கியை சொல்லப் பட்டது.

முன் சொல்லப்பட்ட இம் மூன்று கலசவிதானம் நித்ய கர்மத்தில் விசேஷமாகச் சொல்லப்பட்டது. இந் நித்ய கர்மத்தில் இருபத்தைந்து கணக்குள்ள கலசம் ப்ரசம்சை செய்யப் பட்டது. மிகவும் உத்தமமாகிய பூஜைகள் நூற்றெட்டுகலசத்தை முடிவாக வுடையன.

நைமித்திகம்.

நைமித்திகமானது அதற்கு மேற் முன் சொல்லப்பட்டவைகளென்று ப்ரசித்தமாகச் சொல்லப் பட்டது. இந்தச் சமஸ்த திரவியங்களையும் மூலமந்திரத்தினுல் விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

முக்கியமான விதைகளை மடக்குகளாலாவது தளிர்களாலாவது மறைத்து இருதய மந்திரத்தால் நானுவிதங்களான வஸ்திரங்களைக் கொடுத்து ஆசமன மந்திரத்தைக் கற்பித்து, இந்தக் கும்பத்தில் மூர்த்தியை ஸ்மரிக்க வேண்டும். பஞ்ச பிரம்ம மந்திரங்களால் சகளீ கரித்து, அதன் கலைகளை அவ்விடத்தில் விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

குருவானவர் ந்யாசம் செய்யப்பட்ட வித்யாதத்வ சரீரத்தை யுடைத்தான அந்த ரூபத்தைத் தியானித்துச் சிவத்தை ந்யாசம் செய்தல் வேண்டும். கலச ஸ்தாபன முதலானதைச் செய்து, இருதய மந்திரத்தால் பாத்ய முதலாகியதைக் கொடுத்து, சந்தன புஷ்பங்களை யும் தூப தீப அர்க்கியத்தையும் சமர்ப்பித்து இலிங்க முத்திரையைக் காண்பித்து கவசமந்திரத்தால் அவகுண்டனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ப்ராம்மண ச்ரேஷ்டர்களே! வர்த்தநி கலசத்தில் கௌரியைப் பூஜித்து யோநி முத்திரையைக் காண்பித்து பஞ்ச பிரம்ம மந்திரங் களை ஈசான மந்திரத்தை விட்டு ஐந்து முறை ஸ்மரித்தல் வேண்டும்.

வெளியில் வித்யேஸ்வரர்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டனர். திக்குகளில் ஒன்பது மூர்த்தீசுரர்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டனர். இருபத்தைந்து கணக்குள்ள மத்தியில் வாமதேவர் முதலானவர்கள் ஸ்மரிக்கப்பட்டனர். வெளியில் அங்குஷ்டர் முதலான எட்டு கணே சுரர்கள், அவ்வாறே குரோதர் முதலான எண்மர், சதருத்ரர் முதலான வர்கள்.

ஸ்நபந கலச விஷயத்தில் நாற்பத்தொன்பது தேவதைகள் சம்மதிக்கப் பட்டனர். நடுவில் வித்யேசுரர்கள் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள் வெளியில் சதருத்ரர்கள் சம்மதிக்கப் பட்டனர். நடுப் பாகத்தில் வித்யேசுரர்களாகிய தேவர்கள் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள். அதற்கப்பால் சிவமேயல்லவா! அவரும் ஸஹஸ்ர நாமங்களால் அதனினும் விசேஷமாகப் படிக்கப் படுவர்.

ப்ரணவ முன்பாகவும் கூடாக்ஷரத்துடன் கூடினதாகவும் நான் காவது வேற்றுமையை யடைந்த ஸ்வாஹா நம: என்னும் அந்தங் களாயுள்ள சிவநாமத்தை மாத்திரம் படித்துச் சிவபிரானைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

இலிங்க சுத்தி.

இலிங்க சுத்தியானது எவவாறு சாத்திரம் விதிக்கப்படுகிறதோ அவ்வாறே முறையாக அடையப்படுகிறது.

சிவலிங்க வியக்தம், அவ்யக்தம் வியக்தா வியக்தம் என மூவிதமாகச்சொல்லப்பட்டது. ஸ்வயம்பு, தேவம், பாணம், ஆருஷம்,

மானுஷம் என அநேக விதங்களாக இலிங்கங்கள் சொல்லப்படுகின் றன. ஸ்திரம் சரம் மூவித மண்டல லிங்கங்களாவது, சித்ர படம் சுவரிலெழுதும் சித்திரம் மந்திர பீடம் அக்நி ஜலம் ஆசாரியர் மர முதலியவும், அவ்வாறன்றி வித்யாதத்வ பீடம் அல்லது பெரும்பாலும் தானே தோற்றிய (சித்தமாக விருக்கிற) சிவலிங்கம் அல்லது ரத்நம் மற்றும் வேறு விதாயகமாய் காரணகம முதலிய வற்றிற் கூறப்பட்ட விசேஷமாகிய மணல், தண்டுலம், அன்னம், ஆற்றின் மண் பசுவின் சாணம் முதலிய சமஸ்தமும் சிவ பூஜைக்காகப் பூஜாக்ரியை கட்குச் சித்தமானபடி செய்தல் வேண்டும்.

சாமான்ய மாகிய அர்க்யத்தைக் கிரஹித்துக் கொண்டு த்வாரத் திற்கு முன் இடபத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும். த்வாரத்தில் எழுகு லிங்கத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும். பரிவாரத்திற் சிவலிங்கத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும். ஏழு வர்க்கத்தில் நாலாவதாயும் ஏழு ஸ்வரங் களாற் பூஜிக்கப்பட்டதாயும், விந்து நாதங்களோடு கூடினதாயும் முதலிற் ப்ரணவ முன்பாக வ்ருஷபாய நம: என்று அதன் முடிவில் பிரம மந்திர அங்க மந்திரங்களைக் கற்பித்தல் வேண்டும். த்வாரத்தை அஸ்திர மந்திரத்தாற் ப்ரோக்ஷித்து த்வாரபாலகர்களை விக்னேச்வர சரஸ்வதி, நந்தி, கங்கை, யமுனை இவர்களை முறையாகப் பூஜித்தல் வேண்டும்;

கும்பத்திற்கு மேல் கணபதியையும் ஸரஸ்வதியையும் கங்கை யோடு கூடின நந்தியையும் மஹாகாளரோடு யமுனையையும் வலது பக்கத்திலும் இடது பக்கத்திலும் பூஜித்தல் வேண்டும்.

விமலரையும் சுபாஹுவையும் மேடைகளில் முறையாகப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

இவர்கள் இருதய மந்திர முதலானவைகளாலும் நமோந்தங் களாலும் கிரமப்படி பூஜிக்கத் தக்கவர்கள். அத்திமரத்தால் ஞான வாளை வைத்து உருவம் அவயவத்தின் பிரிவு இவற்றின் பாவனை யாலும் சந்தன முதலானவைகளாலும் முறையாக மூவித விக்நங்களைப் போக்கல் வேண்டும். த்வார பூஜையின் முடிவிலும் அபிஷேக முடி விலும் நைவேத்தியத்திலும் சந்தியின் முடிவிலும் சிறந்ததாகிய திரையிடல் வேண்டும்.

வாஸ்தோஷ்பதே ப்ரம்மணஹ என்று ப்ரம்மாவைப் பூஜித்து முற்காலத்திற் செய்திருக்கப்பட்டதாகிய லிங்கத்தினடுவை யடைந் திருக்கிற பூஜையை, காயத்திரியாற் பூஜித்து சாமாந்யார்க்யத்தைக் கொடுத்தல் வேண்டும். பஞ்சப்ரம்ம மந்திரங்களை யுச்சரித்து இலிங் கத்திலிருந்து பூஜையை நீக்கி இருதய மந்திரத்தினுல் ஈசான்ய

திக்கில் பீடிகை முதலானவைகளால் சாத்திரப்படி சண்டேசாய நம; என்று பிண்டிகையை வைத்து அஸ்திரப் பிரயோகத்தாற் சோதித்து வலதுகையிற் சிவலிங்கத்தை சோதித்தல் வேண்டும். அஸ்திர மந்திரத்தாலேயே சிவலிங்கத்தை வேதிகையுடன் சோதித்துப் பிறகு சாமான்யார்க்ய ஜலத்தால் அபிஷேகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஆசனம்.

ஆவாஹனத்திற்கு	ஆசனம்	பத்மம்
ஸ்நாநத்திற்கு	,,	அநந்தம்
அர்ச்சநத்தில்	,,	விமலம்
நைவேத்தியத்தில்	,,	யோகம்

என்னும் ஆசனங்களை யறிந்து உபயோகித்தல் வேண்டும். வஸ்திரம் முதலிய வேறு கர்மங்களை சிம்ஹாசனத்திற் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு ஆன்மா இடம் த்ரவ்யம் மந்திரம் லிங்கம் இவைகளின் சுத்தியைச் செய்து பிறகு சிவார்ச்சனம் செய்யத் தக்கது. பஞ்ச சுத்திகளின்றிச் சிவபூஜை செய்வதற்கு விதி விதிக்கப்படவில்லை.

லிங்க பீடம்.

பீடத்திற்கு வாயு திக்கில் கணேசனைச் சந்தன புஷ்பாதிகளால் பூஜிந்தல் வேண்டும். ஈசான்ய திக்கில் குரு பரம்பரையை இருதய மந்திரத்தால் பூஜித்தல் வேண்டும். ஆசனம் ஆசன தேவதை யிவைகளின் சத்தியை யறிந்து பூஜையைத் தொடங்குதல் வேண்டும்.

ஆசனம் ஜீவ தேகபேதம் என இருவகைப்படும், சுத்தவித்யா தத்துவத்தின் முடிவில் அநந்தாதி ஆசனம் சொல்லப்பட்டது. மஹாமாயையின் முடிவில் திவ்யதேகத்தை த்யானித்தல் வேண்டும். இந்தத் தேகத்தில் இவ்வாறு தேக ஜீவ சிவ மென்னும் மூவித கற்பனையால் ஜீவனே சிவமாகும். யாதொன்று லேசாய் வியாபாரிக்குமோ அது அந்தத் தேகத்திற் கூடியிருப்பதாயும் வியாபாரிக்கப்படுமல்லவா!

பார்க்கப்படுகிற வஸ்துக்கள் வாயுவால் த்ருணம் போல் யாதொரு சத்தியால் தரிக்கப்படுகிறதோ, அன்றியும் உண்டாக்கப் படுகிறதோ சந்திர கிரணம் போல் நிர்மலமாயும், சாந்தமாயும், நான்கு முகங்களையும் நான்கு புஜங்களையும் வுடையதாயும், பால்

சமுத்திரத்திற் கொப்பான உருவத்தை யுடையதாயும், கற்பிக்கப் பட்ட இருதய மந்திரத்தை யுடையதாகவும் இருக்கிற அந்த ஆதார சத்தி முன்னமே கூர்மாசனத்தில் ந்யாசம் செய்யத் தக்கது.

நீல வர்ணத்தோடு சமமான வர்ணத்தை யுடையவராயும், அனேக படங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டவராயும், இருதயத்தின்கண் கையைக் கூப்பிக் கொண்டவராயும், ஒரு முகத்தையுடையவராயும், நான்கு புஜத்தினை யுடையவராயும், பால் சமுத்திரத் துண்டான தாமரைப் புஷ்பத்திற்குச் சமமான உருவத்தை யுடையவராயும், ஆசனமந்திர ஸ்வரூபராயுமுள்ள ஆதிசேடரை மந்திர யோகியாகிய ஆசிரியர் இருதய மந்திரத்தால் அவ்வாதாரத்தில் ந்யாசிக்க வேண்டும்.

அவ் வாதிசேடருடைய தேஜோ பூதர்களாயும், க்ஷேமத்தைத் தருபவர்களாயும், சிங்கத்தி னுருவம் போல் வெண்மை யாயும் சூரிய கிரணம் போன்றவர்களாயும், மஞ்சள் கறுப்பு நிறங்களோடு கூடினவர்களாயு மிருக்கிற தர்ம ஞான வைராக்ய ஐச்வரியங்கள் நான்கு மூலைகளி லிருக்கிற நான்கு பாதங்களாவார்கள். அநேக சிம்ஹங்களாற் சூழப்பட்டவைகளாயும், ஒன்றுக் கொன்று பார்த்துக்கொண்டு மிருப்பவைகளுமாகும்.

அதர்மம் அஞ்ஞான அவைராக்ய அநைச்வரிய மென்று ப்ரசித்தங்களாகிய அந்த நாலுவர்ண சொருபத்தையுடைய அவயவங்களைத் திக்குகளில் த்யானித்தல் வேண்டும்.

கட்டுப்படுதல் விடுதல் என்று மிவைகட்குக் காரணமாயும் சிவப்பு வெண்மையாயும் இச்சாசத்தி கிரியாசத்தியாயு மிருக்கிற இரண்டு சக்திகளையும் மேலே த்யானித்தல் வேண்டும்,

இலிங்கத்தின் நடுவில், நிருதி முதல் ஈசானதிக்கு வரை மேகலைக்கு மேற் சம்பந்தித்துள்ளதாயும், எட்டிதழோடு கூடினதாயும், அணிமாதி சித்திகளோடு கூடினதாயும். வாமாதி அஷ்ட சத்திகளுக்கு அதிஷ்டானமாகிய தாதுக்களோடு கூடினதாயும், கர்ணிகைகளிலிருக்கிற சத்திகளோடு கூடினதாயும், கர்ணிகைகளி லிருக்கிற சத்திகளோடு கூடினதாயும் தமரச புஷ்பாகிருதி இருதய மந்திரத்தால் வில்வபத்திரங்கால் விசேஷமாக அர்ச்சித்தல் வேண்டும்.

வாமை, ஜ்யேஷ்டை, ரௌத்ரி, காளி, கலவிகரணி, பலவிகரணி, பலப்ரமதனி. சர்வபூததமனி, என்னுமிச்சத்திகளைக் கிழக்கு முதல் ஈசாந்ய திக்குவரை தாதுகளிலும் இதழ்களிலும், மனோன்மனியை கர்ணிகையிலும் இருதய மந்திரத்தால் விந்யசித்தல் வேண்டும்.

வாமை முதலிய சத்திகள் சிவப்பு வர்ணங்களாகும் மனோன் மணி வெண்மை நிறம்.

சூரிய சோமாக்நியின் மும்மண்டலங்களைத் தத்ருருவங் களோடு இதழ்களின் முடிவாகவுந் தாதுகளின் முடிவாகவும் கர்ணி கையின் முடிவாகவும் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

பிரம்ம விஷ்ணு ருத்ரர்கள் மூவரும் மும்மண்டலத்திற்கு மதி தேவர்கள். நான்கு முகமும் நல்லகண்களும் சிவந்த நிறமும் நான்கு கைகளிலும் கமண்டலம் தண்டம் ஜபமாலை தாமரைகளை யுடையவ ராயும் ப்ரஜாபதியாயும் அமாநுஷராயும் சமஸ்த பாபங்களைக் களைகிற வராயு மிருக்கிற ப்ரம்மாவைப் பத்திரங்களில் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

காசாம்பூ வர்ணராயும் காந்தியை யுடையவராயும் மஞ்சட் பட்டாடையைத் தரித்தவராயும் பிரகாசிக்கிற கிரீடத்தினாலும் மாணிக்கமய சலங்கைகளின் சமூஹத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரா யும் சங்கு சக்கரம் கதை என்பவைகளைத் தரித்தவராயும் துளபமாலை யணிந்தவராயும் வுள்ள மஹாத்மாவாகிய திருமாலை த்யாநித்து இதழ் களில் ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

சங்கு குருகத்திப்பூ சந்திரன் இவைகள் போன்ற வெண்ணிற முள்ளவராயும் சந்திர சேகரராயும் சிம்ஹத்தின் தோலைத் தரித்தவ ராயும் திரிநேத்ரராயும் காளகண்டராயும் சூலக் கையினராயும் வ்ருஷபாரூடராயும் பெரும்பாப நாசராயுமுள்ள ருத்திரரை த்யானித் துக் கர்ணிகையில் ஸ்தாபித்து அவ்விடத்திலேயே ஆன்மா பரமான்மா ஜீவான்மா இவைகளைத் தியானித்து நியாசஞ் செய்து சத்வ ரஜசு தமசு என்னும் முக்குணங்களையும் காருஹபத்யம் ஆகவ நீயம் தக்ஷிணாக்நி என்னு மூன்றையும் அவ்விடத்திலேயே பிரிவாக விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு சுத்தவித்யா தத்வம் வரையில் ப்ருதிவி முதலிய தத்வங்களுடைய வ்யாபகத்தைச் சிந்தித்து அந்த தத்துவங்களின் மத்தியில் மறுபடியும் சத்தியைப் விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு ஆதிசத்தி முதல் அந்திய சத்திவரை பரமசிவத் திற்கு ஆசனம் கூறப்பட்டது. இவ்வாசனத்தில் பீடத்தின் ஸ்வரூப மாகிய ஆதிசேஷர் கர்த்தாவின் ரூபமாகவிருக்கின்றார். ஓ அந்த ணர்களே! இவ்விடத்துச் சுருக்கமாகப் பீடத்தின் ஏற்பாடிவ்வாறு கூறப்படுகின்றது.

ஆசனத்திற்கோ வெனில் தர்ம ஞான வைராக்ய ஐச்வர்யங் களும் ஆதிசேஷன் சத்தி என்பதும் சேர்ந்து ஆறங்கங்களாகும்.

பரமசிவத்திற்கு ஆசனமாவது ஆறுமார்க்கத்தை யுடையது. பூஜையோ வென்றால் இருதய மந்திரத்தால் ஆகவேண்டும். இவ் வாறன்றிப் பீடத்தின் கற்பனை வேறுவிதமாகவும் கூறப்படும்.

சமஸ்த மார்க்கங்களாலும் நிர்மிக்கப்பட்ட பீடமானது தர்ம ஞான வைராக்ய ஐச்வர்ய மென்னும் நான்கு யுகங்களையே நான்கு பாதங்களாக வுடையது. பூமியை கிழங்காகவும் அவ்வாறே கால தத்துவத்தின் அந்தத்திலிருக்கிற தத்துவத்தை ஊர்த்வ நாளமாகவும், ஐம்பது அக்ஷரங்களினுற்பத்தியோடு கூடின ஆவரணங்களாற் பிர காசிக்கப்பட்டதாயும். மாயா தத்வ ஸ்வரூபமாய பெரிய முடிச்சை யுடையதாயும், சுத்த வித்யா பீடத்தையே பெரிய தாமரைப் புஷ்ப மாக வுடையதாயும், எட்டு வித்யேச்வர தளத்தை யுடையதாயும், சக்திகளாகிய கேசரங்களாற் பிரகாசிக்கப்பட்டதாயும, இச்சாசத்தி கிரியாசத்தி யாகிற சிவ சத்தித்வயங்களாலாரம்பிக்கப்பட்டதாயும் கர்ணிகாபீஜத்தினால் பிரகாசிக்கப்பட்டதாயும். மாத்ருகாக்ஷர சம்பவமாயு மிருக்கிற பீடத்தை இவ்விதமாக த்யாநித்தல் வேண்டும்.

தர்ம முதலானவைகளை நபும்ஸகாக்ஷரங்களினாலேயே கற்பித் தல் வேண்டும்.

கற்பத்தை யுணர்ந்த ஆசிரியர் அநந்தாசனத்தைச் சிருஷ்டிக்கு முன்பாகவும், பத்மாசனத்தை யதற்கு முன்பாகவும் கர்ணிகையின் முடிவை ஸப்தஸ்வராந்தத்தினாலும் கற்பிக்க வேண்டும்.

ஓங்காரத்தை ஆதியாகவும் அகாரத்தை முடிவாகவும் விடப் பட்ட நபும்ஸக ஸ்வரங்க ளொன்பதும் வாமா ஜ்யேஷ்டாதி சத்தி களுக்கு க்ரமமாகவும் கிரம மின்மையாகவும் ஒன்பதாகும்.

க காரம் முதல் ஊ காரம் வரை யுள்ள அக்ஷரங்களை இருபத்து நான்கு தாதுக்களாகவும், மகாரம் முதல் ஹகார முடிவாக வுள்ள அக்ஷரங்களை ஒன்பது பீஜங்களாகவும் கற்பித்தல் வேண்டும். அவ் விடத்திலேயே முன்போல் மூன்று மண்டலம் கற்பித்தல் வேண்டும். இவ்வாறு மாத்திருகையினாலுண்டான பீடத்தை யுண்டாக்கிப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

சோம சூரியாக்நி மண்டலத்தி லுண்டாகியும், அக்நி ஸ்தம்பத் திற்குச் சமானமாயும், ஈச்வரதத்வம் வரை முடிவாயுமிருக்கிற சரீ ரத்தை (மூர்த்தியை) லிங்கத்தின் நாபியில் விந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இருதயத்திற்கு சம்புடமாகிய சத்தியோஜாத மந்திரத்தை மூர்த்தி மந்திரமாக உதாஹரிக்கப் படுகிறது. அவ்வாறே இம் மூலமந் திரமே சாதாக்ய மந்திரமெனச் சொல்லப்படுகிறது.

லிங்கத்தின் சிரசில் வித்யா ஸ்வரூபமாசிய சதாசிவ தேவரை ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சிவலிங்க ஆரோஹணத்திற் பரிசுத்த ஸ்தான ரூபமாயும் பிரபுவாயும் முப்பத்தெட்டுக் கலைகளோடு கூடினதாயும் பஞ்சபிரம்ம அங்க மந்திரங்களாற் செய்யப்பட்ட சரீரத்தை யுடையதாயும் இருக்கிற சதாசிவனுடைய ஸ்வரூபத்தை த்யான நிமித்தம் இவ்விடத்திற் சொல்லப்படுகிறது. சகல சித்திக்காகப் படமுதலானவற்றி லெழுதப்பட்டதையாவது த்யானஞ் செய்யத் தக்கது.

சதாசிவ த்யானம்.

ஐந்து முகங்களை யுடையவராயும், பத்து புஜதண்டங்களை யுடையவராயும், ஸ்படிகத்தினொளி போன்றவராயும், மூன்று கண்களை யுடையவராயும், சாந்தராயும், சந்திரகலையை சிரஸில் தரித்தவராயும், சர்பத்தினாற் கட்டப்பட்ட சிறந்த ஜடையை யுடையவராயும், மந்திர சிம்ஹாசனத்தில் வீற்றிருப்பவராயும், வெண்டாமரைப் புஷ்பத்தின்மேல் இருப்பவராயும், ஹாரம் அரைஞாண் ஒட்டியாணம் குண்டலம், கடுக்கன், தோள்வளை, கங்கணம், போர்வை வஸ்திரங்களோடு கூடினவராயும், பதினாறு வயதுடையவராயும், அழகுள்ளவராயும், மிகவும் பிரசன்னராயும், புன்சிரிப்புடையவராயும்,

வலது பக்கத்தில்,	அவ்வாறே இடதுபக்கத்தில்
சூலம்	அபயஹஸ்தம்
கோடாலி	பாசம்
வாள்	மணி
வஜ்ராயுதம்	சர்ப்பம்
அக்நி	அங்குசம்
இவைகளையும்	இவைகளையும்

உடைய சதாசிவ தேவரை த்யாநித்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறன்றி வேறுவிதமாக சொல்லப்படுகிறது.

வலது பக்கத்தில்,	அவ்வாறே இடதுபக்கத்தில்
அநுக்கிரகம்	டமருகம்
அபயம்	சர்ப்பம்
தண்டாயுதம்	ஜபமாலை
சத்தி	கருநெய்தல்
சூலம்	மாதுளம்பழம்

இச்சாஞானக்கிரியா சக்திகளென்னுந் திரிநேத்திரங்களோடு கூடினதாயும் த்யாநித்தல் வேண்டும்.

சந்திரன் - அவருடைய ஸர்வஞ்ஞத்வ ஸ்வரூபம். பத்துக் கைகள் - பத்துத் திக்குகள். மூவிலைச் சூலம் - முக்குண வடிவம். கோடாலி - சத்தி. வாள் - ஈச்வரருடைய பராக்கிரமம். வஜ்ராயுதம் - பிளக்கப்படாத தன்மை, சங்கார சத்தியாகிய அக்நி - மஹாமாயையின் மேலிருக்கிற பதார்த்தங்களை விளக்குவதும், பாசங்களைப் பஸ்மீகரிப்பதும். கம்பீரவடிவமான சத்தியின் ஸ்வரூபமாகிய நாகம்- யாவும் நியமிப்பது. பாசம் - ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மூன்று பாசங்கள். ஓசையின் ஸ்வரூபமாகிய மணி - மந்திர ரூபத்தை அறிவிப்பது. அபயம் - சமஸ்த உலகங்களையும் காப்பாற்றும் சத்தி. அங்குசம் - தனக்கு அடைய வேண்டுவதையும் அடையப் படுவதையும் உணர்த்துவது. இவ்வாறு பருத்த ஸ்வரூபங்களை யுள்ளதாய் ஆயுதங்கள் நினைக்கப்படுகிறது.

ஈசானம் - நடுவில் படிகம் போன்றது. தற்புருஷம் - கிழக்கில் குங்குமம் போன்றது. அகோரம் - தெற்கில் மைபோன்றது. வாமதேவம் - வடக்கில் குங்குமப்பூப்போன்றது. சத்யோஜாதம் - மேற்கில் சந்திரகிரணம் போன்றது.

கிழக்கு சிரசு - சிங்கத்தின் நாதத்தையுடைய முகத்தை யுடையதாயும், நெற்றியில் மங்களகரமான நேத்திரத்தை யுடையதாயும், புருவமில்லாததாயும், உயர்ந்த நாசி அழகிய கண்ணம் சிரித்தவுதடு இவைகளை யுடையது.

தெற்கு சிரசு - பயங்கரமான வுருவம், மேடு பள்ளமான முகம் கடினமான கோரப் பற்கள், திறந்தவாய், பருத்த மூக்கு, உருண்ட கண், நீட்டி உள்வாங்கு நாக்கு. சர்பாபரணம், கபால மாலை, அக்நி ஜ்வாலை போன்ற சடைகளை குரூரமான சர்ப்பங்களாற் கட்டப்பட்ட மேற் குடுமி இவைகளை யுடையது.

மேற்கு சிரசு - மஞ்சள் நிறமானதும், தெளிவானதும், நல்ல நெற்றி த்ரிநேத்திரம் நல்ல மூக்கு க்ரீடதாரணமும் குண்டலத்தாலலங்கரிக்கப்பட்டதும், அழகிய வண்டுகளினுருவம் போன்ற கேசங்களை யுடையதும். பொன்னாபரணங்களை யுடையதும், நெற்றியிற் றிலகத்தோடு கண்ணாடியிற் பிரதிபலிக்கப்பட்ட தேஜஸையும் வுடையது.

வடக்கு சிரசு - முன் நெற்றியிற் சுருண்டு தொங்குகிற கேசமாகிய சிரோபூஷணம் அழகிய சரீரம் இவைகளை யுடையது

மேலிருக்கும் ஈசான சிரசு - மிகவும் பயங்கரமானதும், குண்டலங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டதும், த்ரிநேத்திரம் பால சந்திர சேகரம இவைகளை யுடையது.

இவ்வாறு சதாசிவதேவரின் திருமுகங்களை த்யானித்து அவ்வுருவத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

ஆவாஹனம்.

தேஹத்தில் எவ்வாறோ அவ்வாறே ஈச்வரரிடத்தில் மந்திர ந்யாசத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு சத்தி சரீரத்தைக் கற்பித்து அந்தச் சரீரத்தில் மூல காரணமாயும் சிவமாயும் சாச்வதமாயும் சத்யமாயும் சச்சிதாநந்த சுகஸ்வரூபமாயும் சமஸ்த தத்துவங்களுள்ளும் நிறைந்ததாயும் அளவிடப்படாததாயும் உவமான மற்றதாயும் வாச்ய வாசகமற்றதாயும் வாங்மனாதீத கோசரமாயும் மிகவும் நிஷ்களமாயும் உள்ள சிவத்தை சகள ஸ்வரூபத்தில் தெளிவாக த்யானம் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு ஆவாஹனத்தை முன்னே யுடைத்தாகிய மூல மந்த்ரங்களாற் சேர்ப்பதால் விறகை யடைந்த நெருப்பானது எவ்வாறு கடைதல் முதலியவற்றால் தோற்றுகின்றதோ அவ்வாறு மந்திரங்களின் மகிமையாற் பரமசிவமானவர் பக்தியினாற் ப்ரத்யக்ஷமாய்த் தோற்றுகின்றார்.

மனமொருமித்த ஆசிரியர் புஷ்பங்களோடு கூடிய அஞ்சலியை இருதயத்தை யடைந்ததாகச் செய்து பக்தியாற் ப்ராசாத மந்திரத்தைப் படித்துக் கொண்டவராய் நிஷ்கள சிவத்தை த்யானித்தல் வேண்டும். தன் சக்திக் கிருப்பிடமாகிய நாதத்திலும் அவ்வாறு பிந்துவிலும் கிரமமாயு மதிக்கிரமமாயும் தன் சத்தி ப்ரகாசங்களால் அதிக்கிரமிக்கப் பட்டதாகக் கற்பித்து ஆவாஹனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஓ ப்ரபுவே! சர்வஞ்ஞராகிய சிவத்திற்கு ஆவாகித்தலெவ்வண்ணம்? ஆவாகித்தலே ப்ரியமாகுமாகில் ஸர்வவ்யாபகத் தன்மை கெடுகிறது என ருஷிகள் கூற; பரசிவமானவர் கூறுகின்றனர்.

விருக்ஷத்தின் வேர் முதல் முனைவரையிலுள்ள அக்நிக்கு ஸ்பஷ்டமாக வேரிடத்திற் றேற்றுவ தெவ்வாறோ அவ்வாறே வ்யாபகருக்கு ஓரிடத்திற் றேற்றுவது பாதிக்கப்பட மாட்டாது. எவ்வாறு தான் நினைத்தபடி தன் சரீரத்தின் வழியாக கமனம் கமனமின்மை யாகுமோ அவ்வாறே சிவத்தின் இஷ்ட ப்ராப்தியும் மந்திரிப்பவரின் பக்திக்குத் தக்கபடி சரீரத்தின் மார்க்கமா யுண்டாகும். சமஸ்தமும் செய்தவராயும் சமஸ்தமு மடைந்தவராயு முள்ள அச்சிவன் சரீரத்தோடு கூடினவராயினும் கூடாதவராயினும் அளவிடப் படாத சத்தியையுடையவ ராகையால் வ்யாபகராயும வியாபகமில்

லாதவராயு மிருக்கிறார். இவ்வாறு விந்து ஸ்தானத்தை யடைந்திருக்கிற ஈச்வரரை, கையிற் புஷ்பத்தை யடைந்தவராய் ஸ்மரித்தல் வேண்டும். அந்த த்யானமும் ஜ்யோதி ஸ்வரூபமாகிய ப்ராண நாடியிற் செய்யத்தக்கது. ஆகையால் சிவலிங்கத்தி லிருக்கிற சிவத்தை க்ரஹித்து ஸ்தாபனையால் சரீரத்தில் விந்யாசம் செய்தல் வேண்டும்.

எந்த சாமர்த்தியத்தால் தன்னுடைய சிவத்தைத் தனக்கு யஜமானத்வம் ஆக்குமோ அந்தச் சத்தியின் ப்ரகாச பாவமான சாந்நித்யம் செய்வது அதன் முத்திரையால் செய்யத்தக்கது. சத்தி சாந்நித்யத்தை பரித்யாகஞ் செய்யாவிடில் பூஜை பலமின்றித் தன்கால முற்றும் அபலமே செய்யும். பூஜா நிமித்தம் தடைசெய்வது, சிவபெருமானிடத்தும் நிரோதினி சத்தியின் வல்லபமே வென பாவிக்கப் படுகிறதாகும்.

உலகத்திற் சுகசொரூபமான பொருள் எவ்வாறு காப்பாற்றத் தக்கதோ அவ்வாறே அந்தச் சிவத்திற்கு அவகுண்டன முத்திரையால் அவகுண்டனஞ் செய்யத் தக்கது.

எவ்வண்ணம் அக்நி சூரியர் முதலானவர்கள் தத்தம் காந்திகளால் ஸமர்த்தர்களோ அவ்வண்ணமே சமஸ்தத்தையுஞ் செய்தவரான சிவத்தின் ஸ்வரூபமான அங்கமந்திரங்கள் சாமர்த்திய முடையன; ஆதலால் அவ் வங்க மந்திரங்கள் நீக்கற்பால தன்று.

அச் சிவத்திற்கு இருதய மந்திரம் அஸ்தித்வம், சிரோமந்திரம் மேற் குடிமி, சிகா மந்திரம் ஸ்வாதீனம், கவச மந்திரம், காப்பாற்றுதல், அஸ்தர மந்திரம் பாவனையைப் போக்கடிக்கும் சக்தி, நேத்ர மந்திரம் சமஸ்த பொருள்களையும் ப்ரகாசிப்பிக்குஞ் சக்தி.

இவ்வாறு அறுகுணத் தன்மை லோகநாயகராகிய பரசிவத்திற்குச் சொல்லப்பட்டது, இவ்விருதய முதலான ஆறங்கமும் தத்தம் நாம மந்திரத்தால் ப்ரயோகிக்கத் தக்கது.

இருதயம் சிரசு சிகை அங்கம் நேத்திரம் கரத்வயம் இவைகளில் அங்கமந்திரங்களை ந்யாசஞ் செய்க. அங்காங்கிகட்கு வேறுகிய ஞானம் அபேத ஞானமாகும்,

சிவபெருமானுக்கு அம்ருத முத்திரையால் அம்ருதீகரித்தல் சொல்லப்பட்டது. அச் சிவபெருமானுக்கு அழகான அங்கத்தை விருத்தி செய்வது உச்சாகமாகும். அன்னம் தனம் இவைகளை, ப்ரயோஜிக்கப்பட்ட மஹா முத்திரையால் செய்தல் வேண்டும். ஆறு அத்வாக்களையே சரீரமாக வுடையவராயும், அநுகூலராயும், சத்தியோடு கூடினவராயும், மிகுந்த ஆனந்தத்தின் சமூகத்தினால் வெண்

மையாகச் செய்யப்பட்ட திக்குகளை முகத்தை யுடையவராயும் இருக்கிற அந்தச் சிவத்தை த்யானித்து பாதங்களில் பாத்யத்தையும், முகங்களில் ஆசமனத்தையும் கொடுத்தல் வேண்டும்.

பாத்யம் இருதய மந்திரத்தால் நமோந்தமாகவும், ஆசமனம் ஸ்வதாந்வமாகவும், அர்க்யம் ஸ்வாஹாந்தமாகவும் அறுகு புஷ்ப முதலானவை வௌஷட் முடிவாகவும் இருதய மந்திரத்தாலேயே கொடுத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு உபசாரத்துடன் பத்து சமஸ்காரங்களையும் செய்து பூஜித்தல் வேண்டும்.

ஸ்நாந முதலானதாயும் விபவத்தை யனுசரித்ததாயும் மிகவும் பெரிதாயும் மிகவும் குறைவாயு மிருக்கிற பூஜையின் உபசாரங்கள் நித்ய பூஜாவிதியில் விதிக்கப்படுகிறது. காம்ய விதியில் மாலை முதலான சமஸ்தமும் முக்யமாகும்.

ஸ்நானம் வஸ்த்ரம் சந்தனம் புஷ்பம் தூபம் தீபம் அவிசு முகவாச கந்த தாம்பூலம் சங்கீதம் நாட்டியம் பூதங்களுக்கு பலியோடு கூடிய ஓமம் நித்யோத்ஸவம் இவை முதலிய சமஸ்தமும் ஐச்வரிய முள்ளவனுயின் சிவபிரானுக்குச் செய்யத் தக்கது. அற்றேல் கேவலம் பலியாவது செய்யத் தக்கது.

சந்தனம் புஷ்பம் தூபம் தீபம் நைவேத்யமாசிய இவை ஐந்தும் பஞ்சோபசாரங்களாகும். தீபம் முடிவிற் செய்யத் தக்கது.
பிரதி பிம்பிக்கப்பட்ட கந்தி கண்ணுடி மணி சித்திர முதலானவை ப்ரோக்ஷிக்கத் தக்கவை. அவையல்லாத ஸ்நானத்திற் குறியவைகட்கு ஸ்நாநஞ் செய்து வைக்கத் தக்கது.

தீபம் வரையிலும் அர்ச்சனமாகவும், நைவேத்தியம் வரையிலும் பூஜையாகவும், பலிவரையிலும் சாந்திகர்மமாகவும் சொல்லப்பட்டது.

பூஜை மூவிதமாகும் - அதமா அதமம்.

உதயமும் சாயுங்காலமும் பூஜித்து அவ்வாறே மத்யாந காலத்தில் பூஜையுடன் இரண்டுபடி அமுது நிவேதனமும் செய்தல் வேண்டும். உதய மத்யானங்களில் ஒவ்வோர் விளக்கும் இராத்திரியில் இரண்டு விளக்கும் மிகவுங் குறைந்ததாய் எண்ணி அநுஷ்டிக்கப்படுவது.

அதமத்தில் மத்திமம்.

உத்ய மத்யானங்களின் அவிசு இரண்டிரண்டுபடி அரிசி யிருத்தல் வேண்டும். உதய சாயந்தரந்திற் பூஜித்தல் வேண்டும். முக்காலங்களிலும் தீபங்கள் நான்கு, சாயங்காலத்தில் அர்க்யத்தோடு பூஜித்தல் வேண்டும்.

அதமம்.

முக்காலங்களிலும் இரண்டிரண்டுபடி அரிசியும், உதய மத்யானங்களில் தீபங்கள் நாலும், சாயரக்ஷையில் தீபங்கள் எட்டு மிருத்தல் வேண்டும். புத்திமான் முக்காலமும் வாத்யத்துடன் பூஜிக்க வேண்டும்.

மத்திமத்தில் அதமம்.

மத்யாநத்தில் எரு மரக்கால் அவிசும், உதய சாயந்தரங்களில் இரண்டுபடி அவிசும் தீபங்கள் பன்னிரண்டும் இருத்தல் வேண்டும், ஓ அந்தணர்களே! முக்காலமும் பலியுடன் புஷ்பாகார லிங்கத்தாற் பூஜித்தல் வேண்டும்.

மத்திமத்தில் மத்திமம்.

முக்காலத்திலும் ஒரு மரக்கால் அரிசியும் நாலாங் காலமாகிய அர்த்தராத்திரியில் அதிற்பாதியாகிய நாலுபடி அரிசியும், தீபம் இருபத்துநாலு மாகும்.

மத்திமம்.

முக்காலமும் பலியோடு கூடினதாயும், பலிக் கிரமத்திற் புஷ்பத்தோடு கூடிய அர்க்யமும், சங்கு காளமென்கிறதோடு கூடிய வாத்யத் தொனியோடு மிருத்தல் வேண்டும். நடுப்பகலில் சிவமந்த்ரத்தோடு கூடிய நித்ய ஹோமமும் அநுஷ்டித்தல் வேண்டும்.

உத்தமத்தில் அதமம்.

முக்காலங்களிலும் இரண்டு மரக்கா லரிசியும், அர்த்த ராத்திரியில் ஒரு மரக்காலரிசியும், எழுபது தீபங்களும் இருத்தல் வேண்டும். முக்காலமும் பலியிடுதலும் ஓமித்தலும் வேண்டும். ஆறு காலமும் சமஸ்த வாத்யங்களோடு கூடினதாகக் கோஷிப்பித்தல் வேண்டும்.

உத்தமத்திற்கு ஆறுகாலமாகும். அதற்குக் கால அளவு இல்லை. எவ்விடத்தில் அதமமோ அவ்விடத்தில் முக்காலங்களிலும் இரண்டு மரக்கால் அரிசியாலேயே அவிசு செய்யத் தக்கது. அர்த்த ராத்திரியில் ஒரு மரக்கால் அரிசி. தீபங்கள் நூற்றெட்டு. முக்காலமும் பலியிடுதலும் ஓமஞ் செய்தலும் வேண்டும். இருபத்து நான்கு வாத்தியம் சமஸ்த வாத்யங்களோடு கூடியதாயிருத்தல் வேண்டும். ரூபயௌவன சம்பத்தை யுடைய உருத்திர கணிகைகள் முப்பத்து நான்கு

அல்லது இருபத்து நான்கு, அல்லது பத்தாவது இருத்தல் வேண்டும். அவ்வக் காலங்களுக் கியைந்த ஐந்தாசிரியர்களோடு கூடிய நிருத்தனத்தை மூன்று காலங்களிலும் அநுஷ்டித்தல் வேண்டும்.

உத்தமத்தில் மத்திமம்.

முக்காலங்களிலும் நான்குபடி அவிசு பாயசமுதலிய பண்டங்கள் இரண்டு மரக்கால் அரிசியால் விதியோடு வெவ்வேருகவும், இரண்டு மரக்கால் சுத்தான்னத்தை வெவ்வேருகவும் சமயல் செய்வித்து நிவேதனஞ் செய்தல் வேண்டும். அர்த்த ஜாமத்திற்கு இரண்டு மரக்காலாகும். தீபங்கள் இருநூறு. முக்காலங்களிலும் பலி ஓமம் தூப தீபம் ஐம்பது உருத்திரகணிகைகளோடு கூடின முப்பத்துநான்கு வாத்யம் இவைகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

காலமாவது இரண்டு ஜாமமென்று சொல்லப்பட்டது மூன்று சந்திகளிலும் ந்ருத்தனத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

உத்தமத்தில் உத்தமம்.

இனி உத்தமோத்தம பக்ஷத்தை யுத்தேசித்து அவிசின் கிரமம் சொல்லப்படுகிறது. பக்குவஞ் செய்யப்பட்ட பாயசம் முதலான பதார்த்தங்கள் வேருகப் பத்துமரக்கால் செய்தல் வேண்டும். அர்த்த ராத்திரியில் அதிற் பாதியாகும் ஐந்நூறு. மூன்று காலமும் பலி, ஓமம் ஐம்பது வாத்யங்களோறு கூடிய முப்பத்திரண்டு உருத்திரகணிகைகள் நிருத்தனஞ் செய்தல் வேண்டும். இவற்றின் காரியம் ஓர் ஜாம அளவாகும். பாயச முதலிய ஐந்து வர்ண அவிசுகள் முறையாக இரண்டு மரக்கால் அரிசியிலாவது அதிற்பாதியிலாவது செய்தல் வேண்டும். இவைகளுள் ஒன்று இரண்டு மூன்றுவிதமாவது; ஸமஸ்தமுமாவது விசேஷமாகும் அவ்வாறன்றி மறுபடியும் ஒரு காலத்திலாவது அவிசைக் கொடுத்தல் வேண்டும். சுத்தான்னம் இரட்டிப்பாக சொல்லப்பட்டது. இது சாதாரணம்.

இவ்வாறு ஒன்பது விதமாக உத்தமோத்தம முதல் அதமாதமம் ஈருக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அபிஷேக விதி.

சந்தன தீர்த்தத்தின் பரிமள வாசிதமுள்ள ஸ்நாந ஜலகும்பத்தை சம்ஹிதா மந்திரத்தினுல் ஜபித்து, புஷ்பத்தால் அர்ச்சித்து தூபமிட்டு சுபகரமாகப் பூஜிக்க வேண்டும். கையந்திரத்தால் பிழியப்பட்டதாயும் புதிதாகவு மிருக்கிற எண்ணெயாலும், பரிமளமாய்க் காய்ச்சப்பட்ட பசுவின் நெய்யாலும் பீடத்தோடு கூடின சிவலிங்கத்தில் லேபித்துப் பின்பு தூபமிடல் வேண்டும். மங்களகரமான மஞ்சட்

பொடியோடு கூடின நெல் மாவினுலும் உளுந்தமாவினுலும் தேய்த்துப் பிறகு ஸ்நாநஞ் செய்விக்க வேண்டும். இவ்விடத்தில் நெல்லிக்கனி முதலிய பரிமள திரவியங்களாலும் தேய்த்து ஸ்நானஞ் செய்விக்க. பசுவின் அம்சமான வஜ்ர முதலான கற்களா லிழைக்கப்பட்ட வர்ணமுள்ள மடக்குகளில் வைக்கப்பட்ட மாவுகளாலும் கடுகு உப்பு சேர்ந்த சிறிது சிவந்த சந்தன வெந்நீராலும் அபிஷேகஞ் செய்க. பால் தயிர் நெய் தேன் சர்க்கரை முதலானவைகளால் தன் சக்தியாநுசாரமாக உழக்கிலிருந்து விருத்தி செய்யப்பட்ட, உழக்கு முதல் மரக்கால் முடிவான ப்ரமாணங்களால் அபிஷேகஞ் செய்க. சர்க்கரையில்லாவிடில் கருப்பஞ்சாறு, தேனில்லாவிடில் நெய்யுமாகும். செல்வமுள்ளவன் இவையாவும் குறைவின்றி ஜல தூப முடிவாக அபிஷேகஞ் செய்யக் கடவன். இளநீர் ருசியுள்ள ரசவர்க்கங்கள் புஷ்ப முதலானவைகளாலும், ஸ்வர்ணத்தோடு கூடிய ஜலம் ரத்னத்தோடு கூடிய ஜலம் சந்தன ஜலம் இவைகளாலும் அபிஷேகஞ் செய்க. சூந்ய சிரசாக அபிஷேகம் செய்யற்க.

சுட்டுவிரல் பெருவிரல் சேர்த்து அஸ்த்ர மந்திரத்தால் சிரசிலிருக்கிற புஷ்பத்தை யெடுத்து அவ்வஸ்த்ர மந்திரத்தாலேயே அப்புஷ்பங்களை யவ்விடம்விட்டு வேறிடத்தில் சேர்த்தல் வேண்டும்.

புஷ்பக் குடலை அர்க்ய பாத்ய ஆசமந ஸ்நாந சோதகப்ரோக்ஷண பாத்திரங்களேழினும் ஜலம் நிரப்புதல் வேண்டும்.

தூபத்தை அபிஷேக மொவ்வொன்றினும் மற்ற தீப முதலியவைகளை அவ்வற்றிற் குரிய சமயங்களினு மறிந்து உபயோகித்தல் வேண்டும்.

த்வாரபூஜை அபிஷேகம் சந்த்யாகாலம் இவைகளின் முடிவிலும் நிவேதன காலத்திலும் உத்தமமாகிய திரையிடல் வேண்டும். பிறகு ஸ்தாபிக்கப் பட்ட கலசங்களால் அபிஷேகம் செய்தல் வேண்டும். முச்சந்தனம் அஷ்ட புஷ்பம் சப்த தீர்த்தங்களைச் சேர்த்தல் வேண்டும்.

ஆவாஹனம் அர்க்யம் பாத்யம் ஆசமனம் தூபம் சந்தனம் நைவேத்யம் விஸர்க்க மென்னும் எட்டு சமயங்களினும் புஷ்பம் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும்.

இடது உள்ளங்கையில் தட்டை வைத்துக் கொண்டு சிவலிங்கத்தின் மஸ்தகத்தில் இருக்கும் முன் அர்ச்சித்த புஷ்பத்தை அஸ்த்ர மந்திரத்தால் விசர்ஜனம் செய்து, பரிசுத்தமான கைகளையுடையவனுய் மந்திரத்தோடு கூடிய சங்க முத்திரையால் நனைக்கப்பட்டு அசையாமலிருக்கிற ஜலங்களாற் பரமசிவத்தின் சிரஸில் ஸ்நாநம் செய்வித்தல் வேண்டும்.

கைகளை மேலே சுற்றக் கூடாது. முத்திரைகளை கீழே காட்டக் கூடாது. தளும்பிய ஜலத்தால் திரவியங்களை நனைத்தல் கூடாது.

ஜயசப்தத்தோடு சிவ கும்பத்தையும் சக்தி கலசத்தையும் எடுத்து ஸ்வாமியின் முன் யந்திரிகையின் மேல் வைத்து விந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சந்தனம் புஷ்பம் தூபம் தீபம் அர்க்யம் என்பவைகளைச் சமர்ப்பித்து அந்த விதானங்களை ஆசிரியர் வலது கையினுல் வாங்கி சிவ மந்திரத்தை ஸ்மரித்தவராய் புஷ்பத்தோடு கூடின கூர்ச்சத்தை கலசங்களோடு பிடித்துக் கொண்டு தத்வத்தில் மனதை வைத்தவராய்ச் சிவலிங்கத்தின் சிரஸில் மந்திரத்தை ந்யாசம் செய்தல் வேண்டும். பார்வதியை பரமசிவத்திற் கிடது பாகத்தில் ஸ்தாபித்தல் வேண்டும்.

சிவமந்திரத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு சிவ கும்ப ஜலத்தால் சிவத்தை ஸ்நாநம் செய்வித்தல் வேண்டும். நல்ல பரிமள முள்ள நெல்லிக்கனி முதலானவைகளால் அபிஷேகம் அவ்விடத்திற் செய்வித்தல் வேண்டும்.

பீடத்தோடு கூடின சிவலிங்கத்தைச் சந்தன ஜலத்தால் அபிஷேகத்தைச் சேய்து, முகங்களில் ஆசமனத்தைக் கொடுத்து பரிசுத்த வஸ்த்ரத்தால் துடைத்தல் வேண்டும்.

அலங்கார நைவேத்யம்.

வேதிகையோடு கூடின சிவலிங்கத்தைப் பரிமள த்ரவ்யங்களாற் பூசி வெளுப்பான வஸ்திரங்களாலும் அனேகவித த்ரவ்யங்களாலும் மறைத்து அத்தேவரின் பொருட்டு எட்டுவித புஷ்பத்தைக் கொடுத்து பிறகு மந்திரத்தோடு கூடிய அவிசைக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

பயற்றம் பருப்புப் பொங்கலாவது சுத்தான்னமாவது வ்யஞ்சன முதலானவைகளோடு கொடுத்தல் வேண்டும்.

பரிசுத்தமான புஷ்பமாலைகளாலும் கிள்ளுபத்திரங்களாலும் பூஜித்தல் வேண்டும்.

பொன்பட்டங்களோடு கூடிய கிரீடங்கள், பொன்னுலாகிய பத்திரங்கள், பொன் அறுகுமுனைகள், லக்ஷ்மியின் வுருவமமைந்த ஸ்வர்ண புஷ்பங்கள், அர்த்த சந்திர வடிவமமைந்த பொன்னுபரணம் அநேக ஸ்வர்ணபுஷ்பம் என்பவைகளால் அலங்கரித்தல் வேண்டும்.

ஆதிவாரத்தில் மாணிக்கமும், சோமவாரத்தில் முத்தும், மங்களவாரத்தில் பவழமும், புதவாரத்தில் மரகதமும், குருவாரத்தில் புஷ்பராகமும், சுக்கிரவாரத்தில் வஜ்ரமும், சனி வாரத்தில் இந்திர நீலமும் இவ்வாருக சமஸ்தமும் அவ்வவ் வாரங்களுக்குத் தக்கபடி யுபயோகிக்கத் தக்கது. ஆபரணங்களின் விதி இந்தப்படி சம்மதிக்கப்பட்டது.

பிண்டிகையின் ரூபமான தேவியை, சிவத்தியாநம் செய்து கொண்டு ஸ்நாநம் செய்வித்தல்வேண்டும்.

சத்யோஜாத மந்திரத்தால் பாதங்களில் பாத்யத்தையும், சிரோ மந்திர முதலியவற்ருல் முகங்களில் ஆசமனமும், முடிவில் சிரசில் அர்க்யத்தையும் கொடுத்தல் வேண்டும்.

பஞ்சகவ்ய முதலான அபிஷேக சமயத்தில் பெருத்த மணியினுேசையுடன் உபஸ்தாநத்தோடு கூடினதாயும் தூபத்தை நிவேதிக்க. ஒவ்வொராவ்ருத்தியின் முடிவில் முக்கியமாய் உபஸ்நாநம் தூபத்தோடு கூடினதாயிருத்தல் வேண்டும்.

உபசாரம்.

மந்த்ரகானம் வீணுநாதம் வேதாத்யயநம் சாஸ்திர பாட முதலானவற்றி லொன்றைச் செய்வித்தல் வேண்டும். பிறகு கௌடபாஷை முதலானவைகளால் கானத்தைத் தூபமுடிவு வரையில் அநுஷ்டிக்க வேண்டும். அதற்குமேல் தமிழ் பாஷையினுடைய அங்கமான கானத்தை நிர்த்தனத்தோடு கூடினதாகவும், அநேக ஸ்வரங்களோடு கூடின ஸமஸ்கிருத பாஷா கானம் அல்லது பதினெண் பாஷா கானத்தையாவது செய்தல் வேண்டும்.

அநேக தேசபேத நாட்டியங்களைச் செய்து புஷ்பமாலை முதலானவைகளால் நாலு பக்கத்திலும் தொங்கவிட்டு அலங்கரித்தல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு புகையில்லாம லெரிகிற நெருப்பினுல் நிறைந்த பாத்திரத்தின் மத்தியில் தூபத்தால் தூபமிடல் வேண்டும். அழகிய ரூபமும் கெம்பீரமான ஓசையுடையதுமான மணியை இடது கையினுல் வாத்யம் செய்துகொண்டு எப்பொழுதும் அஸ்திரமந்திரத்தாற் போடப்பட்ட தூபத்தை உயர வெடுத்து காட்டல் வேண்டும்.

காராம் பசுவின் நெய்யினுல் நிறைந்ததாயும், கற்பூரம், அகரு இவைகளோடு கூடின வர்த்திகளையுடையதாயும்; அணையாத் தீபங்களை யுடையதாயும்; விருத்தாகார தோரணத்தை முன்பாக வுடையதாயும்; த்ரிசூலாகிருதியாகிய தீபங்களை யுடைத்தாயு மிருக்கிற தீப

மாலைகளாலும்; மற்றும் அநேகவித தீபங்களாலும் நான்கு பக்கத்திலும் ப்ரகாசிப்பித்தல் வேண்டும்.

கோதானம் திலதானம் ஸ்வர்ணதானம் பசுக்கட்குப் புல் முதலான தானம் இவைகளை லோகோபகாரமாகச் செய்தல் வேண்டும்;

பிறகு பெரிதாயும் எண்ணெயால் நிறைத்த தகளாயும் அவியாததுகளாயும் நல்ல வர்த்தியால் தூண்டப்பட்டிருக்கிறதாயு முள்ள ப்ரகாசிக்கிற தீபங்களால் ஆராத்திரிகத்தைச் செய்யவேண்டும்.

எவ்விதமாய் அவயவமான து விபூதியாற் பூசப்படுமோ அவ்விதமாய்த் திலகவடிவமல்லது திரிபுண்டராகிருதியாகவாவது பூசிப் பிறகு தூப தீப நைவேத்யம் பலியிடுதல் செய்து நடுவே ஆசமநங்கொடுத்து அருகில் நின்று நமஸ்கரித்துப் பின்பு செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

ஆவரண பூஜை.

பின்பு ஆஞ்ஞையுடன் வெளியில் ஆவரணத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

கர்ணிகையில் ஈசான மூர்த்தியையும், கிழக்கிதழில் தத்புருஷ மூர்த்தியையும், தெற்கிதழில் அகோரமூர்த்தியையும், வடக்கிதழில் வாமதேவமூர்த்தியையும், மேற்கிதழில் சத்யோஜாத மூர்த்தியையும் புஷ்ப முதலியவைகளாற் பூஜிந்தல்வேண்டும். இவ்விதமாய் ஐந்திதழ்களையும் ஐந்து முகங்களோடு கூடியதாய் விந்யசித்தல் வேண்டும்.

பத்துக் கைகளோடும் சந்திர கிரீடங்களோடும் சிறந்த ஆயுதங்களையுந் தரித்திருக்கிற சதாசிவ ஸ்வரூபங்களை த்யானிக்கத் தக்கது.

ஈசான்யத்தில் நேத்ர மந்திரத்தையும், ஆக்நேயம் ஈசான்யம் நைருதி வாயு வென்னும் நான்கு உபதிக்குகளிலும் இருதயம் சிரோ சிகா கவசம் என்னு மந்திரங்களையும், கிழக்கு முதலாக நான்கு திக்குகளிலும் அஸ்த்ர மந்திரத்தையும் க்ரமந் தவருமற் பூஜிக்க வேண்டும்.

இருதய மந்திரம் சந்த்ரவர்ணம், சிரோமந்திரம் கோரோசனை நிறம், சிகாமந்திரம் மின்னல் நிறம், கவச மந்திரம் நாலு பக்கமுஞ் சூழ்ந்த புகை நிறம், அஸ்த்ர மந்திரம் கபிலநிற மென்றுந் தியானிக்க வேண்டும். நடுவிலுள்ள நேத்திர மந்திரத்தைச் சோதிருப ப்ரகாசமாகத் தியானித்தல் வேண்டும்,

இம் மந்திர தேவர்கள் யாவரும் ஐந்து முகங்களும் பத்துக் கைகளும் வுடையவர்கள். சந்திரனுலும் அநேக ஆபரணங்களாலும் அநேக மாலைகளாலும் சந்தனத்தாலும் அலங்கரிக்கப் பட்டவர்கள்.

பதினாறு வயதையும் நல்ல ரூபத்தையும் தளராத யௌவனத்தையும் நிர்மலமான முகத்தையும் சாந்தத்தையும் மூன்று நேத்திரத்தையும் ஸ்வஸ்திகாசனத்தையு முடையவர்கள்.

இவர்கள் பரமசிவத்தின் சிரோ மந்திரம் இருதய மந்திரம் முதலானவைகளால் வரவழைக்கத் தக்கவர்கள். இவர்களை இவ்வாறு பூஜிக்காவிடின், ஆசிரியர் ஈசானதிக்கில் நேத்ரமந்திர ஸ்வரூபமான ஈசான மந்திரத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு பரமசிவத்திற்கு நான்கு பக்கத்தினும் கர்ப்பக்ரஹ ப்ராகாரத்தைப் பூஜித்தல்வேண்டும். அன்றியும் இவ்விடத்து வாம முதலான நவசக்திகள் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்.

பரமசிவத்தின் மடியில் வீற்றிருக்கிற மனோன்மனி யென்னும் ஆதிசக்தியைப் பூஜித்தல் வேண்டும். இந்த ஆவாஹன முதலிய சமஸ்தங்களையும் அதனதன் மந்திரங்களால் முறையாகப் பூஜித்தல் வேண்டும். இவைகட்கு அவகுண்டனம் அமிருதீகரணமின்றி ஆறுவித ஸம்ஸ்காரமெ பண்டிதர்களால் வெவ்வேருக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

ஸ்நபனமும் தீபங்களினேற்பாடும் அங்கபாவத்தைக்கட்டுவது; வேறன்று.

இரண்டாவது ஆவரண பூஜை.

இரண்டாம் ஆவரணத்தில் அநந்தாதி வித்யேசுரர்கள் முறையாகப் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள். அநந்தர் சூக்ஷ்மர் சிவோத்தமர் ஏகநேத்ரர் திரிமூர்த்தி ச்ரீகண்டர் சிகண்டி இந்த தேவர்கள் நான்கு முகமுள்ளவர்கள்; பரமசிவம்போல் பத்து புஜங்களை யுடையவர்கள்; அர்த்த சந்திரனைச் சிரசி லுடையவர்கள்; சாந்தர்கள்; தாமரைபுஷ்பத்தி லிருப்பவர்கள்; நானுவிதமான ஆயுதங்களை யுடையவர்கள்; சக்தி கேடயம் வில் பாணம் கமண்டலம் ஜபமாலை சூலம் தாமரச புஷ்பம் வரம் அபயம் இவைகளோடு கூடின கைகளையுடையவர்கள்; பூணூல்களை யுடையவர்கள்; ப்ரளயகாலச் சூரியர்களுக்குச் சமானமானவர்கள்; சிருஷ்டியில் பரமசிவத்தால் ஏவப்பட்டவர்கள்.

அநந்தர் கிழக்கு, சூக்ஷ்மர் தெற்கு, சிவோத்தமர் மேற்கு, ஏகநேத்ரர் வடக்கு, ஏக ருத்ரர் ஈசானம், திரிமூர்த்தி ஆக்நேயம், ஸ்ரீகண்டர் நிருதி; சிகண்டி வாயு என்னும் திக்குகளில் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்

மூன்ருவது ஆவரண பூஜை.

மூன்ருவது ஆவரணத்தில் பிரதமகணேசுரர்கள் குபேர திக்கு முதலாக வரிசையாய்ப் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்.

வடக்கில் – சிங்கவாகனத்தையும், மூன்று கண்களையும், மஞ்சள் நிறத்தையும் கண்ணாடியை உத்வகித்துக் கொண்டு மிருக்கிற அம்பி கையைப் பூஜிக்க.

ஈசானத்தில் – சுத்தமான வைடூர்ய நிறமும், உக்ரமும், புலித் தோலும், மூன்று கண்களும், சூலதண்ட கோடாலி வரம், அபயம் இவைகளைக் கையிலுடையவரும், அர்த்த சந்த்ரன் சர்பம் இவை களால் பூஷிக்கப்பட்டவருமான சண்டேசரைப் பூஜிக்க.

கிழக்கில் – பத்மராகத்திற் கொப்பான காந்தி ; முக்கன் ; கையிற் சூலம் ; நாகயஞ்ஞோபவிதம் இவைகளையுடைவராயும், சாந்தராயு மிருக்கிற நந்தியைப் பூஜிக்க.

ஆக்நேயத்தில் – பச்சை நிறம், கையிற் சூலம், முக்கண், நாக யஞ்ஞோபவீதம் இவைகளையுடைய ருத்ர சம்பந்தமான மஹா காளரைப் பூஜிக்க.

தெற்கில் – குள்ளமான வுருவம், யானை முகம், தன்னுடைய தந்தத்தைப் பிடித்தகை, கும்பச்சிரம், முறம் போன்ற காதுகள், மூன்று ஒட்டைச்சாண் பிரமாணமுள்ள மிருதுவான தும்பிக்கை, லட்டுபக்ஷ ணம், கோடாலி, ஜபமாலை யிவைகளையுடைய கைகள், மூன்று கண் கள், தாமரைப் பூவின் இலை நிறம் இவைகளையுடைய விநாயகரைப் பூஜிக்க.

தென்மேற்கில் – ருஷப வடிவம், முக்கண், குருக்கத்தி சந்திரன் பனி யிவைகளைப் போன்ற நிறம், சமஸ்த ஆதாரபூதத்தன்மை, தர் மாத்ம வடிவம் என்னும் இவைகளை யுடைய இடப தேவரைப் பூஜிக்க.

மேற்கில் – மாமிச மில்லாத சரீரமும், வெண்ணிறமும் உள்ள ப்ருங்கியைப் பூஜிக்க.

வாயுவில் – ஆறுமுகம். இளமைப் பருவம், பன்னிரண்டு கண் கள், பன்னிரண்டு புஜங்கள், சக்தி மணி கேடயம் தாமரைப்பூ பல்ல வம் கோழி தண்டம் வரம் அபயம் வில் பாணம் பெரிய கோடாலி என்பவைகளை யுடைய சுப்பிரமணியரைப் பூஜிக்க.

சம்பத்தின் பொருட்டு ஒரு முகம் இரண்டு கைகள் அல்லது நான்கு கைகளோடு சக்திவேல் கோழி வரம் அபயம் இவைகளோடு கூடியவராகவும், பவளம் போன்ற காந்தியை யுடைய அந்தச் சுப்பிர மணியர் பலாபேக்ஷிகளால் பூஜிக்கத்தக்கவராக ஆகின்றார்.

இவ்வாறன்றி வேறுவிதமாயும் கணேஶ்வரர்கள் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள். தேவி, சண்டேச்வரர், மஹாகாளர், இடபம், நந்தி கேச்வரர், கணேசர், ப்ருங்கி, சுப்பிரமணியர் இவர்களை பத்மராகத் தோடு சமமான காந்தியை யுடையவர்களாகப் பூஜிக்க.

நான்காவது ஆவரண பூஜை.

நான்கா மாவரணத்தில் தத்தம் திக்குகளை யடைந்திருக்கிற திக்கு பாலகர்களை முறையே பூஜித்தல் வேண்டும்.

கிழக்கில் – ஐராவத வாகனம், மஞ்சள் நிறம், வஜ்ராயுதம், ஆயிரங் கண்கள் என்னு மிவைகளையுடைய தேவேந்திரனைப் பூஜிக்க.

தென்கிழக்கில் – ஒளி வீசுகிற மாலை, சத்தியாயுதம், ஆட்டுக் கிடா வாகனம் என்னு மிவைகளையுடைய அக்நி தேவனைப் பூஜிக்க.

தெற்கில் – எருமைக்கடா வாகனம், கறுத்த நிறம், கையிற் றண்டம என்னு மிவைகளையுடைய யமனைப் பூஜிக்க.

தென் மேற்கில் – கறுத்த நிறம், கையிற் கதை, நரவாஹனம் (பல்லக்கு) என்று மிவைகளையுடைய நிருதியைப் பூஜிக்க.

மேற்கில் – வெண்ணிறம், முதலை வாகனம், கையிற் பாசம் என்னு மிவைகளை யுடைய வருணனைப் பூஜிக்க.

வாயு திக்கில் – சித்திர வர்ணம், கையில் த்வஜம், மான் வாகனம் இவைகளை யுடைய வாயுவைப் பூஜிக்க,

வடக்கில் – மஞ்சள் நிறம், கையிற் கத்தி, குதிரை வாகனம் என்று மிவைகளையுடைய குபேரனைப் பூஜிக்க.

ஈசானத்தில் – கோரோசனை வர்ணம் (கபிலவர்ணம்), கையிற் சூலம், ருஷப வாகனம், முக்கண், தெளிவான திருமுகம், சந்தோஷப் பார்வை என்னு மிவைகளையுடைய ஈசானமூர்த்தியைப் பூஜிக்க,

கீழே பூமியில் – (கிழக்கிற்கும் ஈசானத்திற்கும் இடையே) கறுத்த நிறம். கருடவாகனம், கையிற் சக்கரம் என்னு மிவைகளை யுடைய திருமாலைப் பூஜிக்க.

மேலே ஆகாயத்தில் – (நிருதிக்கும் மேற்கிற்குய் இடையே) சிவந்த நிறம், அன்னவாகனம், கையிற்றாமரையு முடைய ப்ரம மாவைப் பூஜிக்க. தத்தம் நாம முதலிய அக்கரங்களால் இவர்கள் யாவரும் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்.

ஐந்தாம் ஆவரணப் பூஜை.

ஐந்தா மாவரணத்தில் அஸ்திர சமுகங்களைச் சாத்திரவிதிப் படிப் பூஜிக்க வேண்டும்.

கிழக்கில் – மஞ்சள் நிறம் அறுகோண வஜ்ராயுதம்,
ஆக்நேயத்தில் – மிகவும் சிவந்த நிறமுள்ள சத்தியாயுதம்,

தெற்கில் - கறுத்த நிறமுள்ள தண்டம்,

தென்மேற்கில் - கறுத்த நிறமுள்ள கத்தி,

மேற்கில் - வெளுத்த நிறமுள்ள பாசம்,

வாயுவில் - சித்திர த்வஜம்,

வடக்கில் - பொன்னிறமான கதாயுதம்,

ஈசானத்தில் - ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற சூலாயுதம்,

அடியில் - சூரியனைப் போன்ற காந்தியை யுடைய சக்ராயுதம்,

மேற்பாகத்தில் - வெண்டாமரைப் பூ இவைகளை முறையே பூஜிக்க. இவ்வாறு பஞ்சாவரண பூஜையானது சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது.

ஏகாவரணமானது அங்கமந்திரங்களாலும் பஞ்ச ப்ரம்ம மந்திரங்களாலும் பூஜிக்கவேண்டும். அற்றேல் தனியே அங்கமந்திரம் அல்லது தனியே பஞ்ச ப்ரம்ம மந்திரம்; அல்லது பஞ்சப் பிரும்மாங்கமென்னும் இரண்டுஞ் சேர்ந்த மந்திரம் என்பவைகளாலும், லோகபாலகர்கள் அஸ்திரங்கள்; அல்லது அஸ்திரங்களோடு சேர்ந்திருக்கிற லோகபாலகர்கள் என்னும் ஆவரணத் திரயம் பூஜித்தல் வேண்டும்.

பிறகு பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரம் அங்கமந்திரம் அஷ்ட வித்யேசர் ஏகாதச ருத்ரர் இவர்களை சந்தனம் முதலானவைகளால் உள் ஆவரணக் கிரமமாகப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

வெளியாவரணப் பூஜையைப் பரிவார தேவதையின் பூஜா விதியில் புத்திமான் அறிகிருர்கள்.

இவ்வாறு ஆவரணத்தைப் பூஜித்து உத்தமமான நைவேத்யத்தைக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

நைவேத்யம்.

நைவேத்யம் ஐந்துமுகங்களிலும் கொடுத்தல் வேண்டும். அவ்வாறன்றி மேல்முகத்திலும் கொடுக்கலாம். சமஸ்த அங்கங்களுக்கும் நைவெத்யம் முன்னிற் பாயதிளவாக வேருனதாகும். ப்ரத்யேக பாத்திரங்கள் கிடைக்குமானுல் அவிசைத் தனித்தனியே பாகஞ் செய்யத் தக்கது. அவ்வாறு ப்ரத்யேக பாத்திரங்களெல்லாவிடின் பரிசுத்தமான ஏக பாத்திரத்தில் சமைத்த அன்னத்தைத் தனித்தனியே வைத்தல் வேண்டும்.

த்வாரபாலகர் முதல் வெளியாவரணத்தி லிருக்கிற தேவதைகட்கு, வெவ்வேருக சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவைகளால் பூஜிக்க வேண்டு மென்று விதிக்கப்படுகிறது.

பலி ஹோம தாம்பூலம்.

பூத முதலான கணங்களின் பொருட்டு பலியைக் கொடுத்துப் பிறகு மந்திர பூர்வமான நைவேத்யம் கொடுக்கவேண்டும். அதன் முடிவில் மறுபடியும் உள்ளாவரணத்தை யடைந்து நித்ய ஹோமம் செய்யத்தக்கது. பிறகு ஹஸ்த ப்ரக்ஷாளன பூர்வமாக ஆசமனத்தைக் கொடுத்து, தேவர்கட்குத் தகுதியும் முகப்பழக்கமுமான தாம்பூலத்தையும் கொடுக்கவேண்டும்.

உபசாரம்.

அப்பொழுது ஸ்ரீமத் பஞ்சமஹா சப்தம் கண்ணுடி கொடை விசிறி வெண்சாமரங்களாலும், பாட்டு நிருத்தம் ஜபம் தோத்திரங்களாலும் அந்தச் சிவபெருமானை சந்தோஷிப்பித்தல் வேண்டும்.

பவித்ரம்

சந்தோஷமுள்ள உமையவளோடு வீற்றிருப்பவராயும், சக்தி ஸ்வரூபராயுமுள்ள சதாசிவரை த்யானித்து அவர் சிரஸில், கர்மங்களைப் பூர்த்தி செய்வதான பவித்திரத்தைச் சாற்றல் வேண்டும்.

எந்தக் காரணத்தால் நாடோறும் மனோவாக்குக் காயங்களாலுண்டாகிற பாவத்தினுல் விழுகின்ற நரகத்தினின்றும் காப்பாற்றுகிறதோ அந்தக் காரணத்தால் பவித்திரம் என்றும் பெயரை யுடையது.

ப்ராசாத மந்திரோச்சாரணம்.

யாவும் சம்பூரணமாகும் பொருட்டு முதலிற் சகலத்திற்கும் முடிவான பரமீகரணத்தை (மூலமந்திரத்துடன் பஞ்ச ப்ரம்ம மந்திரங்களை) யுச்சரித்துப் பிறகு ப்ராசாத மந்திரத்தை முன்போல் ந்யாசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஜபம்.

புத்திமானுனவன் முன்னமே ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட முத்திரையால், இன்னது இன்ன பிரயோஜனம் கொடுத்தல் வேண்டு மென்று பிரார்த்தித்து ஜபமாலையால் ஜபித்தல் வேண்டும்.

யாது காரணத்தால் ருத்ர நேத்ரங்கட்குச் சமானமாகிய ருத்திராக்ஷங்களுக்குக் கட்டுக் கட்டப்படுகிறதோ அந்தக் காரணத்தாலும், காணப்பட்டதும் காணப்படாததுமான பலனை யடைவிப்பதாலும் ருத்திராக்ஷ ஜபமாலை யென்று சொல்லப்படுகிறது. சிவதீர்த்தத்தால் நன்ருகச் சுத்தி செய்யப்பட்ட அந்த ஜபமாலையானது நூற்றெட்டு

அல்லது ஐம்பத்து நான்கு அல்லது இருபத்தேழினுலாவது செய்யத் தக்கது.

இச்சிக்கப்படுகின்ற, நடுவிரல் பவித்;விரல் பெருவிரல்களால் (ருத்ராக்ஷத்தை) நடத்துவதால் உத்தமமாகிய சித்தியும்; பெருவிரல் சுட்டுவிரல் சம்பந்தத்தால் மத்திமமாகிய சித்தியும், சிறுவிரல் பெருவிரல்களுடைய சம்பந்தத்தால் அதமமாகிய சித்தியும் கூறப்படுகிறது.

மூலமந்திரத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கு ஜபம் பஞ்சப்ரம்ம அங்க மந்திரங்களின் ஜபம் புத்திமானுல் செய்யத்தக்கது.

புத்திமானுனவன், ஆலச்யம் விபரமின்மை ஒருவரிடத்திருந்தும் நேரே யடையாமை சீக்கிரமின்மை மனப்ராந்தியால் கணக்கிடப்படாமை யாகிய ஜபத்தை நித்யகர்ம முதலிய சகல கர்மங்களிலும் செய்யப்படாது.

நித்யகர்ம முதலிய கர்மபேதத்தாற் சொல்லப்பட்ட ஜபத்தைச் செய்து நிவேதனம் செய்தல் வேண்டும்.

பிரார்த்தனே.

ஆசாரியரானவர் சாதிக்கத்தக்க காரியத்தின் முடிவிற்காகவும், மற்ற ஜன விருத்திக்காகவும் மூன்று உள்ளங்கை ஜலத்தினுல் புஷ்ப தர்ப்ப முதலானவற்றேடு–

“ரகஸ்யம் அதிரஹஸ்யம் முதலிய மந்திர தத்துவங்க ளனைத்தையுங் காப்பவர் நீரே; ஆகையால் தேவரீர் அனைத்தையுங் காக்கின்றமைப்பற்றி எம்முடைய ஜபத்தையும் ஏற்றருளல் வேண்டும். எந்தச் ஜெபமானது உம்மிடத்தில் இருக்கின்றதோ அந்தச் ஜெபத்தைக் கொண்டு உம்முடைய பிரசாதத்தால் எங்களுக்குப் போக மோக்ஷங்கள் சித்திக்கவே செய்யும், ஆகையால் அடியேனிடத்திற் கிருபை வைத்து ஜெபத்தை ஏற்ற நுளல் வேண்டும்.” என்றும்,

“ஹே சங்கரனே! சிவபதத்தி விருக்கும் என்னுடை புண்ணிய ரூபமான கன்மத்தைக் காப்பாற்றும்; பாவரூபமான கன்மத்தை நாசஞ் செய்யும்” என்றும் பிரார்த்திக்க.

பின்னர், “பலன் தருபவன் சிவனே பலனை யனுபவிப்பவன் சிவனே, எல்லா ஜெகத்துக்களும் சிவனே, பூஜிப்பவன் சிவனே, இவ்வாறு சிவன் எல்லாமா யிருத்தலால் நான் சிவமாயிருக்கின்றேன்” என்று இவ்வாறு தியானித்து தனது ஆன்மாவையும் ஜெபத்தையும் பூஜையையும் பக்தியுடன் நிவேதித்தல் வேண்டும்.

அநேகவித தோத்திரங்களால் அடிக்கடி தோத்திரஞ் செய்து நமஸ்கரித்து ஹோமம் செய்கிற கிரஹத்தில் நித்ய சிவாக்நியில் நித்யமாகிய அக்நிகார்யத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

நித்யஹோமம்.

யாகசாலையின் ஆக்னேய குண்டத்தில் அக்நிகார்யமானது வரிசையாகச் செய்யத்தக்கது.

உத்ஸவம்.

நித்யோத்சவத்தையும் அதன் பிறகு தாண்டவோத்சவத்தையுஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு சிவலிங்கத்தை யர்ச்சித்துச் சந்தனம் புஷ்பம் முதலானவைகளால் முறையே பராங்முகார்க்யங் கொடுத்து மஹாமுத்திரையுங் காண்பித்தல் வேண்டும்.

அஸ்திரமந்திரத்தால் சம்கார முத்திரை காட்டி ஆவரணங்களிலிருந்து தேவர்களை யெழுப்பி மூர்த்தி மந்திரத்தால் அவ்வமூர்த்திகளை யடைந்தவர்களாகச் செய்தல் வேண்டும்.

தியானம்.

சாதகரஹிதமாயும் சகளோபாதியிலிருந்து விடப்பட்டதாயும் எவ்வாறு நிஷ்களத்தை யடைந்திருக்குமோ அவ்வாறே இருதய மந்திரத்தை யநுசரித்திருக்கிற மூலமந்திரத்தை யுச்சரித்து இருதயத்திற் சிவத்துடன் பேதமற்றிருப்பதாய் த்யானித்தல் வேண்டும்.

விஸர்ஜனம்

தன் குரு மூலமாகப் பெற்ற சல லிங்க பிம்பங்களில் பூஜை முடிந்தபாவனையின் பேரில் க்ஷமஸ்வ என்றும் முன்போல பெற்ற க்ஷணிகலிங்கங்கள் (உருத்ராக்ஷம் நீங்கியது) மறுதினம் பூஜைக்கு வேறு வைத்துக்கொள்ளவேண்டியதால் பராங்முகார்க்யம் கொடுத்தல்; ருத்ராக்ஷத்தை தீர்த்தத்தால் சுத்தி செய்து மறுபடியு மெடுத்துக் கொள்ளல்.

சண்டேச பூஜை.

ஈசானத்தில் சண்டேசரை சந்தனபுஷ்பம் முதலானவைகளால் முறையே யஜித்து அவர் பொருட்டு சிவ நிர்மால்யம் சகலமும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் பின் கைகளில் மும்முறை கொட்டி சிவபூஜா பலனைத் தருமாறும் வேண்டவும்.

பரமசிவத்தின் கோபாம்சமான சண்டேசரை சிலர் சிவலிங்க மூர்த்தத்தில் இருப்பவரென்றும் பிண்டிகையி லிருப்பவ ரென்றும் அவ்வாறன்றி ஈசான திக்கில் பீடத்தி லிருப்பவரென்றும் வெளியிலிருப்பவரென்றும் அவ்வாறன்றி சண்டேச கிரகத்தி லிருப்பவ ரென்றும் கூறுவர்.

நிர்மால்யம்

நைவேத்யம் சந்தனம் புஷ்பம் முதலாகிய நீடித்த காலமாயுள்ள பொருள், அனுபவிக்கப்பட்ட மாலை இவைகள் நிர்மால்யம் என்று கூறப்படும்.

மிருத்மயமான லிங்கத்திலிருக்கின்ற தூளியும் சிவபெருமானுற் புசித்து விடப்பட்டதும் சண்டேசரால் புசிக்கத் தக்கதுமான வஸ்து எதுவோ அதையும் பெற விரும்பப்படாது; அதை மூர்ச்சியுடன் விடத்தக்கது.

மண்டபாதிகளின் மேல் கட்டுகிற விதானம் குடை புஷ்பமாலை முதலானவையும், வஸ்திரம் ஆபரணம் வாஹனம் இவைகளும் பசு பூமி பொன் வாஸம் முதலியனவும், அவ்வஸ்துக்களில் வேருகிய த்ரவ்யமும், சிவபெருமான் பொருட்டு நிவேதனம் செய்ப்பட்டதெல்லாம் சிவசொத்தென்று சொல்லப்படும்.

சிவசொத்தாவது சண்டேசர் புசித்த நிர்மால்யமாவது தனது உபயோகத்திற்காக உபயோகித்தல் கூடாது. முன்கூறிய மேற்கட்டி மாலை முதலியவைகளைப் பரிசிப்பதும், தூபவாசனையை மோப்பதும் குற்றமாக. அவ்வாறே சிவத்தின் தீபங்களைத் தூண்டல் முதலானதுங் குற்றமாகாது.

சமாதி.

போகாபேக்ஷை யின்றிச் சிவலிங்க பூஜையினீங்கி முன்போல் தத்வமந்த்ர சோதனை செய்து, ப்ரணவ சோருபாகார சிவத்தை யோக பீடத்தில் ந்யாசம் செய்து பவித்ர மந்திரங்களால் சகளீகரித்துச் சிவ காயத்ரியால் உபாசித்தல் வேண்டும்.

போகாங்கம்

பின்பு போகநிமித்தம் சக்தியாநுசாரமாய்ப் புஷ்பமுதலானவைகளால் அலங்கரித்து வேதிகையோடு கூடிய சிவலிங்கத்தை. எனது குற்றங்களைப் பொறுத்தருள்க வெனப் பிரார்த்தித்தல் வேண்டும்.

அர்க்ய முதலிய பாத்ரங்களை யலம்பிப் பலகை முதலிய பீடத்தில் வைத்தல் வேண்டும். கர்ப்ப க்ரஹத்தை முன்று பசுவின்

சாணத்தி னுண்டையால் மெழுகி அந்த க்ரஹத்திற்கு வெளியில் நிர்மால்ய விசர்ஜன பாத்திரத்தில் சண்டர் புசித்த நிர்மால்யத்தையும் போடல் வேண்டும்.

அபிஷே தீர்த்தம் பால் தயிர் முதலானவைகள் நாபிக்கு மேலும் கீழும் சிந்தப்பட்டால் ஸ்நாநஞ் செய்க. அல்லது அலம்புதலாவது செய்தல் வேண்டும்.

நழுவுதல் தவறிப் போதல் இவற்றின் சுத்திக்காக, அந்தக்கரண சுத்தியுடன் ஆசமனஞ் செய்து பரமசிவத்தை நமஸ்கரித்து ஸம்ஹிதா மந்திரத்தை யுச்சரித்தல் வேண்டும்.

பின்பு யாகசாலையி லிருக்கும் சலலிங்கத்தினும் ம்ருத் லிங்கத்தினும் பூஜையை உபசங்காரம் செய்தல் வேண்டும். பசுவின் சாணத்தின் முன்றுண்டையால் கை கால்களைச் சுத்திசெய்து பிறகு விதிப்படி ஆசமனஞ் செய்து பூமியில் தண்டாகாரமாய் விழுந்து நமஸ்கரித்து ஸ்வாமீ எனது குற்றங்களைப் பொறுத்தருளல் வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தல் வேண்டும்.

நான்காவது அர்சனுவிதி படலம் முற்றிற்று.

—:*:—

குறிப்பு :—

பக்கம்-௧௬௩ வரி-12ல் "த்வாரத்தில் எழுகு லிங்கத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும். பரிவாரத்திற் சிவலிங்கத்தைப் பூஜித்தல் வேண்டும்." என்பதை "த்வாரத்தில் உலோகத்தினலான அல்லது சிலையினுலான பரிவாரத்தை பூஜித்தல் வேண்டும்." என்று திருத்தி வாசிக்க.

— :: —

[illegible]

[illegible] ௫

[illegible] ௰

[illegible] ௨௫

[illegible] ௩௰

[illegible] विशेषकार्यार्थं वापि संसारवारि यजेत् ।
द्वारादि नवद्वाराणां [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] वा ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।

[illegible] ॥ ५५

[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ६०

उशीरं चन्दनोपेतं [illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] वा ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।

[illegible] ॥ ६५

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ७०

[illegible] ।
[illegible] ॥

पा - [illegible]

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌕𑌕𑍀 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 1 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑍀 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑍀 𑌚𑌮𑍍𑌪𑌕𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑌵𑍀𑌰𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌟𑌲𑌮𑍍 ।
𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾 𑌶𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌶𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍇 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍇 ।
𑌰𑌕𑍍𑌤𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌜𑌪𑌾𑌶𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌟𑌲𑍀 ॥

𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌕𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀 𑌕𑌰𑌵𑍀𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑍀 𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇𑌞𑍍𑌜𑌿𑌕𑌾 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௪௫

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌾𑌣𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌚𑌮𑍍𑌪𑌕𑌂 𑌹𑍇𑌮𑌯𑍂𑌥𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌞𑍍𑌚 𑌕𑍋𑌰𑌣𑍍𑌟𑌂 2 𑌶𑌿𑌰𑍀𑌷𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾 ।
𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍀𑌤𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌨𑍀𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌹𑌾 𑌚 𑌯𑌾𑌵𑌕𑍀 ।
𑌅𑌪𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌮𑍀 𑌤𑌥𑌾

𑌤𑍁𑌲𑌸𑍀 𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌃 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍀𑌰𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌗𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌕𑌾 ।
𑌏𑌕𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥

𑌸𑌹𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌤𑍁𑌲𑌸𑍀 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾 ।
𑌏𑌵𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌣𑌿 𑌚 ॥ ௫௦

𑌉𑌶𑍀𑌰𑌹𑍍𑌰𑍀𑌬𑍇𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌶𑍇𑌰𑍁𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌦𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌅𑌰𑍍𑌕𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌕𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌬𑌕𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍇𑌮𑌧𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌧𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑌕𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌮𑍀𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌪𑌾 - 1 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌸𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌰𑌮𑍍 2 𑌕𑍋𑌰𑌣𑍍𑌟𑌮𑍍

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍀𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।

𑌵𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌗𑌮𑍇 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 —

𑌅𑌰𑍍𑌕𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌰𑌵𑍀𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌰𑌵𑍀𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌕𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌬𑌕𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌧𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑌕𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌪𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌅𑌪𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑍁𑌶𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌮𑍀𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌶𑌮𑍀𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍀𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 —

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌕𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌬𑌕𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍀𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌰𑌵𑍀𑌰𑌂 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾 𑌜𑌾𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌪𑌾𑌟𑌲𑍀 ।

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑌾𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌹𑍍𑌲𑌾𑌰𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌗𑌚𑌮𑍍𑌪𑌕𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑌕𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌕𑍇𑌤𑌕𑍀 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀 𑌚 𑌪𑌾𑌟𑌲𑍀 𑌚 𑌨𑌵𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾 ।
𑌶𑌿𑌰𑍀𑌷𑌸𑌰𑍍𑌜𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌕𑌕𑌹𑍍𑌲𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௫

𑌆𑌮𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌰𑌕𑌹𑍍𑌲𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌜𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌮𑍍 ।
𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌹𑍍𑌲𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible]

௬௦

[illegible]

[illegible]

௭௦

[illegible]

௭௫

[illegible]

உக்தம் ஸ்ரீ காமிகாக்ய நாமதேயே ஶிவயஜநவிதிம்
தேஶபாஷ்ய: கரோதி
ஶ்ரீ ஸாயாஹ்ந ஶ்ரீநிவாஸாக்ய ஸூநு
ஶிவ: ஸ்வாமிநோ தேஶிகாஸ: ।

பாலஸ்யாக்யே யதாவத்ஸ்வ பாத
ஶிவநோத்தி ஸம்ஸாரதேஹ தாப:
ஆநாநந்தஸ்வாமிநோ த்ருஷ்டா ஶிவ
ஶோபாதி பத்மேஷு: ॥ ௮௦

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே க்ரியாபாதே
அர்ச்சநாங்கவிதிர் நாம பஞ்சம: படல: ।

ஶ்லோகம் - ௮௦ ஆ. ஶ்லோகம் - ௧௦௧௫½

—:o:—

சிவமயம்

5-வது அர்ச்சநாங்கவிதி படல சந்திரிகை.

சந்த்யாகால பூஜை.

பிறகு அர்ச்சனைக் கங்கமான விதியைச் சந்தியாகால லக்ஷணத் தோடுங் கூறுகின்றேன். சூரியோதய ஆரம்பமுதல் சூரியோதயம் வரையில் ஏழரை நாழிகை கூடிய யாமம் சந்தியெனக் கூறப்படும். அறுபது ஸ்வாசம் ஒரு ப்ராணன்; ஆறுப்ராணன் ஒரு நாழிகை; அறுபது நாழிகை ஒரு இராப்பகல்.

அந்த அகோராத்திரி எட்டு சந்தியை யுடையதாகச் சொல்லப் படுகிறது. இவ்வெட்டுச் சந்தியிலும் செய்யும் பூஜை ஸர்வோத்தம மாகும். ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு ஏழு என்ற முகூர்த்த காலங்கள் கூடிய பூஜை ஒன்பது விதமாகும்.

பூஜாரம்ப முதல் ந்ருத்தந மீருகச் சந்தியா காலங்களிற் செய் தல் வேண்டும். சந்தியை யதிக்ரமித்தால் குற்றமுண்டாகும். சந்தியா காலத்திற் குள்ளாயின் பூஜைக்குக் குற்றமில்லை.

விசேஷ உபசார பூஜாகாலத்தில் இவ்விதி கூறப்பட்டது. ஸ்நாநத்தில் இரண்டு நாழிகையும், பூஜையில் ஒரு நாழிகையும் இருத்தல் வேண்டும். நிவேதனத்திற்காக அரைநாழிகையும், பலிகொடுப்பது அதற்குச் சமமாய் அரைநாழிகையும், நித்யாக்நிகார்யம் அரைநாழிகையும், நித்யோத்ஸவத்தில் இரண்டு நாழிகையும், ந்ருத்தநத்திற்காக ஒரு நாழிகையுமாக இவ்விதமாய் காலமானது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மஹாரத்ரிகால சந்தியில் இவ்வாறு காலப்ரமாணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சொற்ப உபசாரத்திற் சந்தியாகாலத்திற் குறைவுவருமாகில் கெடுதலில்லை. தனக்கநுகூல காலத்திற் செய்யும் பூஜை தனக்கநுகூலமான நாழிகையாகும். ஆன்மார்த்த பூஜை சக்தியாநுகூலம் செய்யலாம்.

அருணோதய காலத்தில் மூன்றேமுக்கால் நாழிகைக்கு முன்னமே, சமஸ்த ப்ராணிகளி னஞ்ஞானத்தைப் போக்குகிறதாகிய பஞ்சமஹா சப்தத்தைச் சப்திக்க வேண்டும். அச் சமயத்தில் சகல மனோபீஷ்டங்களின் சித்திக்காகச் சிவபெருமானைப் பூஜித்தல் வேண்டும்.

சாயங்காலத்திலும் அர்ச்சனையின் முடிவிலும் அர்த்த ஜாமத்திலும் பூஜை செய்தல் வேண்டும்.

அதிகமான வாசனைப் புஷ்பங்களாலும் சந்தனங்களாலும் விசேஷ வாசனைத் தூபங்களாலும் லோகசம்ரதாயமான நைவேத்யங்களாலும் சாயங்காலம், அர்ச்சனை முடிவு, அர்த்தயாமம் என்னும் காலங்களிற் பூஜை செய்தல் வேண்டும்.

மஞ்சத்தின் மீதுள்ள பார்வதியை விசேஷமா யலங்கரித்து, நாநாவித நிருத்தனங்கள் பாட்டு இவைகளுடன் சிவபெருமானுடைய பக்கத்திற் சேர்ப்பிக்க வேண்டும்.

பிறகு புத்ர பௌத்ராதிகளின் விருத்தியின் பொருட்டுச் சிவபெருமானைப் பூஜித்தல் வேண்டும். பகலிலும் சந்தியா காலமுடிவிலும் சிவத்தை வௌஷட் என்னு முடிவினுல் பூஜித்தல் வேண்டும்.

அரசரின் ஆயுள் ஆரோக்ய சித்திக்காகவும் ஜயத்திற்காகவும் செல்வமிருந்தால் இவ்வாறு நாடோறும் பூஜை செய்யத்தக்கது.

பூஜிப்பவர் காலைசந்திக்குமுன் ஸ்நாந முதலிய நித்யாநுஷ்டானங்களைச் செய்யவேண்டும். ஸ்நாந முடிவில் பூஜா நிமித்தம், பரிசுத்த வஸ்திரங்களைத் தரித்திருக்கும் பரிசாரகர்களால் ஜலமுதலியவைகளைச் சித்தப்படுத்தல் வேண்டும்.

அபிஷேகத்திற்கு ஜலமுதலியவை.

கங்கை முதலிய நதிகளிலும் தடாக முதலிய விடங்களிலும் உற்பத்தியானதாயும், நல்ல ருசிகரமான புஷ்பங்களால் பரிமளிக்கப்பட்டதாயும், பரிசுத்தமான வஸ்திரத்தினுல் வடிகட்டப்பட்டதாயும், புதிதான மட்குடத்தில் நிறைக்கப்பட்டதாயும், ஏல முதலிய வாசனைகளோடு கூடினதாயுமுள்ள ஜலம் கொண்டுவர வேண்டும்.

ஏலம் வெட்டிவேர் (கடுக்காய் நெல்லிக்காய் தானிக்காய் என்னும்) முப்பழங்கள் சற்பூரம் குங்குமப்பூ சந்தனம் அகில் பத்திரங்கள் பரிமள புஷ்பங்கள் இவைகளோடு கூடிய ஜலம், கிடைத்தற்குத் தக்கபடி பரமசிவத்தின் அபிஷேகத்திற்கு விதிக்கப்பட்டது.

இவ்விதியில் கூறப்பட்ட திரவிய சமூகங்களில் யாதொன்று அடையப்படுமோ அது ஏழைகளால் கிரஹித்தல் வேண்டும்.

சம்சாரத்தை நிவர்த்திக்கிறதாகிய யாதொரு சிவதீர்த்தமோ அச்சிவதீர்த்தத்தை ஒருபாரமுதல் ஒன்பது பாரம் வரை நூதன சிவலிங்கத்திற்கு, அதமாதம கணக்கென்று அபிஷேகம் செய்யத்தக்கது. இவ்விஷயத்தில் ஒன்று முதல் ஒன்பது பாரம் வரை பிரிவு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

எட்டு மரக்கால் அல்லது பதினறு அல்லது இருபத்து நான்கு மரக்கால் ஜலமானது ஸ்வயம்பு பாணலிங்க முதலான வற்றிற்குக் கூறிய அபிஷேக விஷயங்களில் கூறப்பட்ட ஸ்நாநஜல அளவு சாத்திரத்திற் கூறப்பட்டது. ஆன்மார்த்தத்திற்கு இஷ்டப்படி கொள்ளலாம்.

பஞ்சாம்ருதம் பஞ்சகவ்யம் தருப்போதகம் கலசதீர்த்தம் இவை ஸ்நபநத்திற்காக முன் கூறின ப்ரமாணமாகச் சேகரித்தல் வேண்டும்.

வஸ்திரம்.

சுவாமியின் அலங்காரத்திற்குத் தக்க பிரமாணத்தோடு கூடியிருக்கிற பீதாம்பரமும், பட்டு நூற்பூச்சியி லுண்டான வெண்பட்டு வஸ்திரமும், பருத்திநூல் வஸ்திரமும் ஆகும்.

பீதாம்பரம் உத்தமம், வெண்பட்டு வஸ்திரம் மத்திமம், பருத்தி நூல் வஸ்திரம் அதமம் எனக் கூறப்பட்டது.

சுவாமியின் வஸ்திரமானது பன்னிரண்டுமுழ நீளமும் இரண்டு முழ அகலமும் வுள்ளதாயும் அழகும் மிகவும் பளபளப்பும் வுள்ளதாயும் சிறந்ததாயும் இருத்தல் வேண்டுமெனச் சொல்லப்படுகிறது. அவ்வாறன்றி எட்டுமுழ நீளமும் மூன்றுமுழ அகலமும் இழையொத்து லக்ஷணமானதாயு மிருக்கலாம்.

எலி கடித்தது, நெருப்புப் பட்டது, கேசங்களாற் சிக்குப் பட்டதுமாகிய வஸ்திரத்தை நீக்கவேண்டும்.

இவ்விதமா யுபயோகமுள்ள யாதொரு வஸ்திரமோ அதைக் கிரஹித்தல் வேண்டும்.

பாத்ய ஜலம்.

குங்குமம் சந்தனம் அறுகு வெண்கடுகு வெட்டிவேர் மற்றும் எள்ளோடு கூடினதுமாகிய பாத்தியமானது ஸர்வவிஷயத்திலும் உத்தமமாகும். வெண்கடுகு வெட்டிவேர் அறுகு இவைகளோடு கூடிய பாத்யம் மத்திமமாகச் சொல்லப்படுகிறது. சந்தனத்தோடு கூடிய வெட்டி வேர் பாத்யம் அதமமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

ஆசமந ஜலம்.

ஏலம் இலவங்கம் பச்சைக்கற்பூரம் வராளம் திரிபலை வெட்டிவேர் சந்தனம் இவைகளோடு கூடிய தீர்த்தம் ஆசமநத்திற்காகும். ஓ அந்தணோத்தமரே! திரிபலை பச்சைக் கற்பூரம் கிள்ளுபத்திரம் ஏலம் வெட்டிவேர் இவைகளையாவது ஆசமன பாத்திரத்திற் சேர்க்க வேண்டும்.

அர்க்ய ஜலம்.

ஜலம் பால் தர்ப்பைநுனி யவை (கோதுமையின் ஓர் வகை) வெண்கடுகு அரிசி எள் நெல் இவைகளோடு கூடிய அர்க்யம் அஷ்டாங்கமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

தண்ணீர் பால் தர்ப்பைநுனி அரிசி புஷ்பம் எள்ளு யவை வெண்கடுகு இவைகளோடு கூடிய அர்க்யம் அஷ்டாங்கமாகுமென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறது.

அவ்வாறன்றி அரிசி நெல் வெண்கடுகு எள்ளு சேர்ந்த நீராவது அல்லது புஷ்பஜலத்தோடு கூடினதாவது அர்க்யமாகச் சொல்லப்பட்டது.

சந்தனக் கலவை.

சந்தனம் அகில் குங்குமப்பூ இவைகள் த்ரிகந்த மென்று சொல்லப்படுகிறது. கர்ப்பூரஞ்சேர்த்து சதுஷ்கந்த மென்றுஞ் சொல்லப்படும். குங்குமப்பூ பரிமளத்தோடு கூடிய பச்சைக்கற்பூரம் சந்தனம் இவைகளோடாவது, தனித்தனியாக ஒரு விராகனிடை அல்லது பாதி அல்லது அதிற்பாதியாவது சந்தனத்திற் கலக்கவேண்டும்.

உத்தமோத்தம லிங்கத்திற்கு ஒரு பல முதலாக பலனைக் கொடுக்கத் தக்கது. உண்மையாகவே மிகவும் சக்தியில்லாதவர் கட்குக் கிடைத்தவரையில் இவ்வாறு பாத்யமுதலான வஸ்துக்களின் பிரமாணம் சொல்லப்பட்டது.

ஓ முனிச்ரேஷ்டர்களே! புஷ்பங்களி னிலக்கணத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்லப்போகின்றேன்.

புஷ்பவிதி.

வெள்ளைப் புஷ்பங்கள்.

வெண்டாமரை, புன்னை, சங்குபுஷ்பம், மல்லிகை, நந்தியாவர்த்தம், ஸ்ரீயாவர்த்தம், மந்தாரம், பஹுகர்ணிகை, த்விகர்ணி, அழவணம், லக்ஷ்மீபுஷ்பம் (வில்வப்பூ), ஜாதிமல்லி (பிச்சி), மகிழம்பூ, வெள்ளெருக்கு, முல்லை, தும்பை, காசாம்பூ, வெள்ளலோத்தி, விஷகை, ஈயபுஷ்பம் (இண்டம்பூ), பத்திராக்ஷி, கிறுகத்திரிப்பூ, கண்டங்கத்திரி, சண்பகபுஷ்பம், அலரி, அசோகம், ஆலிகை சுதபுஷ்பம், ஊமத்தை, நாணற்புஷ்பம் ஆக முப்பது. இந்த வெள்ளைப் புஷ்பங்கள் முக்யமெனவும் கௌணமெனவும் இருவகையாகும்.

சிவப்புப் புஷ்பங்கள்.

செந்தாமரை, முருக்கு, செங்கழுநீர், பாதிரி, மௌசலி, ஊமத்தை, சிவப்பு கண்டங்கத்திரி, அலரி, வியாக்ரி, சிவப்புமந்தாரை, பட்டிப்பூ, வைஜிங்கை, முனிபுஷ்பம் மற்றும் பிரசித்தமான ரக்த புஷ்பம் ஆக பதினான்கு. செந்நிற புஷ்பங்களின் பலனை விரும்புவோர் கூறிப்போந்ததைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

மஞ்சட் புஷ்பங்கள்.

பெருவாகை, கோங்கு புஷ்பம், சண்பகம், பொன்னூமத்தை, கொன்றை, கோதண்டம், காட்டுவாழை, கிரிமல்லிகை ஆக எட்டும் மஞ்சட் புஷ்பங்களிற் சிறந்தவை.

கருநிற புஷ்பம்.

கறுப்பு நிற புஷ்பத்தில் நீலோற்பலம் (கருநெய்தற் புஷ்பம்) சிறந்தது.

பத்திரங்கள்.

வில்வபத்திரம், சடாமாஞ்சி, மஹாபத்ரை, ஆத்தி, நாயுருவி இவை ஐந்தும் பஞ்ச வில்வங்க ளெனப்படும், தர்ப்பை, அறுகு, வன்னிபத்திரமும் அவ்வாறு கொள்ளப்படும்.

துளசி, சந்த்ரபம், தாந்தம், நாவற்பத்திரம், நாகமல்லி, ஓரிதழ்த்தாமரை, விஷ்ணுக்ராந்தி, மிகவும் பரிமளமுள்ள காட்டுமாம் பத்திரம், கருந்துளசி, சிவகரந்தை இவை முதலான பத்திரங்கள் புத்திரவிர்த்தியைச் செய்கின்றவை. வெட்டிவேர், குருவேர் முதலான வர்க்கங்கள் சுபத்தைத் தருகின்றவை.

பத்திர புஷ்பங்கள் வொன்றினென்று விசேஷம்.

ஆயிரம் எருக்கம் புஷ்பத்தைப்பார்க்கிலும் கொக்குமந்தாரைப் புஷ்பம் சிறந்தது. ஆயிரம் கொக்குமந்தாரைப் புஷ்பத்தைப் பார்க்கிலும் பொன்னூமத்தை சிறந்தது. ஆயிரம் பொன்னூமத்தம் பூவைப் பார்க்கிலும் வன்னிபுஷ்பம் சிறப்பாகிறது. சமஸ்தமான புஷ்பவகைகளுள் பிரகாசம் பொருந்திய கருநெய்தல் சிறந்தது.

பாடாந்தரம். (பாடபேதம்)

ஆயிரம் எருக்கம் புஷ்பத்தைப் பார்க்கிலும் ஒரு அலரிப் புஷ்பம் சிறந்தது. இவ்வாறு முறையே அலரிப்பூ, தாமரைப்பூ, வில்வபத்திரம், கொக்குமந்தாரை, பொன்னூமத்தை, கண்டங்கத்திரிப்பூ, தும்பைப்பூ, நாயுருவி, நாணற்பூ, வன்னிப்பூ, கருநெய்தல் இவையொன்றினொன்று ஆயிரம் பங்கு சிறந்தது.

தாமரைப்பூ, கொக்குமந்தாரை, வில்வபத்திரம், கருநெய்தல் இவை யொன்றினொன்று ஆயிரம் பங்கு சிறந்தது என்பதும் ஆகும்.

சம புஷ்பம்

சாதிமல்லி, விஜய பாதரி இவை அலரி புஷ்பத்தோடு சமம். வெள்ளை மந்தாரைப் புஷ்பம் தாமரைப் புஷ்பம் இவை இரண்டும் தர்மிற் சமம். புன்னை சண்பகம் சுரப்புன்னை இவை பொன்னூமத்தைக்குச் சமம்,

நீக்கவேண்டியவை.

தாழம்பூ, குறுக்கத்தி, காட்டுமுல்லை, இருவாக்ஷி, காட்டுவாழை, வேங்கை, உச்சித்திலகம் இவைகளின் புஷ்பங்களை வர்ஜிக்க வேண்டும் அழிஞ்சிற் பத்திரமும் புஷ்பமும், அரசம் பத்திரமும் நீக்க வேண்டும். பயங்கரமான இலைகளையும் புஷ்பங்களையும் நீக்க வேண்டும். வாசனையில்லாதவையும் துர்வாசனை யுள்ளதுமாகிய புஷ்பங்களையும் வர்ஜித்தல் வேண்டும்.

வாசனையுள்ளதா யிருந்தாலும் பரிசுத்தமில்லாத புஷ்பங்களை நீக்கல் வேண்டும். வாசனையில்லாவிடினும் பரிசுத்தமாகிய நாணல் முதலான புஷ்பங்கள் கொள்ளத்தக்கவையாகும்.

சமய புஷ்பம்.

சிவபெருமானிடத்தில் பொன்மயமான கடப்பம் புஷ்பங்கள் இரவில் சமர்ப்பிக்கத் தக்கவை. வர்ஜிக்கப்படாத ஸமஸ்தமான புஷ்பங்களும் பகலில் சமர்ப்பிக்கத்தக்கவை. இரவிலும் பகலிலும் மல்லிகை சமர்ப்பிக்கத்தக்கது. அர்த்த ஜாமத்தில் ஜாதிபுஷ்பம் சமர்ப்பிக்கத் தக்கது. அலரி இரவிலும் பகலிலும் சமர்ப்பிக்கத் தக்கது.

கேசம் புழு இவைகளா லடிப்பட்டது; சிதறிப் போனது; பழமையாகியது இவற்றையும், தாமாக வுதிர்ந்த புஷ்பங்களையும் அடிபட்ட புஷ்பங்களையும் வர்ஜித்தல் வேண்டும்.

மொக்குகளால் தேவனை அர்ச்சிக்கக் கூடாது. வேகாத பண்டங்களை நிவேதனம் செய்யலாகாது.

இந்த அர்ச்சனை விஷயத்தில் கூறிப்போந்த புஷ்பங்கள் கிடைக்காவிடின் பத்திரங்களைச் சமர்ப்பிக்கலாம். பத்திரங்கள் கிடைக்காவிடின் பழங்களைச் சமர்ப்பிக்கலாம், பழங்கள் கிடைக்காவிடின் புல் புதர் மூலிகையாவது சமர்ப்பித்தல் வேண்டும். மூலிகைகள் கிடைக்காவிடில் பக்தியினால் பூஜிக்கத் தக்கவராக ஆகின்றார்.

பத்திற்கொன்று சிறப்பு.

மேற்கூறிய புஷ்பங்களுள் ஒவ்வொரு புஷ்பத்திற்கும் பத்து கொண்டது ஸ்வர்ணபுஷ்பத்தின் பலன். ஸ்வர்ணத்தைப் பார்க்கி

லும் மாணிக்க முதலான, ஒன்பது விதமாக வுற்பவித்த ரத்தினமானது பத்து பங்கு அதிக பலனுள்ளது.

மேற்கூறிய புஷ்பங்களை மாலையாகத் தொடுத்து ஸமர்ப்பித்தால் இரட்டித்த பலனைத் தரும்.

பூஜைக்கு புக்தாயுச்த புஷ்பங்கள்

தனது தோட்டத்தி லுற்பத்தியான புஷ்பம் அல்லது வனத்தி லுற்பத்தியான புஷ்பங்களாலாவது பூஜித்தல் வேண்டும். அவ்வா றன்றி விலைக்கு வாங்கிய புஷ்பமுதலானவைகளால் பூஜித்தலாகாது.

தூபம்.

கறுப்பு அகில் ஒரு பங்கு, சாம்பிராணி இரண்டு பங்கு, கொஞ்சம் கற்பூரத்தோடு சேர்க்கப்பட்டதான சந்தனம் மூன்று பங்கு தேனிற் கலந்ததான இந்த தூபம் ப்ரசித்தமான சீதாரியெனப்படும்.

கந்ததிரவ்யம், சந்தனம், பாயஸம் (தேவதாசிப்பிசின்) இவைகளோடு துஷ்டிகமென்னும் பிசின், சமஹிதம் என்னும் இவையெல்லாம் முறையே ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்து பங்காக விருத்தி செய்யப்பட்டுக தேனினால் நனைக்கப்பட்ட தூபம் மற்றுமோர் வித சீதாரிதூப மெனப்படும். அவ்வாறன்றி துருஷ்கம் என்னும் பிசின், கற்பூரம், பாமுஸ்தை அல்லது சங்கு, அகரு, சந்தனம், முர மென்கிற கந்த த்ரவ்யம், சடாமாஞ்சி; சிதா என்னும் கந்தத்ரவ்யம் இவைகளைச் சேர்த்துத் தேனால் நனைக்கப்பட்ட தூபத்தைக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

வெட்டிவேர் சந்தனத்தோடு கொஞ்சம் தேனால் நனைக்கப்பட்டதா. பரமசிவத்திற்குப் பிரியமாகிய வெட்டிவேர் முதலான தூபமும் மத்தியமமாகச் சொல்லப்பட்டது. நெய்யோடு கூடின குங்கிலியம் அதமமான தூபமாகச் சொல்லப்படுகிறது. தூபத்திற்காகச் சாமான்யமாய்க் காரகிலாவது, மஹிஷாக்ஷி குங்கிலியமாவது ஆகும்.

தீபம்.

தீபங்கள் ஒன்று முதல் பத்து வரையில் மிகவும் தாழ்ந்தவை. நூறுமுதல் ஆயிரம் முடிவாகவும், பதினாயிரம் லக்ஷ பரியந்த முள்ளதாகவும், பத்து லக்ஷம் கோடி சங்கியை யுள்ளதாகவும், பதினாயிரம் முதல் அர்புத முடிவாகவும் ஆகும்.

ஒற்றைப்படை தீபசங்கியை ஆகும். இராத்திரியில் இரட்டிப்பாக ஆகும். அணையாமலிருக்கிற தீபங்களாக இருக்கவேண்டும். இவ்வாறு தீப சங்கியை சொல்லப்பட்டதிற் பாதியாகவும், அதிற்பாதியாகவும் ஆகுக்கவேண்டும்.

காராம்பசுவின் நெய்யினுல் சாத்விகமான தீபம் சொல்லப்படுகிறது. நல்லெண்ணெயோடும் வெள்ளாட்டு நெய்யோடுங் கூடினது ராஜஸ தீபமாகச் சொல்லப்படுகிறது. எருமை நெய்யோடு கூடின தீபம் தாமஸ தீபமாக ஆகும்.

ஒன்று இரண்டு மூன்று அங்குலம் ஜ்வாலைகள் அதம, மத்திம, உத்தமமாகவும் ஸ்மரிக்கப்பட்டன.

விருக்ஷத்தின் விதைகளி லுற்பத்தியான எண்ணெய்களோடு கூடின தீபம் பைசாசமெனச் சொல்லப்படுகிறது. தாமச தீபத்தைப் பார்க்கிலும் பைசாசமாகிய தீபம் அயோக்கியமாக நினைக்கப்படுகிறது.

நைவேத்ய முதலியன

அவிசின் விதியால் சித்தமான நைவேத்யம் அனேகப் பிரகாரமாகும். பூஜை முடிவில் ஹோமம் பூதபலி நித்யோச்சவம் செய்யவேண்டும்.

பரமசிவத்தின் ஒவ்வொரு தாண்டவந் தோறும் நிருத்தனம் பாட்டு முதலான லக்ஷணங்களால் தியானித்தல் வேண்டும். அதன் பேதங்கள் தற்காலம் நிச்சயிக்கப்படுகிறது.

பலன்

சிரத்தையோடு கூடிய திரேகத்தைப் பற்றி மூவுலகத்திலும் இவ்வாருகிய அர்ச்சநாங்கங்களால் விதிப்படியே சிவபூஜை செய்கின்ருனே அவன், ப்ரபுத்துவத்தாலே பிரகாசிப்பிக்கப்பட்ட திக்குகளையுடையவனும், தேவதா ச்ரேஷ்டர்களாற் புகழப்பட்டவனும், சிவஞான சிவாநந்தங்களை இயற்கையாக வுடையவனும், ஆணவமாதி மலபந்தங்களால் விடப்பட்டவனும், நிர்யாண காலத்தில் சாத்திரப்படி ஸமஸ்த வுலகங்களின் உற்பத்தி சம்ஸாரங்களுக்குக் காரணமான சிவபுரத்தை அடைவான்.

ஐந்தாவது அர்ச்சநாங்கவிதி படல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:*:—

॥ अथ नैवेद्यविधिपटलः ॥

अथातः संप्रवक्ष्यामि नैवेद्यविधिमुत्तमम् ।
शक्त्या वित्तानुसारेण नैवेद्यञ्च प्रकल्पयेत् ॥
भक्ष्यं भोज्यं समायुक्तं सूपान्नाद्यैर्विशेषयेत् ।
अनिवेद्य न भुञ्जीत फलमन्नं सदाशिवे ॥
अपक्वपाकाद्यं यद्द्रव्यं होमे हुत्वा शिवस्य तु ।
वर्जयेत्तस्य तत्रान्नं संपूर्णाद्यस्थया ॥
हुत्वा तु होमस्याय साङ्गं तदीयते यदि ।
अग्नौ पूर्वाहुतिं दत्वा समाप्य तु निवेदयेत् ॥
यथाशक्ति प्रकर्तव्यं शक्तिरेवात्र कारणम् ।
दत्वा शिवस्य नैवेद्यं कल्याणं कारयेत्पुनः ॥ ५
दत्वा तु कृतं यत्तु कल्याणमुपहारके ।
कल्याणेतरकल्याणे कृतस्नानं विनश्यति ।
तस्मात्तु होतवे सर्वत्रास्थीरवेण भावनादिके ।
कल्याणं वर्जयेद्धीमान् भोजनादिकं प्रकल्पयेत् ॥
शालीनां तण्डुलानां प्रस्थं यववेण्वादि मुद्गयुक् ।
व्रीहीणां मृष्टिमृष्टानां तण्डुलं प्रस्थं प्रवेशयेत् ॥
विहितं तण्डुलकाये च नैवेद्यार्थं प्रकल्पयेत् ।
उत्तमोत्तमः प्रोक्तः सर्वेषां पृथक्पृथक् ।
होमार्थं भोगार्थं नृत्तार्थं तथैव च ।
विशेषार्थं क्रियाश्च सौम्यभोगाश्च तथा ॥
नैवेद्यं तथा शेषार्थं चैव प्रयोजयेत् ।
आसनं पञ्चधा नित्यं पत्रे श्रेष्ठं विनिर्दिशेत् ॥

ஶாலிவ்ரீஹி ஸமாநீய ஶோஷயேத் க்ருஷ்ணகஷாயத: ।
ததைவ ஸம்ஸ்காரோ வ்ரீஹிஹர்த்ரீ ஸ்த்ரீ ச கந்யகா ॥

ஸர்வேஷாம் ஜாதிநாம் ஶ்ரேஷ்டா நைவேத்யபாகயோக்யகா ।
யாவந்த ஸ்தண்டுலாஸ்தத்ர நைவேத்ய பரிகல்பநே ॥

தாவத்வர்ஷஸஹஸ்ராணி ஶிவலோகே மஹீயதே ।
விஶோத்ய ஸம்யக்க்ரமேண வ்ரீஹ்யாதீந் ஶாலிமுத்தமே ॥

ஸம்ப்ரோக்ஷ்யாஸ்த்ரேண வை வ்ரீஹீந் ஹ்ருதயேந து ஸாதக: ।
ஶூர்பம் ஹ்ருதா ப்ரதேவஹஸ்தாக்ரம் ஹ்ருதா ப்ரோக்ஷ்ய ஸாதக: ॥ ௪௫

த்ரியாம் ச கண்டநம் கார்யம் தண்டுலா நவயாஷ்டவா ।
மாத்ரவர்ணேந ஸம்ஸ்க்ருத்ய ஶாலயேத்வர்ஜயேத்ததா ॥

ஶுத்தவர்ணாதிகாந் ஶ்ரேஷ்டா ஜாதகம் பூர்வவர்ஜயேத் ।
ஶுக்லை: ப்ரத்யக்ஷகாந் வ்ரீஹீந் பரித்யஜ்ய ச ॥

ஶக்திஶுத்தி ஜலம் தத்ர ஸ்நாநே நைவ கல்பயேத் ।
ஶக்திஸ்தம் ப்ரக்ஷால்ய ப்ரஸ்த: கார்யே ததா ॥

ததா ஸர்வாங்க ஜலை: ப்ரஸ்த: பாத்ரஞ்ச ப்ரோக்தம் ।
த்ரோணம் வா ஶ்ரீகரம் ப்ரோக்தம் மாநம் ப்ரகீர்த்திதம் ॥

த்விகம் ஜம் மாஷகம் விஷ்ணுயாணம் மாஷவிம்ஶதி: ।
யாணாஷ்டௌ பலமேகம் வா ஷோடஶ ப்ரோக்தமே ॥ ௫௦

தண்டுலைர்மணிதம் ப்ரஸ்தம் ஹவிஸ்த்ராதி பரிவர்ஜயேத் ।
ஸாரம் வாரித்ரயம் ப்ரோக்தம் மாநமேவம் ப்ரகீர்த்திதம் ॥

நித்யே நைமித்திகம் கார்யம் நைவேத்யம் ப்ரியம் பவேத் ।
கஷ்டஜ்யேஷ்ட வதார்ஹம் த்ரோணம் த்ரோணமிதிகீர்த்திதம் ॥

ஶிவாலக ப்ரோக்தம் நித்யம் தண்டுலஹவி: ।
த்வாதஶோத்தரா ஶதை நைவேத்யம் ப்ரகல்பயேத் ॥

ஶாலிப்ரஸ்தம் ப்ரோக்தம் ஹவிராட்யகம் உச்யதே ।
ப்ரஸ்தம் கல்பவலம்பாக்தம் வைஶாகாஸந உச்யதே ॥

ஸகலா நாம நைவேத்யம் பவேத் ப்ரஸ்தம் பயாதிகம் ।
ஶுக்லகோபோஷ்ண தத்ஸம் நவ ஸம்பூர்யதா ॥ ௫௫

நைமித்திகஹவிர்தாநம் லிங்கேஷு த்ரிவிதேஷு ச ।
யாவத்ப்ராயிர்த்தமாநம் தாவத்ஸாத்யவிஸர்ஜயேத் ॥

ஸார்த்த ப்ரதிதிநம் ஶாஸவகம்ஸாதஸாதிகா ।
ஶ்ரேஷ்ட ப்ராயோஜ்ஸ்து ஸுஷ்யாஷ்ட்யவிதீயதே ॥

ஸாதநந்தாதாத்ராதிபாத்ரம் ஶாஸ்த்ரபாதிகம் ।
நவப்ரஸ்தாணகம் ஷாஷ்டி ப்ரத்யஸ்ரம் ப்ரகல்பயேத் ॥

ப்ராக ஸுவிதிநா பரிவர்த்தம் ஸாகாஷ்ட பரிவாரகா: ।
ஶங்கவஸ்யா ஶ்ரேஷ்டவ ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாவவிதிந: ॥

பவித்ரமாணய: காபர்ஸ்தாநவாகம் யதா ததா ।
ஜ்ஞாநபோஷ்ட தாமேயஷ்ட ஜநத்ரோணம்
ப்ரபூரயேத் ॥ ௬௦

பாத்ரஶாஸிதத: க்ருத்வா க்ஷாலயேத் தண்டுலாந் ஹதா ।
ஜலே நைவ தாஷ்டிகம்: நிஷ்பீட்ய ச நாஹாஸ்தர்ஹா: ॥

ஷட்கோணை: க்ஷாலநம் க்ருத்வா ஸத்ய ப்ரக்ஷிபேத் ஜலே ।
ஜ்ஞாத்வா தாய ஸ்த்ரீ ஸத்ய கர்ப்பயம் ஜலேநைவ ச ॥

ஸாரீம் பய பயோ யாக்வா தண்டுலம் கண்டே தா பாகயேத் ।
ப்ரக்ஷேப்ய யோத்யப்தா ப்ரோக்ஷிதேஷ்ட ஸாதநே ॥

யதோயதர் ஸாஜ்ஜாம் ப்ரஶ்ரீம் தண்டுலைநாபூர்ய ப்ருதா ।
உத்த்ருத்ய பாஷேதேந பாத்ரேண தா ॥

விந்யஸ்யாஷ்ட ஸோமேண ஸுஶுஷ்காஷ்டம் ப்ரதீபயேத் ।
பிஷ்டிகாதிஸம்ஜ்ஞோக்ஷை: கோடாக்ரீஸம்பாதை: ॥ ௬௫

விஸர்ஜநீயாதேஶ்யாபிகாநேஷ்ட ஸ்தண்டிலதீபயேத் ।
பரிஶேஷ ஶ்ரீக்தி ஶ்ரீபலகம் ஶீதலம் ॥

𑌕𑍇𑌶𑌕𑍀𑌟𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
[illegible] 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 [illegible] ॥

𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑌮𑍍 ।
[illegible] 𑌵𑌾 [illegible]
[illegible] ॥

[illegible] 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 [illegible] ।
𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 [illegible] ॥

[illegible] 𑌵𑌾 [illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௦

[illegible] ।
[illegible] 𑌵𑌾 [illegible] ॥

[illegible] 𑌵𑌾 [illegible] ।
[illegible] 𑌵𑌾 ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

𑌹𑌵𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 [illegible] ।
[illegible] 𑌚 ॥

𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌷𑌾𑌢𑌕𑍀𑌂 𑌚𑍈𑌵 [illegible] 𑌵𑌾 ।
[illegible] । ௪௫

[illegible] 𑌤𑌥𑌾 ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ।

[illegible] ।
[illegible] 𑌨𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇𑌰𑌫𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।

𑌮𑌰𑍀𑌚𑌜𑍀𑌰𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌲𑌵𑌣𑌾𑌜𑍍𑌯 [illegible] 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌿 ॥

[illegible] 𑌚 ।
[illegible] ॥ ௫௦

[illegible] ।
[illegible] ।

[illegible] 𑌵𑌾 [illegible] ।
[illegible] 𑌵𑌾 ॥

[illegible] 𑌚 ।
[illegible] 𑌚 [illegible] ॥

[illegible] 𑌚 [illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] 𑌚 ॥ ௫௫

[illegible] ।
[illegible] 𑌚 ॥

[illegible] ।
𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ।

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] 𑌚 ।
[illegible] ॥ ௬௦

नीराजनाद्यकं सृष्ट्वा [illegible] क्षिपेत् ।
पात्राण्यन्यानि सर्वाणि विन्यसेत्तु [illegible] ॥
पानीयं न्यस्य तत्रैव [illegible] क्रमात् ।
[illegible] भक्ष्यैस्तेषु च ॥
सूपिकादिषु च [illegible] त्रिकादिषु ।
[illegible] प्रोक्षणयाज्यया ॥
[illegible] जपेत् ।
उपदंशादि सर्वाणि नैवेद्याग्रे विन्यसेत् ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ६५
शिवाग्रे [illegible] ।
[illegible] सूपिकादिगणं हविः ॥
[illegible] विन्यसेत् ॥
संप्रोक्ष्य [illegible] ।
[illegible] नैवेद्यं [illegible] ॥
निवेद्य दक्षिणे [illegible] पानीयं [illegible] ।
[illegible] पृथक्पृथक् ॥
कृत्वा हविः [illegible] शिवाय च ।
[illegible] बहिर्न्यसेत् ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ७०
[illegible] ।
नैवेद्यं [illegible] ।
[illegible] नैवेद्यं स्यात्
पृथक्पृथक् ।
[illegible] बलिदानं स्यात् [illegible] ॥

तद्बाह्ये [illegible] तेषु च ।
[illegible] दक्षिणे
तथा ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
नक्षत्राणां [illegible] विनायकाय च ॥ ७५
[illegible] बलिदानं स्यात् [1] [illegible] ।
[2] [illegible] क्षिपेत् ॥
[illegible] बलिं तथा ।
[illegible] स्यात् [illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] पृथक्पृथक् ।
[illegible] विशेषतः ॥
[illegible] ।
ततः [illegible] ॥ ८०
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

पा - 1 क्षेत्रादिके ।
2 [illegible] ।

[illegible] ।
[illegible] ॥

நிர்மால்யஞ்ச ஸமாநீய சண்டேஶாய நிவேதயேத் ।
யேந நிர்கச்சதி யாதி நிர்மால்யமிதி கீர்த்யதே ॥ ௮௫

சண்டஸ்யாபி ச தத்வா நிர்மால்யஞ்ச விஸர்ஜயேத் ।
[illegible] நிவேதயேத் ॥

[illegible] நிர்மால்யஞ்ச ந போஜயேத் ।
[illegible] ॥

இதி காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே நைவேத்யவிதிர்
நாம ஷஷ்ட: படல:

ஶ்லோகம் - ௮௭½ ஆ. ஶ்லோகம் - ௧௧௮௩½

—○—

௳

சிவமயம்

6-வது நைவேத்யவிதிபடல சந்த்ரிகை.

நைவேத்ய விபரம்.

அவ் வர்ச்சநாங்கத்தின் பிறகு அர்ச்சநாங்க க்ரமத்தை யறிந்தத னூற் சிறப்பாகிய நைவேத்யத்தின் விதியைச் சொல்லப் போகின்றேன்.

பக்தியினுலும், திரவியத்தின் அனுசரணையினுலும் நைவேத்யத்தைச் செய்யவேண்டும். ஷாட் குண்ய பரிபூர்ணரான சதாசிவப் பெருமானை நோக்கிப் பத்திரமாகிலும் புஷ்பமாகிலும் பழமாகிலும் ஜலமாகிலும் அன்னபாநீய முதலான சாகவர்க்கமாகிலும் நிவேதனம் செய்யாமற் புசிக்கக் கூடாது.

நைவேத்ய பலன்.

அப்பமுதலான யாதொரு பதார்த்தம் புசிக்கத்தக்கதோ அதைச் சிவபெருமானுக்கு நிவேதித்தவனுக்கு தான்யம் விருத்தியடைகிறது. பரமசிவத்திற்கு அன்னத்தைக் கொடாவிடில் அந்தப் பொருள் குறைகிறது. அற்பமாகிலும் பெரிதாகிலும், பணக்காரன் தரித்திரனிவர்களுக்குப் பயன் சமமாகும்.

சக்திக்குத் தக்கபடி பூஜைசெய்தல் வேண்டும். இவ் விஷயத்தில் பக்தியே காரணம். பண்டிதன் சிவத்திற்கு நைவேத்யத்தைக் கொடுத்து மங்களமான கார்யத்தைச் செய்விக்க வேண்டும். நிவேதனஞ் செய்யாமல் யாதொரு சுபகார்யம் செய்யப்படுகிறதோ அந்தக் கார்யம் அமங்களத்தின் பொருட்டாகிறது.

சுவாமியினுடைய சுபகார்யகாலங்களிற் செய்யப்பட்ட மனிதனுடைய சுபகார்யம் கெட்டுப்போகும். ஆகையால் ப்ரம்மோச்சவத்திலும் த்வஜாரோகணத்திலும் ஸ்தாபன முதலானவற்றிலும் க்ஷௌரம் (இது மந்திரபூர்வமான க்ஷௌரம்) விவாக முதலான மங்கள கார்யங்களை விடல் வேண்டும்.

நைவேத்ய தான்யம்.

செந்நெல் முதலான தானியங்களுடைய அமுதானது உத்தமம். யவை மத்திமம். மற்றத் தானியங்களின் அமுது அதமமாகும். யாதொரு தானியங்கள் வெண்மையான அரிசியை யுடையனவோ அவை செந்நெல் முதலான ஸமஸ்தமான உயர்ந்த தான்யங்களென ஸ்மரிக்கப்பட்டன. மற்றவையெல்லாம் சாமான்ய தான்யமெனச் சொல்லப்பட்டன. அவைகட்குப் பயன் வெவ்வேருக இருக்கிறது.

பொன்சம்பா பெரியசம்பா முத்துச்சம்பா வெண்சம்பா செஞ்சம்பா மிகவும் பரிமளச்சம்பா இவைகள் உத்தமமாக எண்ணப்படுகிறது. மூங்கிலரிசியும் அவ்வாறே மற்ற தான்யங்களும் மாதுரீ குஸும்பேர மென்னும் தான்யங்களும் விதைக்காமல் தனித்து முளைத்த நெல் அல்லது தினை இவைகளும் மத்திமமெனச் சொல்லப்பட்டன.

சாதாரணமான பூனைக்காலி நெல்லும் சிறிது கறுத்த தான்யமும் அறுபது நாளையில் விளைகிற தான்யங்களும் அவ்வாறே பன்றி நெல் சிறுமணி இவைகளும் அதமமாகும்.

இவைகளின் அமுது சிவப்ரபுவுக்கு நைவேத்யத்திற்காகச் சிறந்ததாகச் சம்மதிக்கப்பட்டது. அந்த நைவேத்யம் செய்வதில் எவ்வளவு அரிசிகளோ அவ்வளவாயிர வருஷம் சிவலோகத்திற் பூஜிக்கப்படுகிறுன்.

தான்ய சுத்தி.

பரிசுத்தமான பூமியில் தான்யம் முதலியவற்றைச் சூரிய கிரணங்களால் உலர்த்தி, அஸ்த்திர மந்திரத்தால் புரோக்ஷித்து உரலில் நெற்களைப் போடவேண்டும். அநுஷ்டாதாவானவன் இருதய மந்திரத்தால் உலக்கையைப் பிடித்து மூன்று முறையாவது ஐந்து முறையாவது அல்லது ஒன்பது முறையாவது அந் நெற்களைக் குற்றல் வேண்டும். நான்காவது வர்ணத்திற் பிறந்த ஸ்திரீகளாலாவது புருஷர்களாலாவது குற்றிவைக்கவேண்டும். அவைகளுடைய உமி பொட்டு முதலானவை முறம் முதலான சாதனங்களால் நீக்க வேண்டும்.

இருநூற் றிருபத்தைந்து நெற்களினளவு சுக்தி யென்னப்படும். அந்த அளவு மூலமாகவே அளவு செய்யவேண்டும். முத்துச்சிப்பியினளவே சுக்தியினளவு. ஒரு உள்ளங்கை இரண்டரைச்சுவடு உழக்கு ஒத்தை சரங்காய் இரண்டு சரங்காய் நாழி பரஸ்தம். இவ்வாறு முகத்தலளவு இரண்டு ப்ரஸ்தம் ஒரு பாத்ரம் இரண்டு பாத்ரம் ஒரு ஆடகம். நான்கு ஆடகம் ஒரு த்ரோணம் இரண்டு த்ரோணம் ஒரு காரி மூன்று காரி ஒரு பாரம் என்று சொல்லப்பட்டது.

இரண்டு குண்டுமணி ஒரு மாஷம் - இருபது மாஷம் ஒரு தாரணம். எட்டு தாரணம் ஒரு பலம் அல்லது முஷ்டி நான்கு முஷ்டி ஒரு ப்ரஸ்தம் பின்மேல் சொன்னபடி இது நிருத்தலை முதலாகவுள்ள பரிமாணமாகும்.

நைவேத்ய விசேஷம்.

நித்யம் நைமித்யம் காம்யமென நைவேத்யம் மூவிதமாகும். எட்டு அங்கங்களுள் நான்கு மூன்று இரண்டு ஒன்று பதக்குகளால் நிரப்பப்படுகிறது.

நைவேத்ய ப்ரமாணம்.

நித்ய பூஜையில் அவிசானது ஒன்பது விதமாகும். சிவத்திற்கு அரிசி அளவானது குருணி. குருணியைப் பார்க்கிலும் குறைவாய் நைவேத்யத்தைச் செய்யக் கூடாது. வடிக்காத ஸ்தாலிபாகம் முதலான அவிசு இரண்டு நாழி சொல்லப்பட்டது. அவிசின் அளவு குருணியாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒன்றேகாற்படி பிசாசுவுணவாகச் சொல்லப்படுகிறது. சகள மூர்த்திகளுக்கு நைவேத்யம் இரண்டு நாழிக்கதிகமாக இருத்தல் வேண்டும். இரண்டு குருணிமுதல் அதன் விருத்தியானது ஒன்பது சங்கியையாகும்.

மூன்று விதங்களான லிங்கங்களில் நைமித்திக அவிசின் அளவு எவ்வளவோ அவ்வளவு காம்ய அவிசினளவாகும். பதினைந்து நாள் ஒருமாதம் வரை உபயோகிக்கும் பாத்திரமானது நாடோறும் பரிசுத்தமாக இருத்தல் வேண்டும்,

திரிவிதபாத்ரம்

உத்தம மத்திம அதமமென்னும் நியாயப்படி இப்பொழுது பாத்திரங்கள் விதிக்கப்படுகிறது. பொன் வெண்கலம் செம்பு முதலான சுத்தமான த்வனியை யுடைத்தான பாத்திரமாவது நூதனமான மண் பாண்டமாவது சந்திதோறும் உபயோகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

நைவேத்ய பாகம்

முன்னமே சொல்லப்பட்ட விதியினுல் முதலில் பரிசாரகர்கள் ஸ்நானஞ் செய்து வெண்ணிற வஸ்திரங்கள் வெண்ணிறப் பூணூல் களைத் தரித்தவர்களாய்ப் பவித்ரங்களைக் கைகளி லணிந்து ஸ்வயம் பாகத்தைச் சாதகர் விதிப்படிச் செய்தல் வேண்டும்.

வஸ்திரத்தால் வடிகட்டின ஜலங்களால் தீர்த்த பாத்திரத்தை நிறைக்கவேண்டும். பிறகு பாத்திர சுத்தியைச் செய்து, அரிசியை இருதய மந்திரத்தாற் களையவேண்டும். ஜலத்தாலேயே ஆறுமுறை அடிக்கடி களைந்து, ஷடங்க மந்திரங்களால் அலம்பி, சத்யோஜாத மந்திரத்தால் ஜலத்திற் போடவேண்டும். பாத்திரத்தின் பாதிக்கு மேல் ஜலமிருக்கும்படிச்செய்து நடுபாத்திரத்தைத் தியானித்து அதன் கழுத்தில் தர்ப்பங்களைக் கட்டுதல்வேண்டும்.

கோமயம் முதலானதால் மெழுகி ப்ரோக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிற பாகசாலையில், தர்மா தர்மங்களைப் புசிக்கிற அடுப்பை அக்ஷதையினால் இருதய மந்திரத்தால் பூஜிக்கவேண்டும்.

வாமதேவ மந்திரத்தால் விறகை யெடுத்து இருதய மந்திரத்தால் அடுப்பிற் வைக்க வேண்டும். அகோர மந்திரத்தால் அக்நியை வைத்து, அஸ்திர மந்திரத்தால் அக்நியை ஜ்வலிப்பிக்கவேண்டும்.

எறும்பு முதலியவற்ருல் சூழப்பட்டது, சொத்தை புழுக்கள் இவைகளை யுடையது, நெருப்புப் பொறியை யுடையது முதலாகிய விறகுகளால் நெருப்பை ஜ்வலிப்பிக்கக் கூடாது.

புகை வாசனை யுடையது குழைந்தது அளிந்தது உளிர்ந்தது மயிர் புழுக்களையுடையது பழமையானதுமான அமுதை நீக்கவேண்டும். இவ்வாறு சுத்தான்னஞ் செய்ய விதி சொல்லப்பட்டது.

பாயசம்

இப்பொழுது பாயசமானது சொல்லப்படுகிறது. அரிசியைப் பார்க்கிலும் பால் இரட்டிப்பாயும், பயறு அரிசியிற் பாதியும் இருக்க வேண்டும். பால் கிடைக்காவிடின் அதிற்பாதியாவது பாலும் மிகுதி ஜலத்தாலும் நிறைத்தல் வேண்டும்.

பாகம் செய்யப்பட்டதாகிய பாயசமானது சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது சர்க்கரைப் பொங்கல் சொல்லப்படுகிறது.

சர்க்கரைப் பொங்கல்

பாயசம் முன்போற் செய்து நான்கு பங்கு வெல்லமும், அதிற் பாதி நெய்யும் சேர்க்க. அதிற்பாதியாவது பாதியிற்பாதியாவது வாழைப்பழம் சேர்க்க. இது சர்க்கரைப் பொங்கலெனப்படும்.

எள்ளோரை

அரிசியிற்பாதி எள்ளு சேர்த்தல் எள்ளோரையிற் சிறந்தது. கிடைக்காவிடின் பாதி அல்லது பாதியிற் பாதியாவது சேர்க்க வேண்டும்.

பருப்புப் பொங்கல்

இனி பயறன்னம் சொல்லப்படும். அரிசியிற்பாதி அல்லது பாதியிற்பாதியாவது பயறு சேர்த்துப் பாகஞ் செய்தல் பயறன்னமெனச் சொல்லப்படுகிறது.

மஞ்சளன்னம்.

மேல்சொன்னவைகளும் கிடைத்த மட்டிலும் மிளகு சீரகம் மஞ்சள் கடுகு கலந்து பாகஞ்செய்யப்பட்டது மஞ்சளன்னமெனச் சொல்லப்படுகிறது. அவிசுகளுடைய இலக்கணமானது சொல்லப்பட்டது. வியஞ்சனங்களைச் சொல்லப்போகின்றேன்.

வியஞ்சனம்.

பயறு உளுந்து கொள்ளு காராமணி துவரை இவைகளைப் பொட்டில்லாமல் தூற்றித் தோலில்லாமலாவது தோலுடனாவது, பூசனிக்காய் பலாக்காய் சுரைக்காய் காலிங்கம் கண்டங்கத்தரி கத்தரிக்காய். கக்கரிக்காய் என்னுமிவைகளைத் தோலுடனாவது தோலில்லாமலாவது, வாழைக்காய் பெருங்காயம் கண்டங்கத்தரி மாங்காய் வெள்ளரிக்காய், அப்படியே கொடிவகைக் கிழங்குகளும் கிழங்கு வகைகளும் வேறுவித கிழங்குகளும் கொள்ளல் வேண்டும். அரிசி படியொன்றிற்கு வியஞ்சனங்களௌவ்வொன்று மொருபலம் இருத்தல் வேண்டும்.

புதியவைகளாயும் பரிசுத்தங்களாயும் ஸமஸ்த குற்றங்களினின்றும் விடப்பட்டு நெய்யோடு சேர்த்துப் பசனஞ் செய்யப்பட்டவைகளாயும், தேங்காய் முதலானவற்றோடு கூடினவைகளாயும், மிளகு சீரகம் முதலானவற்ருல் பக்வஞ் செய்யப்பட்ட அந்த வியஞ்சனமானது சிறப்பாக இருக்கிறது. அந்த வியஞ்சனங்கள் உப்பு நெய் புளிப்பு மிளகு முதலிய சேர்மானங்களோடு கூடினதாயும் இருக்க வேண்டும்.

உப்பு முதலியவற்றின் பிரமாணம்.

மரக்காலொன்றுக்கு உப்பு இருபது பலம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. படியொன்றுக்கு மிளகு மூன்றிலொன்று அல்லது நான்கிலொன்று சேர்க்க. மிளகைப் பார்க்கிலும் நெய் இரட்டிப்பான அளவு சிறந்ததாக இருக்கிறது.

அமுதிற்குப் பயத்தம்பருப்பு பதினறிலொன்று எட்டிலொன்று மூன்றிலொன்று சமம் அல்லது அதிகமாவது சேர்க்க வேண்டும்.

ருசியுள்ள பதார்த்தங்கள் சம்பாரம் மிளகு கடுகு பொடியோடும் பாகஞ் செய்ய வேண்டும். அவைகளிலே சில மாப்பண்டத் துண்டங்களாலும், கொள்ளுப் பொடி மிளகுப் பொடிகளாலும் முறையாகச் சேர்த்து செய்யப்பட வேண்டும்.

மோர்க்குழம்பு பச்சடி முதலியவை.

சுத்தமாகக் கடையப்பட்ட மோரை நெருப்பில் வைத்து சிறு தீயிற் பாகஞ் செய்யவேண்டும். வெல்லந்தோடு ருசியான பழங்களைச் சேர்த்தல் வேண்டும். இவ்வாறு பருப்பும் வேறு வஸ்துக்களும் பாகஞ் செய்யத்தக்க திரவியங்கள் சேர்ந்த நானாவித பலகாரங்களும் செய்தல் வேண்டும்.

நைவேத்யக் கிரியை.

சங்கவாத்யத்தோடு கூடினதாயும் குடை தீபம் முதலானவற்றோடு கூடினதாயும் வியஞ்சனம் முதலான மிகவும் சித்தமாகிய நைவேத்தியத்தை இறக்கி வைக்கவேண்டும். பரிசுத்தமாய் மெழுகப்பட்டு பஞ்சவர்ணப் பொடிகளாற் கோலமிட்டுள்ள பூமியில் உருக்கிய நெய்யினாற் பவித்திரங்களால் சுத்தி செய்தல் வேண்டும். நெய்யினாலேயே மூன்று ஆகுதியை அங்க மந்திரங்களாற் குளிர்ச்சியாகும்படி நனைத்தல் வேண்டும். ஜலத்தால் பாத்திரங்களைச் சுத்தி செய்து ஜலத்தால் திரிபுண்டரத்தைக் குழைத்துத் தரிக்க வேண்டும்.

பரிசுத்தமான வஸ்திரத்தால் மூடப்பட்ட நைவேத்ய பாத்திரங்களை முக்காலியின் பேரில் சங்கவாத்யத்துடனும் குடை விளக்கு முதலானவற்றுடனும் வைத்து, வாசற்படியிலிருக்கிற ஜனங்களால் மறைப்பதற்காக, வழியில் ஜலத்தினால் புரோக்ஷித்தல் வேண்டும். சகல பாத்திரங்களையும் ஜலத்தையு மவ்வாறே கொணர்ந்து முன்மண்டபத்தில் சேர்ப்பிக்க வேண்டும்.

கரணாத்யாயத்தால் நன்றாகச் சித்திக்கப்பட்ட லக்ஷணங்களாலே குறிக்கப்பட்ட ஸ்தல முதலானவைகளில் பரிசுத்தமான வாழையிலை முதலியவற்றை வைத்து அதன்மேல் வஸ்திரமிட்டு அதன்மேல் சாத்திர லக்ஷணத்துடன் வாய்ந்த கரண்டியுடன் பூர்ண சந்திரபிரகாசமுள்ள பாத்திரங்களை வைக்கவேண்டும். ஓம் (அகார உகார மகாரம்) என்னும் மூன்றக்கரத்தை ஜபிக்கவேண்டும் ஸமஸ்தமான வியஞ்ஜனங்களை நைவேத்யத்தின் மேல் வைக்க வேண்டும். புதிய பசுவின் நெய் கற்கண்டு உருசியுள்ள பழம் மாவடு (மாம்பிஞ்சு) குற்றமற்ற தயிர் முதலியவற்றைப் பரமசிவத்தின் முன்மண்டபத்தில் பரிசுத்தமான வெள்ளை வஸ்திர முதலானவைகளால் பரப்பப்பட்ட முக்காலியின் மேல், பாத்திர முதலியவற்றை யடைந்த அவிசை வைத்து பச்சடி துகையல் வற்றல்களை கிரமப்படி யமைத்தல் வேண்டும். இருதய மந்திரத்தாற் புரோக்ஷித்து அஸ்திர மந்திரத்தாற் சோதித்து தேனுமுத்திரையால் அமிருதீகரணஞ் செய்து நைவேத்யத்தில் புஷ்பம் வைத்து நிவேதித்து பின்பு வலது கையில், சிரேஷ்டமான தீர்த்தத்தை விடல் வேண்டும்.

நைவேத்ய பாகம்.

உள்ளாவரணத்தி லிருக்கிற தேவர்கட்கு அவிசு வெவ்வேறாக விருக்கவேண்டும். அவிசை நான்கு பங்காகச் செய்து மேற்பாகத்தை சிவத்தின் பொருட்டும், அதன் கீழ்ப் பாகத்தை அக்நிகார்யத்திற்காகவும், அதன் கீழ்ப் பாகத்தை பலிகார்யத்திற்காகவும், பாத்திரத்தில் மிகுதியாயிருக்கிற நான்காவது அம்சத்தை அர்ச்சகரின் பொருட்டும் கொடுக்க வேண்டும். அக்நிகார்யத்தின் மிகுதியும் பலியின் மிகுதியுமாகிய அவிசெல்லாம் அர்ச்சகருக்கே என்று இந்த சாஸ்திரத்தில் இப்போது சொல்லப்படுகிறது. அவ்வாறு கிடைக்காவிடின் மனதினால் நைவேத்யம் கொடுக்க வேண்டும்.

பிராகார தேவதா நைவேத்யம்.

வெளியாவரணத்திலிருக்கிற தேவர்கட்கு நைவேத்யமானது வெவ்வேறாக இருக்க வேண்டும். கிடைக்காவிடின் அவைகட்கு வெளியிலிருக்கிற பீடங்களில் திக்கு விதிக்குகளில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட தேவதைகளில் த்வாரபாலகர் முன்பாகப் பலி கொடுத்தல் வேண்டும்.

கிழக்கே உருத்திரர்களின் பொருட்டும், அவ்வாறே தெற்கில் மாத்ருக்களின் பொருட்டும், மேற்கு திக்கில் கணங்களின் பொருட்டும், வடக்கு திக்கில் யக்ஷர்களின் பொருட்டும், ஈசான்ய திக்கில் கிரகங்களின் பொருட்டும், ஆக்நேய திக்கில் அசுரர்களின் பொருட்டும், தென்மேற்கில் ராக்ஷசர்களின் பொருட்டும், வடமேற்கில் சர்ப்பங்கள் இருபத்தேழு நக்ஷத்திரங்கள் பன்னிரண்டு ராசிகள் பொருட்டும், வடகிழக்கில் விச்வதேவ கணத்தின் பொருட்டும் பலி கொடுத்தல் வேண்டும். அவ்விடத்திலேயே க்ஷேத்ர பாலகரின் பொருட்டு, வாயு திக்கு மேற்கு திக்குகளின் பாகத்தில் க்ஷேத்ர பாலகர் பலியையும் கொடுத்தல் வேண்டும் இவ்வெட்டுப் பீடங்களிலும் திக்குப் பாலகர்களுக்காவது பலியைக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

முதலில் த்வாரபாலகர்கட்கும் இரண்டாவது பூதங்கட்கும் இடபம் முதல் பலிபீடம் வரையில் ஆவரணக் கிரமமாயும் பலி கொடுக்கவேண்டும்,

எட்டு பன்னிரண்டு பதினாறு முப்பத்திரண்டு பரிசாரகர்கள், யாதொரு தேவர்கள் உள்ளாவரண முதலான ஆவரணத்தி லிருக்கிறார்களோ அத்தேவர்கட்கு தனித்தனியாய், நைவேத்யம் கொடுக்க வேண்டும். அவ்விடத்தில் விநாயகரை விசேஷ வுபசாரத்துடன் பூஜித்து; கூடுமானால் ஸமஸ்தர்கட்கும் அவ்வாறு உபசாரத்துடன் பூஜை செய்ய வேண்டும். பிறகு கிழக்கே யிருக்கிற பலி பீடத்தில் விசேஷமாக பலியைக் கொடுக்க வேண்டும்.

பலிமந்திரம்.

யக்ஷர் ராக்ஷஸர் பைசாசர் பூதகணம் கந்தர்வர் கின்னரர் பித்ருக்கள் அசுரர் நாகர் இவர்களுக்கும், பிரம்மா முதல் ஈச்வரர் வரையிலும் பிரணவம் முதலாக நான்காம் வேற்றுமையின் முடிவாகத் தத்தம் நாமபத மத்யத்தை யடைந்ததாக ஸ்வாஹா சப்தத்தின் முடிவாற் பலியினேற்பாடு சகலருக்கும் என்று சமர்ப்பிக்க வேண்டும். பலியோடு பூதபலியுமிடல்வேண்டும். சமஸ்த திக்குகளின் த்வாரங்களால் நிறைந்திருக்கிறதாயும் மூன்று இரண்டு ஒன்றென்னுந் திக்குகளினிடைவெளியில் இந்திரன் முதல் ஈசானர் வரையில் தமது ஸ்வய கர்மங்களில் பலி கொடுக்க வேண்டும்.

பிறகு கர்ப்பக் கிரகத்தை அடைந்து ஆசமனத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். நிர்மால்யத்தை யெடுத்து சண்டேசருக்கு நிவேதனஞ் செய்யவேண்டும். எவை நிர்மலத்தை யடைகின்றனவோ அவை நிர்மால்யமென்று சொல்லப்படுகின்றன.

சண்டேசருக்கு ஆசமனத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். சண்டேச நிர்மால்யத்தை விடவேண்டும். ஆழமான ஜலத்திலாவது அக்நியிலாவது பசுக்களுக்காவது நிவேதித்தல் வேண்டும்.

சரீரத்திற்கு மலபந்த மிருக்கிறபடியால் நிர்மால்யத்தை விஸர்ஜநம் செய்யவேண்டும். பிறகு அக்நி கார்யத்தைக் குண்டத்தின் சமஸ்கார பூர்வமாகச் செய்யவேண்டும்.

ஆருவது நைவேத்யவிதிபடல சந்த்ரிகை முற்றிற்று.

—:*:—

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ௧௫

[illegible] ।
1 [illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௦

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

பா - 1 [illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௫

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
1 [illegible] ॥ ௩௦

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ।

[illegible] ।
[illegible]

பா - 1 [illegible]

[illegible]

உ
சிவமயம்

7-வது குண்டலக்ஷணவிதிபடல சந்த்ரிகை.

குண்டலக்ஷணம்.

பிறகு அக்நி காரியத்தின் சித்திக்காக குண்டலக்ஷணமானது சொல்லப்படுகிறது. அக்நிக்கு ஸ்தானம் குண்டம், மேடை என இருவிதமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

முதலில் நூலினுல் கிழக்கு மேற்காகவும் தெற்கு வடக்காகவும் முறையாக அளக்கச் வேண்டும். பிறகு திக்குகளை யளந்தேற்படுத்தி விதிக்குகளை யுண்டாக்கி ஹஸ்த நிர்மாணமான விருத்த குண்டமாவது நான்கு மூலைக் குண்டமாவது செய்தல் வேண்டும்.

நித்திய நைமித்திக கார்யாதிகளில், சாத்திரப்படி செய்யக்கூடாத காலங்களில், சுட்டதேனும் சுடாததேனும் செங்கற்களால் மந்திர ஹோமங்கட்குத் தக்கபடி சாஸ்த்ரோக்தமான குண்டத்தை அமைக்க வேண்டும்.

வருண மந்திரங்கட்கு குடத்தினுருவம் போலவும், வாயுதேவதா மந்திரங்கட்கு த்வஜம் போலவும், மகேந்திர மந்திரங்கட்கு வஜ்ராயுதம் போலவும். அக்நிக்கு அஷ்டகோணமான ஏழுமூலை வடிவாகவும் உத்தமாசிரியர்களால் குண்டங்கள் சொல்லப்பட்டது.

உத்தம மத்திம வீர்யமுடைய தேவதைகட்கு நாற்கோண குண்டமும், அதம வீர்யமுள்ள தேவதைகட்கு முக்கோண குண்டமும் ஸ்த்ரீரூபமுள்ள தேவதைகட்கு யோனிவடிவமுள்ள குண்டமும், ருத்திரதேவதாம்சங்கட்கு அர்த்தசந்திரவடிவ குண்டமும், சாந்த தேவதைகட்கு வட்டமும், திரிமூர்த்திகட்கும் கின்னரர்கட்கும் ஐங்கோணம், வித்யேச்வரர்கட்குத் தாமரைப்பூ வடிவமான குண்டங்களும் இந்த குண்ட விதியில் சொல்லப்படுகிறது.

ஸ்தம்பனத்திற்கு நாற்கோணம் கிழக்கு திக்கிலும்; தாபநத்திற்கு யோநி குண்டம் ஆக்நேயதிக்கிலும். மாரணத்திற்கு அர்த்தசந்திர வடிவம் தெற்கிலும் பதினறு கோணம் தென்மேற்கிலும், சாந்திக்கு வட்ட வடிவம் மேற்கிலும், உச்சாடணத்திற்கு ஆறுகோண குண்டம் வாயுமூலையிலும் சொல்லப்பட்டதாகும். புஷ்டிக்கு பத்மகுண்டம் வடக்கு திக்கிலும், மோக்ஷத்திற்கு எண்கோணம் ஈசான்

யத்திலும். ஐம்பது ஹோமத்திலும் நூறு ஹோமத்திலும் அகலம் முறையே இரட்டிப்பாகும். ஆயிரம் பதினாயிரம் ஹோமங்களில் அகலம் முறையே ஒரு ஹஸ்தமும் இரண்டஸ்தமும், லக்ஷ ஹோமத்தில் நான்கு அல்லது ஆறு ஹஸ்தமும், கோடி ஹோமத்திற்கு எட்டு ஹஸ்த அகலமும் இருக்க வேண்டும். அதற்கு மேலாகவும் தாழ்வாகவும் இருக்கக்கூடாது.

யோனி குண்டம்.

குண்டமானது முழப்ரமாண மாகும். லிங்கத்திற்கு மிகவும் குறைந்த ஹஸ்தப்ரமாண குண்டம் போடவேண்டும். அவைகட்கு இரண்டங்குல வுயரமுதல் விருத்தி செய்து சமீபத்தில் முறையே இரண்டாவது மூன்றுவது பாகம் தள்ளி ஐந்தாவது அம்சத்தை முன்னே தள்ளி கோணத்தின் நான்காவது அம்சத்தைச் சுற்றுவதால் அரசிலைப்போன்ற ஆக்நேயதிக்குண்ட மேற்படும் எனச் சொல்லப்படுகிறது.

அர்த்தசந்த்ர குண்டம்.

நாற்கோணமானது பிரிக்கப்படுமளவில் முதலும் முடிவுமாகிய பாகத்தை விட்டு நடுவிலிருக்கும் ஏழுபாகத்தைச் சுற்றுவதால் அர்த்த சந்திரன் போற்குண்டம் சொல்லப்படுகிறது. பிறையைத் தெற்கில் வைத்து வடக்கில் நூல் போடவும்.

திரிகோண குண்டம்.

வடதிசையில் நூற்போடுவதை மூன்றிலொருபாகம் விருத்தி செய்து மூன்று குறிகள் செய்வதால் ராக்ஷசதிக் குண்டமாகும்.

விருத்த குண்டம்.

இவ்விடத்துக் குண்டமத்தியத்தினின்று பக்கத்தினுங் கண்ட சூத்திரத்தின் பாதியில் எட்டிலொரு பங்கைத் தள்ளி சுற்ற விருத்த குண்டமாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

அறுகோண குண்டம்.

நாற்கோண க்ஷேத்திரங்கட்கு ஆறில் ஒருபங்காக விருத்தி செய்து நான்கு குறிகளால் ஆறுகோணம் ஆகும்.

பத்ம குண்டம்.

நாற்கோண க்ஷேத்திரமானது எட்டாகப்பகுக்கும் அளவில் இரண்டு பாகத்தாற் கர்ணிகையாகும். அதற்கு வெளியில் ஒரு பாகத்தால் சிறுவிதழ்களைச் செய்யவேண்டும். மூன்றுவது பாகத்தில் தள

மத்தியங்களும், நான்காவது பாகத்தில் இதழ் நுனிகளும் சுற்றுவதால் பத்ம குண்டம் ஆகும். இதழ் நுனியை வெளியிற் காண்பிக்க வேண்டும். அவ்வாறன்றி வேறு மற்றொரு விதமாக முன் விருத்த குண்டத்திற்குச் சமமான விருத்த குண்டத்தைச் செய்து நான்கு விதமாக மேகலையைப் பிரிக்க வேண்டும். அவ்வாறே உயரத்தையும் செய்து அரை அங்குலம் சேர்ந்த நாலங்குலத்தாற் கர்ணிகை ஆகும். மிகுதியை இதழாகச் செய்ய வேண்டும்.

எண்கோண குண்டம்.

நாற்கோண க்ஷேத்ரத்தில் பாதியிற் பத்திலொன்றுன பாகத்தை நான்கு திக்குகளிலும் அதற்கு வடக்கிலும் நியாசஞ் செய்ய வேண்டும். அந்த பிரமாணத்தாலே வேறு நால்கு கோணம் அடைவிக்க வேண்டும். அந்தச் சதுரச்ர க்ஷேத்திரத்தினுடைய சூத்திரத்தின் பிரமாணத்தால் அந்த கர்ண அளவாகிய அஸ்தங்களை அடையாளம் வைக்க வேண்டும். அவ்வடையாளம் எட்டுப் பிரிவாய் நூலினுல் அளப்பதால் எண்கோண குண்டமென்று சொல்லப்படுகிறது.

கண்டப்ரமாணம்.

அகலத்திற்குச் சரியாய் உள்ளாழம், மேகலையின் மிகுதியும் அவ்வளவினதே. கண்டப்ரமாணமானது யவப்ரமாணத்திலிருந்து முறையே விருத்தி செய்யப்பட்ட பெருவிரல் ப்ரமாணமும் முழ ப்ரமாணமும் இரண்டு முழப்ரமாணமும ஆகும். இவ்வாறு கண்டப்ரமாணம் சொல்லப்பட்டது.

மேகலையளவு.

ஓ அந்தணர்களே! மேகலைப் பிரமாணத்தைக் கேளுங்கள். ஒரு பிடி பிரமாணமுள்ள குண்டத்திற்கு மேகலை இரண்டங்குலம், மற்ற இரண்டு மேகலையும் ஒரு அங்குலம் அரை அங்குலக் கிரமமாகச் செய்யத்தக்கது.

ஒரு பிடி குறைந்த ப்ரமாணமுள்ள குண்டத்திற்கு நேமியானது மூன்று அங்குல ப்ரமாணம். மற்ற இரண்டு மேகலையும் முறையே மூன்றங்குலத்திற் பாதியும் அதிற்பாதியும் கொள்ளத்தக்கது.

ஒரு ஹஸ்தப்ரமாணமுள்ள குண்டத்திற்கு நேமி நாலங்குலம். மற்ற இரண்டு நேமியும் மூன்றங்குலமும் இரண்டங்குலமுமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டஸ்த குண்டத்திற்கு முதல் நேமி ஆறங்குலம், இரண்டாம் நேமி நாலங்குலம், மூன்று நேமி மூன்றங்குலமாகும்.

நான்கு ஐந்து ஹஸ்த பிரமாணமுள்ள குண்டத்திற்கு முதல் நேமி எட்டங்குலம், இரண்டாவது ஆறங்குலம், மூன்ருவது நான்கங்குலம் ஆகும்.

ஆறு ஹஸ்த ப்ரமாணமுள்ள குண்டத்திற்கு முதல் மேகலை பத்தங்குலம், இரண்டாவது எட்டங்குலம், மூன்ருவது ஆறங்குலம் செய்யத்தக்கது.

எட்டஸ்தப்ரமாணமுள்ள குண்டத்திற்கு முதல் மேகலை பன்னிரண்டங்குலம், இரண்டாவது பத்தங்குலம், மூன்ருவது எட்டங்குலம் சாத்திர சம்மதமாகும்.

குண்டத்தின் உருவம் எங்ஙனமோ அங்ஙனமே மேகலைகளின் உருவமும். அவ்வாறன்றி வேறுவிதமாகவும் மேகலைகளினளவு சொல்லப்படுகிறது.

குண்டத்தினளவை இருபத்து நான்கு பாகமாக பிரித்து, அதனை இரண்டு மூன்று நான்கு பங்கு செய்து அந்த நான்கு பாகத்தில் ஒரு பாகம் ஏற்படுவது மாத்திரமாகும். அந்த ஒரு மேகலை ஆறங்குல விஸ்தார உயரம் உண்டாகும். இவ்விடத்தில் மேகலைகள் அந்த அளவால் அகலம் உயரம் ஆகின்றன.

குண்ட நாபியினளவு.

குண்டத்தின் பிம்பத்தினுடைய பாதியளவினுலாவது மூன்றிலொரு பங்கினுலாவது நாபியானது சம்மதிக்கப்பட்டது. மேகலையின் மத்யத்தை யடைந்திருக்கிற யோனியானது இரண்டு அங்குல முன்னதத்தோடு கூடியிருக்க வேண்டும். ஒரு பிடி, பிடிகுறைய முழம், முழம் இவைகளில் குண்டயோனி பிரமாணம் சொல்லப்பட்டது.

இரண்டு முழம் முதலான குண்டங்களுக்கு அகலத்தில் இரண்டு அங்குலம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். நிகளத்தினுல் மூன்று அங்குல மதிகமாயும். தன்னுடைய புஜத்தினுல் அதைப் பார்க்கிலும் உயரமுமாகும். ஸமஸ்த குண்டங்களுக்கும் யோனியானது அதனதன்பாதி அளவாக நிர்மிக்கப்பட்டது.

குண்டத்தின் கோமுகம்.

பிறகு அரசிலை போலாவது அவ்வாறன்றி யானையினுதட்டிற்குச் சமமாகவாவது குண்டத்தினளவுடன் கூடின கோமுகம் இருக்க வேண்டும். யோனிமுதல் நாபிவரையில் நன்ருகப் பிரகாசிக்கப்பட்ட கோமுகத்தில் நாபி இருக்கவேண்டும். குண்டங்களின்

மத்யமோ வென்ருல் அதன் பாதியளவாக நிர்மிக்கப்பட்டது. அதில் நாலில் ஒரு பங்கு ப்ரமாணம் பத்மத்தி குகாரத்தை யுடையதாய் அது எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே ஆகும்.

மேடை குண்டங்களிருக்கவேண்டு மிடம்.

மண்டபத்தின் நடுவில் எண்பத்தொரு பதமுள்ள மேடை இருக்க வேண்டும். அதற்கு வெளியில் மூன்று பாகங்கள் செய்து நடுவில் குண்டங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

வேதிகையை நான்கு பங்காகச் செய்து வேதிகையின் குண்டத்தினடுவில் எப்படியாகிலும் ஒரு அம்சத்தையாவது அல்லது குண்ட சமூகத்தையாவது செய்ய வேண்டும்.

பிரதான குண்டம் வாயுகுண்டம் சோமகுண்டம் ஈசானகுண்டம் இவைகளில் கிழக்கு முகமாகவாவது வடக்கு முகமாகவாவது இருக்க வேண்டும். மற்றது ஈசான முகமாகும்.

ஏழாவது குண்டலக்ஷணவிதிபடல சந்த்ரிகை

முற்றிற்று.

—:*:—

॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌤𑌃𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌤𑍁 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍇 𑌶𑍈𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌶𑌿𑌵 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤 𑌶𑍈𑌵 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌉𑌦𑍍𑌘𑌾𑌟𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 ॥
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌃 ।
𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑍈𑌃 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍈𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌶𑌿𑌵𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌯𑍋𑌰𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌤 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥
𑌏𑌕𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑌾𑌲𑌿𑌕𑌃 ।
𑌷𑌣𑍍𑌣𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌰𑌾 𑌜𑌟𑌿𑌲𑍋𑌽𑌤𑌃 ।
𑌉𑌪𑌵𑍀𑌤𑍀 𑌚 [1]𑌮𑍌𑌞𑍍𑌜𑍀 𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌨𑌕𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ॥
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 𑌚𑌾𑌤𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌚 𑌵𑌾𑌮𑌕𑍇 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌾𑌨𑌲𑍇 ॥ ௧௦

𑌪𑌾 - 1 𑌮𑍌𑌞𑍍𑌜𑍀𑌵𑌾𑌸

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌨𑌕𑌾 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ।
𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ॥
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ।
𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑍈𑌵 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌶𑍈𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌾𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌦𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑍀𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑌾𑌸𑌨𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌯𑍁𑌧𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌨𑌕𑌾𑌭𑌰𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌾 ।
𑌅𑌤𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌶𑍈𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌽𑌨𑌘𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍈𑌵𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌨𑌲𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇 ।
𑌅𑌨𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑍀𑌯 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 ।
𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌨𑌲𑌃 ।
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌶𑌂𑌸𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௦
𑌪𑌾𑌵𑌕𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌪𑌾𑌕𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌨𑌪𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌚 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌅𑌨𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍋𑌧𑌦𑌾𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌤𑌃 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌲𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍇 𑌶𑍇𑌷𑌸𑌮𑍍𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।